

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
July 2021

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความบริสุทธิ์คือพื้นฐานของการเปลี่ยนจากชอทานเป็นเจ้าชาย ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นที่ลูกจะได้รับอาณาจักรของโลกที่บริสุทธิ์
- คำถาม:** บทเรียนใดของโรงเรียนนี้ที่เปลี่ยนลูกจากมนุษย์เป็นเทพ?
- คำตอบ:** ในโรงเรียนนี้ เรียนรู้บทเรียนทุกวันว่าไม่ใช่ร่างกาย แต่เป็นดวงวิญญาณ ด้วยการกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่ลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพและจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ในเวลานี้มนุษย์ทั้งหมดเป็นผู้กราบไหว้บูชา นั่นคือพวกเขาไม่บริสุทธิ์และมีสำนึกที่เป็นร่าง เหตุนี้เองพวกเขาจึงเฝ้าแต่ร้องเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์
- เพลง:** ที่บัลลังก์ของท่านบนท้องฟ้าและลงมายังโลก!...

โอมชานติ ลูกๆ รู้ว่าใครพูด “โอมชานติ” ลูกคนไหน? ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าดวงวิญญาณของใครที่พูด “โอมชานติ”? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดพูดคำพูดคำนี้ ลูกๆ รู้ว่าไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณมนุษย์ที่พูด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาได้พูดไว้ พ่อของทุกดวงวิญญาณสูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกได้ยินในเพลงแล้วว่าเมื่อก่อนมีเจมิตของมายาที่ใหญ่มากอยู่เหนือบาร์ต พวกเขาได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างยิ่งและเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาเพื่อชำระเราให้บริสุทธิ์อีกครั้ง! ดวงวิญญาณคือผู้ที่ร้องเรียกหาพ่อของพวกเขา ผู้ที่เรียกว่าพระเจ้า พวกเขาพูดว่า: ท่านเท่านั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีคำยกย่องของผู้เดียวเท่านั้น ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณทั้งหมด ที่นี้ทุกคนได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! ท่านเพียงผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านเป็นพ่อและเป็นครูด้วยเช่นกัน เพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นผู้ทรงอำนาจของโลก ท่านเป็นผู้ล่องรู้ในพระเวท คัมภีร์ และภรณ์ที่ทั้งหมดดลยา ท่านถูกเรียกว่าผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ เวลาที่ผู้คนร้องเรียกหาพ่อจากเหนือโลกเพราะพวกเขาไม่มีความสุข พวกเขาจึงร้องเรียกหาพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ท่านต้องมีชื่อด้วยเช่นกัน ชื่อที่พวกเขาจดจำคือชิพบาบา เพียงท่านเท่านั้นที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข และมหาสมุทรแห่งความสงบ ดวงวิญญาณมนุษย์ยกย่องพ่อของพวกเขา ดวงวิญญาณใดที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด? ดวงวิญญาณของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านนั้นสูงสุด มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์จดจำจะลึกลงถึงท่าน เมื่อบาร์ตบริสุทธิ์และเมื่อเป็นอาณาจักรของเทพในยุคทองที่นั่นก็ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์ นี่คือโลกที่ตาโมประธาน นั่นคือนั่นคือดวงวิญญาณทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในโลกนี้เป็นดวงวิญญาณที่บาป บาร์ตนี้เคยบริสุทธิ์ เวลานั้นกลับมาไม่บริสุทธิ์ ที่นี้ในยุคเหล็ก ผู้คนทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาจากดินแดนสูงสุดและสอนลูกผ่านบราห์มา ท่านต้องการร่างกายอย่างแน่นอน สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ มีเพียงมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นคือผู้ทรงอำนาจที่ล่องรู้ทุกสิ่ง ในบาร์ตพวกเขาได้แสดงภาพของบราห์มาออกมาจากสะดือของวิษณุ และพวกเขาก็ยังแสดงภาพบราห์มาที่มีคัมภีร์ในมือของท่าน วิษณุไม่ได้ถ่ายทอดสาระของคัมภีร์ทั้งหมด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้อธิบายสาระของคัมภีร์ทั้งหมดผ่านบราห์มาให้แก่ลูกๆ ท่านเป็นผู้สร้างบราห์มา วิษณุ และชางก้าด้วยเช่นกัน ทั้งบราห์มาและวิษณุไม่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ แม้กระทั่งชางก้าก็ไม่สามารถถูกเรียกเช่นนั้นได้! แล้วใครคือมหาสมุทรแห่งความรู้? ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ผู้ไม่มีตัวตนคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ นี่คือคำยกย่องของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่นี้เช่นกันเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับการยกย่อง เป็นดวงวิญญาณที่พูดผ่านร่างกาย: ฉันเป็นประธานาธิบดี ฉันเป็นทนายความ ฉันเป็นรัฐมนตรีคนนั้นคนนี้ เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับสถานภาพ ดวงวิญญาณพูดผ่านร่างกาย: ฉันละร่างหนึ่ง แล้วรับอีกร่างหนึ่ง พ่อมาในเวลานี้และท่านพูดว่า: ลูกๆจงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ฉันพ่อของลูกได้มาเพื่อสอนบทเรียนนี้แก่ลูก นี่คือโรงเรียนที่เปลี่ยนมนุษย์เป็นเทพ จากผู้ชายธรรมดาเป็นนารายณ์ และจากผู้หญิงธรรมดาเป็นลักษมี ดวงวิญญาณทั้งหมดร้องเรียกหาพ่อ: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เวลาที่ได้โปรดมาสู่โลกที่มีตัวตนนี้จากโลกที่ไม่มีตัวตนด้วยเกิด! จงเปลี่ยนรูปของท่าน เมื่อลูกแต่ละคนซึ่งเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนเข้ามาสู่ร่างกาย ลูกก็เข้ามาสู่ครรภ์มารดาแล้วกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ พ่ออธิบายว่า: ลูกแต่ละคนใช้ 84 ชาติเกิดผ่านครรภ์ ลูกละจากร่างหนึ่งแล้วเข้าไปสู่อีกร่างหนึ่ง เหตุนี้เองลูกจึงใช้ 84 ชาติเกิด พ่อไม่ได้เข้าไปในครรภ์ ลูกๆ ผู้คนบาร์ตดั้งเดิมเป็นของศาสนาเทพ ลูกเดินลงบันไดมาเรื่อยๆและเข้าไปสู่สกุลนักรบ จากนั้นสกุลพ่อค้า และตามด้วยสกุลศูทร แล้ววงศ์สกุลก็ลดลงไปเรื่อยๆ บาร์ตเคยเต็ม 16 องศาและได้กลายมาเป็น 14 องศา ผู้คนของบาร์ตไม่รู้จักชาติเกิดของตนเอง

เป็นชาวบาร์ตที่ใช้ 84 ชาติเกิด ไม่มีผู้คนของศาสนาอื่นใช้ 84 ชาติเกิด ลูกกลายเป็นผู้คงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง นี่เป็นเรื่องของความรู้ โดยการกลายเป็นผู้คงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิแห่งสวรรค์ ผู้ปกครองโลก ลูกเข้าใจอย่างชัดเจนมากกว่าลูกมาที่นี่เพื่อกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้กับทุกคน ทุกคนร้องเรียกหาท่าน พวกเขาคิดจำระลึกถึงพ่อ ไม่ใช่ภุชณะ ภุชณะไม่ได้พูดก็ตะ กิตะเป็นเพชรพลอยที่สูงส่งที่สุดของทุกคัมภีร์ กิตะของบาร์ตเป็นคัมภีร์ของศาสนาใด? ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ใครร้องเพลงกิตะ? ใครสอนราชาโยคะแก่ลูก? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนได้นำร่างกายที่มีตัวตนมาใช้ มนุษย์ที่มีตัวตนไม่สามารถถูกเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า แม้ว่าลักษมีและนารายณ์จะมีชีวิตอยู่ในยุคทอง พวกเขาก็ไม่ได้ถูกเรียกว่าพระเจ้า นั่นเป็นเพียงสมญาที่ให้แก่พวกเขา ตามกฎแล้วมีเพียงพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้น ผู้สร้างคือหนึ่งเดียว ส่วนที่เหลือทั้งหมดคือเทพ นี่เป็นเรื่องราวของ 5,000 ปี เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ และพวกเขาถูกเรียกว่าจักรพรรดิ และจักรพรรดินี พระเจ้าไม่ได้กลายเป็นจักรพรรดิ ท่านเป็นพ่อที่ทำให้ชาวบาร์ตกลายเป็นเทพ เวลานี้ไม่มีใครเป็นของศาสนาเทพ สิ่งนี้เรียกว่าชุมชนราวัน เพราะเป็นอาณาจักรของราวัน พวกเขายังคงเฝ้าหุ่นจำลองของราวันปีแล้วปีเล่า เพราะราวันคือศัตรูเก่าแก่ อย่างไรก็ตามผู้คนของบาร์ตก็ไม่รู้จักราวัน ไม่ได้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ว่าราวันคือใคร เหตุใดพวกเขาจึงได้แสดงให้เห็นว่าราวันมีสิบหัว? ต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้อย่างชัดเจนมาก มนุษย์มีสติปัญญาเป็นหินอย่างสมบูรณ์ ลักษมีและนารายณ์เล่า กล่าวได้ว่าเป็นผู้มีสติปัญญาที่สูงส่ง เคยเป็นอาณาจักรของลอร์ดและเลดี้แห่งความสูงส่ง ราชาและราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น ไม่มีดินแดนแห่งความสุขอื่นใดเหมือนบาร์ต เมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์ ไม่มี ความเจ็บป่วย ความทุกข์ และโรคภัยไข้เจ็บอะไรเลย มีความสุขสมบูรณ์ที่นั่น มีคำกล่าวว่า: ค่ายกย่องของพระเจ้านั้นไม่มีที่สิ้นสุด ในทำนองเดียวกันค่ายกย่องบาร์ตก็ไม่มีที่สิ้นสุดเช่นกัน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ พวกเขาแม้กระทั่งร้องเรียกหาเพราะพวกเขาทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ไม่มีความสงบหรือความเจริญรุ่งเรืองเลย ลูกผู้คนของบาร์ตเข้าใจแล้วเวลานี้ว่าลูกเป็นเทพของสุริยวงศ์ จากนั้นลูกก็ค่อยๆ กลับมาไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้เรียกว่าดินแดนแห่งความตาย ซึ่งต้องจุดให้ลูกเป็นไฟ นี่คือไฟบูชายัญของความรู้ของชีวา แม้กระนั้นพวกเขาก็เรียกว่าไฟบูชายัญของความรู้ของรูตรา ผู้คนได้ตั้งชื่อต่างๆ มากมายที่ได้ก็ตามที่พวกเขาเห็นสัญลักษณ์ของชีวา พวกเขาตั้งชื่อที่แตกต่างกันไป พวกเขาสร้างวัดมากมายให้แก่ผู้เดียวด้วยการใช้ชื่อที่ต่างกัน พ่อหนึ่งท่านและอธิบาย: มีความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย เวลานี้ความเลื่อมใสศรัทธากำลังจะสิ้นสุดลงและลูกจะวางเฉยในความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือลูกวางเฉยในโลกเก่านี้ โลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย ลูกถามว่า: บาบารเราจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? คนใหม่ไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ ในทำนองเดียวกันหากนักเรียนใหม่จะไปนั่งในวิทยาลัย เขาก็จะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ไม่มีใครรู้ว่ามีมนุษย์เปลี่ยนเป็นเทพได้อย่างไร มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้บาร์ตเป็นขอตาน ในยุคทองบาร์ตเป็นเจ้าชาย ศรีภุชณะเป็นเจ้าชายอันดับหนึ่งของยุคทอง เขามีคุณธรรมทั้งหมด กล่าวกันว่าอาณาจักรนั้นเป็นของลักษมีและนารายณ์ ภุชณะเป็นเพียงเจ้าชายและเราได้เป็นเจ้าหญิง ค่ายกย่องเจ้าชายภุชณะได้รับการจดจำ: เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์เต็ม เขาไม่ได้พูดก็ตะ เขาเป็นเจ้าชายแห่งยุคทอง เป็นไปไม่ได้สำหรับเขาที่จะสอนบทเรียนของกิตะให้แก่มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ เพื่อทำให้พวกเขากลับมาบริสุทธิ์ คัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีคำสรรเสริญคัมภีร์มากมาย! ในยุคทองไม่มีคัมภีร์ รูปภาพ ฯลฯ ของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ที่นั่นมีรางวัลของความรู้เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกกำลังประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรยุคทองอีกครั้ง ผู้คนของบาร์ตเคยเป็นนายของโลกในยุคทองเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ไม่มีการแบ่งแยกใดเลย ที่นั่น นี่เป็นเรื่องของ 5,000 ปี ตอนนี้เป็นช่วงปลายยุคเหล็ก การทำลายล้างอยู่เบื้องหน้า พระเจ้าสร้างไฟบูชายัญแห่งความรู้นี้เพื่อทำให้ยุคเหล็กที่ไม่บริสุทธิ์เป็นยุคทองที่บริสุทธิ์ ดังนั้นจึงต้องมีการทำลายล้างโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ อย่างแน่นอน ได้มีการจดจำกันว่าการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเกิดขึ้นผ่านบราห์มา เวลานี้ชีพบบากำลังทำสิ่งนั้นผ่านบราห์มา เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ มีการจดจำกันว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดำเนินการก่อตั้งโดยผ่านบราห์มา ผู้นั้นคือพระชาบิดา พ่อของปวงประชาและทุกคนเป็นลูกของท่าน สวรรค์ถูกก่อตั้งโดยผ่านบราห์มาอย่างแน่นอน เมื่อ 5,000 ปีที่แล้วพ่อมาในยุคบรรจบพบกันเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ไม่ใช่ภุชณะ แต่เป็นพ่อที่มา ภุชณะไม่สามารถเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ได้ พ่อเท่านั้นที่มา ท่านเท่านั้นเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้กับทุกคน มนุษย์ไม่สามารถประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่มนุษย์ได้ ทุกคนจดจำผู้เดียวนั้น พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่ที่ไหน? ลูกรู้ว่าท่านอาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุด นั่นคือธาตุมหาหิมที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณที่นั่นบริสุทธิ์เช่นเดียวกับดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ที่นั่นเช่นกัน พวกเขาพูดถึงดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และดวงวิญญาณที่บาป อันที่จริงแล้วไม่มีดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เลยที่นี่แม้แต่คนเดียว เป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลับมาบริสุทธิ์และสะอาดปรารถนาด้วยความรู้และโยคะ ไม่ใช่ด้วยน้ำ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ อัลลอยปะปนอยู่ใน

ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณที่กลายเป็นทอง เงิน ทองแดง และเหล็ก เวลาใครสามารถชำระดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ได้? ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสามารถชำระลูกได้ พ่อหนึ่งท่านแล้วพูดว่า: จดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ และบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย! ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์มากเท่านั้น มีความเพียรพยายามในสิ่งนี้ ลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูกว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร ลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร อาณาจักรในยุคทองดำเนินไปนานแค่ไหน แล้วราวันเข้ามาอย่างไร แม้กระนั้นก็ไม่มีใครรู้ว่าราวันคือใคร ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาเริ่มเผาหุ่นจำลองของราวันเมื่อใด พวกเขาเผาหุ่นจำลองนั้นทุกปี พวกเขาไม่ได้เผามันในยุคทอง เวลาคืออาณาจักรของราวัน ไม่มีใครสามารถก่อตั้งอาณาจักรของรามได้ นี่เป็นงานของพ่อผู้เดียวเท่านั้น มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ พวกเขาทั้งหมดจะต้องถูกทำลาย โลกที่ไม่บริสุทธิ์จะต้องถูกทำลาย ไม่มีใครแม้แต่คนเดียวในยุคทองที่จะพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ เวลาคือลูกรู้ว่าใครทำให้ลักษมีและนารายณ์เป็นนายแห่งสวรรค์ และพวกเขาใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร มีเพียงผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด พวกเขากลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ศุทธเวลานี้ พวกเขา กำลังกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์บราห์มิน ลูกคือบราห์มินผู้เป็นจุก จุกที่สูงส่งเหนือสิ่งใดคือเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา เวลาคือลูกเป็นลูกของชีพบาบาด้วย ลูกเป็นหลานชายหลานสาวด้วย ลูกเป็นของราชวงศ์ของชีวา และเป็นบราห์มา กุมารและกุมารี ลูกได้รับมรดกของลูกจากปู่ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ กลับมาบริสุทธิ์แล้วลูกจะมาหาพ่อในดินแดนแห่งการหลุดพ้น ผู้ที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ในวงจรก่อนหน้านี้เท่านั้นที่จะเข้าใจในเวลา นี้ มีพวกเขาหลายพันคน บางคนถามว่ามี BK มากเท่าใด บอกพวกเขาว่าเรามีหลายพันคน ต้นไม้ที่สูงส่งนี้ยังคงเติบโตต่อไปเรื่อย ๆ ต้นอ่อนของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเวลานี้กำลังถูกเพาะขึ้นใหม่อีกครั้ง เพราะศาสนาเทพไม่ได้ปรากฏอยู่อีกต่อไปแล้ว ทุกคนเรียกตนเองว่าฮินดู พวกเขาได้ถูกแปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น แล้วพวกเขาทั้งหมดจะปรากฏตัวอีกครั้งและประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อ ลูกมาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก นั่นคือเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลาคือได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ จงเข้มแข็งในความรู้และโยคะ ขจัดอัลลอยในดวงวิญญาณด้วยการเพียรพยายามของการจดจำระลึกถึง
2. รักษาความซาบซึ้งว่าเราบราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากบราห์มาคือจุก บราห์มินเท่านั้นที่มีสิทธิ์ในมรดกเพราะเราทุกคนเป็นหลานของชีพบาบา

พร: ขอให้ลูกบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และตระหนักถึงรูปที่แท้จริงดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปของลูก ทั้งรูปดั้งเดิมและรูปที่คงอยู่ตลอดไปของดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ ความไม่บริสุทธิ์เป็นของเทียม เป็นของขั้วจากศุทธ บราห์มินไม่สามารถใช้ของที่เป็นของศุทธได้ ดังนั้นจงมีความคิดที่ ในสภาพดั้งเดิมและแท้จริงของฉัน ฉันดวงวิญญาณนี้เป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ เมื่อใดก็ตามที่ลูกมองคนอื่น ให้มองที่รูปที่แท้จริงของพวกเขา ตระหนักถึงรูปที่แท้จริงของลูก แล้วลูกจะกลายเป็นผู้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และประกาศสิทธิ์ในตัวโดยสารปรบอากาศชั้นหนึ่ง

คติพจน์: เต็มอาภรณ์ของลูกด้วยพรของพระเจ้าเพื่อที่มายาจะไม่สามารถเข้ามาใกล้ลูกได้

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จนกระทั่งเวลานี้ ลูกได้เฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปบนพื้นฐานของสิ่งต่างๆ ที่ลูกได้ยินมาจากผู้อื่น เวลานี้พอให้ความรู้แก่ลูกโดยตรงและทำให้ลูกเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้เช่นเดียวกับที่ท่านเป็น
- คำถาม:** อะไรคือสัญลักษณ์และการยกย่องของสภาพของผู้ที่เพียรพยายามที่ดี?
- คำตอบ:** ลูกๆ ผู้เพียรพยายามที่ดีจะทำตามแม่และพ่ออย่างเต็มที่ พวกเขามีเมตตาสำหรับชีวิตของตนเองและให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ พวกเขาใช้เวลาแม้เล็กน้อยนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาอย่างแนนอน สภาพของพวกเขาได้รับการจดจำว่าไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและมั่นคง พวกเขาลูกเรียกว่ามหาวิระ
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเท่าเจ้าผู้ไร้เดียงสา!

โอม ซานติ บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา โลกเพียงแต่ร้องเพลง เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเคยร้องเพลงสรรเสริญเจ้าผู้ไร้เดียงสาบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน และเวลานี้เจ้าผู้ไร้เดียงสาเดียวกันอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว คำว่า “เจ้าผู้ไร้เดียงสา” เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แต่คำว่า “ชีพบาบา” เป็นของหนทางของความรู้ ลูกเข้าใจว่า ตามแผนของละครที่ลูกกำหนดไว้ที่คงอยู่ตลอดไปนั้น พ่อต้องมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเพื่อ دلใจให้เราทำความเพียรพยายาม ท่านเฝ้า دلใจให้ลูกทำความเพียรพยายามทุกวงจร ท่านบอกลูกๆ ด้วยเช่นกันว่ายาวนานเพียงใดที่ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธา? ผู้ที่เริ่มความเลื่อมใสศรัทธาในตอนเริ่มต้นจะมาและได้รับความรู้และแล้วก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ ในยุคทองจะไม่มีเพียงลักษณะและนารายณ์เดียว จะมีราชวงศ์ของพวกเขาด้วยเช่นกัน นั่นลูกเรียกว่าสกุลเทพ นั่นเคยมีสกุลเทพในบารัต ขณะที่เวลานี้มีสกุลปีศาจ นี่คืยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลานี้ลูกต้องไปจากสกุลปีศาจสู่สกุลเทพ นี่คืสงครามมหาภารตะเดียวกันที่แท้จริงที่ได้รับการจดจำกันมา เป็นเพียงที่พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะแทนที่ชื่อของชีวา โดยการทำให้กิตะเดียนี่ผิดพลาด คัมภีร์ศาสนาทั้งหมดถูกทำให้ผิดไป สิ่งหลักคืกิตะ มีสถานที่ศึกษากิตะ (พาทชาลา) และ บ้านกิตะ (บาวัน) มากมาย กิตะพาทชาลาคืสถานที่ที่พวกเขาถ่ายทอดความรู้ของกิตะ ผู้ที่ได้พูดกิตะไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป แต่คำยกย่องของผู้ที่เคยคงอยู่ยังมีเรื่อยมา พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ทุกวันด้วยความรักอย่างมาก ลูกๆ รู้ว่าบาบาเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก ท่านสอนทุกคนด้วยความรักอย่างมาก บาบาไม่เคยโกรธ ท่านอธิบายแก่ทุกคนด้วยความรักเสมอว่า: ลูกๆ เคยสะโตประธานและแล้วก็เฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด ท่านบอกลูกๆ ชาวบารัตด้วยเช่นกันว่าลูกเคยเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิม ใครจะมาประกาศสิทธิ์ในมรดกเป็นอันดับแรก? ควรจะเป็นผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกในวงจรที่แล้วผู้ที่พูดว่า: บาบา, นอกจากท่านเราไม่มีการคำนึงใดเลย เพียงเมื่อเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อให้อภัยลูก ลูกๆ รู้ว่าอาณาจักรของราวันและอาณาจักรของรามคงอยู่ที่นั่น เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันและเหตุนี้เองผู้คนจึงต้องการอาณาจักรของราม เมื่อลูกพูดถึงชีพบาบา สติปัญญาของลูกก็ไปหาผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน เป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนที่ลูกจดจำเป็นดวงวิญญาณที่เรียกหาพ่อ ไม่ใช่ว่าพระเจ้ากำลังรอคอยที่จะฟังการร้องไห้ของดวงวิญญาณ พ่ออธิบาย: ตามแผนของละคร, พ่อได้เข้ามาในร่างหนึ่งเพื่อที่จะชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าพ่อมาเพราะได้ยินเสียงเรียกหาของลูก พ่อต้องมาเมื่อความเลื่อมใสศรัทธามาถึงตอนสิ้นสุด เรื่องราวเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ เวลามมาถึงเมื่อลูกเริ่มเรียกหา ไม่ได้มีการเขียนไว้ที่ใดว่าท่านมาเมื่อใด พวกเขาเขียนช่วงเวลาของวงจรที่ไม่ลูกต้อง ทุกบ้านควรมีภาพนี้เพื่อที่ว่าพวกเขาสามารถมองภาพนี้ได้ทุกวันและจดจำว่านี่คืบาบา นี่คืดาต้าและนี่คืมรดก พ่อพูดว่า: ลูกๆ เพื่อที่จะกลับมาสะโตประธาน, ให้จดจำพ่อและอัลลอยจะถูกขจัดออกไป เพียงพ่อเท่านั้นอธิบายวิธีนี้ พ่อนี้ก็พูดด้วยเช่นกันว่า: ฉันก็กำลังเพียรพยายามด้วยเช่นกัน ลูกๆ จงตักเตือนกันและกันและทำความก้าวหน้า คำอธิบายภาพเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดีมาก ชีพบาบา กำลังทำการก่อตั้งผ่านบราห์มา สงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่เพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก ศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนเหล่านั้นจะถูกทำลาย ดังนั้นอย่างแนนอนที่ต้องมีสงครามเพื่อสิ่งนั้น ลูกๆ ไม่ควรละสิ่งเหล่านี้ ยุคเหล็กเวลานี้อยู่ในสภาพของนรกอย่างที่สุด มีมนุษย์จำนวนมากมายและอย่างแนนอนที่การทำลายต้องเกิดขึ้น จะมีเพียงศาสนาเดียวในยุคทอง พวกเขาจะเป็นผู้ที่ไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด นี่เป็นเรื่องง่ายดาย แต่ศาสนาเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกทำลายอย่างแนนอน การก่อตั้งศาสนาเดียวกำลังเกิดขึ้นอย่างแท้จริงเวลานี้ ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่สำหรับทุกคนคือพ่อ ลูกๆ ได้รับมรดกจากพ่อ ลูกๆ รู้ว่าการศึกษาที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเวลานี้เป็นไปสำหรับอนาคต 21 ชาติเกิดของลูก พระเจ้าพูด: พ่อสอนลูกและทำให้ลูกเป็นนายของสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด สกุลสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ได้รับการก่อตั้งขึ้นอย่างแท้จริง ความเพียรพยายามอะไรที่ลูกแต่ละคนทำ ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงตามนั้น ชีพบาบาพูดว่า: ให้ทำตามแม่และพ่อ

นี่! ลูกสามารถเห็นท่านทั้งสองและไวคุนท(ดินแดนสีขาวดี)ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกแม้กระทั่งเห็นตัวลูกเองด้วย ลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีด้วยเช่นกัน ลูกมีนิมิตของไวคุนทด้วยเช่นกัน พวกเขาเชื่อว่าบาร์ตเป็นไวคุนทอย่างแท้จริง ในเวลานั้นเคยเป็นดินแดนของกฤษณะ ขณะที่วันนี้เป็นดินแดนของคัมภีร์, ปิตา วันพรุ่งนี้จะเป็นดินแดนของกฤษณะ กลางคืนต้องเปลี่ยนเป็นกลางวัน มีกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัดถึงครึ่งหนึ่งของวงจรรและแล้วก็ยังเป็นกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ผู้คนเฝ้าแต่เร่ร่อนไปทั่วในความมืดมิด กลางคืนของบราห์มาคือกลางคืนของลูกบราห์มิน และแล้วลูกบราห์มินจะกลายเป็นเทพ ในยุคทองไม่มีบราห์มิน มีเพียงเทพเท่านั้น ลูกๆ รู้ว่าบาร์ตเคยเป็นดินแดนของราชาที่บริสุทธิ์ (ราชาสถาน) และแล้วก็กลายเป็นดินแดนของราชาที่ไม่บริสุทธิ์ บาร์ตเป็นดินแดนของราชาเสมอ อาณาจักรได้ดำเนินมาที่นี้ตลอดเวลา ผู้คนของศาสนาอื่นเหล่านั้นไม่ได้มีอาณาจักรตั้งแต่เริ่มต้น เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ก่อตั้งอาณาจักรนี้ พระเจ้าเท่านั้นมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านคือมหาสมุทรของความรู้, มหาสมุทรของความสุกใสที่ไม่มีตัวตน ลูกรู้ว่าลูกกำลังได้รับมรดกจากบาบา อย่างแน่นอน, ความเพียรพยายามของลูกยังคงใช้เวลาต่อไป ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงใด, ลูกยังสามารถแสดงหนทางให้แก่ผู้อื่นมากตามนั้น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ นี่ง่ายตายอย่างมาก! หากพ่อแม่ทางโลกอยู่ในความรู้, พวกเขาควรทำให้ลูกๆ ทัดเทียมกับพวกเขาเอง หากพ่อแม่หารายได้ที่แท้จริง พวกเขาควรจะดูแลลูกๆ ของเขาทำสิ่งเดียวกัน ลูกๆ บางคนดีมากและพูดว่า: ฉันจะศึกษาเล่าเรียนการศึกษาทางจิตนี้และให้สาสน์นี้แก่ทุกบ้านต่อไป พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้นำสาสน์ พ่อให้สาสน์แก่ลูกว่า: กลับบ้าน! ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆ เพียงมาและก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเอง พ่อให้สาสน์แก่ทุกคนว่าเวลานี้พวกเขาต้องกลับบ้าน โลกนี้ไม่มีค่าอีกต่อไปที่จะอยู่ ให้จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกเคยบริสุทธิ์และแล้วรวันก็ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อมาชำระลูกให้บริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง ระเบิดเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกปล่อยเพียงในเวลาอันสั้นและทุกคนก็จะเข้าใจว่านั่นคือสงครามมหาภารตะเดียวกัน พระเจ้าอย่างแน่นอนจะปรากฏอยู่ด้วย อย่างไรก็ตามพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าของกิตะคือกฤษณะ มีความสับสนอย่างมาก หากไม่มีการสับสนนี้ก็จะมีความจำเป็นอะไรสำหรับพระเจ้าที่จะมา? หนทางความเลื่อมใสศรัทธาเรียกว่าชาวภกต พ่อพูดว่า: ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะหยุดการทำความผิดพลาด ก่อนหน้านั้นลูกเคยพิจารณาตัวลูกเองเป็นร่างกาย เวลานี้ลูกพิจารณาตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อเท่านั้นที่เตือนลูก: ลูกๆ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นเป็นการส่วนตัวอยู่เบื้องหน้าพ่อ ที่นั่นที่ศูนย์, ชีสเตอร์อธิบายว่าชีพบบาพูดอะไร ที่นั่นพ่อบอกลูกโดยตรงว่า: พ่อและพ่อพบกับลูกดวงวิญญาณ ลูกๆ รู้ว่าบาบา กำลังอธิบายให้แก่ลูกผ่านผู้เดียวนี้ นี่คือการพบปะที่ให้คุณประโยชน์ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่อง! เราต้องประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของเราจากบาบา จดจำพ่อและสวรรค์! อย่าได้ทำการกระทำที่เป็นบาป! หากลูกกระทำการผิดที่เป็นบาป ลูกจะได้รับบาปสะสมเป็นร้อยเท่า เป็นมายาที่ทำให้ลูกมีการกระทำที่เป็นบาป ลูกต้องเอาชนะเธอ เหตุนี้เองจึงมีเรื่องราวของหนุมาน, มหาวีระ (นักรบผู้กล้าหาญ) ลูกคือหนุมาน, มหาวีระ เวลานี้เราเป็นของบาบา เราไม่สามารถพ่ายแพ้ต่อมายาได้ ด้วยการจดจำบาบา ลูกจะกลับมาเป็นผู้มีชัยชนะเหนือการกระทำที่เป็นบาปที่สะโตประธาน หากลูกไม่กลายเป็นสิ่งนี้ลูกก็ทำลายสถานภาพของลูก ลูกๆ ผู้ทำความเพียรพยายามที่ดีมีเมตตาต่อตนเอง ไม่ว่าเรื่องอะไรจะเกิดขึ้น พวกเขาที่อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจรรลึงถึง พวกเขาคงอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน การทำลายต้องเกิดขึ้น ลุงบ้าน้าอาแม่ของทุกคนและครู ฯลฯ ทั้งหมดจะถูกทำลาย สัตกฤษพูดว่า: ฉันจะนำทุกคนกลับบ้านไปกับฉัน ผู้คนอยู่ในความมืดมิดอย่างที่สุด ลูกรู้ว่าชีพบบาจะนำเรากลับไปกับท่าน ผู้คนพูดว่า: ความตายได้กินคนนั้นไปแล้ว อย่างไรก็ตาม พ่อนำลูกไปสู่ดินแดนของความสงบ ดวงวิญญาณละร่างและจากไป ไม่ใช่ความตายที่เอาดวงวิญญาณนั้นไป ดวงวิญญาณต้องจากไป ตัวพ่อเองมาเพื่อพาลูกกลับบ้าน บาบาได้มาฆ่าลูกหรือ? ไม่เลย! ลูกต้องละร่างเก่าของลูก ลูกดวงวิญญาณต้องกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน แม้กระทั่งวัตถุธาตุเวลานี้ก็ตาโมประธาน เหตุนี้เองร่างกายก็ถูกทำขึ้นเช่นนั้นเช่นกัน ที่นั่นร่างกายของลูกจะสวยงามเพราะร่างกายทำขึ้นจากวัตถุธาตุที่สะโตประธาน พ่อพูดว่า: พ่อกำลังก่อตั้งศาสนาเทพยุคทองอีกครั้งหนึ่ง ลูกคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกได้ลืมนิสาสนะของลูก ไม่มีใครลืมนิสาสนะของตนเอง เวลานี้ลูกรู้ว่า, ลูกผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมเคยสูงส่งมากอย่างไรและเวลานี้ได้กลับมาตกต่ำอย่างมากอย่างไร! พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกทุกวงจร และแล้วลูกก็เฝ้าอธิบายให้แก่ผู้อื่น วงจรของ 84 ชาติเกิดเวลานี้กำลังมาถึงตอนสิ้นสุดและการทำลายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ทำให้ตัวลูกเองมีค่าที่จะกลับมาเป็นนายของสวรรค์ ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้นด้วยการจดจำระลึกถึง ให้ตื่นแต่เช้าและจดจำบาบา บาบา, เป็นความมหัศจรรย์ว่าท่านมาอย่างไร! พวกเขาได้กล่าวถึงชื่อกฤษณะในกิตะ, แต่เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อพูดกับลูกเป็นการส่วนตัว สิ่งเหล่านั้นที่ถ่ายทอดโดยคนอื่นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เราดวงวิญญาณได้พบท่าน พ่อของเราแล้ว เมื่อดวงวิญญาณพบพ่อ พวกเขามาพบท่านด้วยความรัก ลูกๆ พบพ่อของพวกเขาด้วยความรักอย่างมาก ที่นั่นพ่อที่ไม่มีตัวตนนั้นแผ่ตัว เหตุนี้เองบาบาพูดเสมอว่า: เมื่อลูกพบผู้นี้ ให้พบผู้นี้ ขณะที่จดจำชีพบบา ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ในบรรดาลูกด้วยเช่นกัน บางคนก็รู้จักพ่อ, เป็นของพ่อและแล้วก็ลืมพ่อ

พวกเขากลับมาเป็นร่าง พวกเขามักระท้วงสัญญาว่า: บาบา, เวลาที่คุณเป็นของบาบา ไม่ว่าเป็นชายหรือหญิง ดวงวิญญาณทั้งสองพูดสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาอยู่ในร่างกาย พวกเขาใช้คำว่าชายหรือหญิงในการพูดว่า: เวลาฉันเป็นของท่าน บาบา ฉันจะประกาศสิทธิในมรดกของฉันอย่างเต็มเปี่ยมจากท่าน ฉันจะจดจำท่านอย่างสมบูรณ์ สนิมไม่สามารถถูกขจัดไปได้, ลูกไม่สามารถกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานด้วยวิธีการอื่นใดนอกจากการจดจำระลึกถึง ในยุคทองลูกได้รับอาณาจักรที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและอาณาจักรที่เข้มแข็งที่เต็มไปด้วยความสุข, ความสงบและความมั่งคั่งเป็นเวลา 21 ซาติเกิด พ่อ, ผู้สร้างแห่งสวรรค์ อย่างแน่นอนที่จะทำให้มรดกของท่านแก่ลูก มีการร้องว่า: เรามีความโลภที่จะพบพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, ผู้ที่อยู่เหนือธาตุนาฬิกาท่านมาที่นี่ครั้งเดียวเท่านั้น เรื่องราวเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจด้วย บางคนก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ต่อมาเมื่อสงครามใหญ่เกิดขึ้น, ดวงตาของพวกเขาจะเปิดขึ้น ในความเป็นจริงนี่คือไฟบุษยัญของความรู้ที่ได้ถูกสร้างขึ้น นี่เป็นสงครามด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้จักไฟบุษยัญนี้ ไฟบุษยัญของความรู้ของรูตราสร้างขึ้นสำหรับการทำลาย ผู้คนเหล่านั้นสร้างไฟบุษยัญเพื่อว่าการทำลายไม่เกิดขึ้นและสามารถมีความสงบเกิดขึ้นแทนที่ไฟบุษยัญ (ของความรู้) นี้จะถูกสร้างอีกครั้ง ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นหลังจากการทำลายเกิดขึ้น เวลาที่ลูกๆ รู้ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก ลูกๆ รู้เรื่องราวชีวิตที่ไม่มีขีดจำกัดของทุกคน ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่า: เราสามารถบอกเรื่องราวชีวิตของพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดให้แก่ท่าน ทุกคนร้องเรียกหาพระเจ้า พวกเขาจดจำท่านชั่วแล้วชั่ว พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าได้ให้ลูกคนนั้นและได้ทำสิ่งนี้สิ่งนั้น บางคนก็เข้าใจว่า: ท่านเพียงนำสิ่งที่ป็นของท่านกลับไป มีบางคนผู้ที่มีความเข้าใจประเภทนั้น มีมนุษย์ประเภทต่างๆมากมาย เวลาที่ลูกได้พบพ่อแล้ว ดังนั้นจดจำท่านเท่านั้น! ด้วยการจดจำระลึกถึงที่ลูกสามารถหารายได้ และแล้วลูกจะกลายเป็นนายของดินแดนวิษณุ เวลาที่ลูกรู้ทั้งวงจรรจากยุคทองไปจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ทุกสิ่งอยู่ในสติปัญญาของลูกเช่นเดียวกับที่อยู่ในสติปัญญาของพ่อ เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ เวลาที่ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกๆ ต้องอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นและมั่นคง นั่นไม่ควรจะเป็นว่ามายามาและเขย่าลูกครึ่งแล้วครึ่งเล่า ลูกต้องไม่เป็นเช่นต้น “ไมยราพ” ด้วยการไม่จดจำระลึกถึงพ่อ, ลูกก็เหี่ยวเฉา ลูกกำลังเพียรพยายามจดจำพ่อ เช่นที่เวลาได้เข้ามาใกล้ ลูกจะเห็นว่าความเพียรพยายามของลูกได้มาถึงตอนสิ้นสุดและลูกเห็นว่าตอนจบนั้นได้มาแล้ว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ศึกษาเล่าเรียนการศึกษาทางจิตและหารายได้ที่แท้จริงและดลใจผู้อื่นให้ทำสิ่งเดียวกัน ให้ศาสนของการกลับบ้านแก่ทุกคน เวลานั้นอย่าได้กระทำการที่เป็นบาปมากกว่านี้
2. ตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก อย่าได้เป็นเหมือนต้น “ไมยราพ” ในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ทำให้สภาพของลูกไม่ว้าวุ่นสั่นคลอน

พร: ขอให้ลูกสร้างความพิเศษของการตรวจสอบสันสการ์ที่ลึกของลูกเองและกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ความคิดอะไรก็ตามที่ลูกมี คำพูดที่ลูกพูด การกระทำที่ลูกทำ สายใยและความสัมพันธ์ที่มาหาลูก เพียงตรวจสอบ: สิ่งเหล่านี้เหมือนกับของพ่อหรือไม่? ก่อนอื่น เปรียบเทียบสิ่งเหล่านั้นและแล้วทำให้สิ่งเหล่านั้นใช้งานได้จริง โดยทั่วไปแล้ว บางดวงวิญญาณก่อนอื่นมีสันสการ์ของการตรวจสอบทุกสิ่งก่อนที่จะยอมรับสิ่งนั้น ในทำนองเดียวกัน ลูกเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และยิ่งใหญ่ ดังนั้นจงเพิ่มพูนกลไกการตรวจสอบของลูก ทำสิ่งนี้ให้เป็นสันสการ์ที่ลึกของลูกเอง นี่คือการยิ่งใหญ่

คติพจน์: การกลายเป็นผู้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และโยคีคือการให้การตอบแทนของความรัก

*** โอม ชานติ ***

ก่าวที่สองของความกล้าหาญคือความอดทน (เรื่องราวชีวิตของบราห์มา บาบา)

วันนี้ พ่อ ผู้ทรงพลังอำนาจกำลังมองดูสิ่งสร้างแรกที่สูงส่งของท่าน สิ่งสร้างแรกคือบราห์มินและกล่าวได้ว่าบราห์มาเป็นอันดับหนึ่งในสิ่งสร้างแรก เพราะการเป็นอันดับหนึ่งในสิ่งสร้างแรก บราห์มาจึงเรียกว่าอติเทพ มีอนุสรณ์ของชื่อ”อติเทพ”นั้นบนภูเขาอาบูด้วย ท่านถูกเรียกว่าอติเทพ นั่นคือสิ่งสร้างแรกและพร้อมกับสิ่งนั้น อติเทพยังหมายความว่าท่านเป็นเทพองค์แรกในตอนต้นของโลกใหม่ด้วย เป็นบราห์มาที่กลายเป็นเทพองค์แรกในรูปของศรียุชณะ ด้วยเหตุนี้ท่านจึงเรียกว่าเทพองค์แรกในตอนต้นของโลกใหม่ ในยุคบรรจบพบกันเช่นกันท่านเป็นอันดับหนึ่งของสิ่งสร้างแรก นั่นคือไม่ว่าลูกจะเรียกท่านว่าอติเทพหรือบราห์มา ท่านก็เป็นผู้สร้างดวงวิญญาณบราห์มิน ดังนั้นท่านเป็นคนแรกในยุคบรรจบพบกันและในตอนเริ่มต้นของโลกด้วย ดังนั้นท่านจึงถูกเรียกว่าอติเทพ

คือบราห์มาที่กลายเป็นเทวดาที่อยู่เหนือบ่วงกรรมคนแรก บราห์มากลายเป็นเทวดา และเทวดากลายเป็นเทพ - ท่านเป็นอันดับหนึ่งในทุกสิ่ง ท่านกลายเป็นอันดับหนึ่งด้วยวิธีนี้ได้อย่างไร? ท่านประสบความสำเร็จอันดับหนึ่งด้วยวิธีใด? ลูกดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดต้องทำตามบราห์มา ลูกต้องทำตามท่านในเรื่องใด? ลูกได้รับการบอกเกี่ยวกับก่าวแรกของการอุทิศตนของท่านแล้ว ในก่าวแรกของท่าน ท่านแสดงให้เห็นเช่นกันในก่าวแรกของท่านด้วยการอุทิศตนในทุกวิถีทาง ก่าวที่สองคือความอดทน เมื่อท่านได้อุทิศตัวท่านเองแน่นอนว่าท่านได้รับมรดกที่สูงส่งที่สุดจากพ่อ แต่ท่านได้รับอะไรจากผู้คนในโลกนี้? ใครที่ถูกประณามมากที่สุด? แม้ว่าลูกดวงวิญญาณจะถูกประณามหรือถูกทำร้าย แต่เป็นบราห์มาที่ยังคงได้รับความโกรธมากที่สุด ในชีวิตทางโลกของท่าน ท่านไม่เคยได้ยินคำพูดที่ไม่ดีเลย แต่เมื่อท่านได้กลายเป็นบราห์มา ท่านได้กลายเป็นอันดับหนึ่งในการได้ยินคำพูดที่ไม่ดี ท่านได้ดำเนินชีวิตที่ท่านได้รับความรักมากที่สุดจากทุกคน แต่มากเท่าที่ท่านเป็นที่รักของทุกคนในชีวิตทางโลก ทุกคนก็กลายเป็นศัตรูของท่านในชีวิตทางจิตตามนั้น เมื่อลูกบางคนถูกทำร้าย นั่นเป็นการทำร้ายพ่อทางอ้อมโดยอัตโนมัติ อย่างไม่รู้ตัวด้วยคุณธรรมของความอดทน ท่านยังคงมีรอยยิ้ม ท่านไม่เคยเหี่ยวเฉา

การยิ้มเมื่อใครบางคนยกย่องลูกไม่ใช่ความอดทน อย่างไรก็ตามการที่ยังคงมีรอยยิ้มในเวลาใดที่ใครบางคนกลายเป็นศัตรูที่โกรธและประณามลูกอย่างแรง และลูกไม่แสดงอาการเหี่ยวเฉาแม้แต่น้อยบนใบหน้าหรือแม้แต่ในความจิตของลูกกล่าวได้ว่ามีความอดทน การเห็น การพูด และการเข้ามามีสายใยกับดวงวิญญาณที่เป็นศัตรูด้วยความรู้สึกเมตตากล่าวได้ว่ามีความอดทน ในงานของการก่อตั้งและงานรับใช้ บางครั้งก็มีพายุลูกเล็กและบางครั้งมีพายุลูกใหญ่ อย่างที่เป็นอนุสรณ์ในคัมภีร์ พวกเขาได้แสดงภาพมหาวิระหุมาณกำลังแบกภูเขาที่ใหญ่โตมากบนฝ่ามือของเขาพร้อมกับลูกบอล ในท่านองเดียวกันไม่ว่าปัญหา อุปสรรค หรือพายุจะดูเหมือนภูเขาลูกใหญ่เพียงใดก็ตาม ภูเขาหมายถึงการทำให้สิ่งที่ใหญ่เป็นของเล่นที่เล็กและเอาชนะสิ่งนั้นเหมือนที่ลูกเล่นในเกมส์ หรือเขาทำสิ่งที่ใหญ่ให้เป็นสิ่งที่เบามาก ตัวเขาเองอยู่อย่างเบาสบายและเขาก็ทำให้ผู้อื่นเบาสบายด้วย นี่เรียกว่าความอดทน เขาไม่ได้ทำให้ก้อนหินเล็กๆ กลายเป็นภูเขา แต่ทำให้ภูเขาเป็นลูกบอล เขาทำให้การขยายตัวเป็นสาระ: นี่คือการอดทน การขยายอุปสรรคหรือปัญหาในจิตใจของลูกหรือการพูดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นกับผู้อื่นคือการสร้างภูเขา อย่างไรก็ตามเขาไม่ได้เข้าไปสู่การขยายตัวแต่ด้วยการใส่จุดฟูลสต็อป “ไม่มีอะไรใหม่” เขาใส่จุดฟูลสต็อปและก้าวไปข้างหน้า สิ่งนี้เรียกว่าการทำให้การขยายตัวเข้าสู่สาระ ดวงวิญญาณที่สูงส่งและอดทนสามารถทำให้การขยายตัว ปัญหา อุปสรรคเข้าสู่สาระของสิ่งเหล่านั้นด้วยความรู้และโยคะเสมอ เช่นเดียวกับที่บราห์มาบาบาทำ เมื่อลูกเดินทางในเส้นทางที่ยาวไกล มันจะทำให้สูญเสียเวลาและพลังงานทั้งหมดของลูก ใช้ทั้งสองอย่างมากขึ้น ในท่านองเดียวกันการขยายตัวเป็นเส้นทางที่ยาวไกล และสาระนั้นทำได้โดยการทำทางลัด ทั้งสองทางสามารถข้ามไปได้ แต่เนื่องจากผู้ใชทางลัดสามารถประหยัดเวลาและพลังงานของพวกเขา พวกเขาจะไม่ท้อถอย พวกเขาสนุกกับตัวเองอย่างสม่ำเสมอและเอาชนะทุกสิ่งด้วยรอยยิ้ม สิ่งนี้เรียกว่าความอดทน

ผู้ที่มีพลังความอดทนจะไม่หวาดกลัวและคิดว่า: สิ่งนี้เกิดขึ้นด้วยหรือ? เพื่อการอยู่อย่างเต็มเปี่ยมเสมอ เขาจะเข้าไปในส่วนลึกของความรู้และการจดจำระลึกถึง คนที่กลัวไม่สามารถเข้าไปสู่ส่วนลึกได้ ผู้ที่มีสาระจะอยู่อย่างเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้จึงมีความลึกในสิ่งที่เต็ม ผู้ที่มีการขยายจะว่างเปล่า ด้วยเหตุนี้เอง บางสิ่งที่ว่างเปล่าเมื่อถูกเขย่าจึงมีเสียงร่ำอยู่

เสมอ ดังนั้นใครบางคนที่มีการขยายตัวจะส่งเสียงร่วอยู่เสมอด้วยความคิดเช่น “ทำไมถึงเป็นอย่างนี้? นี่คืออะไร? มันไม่ควรเป็นอย่างนี้, แต่เป็นอย่างนี้ มันไม่ควรเป็นอย่างนี้” เขาจะยังคงส่งเสียงร่วเช่นนี้ต่อไปในความคิดของเขาและในคำพูดของเขาด้วย เขาจะยังคงส่งเสียงร่วเบื้องหน้าทุกคนอยู่เสมอต่อไป จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อลูกส่งเสียงร่วไม่รู้จบ? ลูกส่งเสียงร่วลูกหายใจไม่ทัน และลูกทำให้ตัวลูกเองเหนื่อยล้า ผู้ที่อดทนจะรอดพ้นจากสิ่งเหล่านั้นและด้วยเหตุนี้พวกเขาเขาจึงมีความสุขในตัวเองอยู่เสมอ พวกเขาไม่ส่งเสียงร่วแต่พวกเขาโบยบิน

ก้าวที่สองของความอดทน บราห์มาบาบาแสดงให้เห็นสิ่งนี้โดยการทำขั้นตอนนี้ ท่านอยู่อย่างไมหวั่นไหวสั่นคลอนเสมอ ท่านทำให้ตัวท่านสนุกสนานด้วยวิธีง่ายๆเสมอ และไม่ต้องตรากตรำทำงานหนัก ลูกๆ ที่ทำทาปาเซียมา 14 ปีมีประสบการณ์นี้ ลูกรู้สึกว่าเป็นเวลา 14 ปีที่ยาวนานหรือลูกรู้สึกว่าเป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆชั่วครู่เท่านั้น? ลูกสนุกกับมันหรือรู้สึกเหมือนทำงานหนักหรือไม่? บาบามีข้อสอบของการทำงานหนักทางโลกมากมายเช่นกัน มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการเป็นผู้ที่ถูกเลี้ยงดูมาราวกับว่าพวกเขาเป็นราชวงศ์กับการเป็นผู้ที่ต้องทำชีว้วตากแห้ง (สำหรับจุดไฟ) และผู้ที่ทำงานเครื่องกล ท่านทำให้ลูกเย็บรองเท้าด้วย ท่านทำให้ลูกเป็นช่างรองเท้าและคนสวนเช่นกัน อย่างไรก็ตามนั้นเป็นความลำบากตรากตรำหรือความสุข? ลูกเอาชนะทุกสิ่งแต่ลูกมีประสบการณ์เสมอว่านั่นเป็นชีวิตที่มีความสุข ผู้ที่สับสนก็วิ่งจากไปในขณะที่ผู้ที่อยู่อย่างมีความสุขกำลังให้ประสบการณ์ของชีวิตแห่งความสุขแก่คนอื่นๆมากมาย จนถึงตอนนี้ถ้า 14 ปีนั้นจะต้องชำระ ลูกจะชอบสิ่งนั้นใช่ไหม? อย่างไรก็ตามเวลานี้ถ้าใครบางคนต้องทำงานทางร่างแม้กระทั่งเล็กน้อยที่ศูนย์ พวกเขาคิดว่า: นี่คือเหตุผลที่ทำให้ฉันสละละทิ้งทุกสิ่งอย่างนั้นหรือ? ฉันตั้งใจจะมาทำงานนี้อย่างนั้นหรือ? การดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขกล่าวได้ว่าเป็นชีวิตบราห์มิน ไม่ว่าจะเป็นงานทางร่างที่ธรรมดาหรือลูกต้องให้คำบรรยายบนเวทีแก่ผู้คนนับพัน จงทำทั้งสองสิ่งด้วยความยินดีและมีความสุข นี่เรียกว่าดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข อย่าได้สับสนและคิดว่า: ฉันไม่คิดว่าการอุทิศตนหมายความว่าฉันจะต้องทำสิ่งนี้ทั้งหมด ฉันมาที่นี่ในฐานะครู ฉันไม่ได้สละละทิ้งทุกสิ่งเพื่องานทางร่างนี้ ทั้งหมดนี้เป็นชีวิตของบราห์มากุมาริอย่างนั้นหรือ? นี่เรียกว่าชีวิตแห่งความสับสน

การเป็นบราห์มา กุมาริหมายถึงการอยู่ด้วยความสุขในหัวใจของลูก ไม่ใช่ความสุขทางกาย ด้วยความสุขใจในหัวใจของลูก ลูกจะสามารถเปลี่ยนแปลงสถานการณ์หรืองานใดๆ ที่ก่อให้เกิดความสับสนให้กลายเป็นความสุขได้ แม้ว่าลูกจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่สูงส่งและทุกสิ่งที่ลูกมีก็ชัดเจน แต่ถ้าหากตัวลูกเองสับสนอยู่ตลอดเวลา ลูกก็จะสร้างความสับสนในสิ่งที่ชัดเจนมาก ในขณะที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี ลูกจะไม่สามารถรับความสุขใจจากสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นได้ “สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร?” สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นเช่นนี้ แต่เป็นเช่นนั้น” ตัวลูกเองจะสับสนเกี่ยวกับสิ่งนั้นและลูกจะทำให้ผู้อื่นสับสนด้วย มีคำกล่าวว่า: เมื่อด้ายพันกัน (สับสน) ก็เป็นเรื่องยากมากที่ลูกจะทำให้มันหายพันกันได้ ลูกจะสับสนเกี่ยวกับสิ่งที่ดีและเกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้เกิดความกลัวเช่นกัน เพราะทัศนคติของลูกสับสนและจิตใจของลูกสับสน และแล้วทัศนคติของลูกจะส่งผลต่อสายตาของลูกโดยอัตโนมัติ และเนื่องจากสายตาของลูกจึงเห็นโลกอย่างสับสนเช่นกัน ชีวิตของบราห์มา กุมาริหมายถึงชีวิตแห่งความสุขเช่นเดียวกับชีวิตของพ่อบราห์มา อย่างไรก็ตามพื้นฐานของสิ่งนี้คือความอดทน ดังนั้น ความอดทนจึงเป็นสิ่งที่พิเศษมาก! เพราะด้วยคุณสมบัติพิเศษนี้ พ่อบราห์มาจึงอยู่อย่างไมหวั่นไหวสั่นคลอนเสมอ

ลูกได้รับการบอกเกี่ยวกับข้อสอบของความอดทนสองข้อ ข้อสอบแรกคือคำพูดที่ไม่ดีและการทำร้ายร่างกายจากผู้คน ประการที่สอง อุปสรรคต่างๆ ที่เข้ามาในการสร้างยักยา ประการที่สามคือลูกบราห์มินบางคนกลายเป็นคนทรยศ และสร้างการต่อต้านเพราะความไม่พอใจในเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ อย่างไรก็ตามในสิ่งนี้เช่นกันด้วยความรู้สึกพอใจต่อผู้ที่ไม่พอใจในและพิจารณาว่าพวกเขาตกได้รับอิทธิพลจากสิ่งอื่น ด้วยความรู้สึกเมตตากรุณาและด้วยพลังแห่งความอดทนที่เจียบสงบ ท่านทำให้แต่ละคนก้าวไปข้างหน้า ท่านยังได้สอนบทเรียนของความอดทนด้วยความอ่อนหวาน ความปรารถนาดี และความรู้สึกที่บริสุทธิ์แก่ผู้ที่มาต่อต้านท่าน เมื่อใครบางคนต่อต้านท่านในวันหนึ่ง และในวันต่อมาพวกเขาก็มาร้องขอการให้อภัยจากท่านด้วยคำพูดที่ออกมาจากปากของพวกเขาว่า “บาบาคือบาบาอย่างแท้จริง!” ซึ่งกล่าวว่าเป็นการทำให้ผู้ที่ล้มเหลวผ่านไปด้วยความอดทนและข้ามผ่านอุปสรรค ดังนั้นลูกได้ยินเกี่ยวกับก้าวที่สองแล้ว เพื่ออะไร? เพื่อที่ลูกจะสามารถวางเท้าของลูกในรอยเท้าของท่าน/ก้าวเดินตามรอยเท้าของท่าน สิ่งนี้เรียกว่า “ทำตามพ่อ” หรือกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ลูกต้องการที่จะเป็นสิ่งนี้หรือลูกเพียงแค่ต้องการสังเกตการณ์อยู่ห่างๆจากกระยะไกล? ลูกมีความกล้าหาญใช้หรือไม่? ปัญญา, มหาราชตะ ทั้งสองกล้าหาญ ทั้งหมดมีความกล้าหาญ ลูกๆ ทั้งหมดจากแผ่นดินนี้และในต่างประเทศเรียกตนเองว่ามหาวิระ ถ้าลูกคนใดถูกเรียกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกองทัพเท้า ลูกจะยอมรับสิ่งนั้นหรือไม่? สิ่งนี้พิสูจน์ว่าลูก

ๆ ทั้งหมดถือว่าตนเองเป็นมหาวิระ การเป็นมหาวิระหมายถึงการตัดเทียบกับพ่อ ลูกเข้าใจไหม? อ้าว

ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดจากแผ่นดินนี้และในต่างแดนผู้ที่ตัดเทียบกับพ่อและผู้ที่อุทิศสติปัญญาอยู่เสมอ ถึงผู้ที่อยู่อย่างอดทนในทุกสถานการณ์และกับทุกคนเสมอ และผู้ที่ทำให้ทุกสถานการณ์ที่ใหญ่เป็นสิ่งที่เล็กและเอาชนะได้อย่างง่ายดาย ถึงผู้ที่ทำให้การขยายตัวใดๆเข้าสู่สาระ ถึงผู้ที่ดำเนินชีวิตบราห์มินของพวกเขາอย่างมีชีวิตแห่งความสุขอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณมหาวิระที่สูงส่งเช่นนั้นที่ตัดเทียบกับพ่อ ด้วยความรัก ระลึกถึง และมนัสเตจจากบิดาดา พร้อมกับพรว่า “ขอให้ลูกกลับมาตัดเทียบ”

บิดาดาวพบกลุ่ม:

ถึงกุมาร

1. คุณสมบัติพิเศษของกุมารคืออะไร? ชีวิตกุมารเป็นชีวิตที่สูงส่งเพราะเป็นชีวิตที่บริสุทธิ์ และที่ใดมีความบริสุทธิ์ ที่นั่นจะมีความยิ่งใหญ่ กุมารหมายถึงมีพลัง เป็นผู้ที่สามารถทำอะไรก็ตามที่เขาคิดจะทำ กุมารหมายถึงผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะเสมอ และทำให้ผู้อื่นเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ลูกมีคุณสมบัติพิเศษเช่นนั้นใช่หรือไม่? ลูกสามารถนำความคิดอะไรก็ตามที่ลูกมีไปปฏิบัติ ตัวลูกเองอยู่อย่างบริสุทธิ์และลูกสามารถบอกผู้อื่นถึงความสำคัญของการอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกสามารถกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้เช่นนั้น สิ่งใดที่ผู้คนชาวโลกเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ ลูกบราห์มากุมารก็ได้เสนอคำทำ: “ไม่มีใครบริสุทธิ์ได้เท่าเรา” เพราะเหตุใด? เพราะเป็นผู้ทรงพลังอำนาจที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ไม่ว่าผู้คนในโลกจะพยายามมากแค่ไหน พวกเขาไม่สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์เท่าลูกได้ ลูกกลับมาบริสุทธิ์อย่างง่ายดาย ลูกรู้สึกง่ายใช่หรือไม่? หรือลูกพูดเหมือนกับผู้คนในโลกเช่นกันว่า นั่นเป็นเรื่องที่ผิดธรรมชาติ? ลูกรู้สึกเช่นนั้นหรือไม่? คำจำกัดความของกุมารคือ: ผู้ที่ออกคำท้าทาย ผู้ที่แสดงสิ่งนี้ด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเองในทางปฏิบัติ ผู้ที่ทำให้สิ่งที่ เป็นไปไม่ได้เป็นไปได้ คนอื่นทำให้เพื่อนของพวกเขากลายเป็นเพื่อนที่ไม่ดี ในขณะที่ลูกพาพวกเขาเป็นมิตรร่วมทางของพ่อ ลูกไม่ได้แต่งแต้มสีสันพวกเขาด้วยความเป็นมิตรของลูก ลูกแต่งแต้มสีสันพวกเขาด้วยความเป็นมิตรของพ่อ ลูกทำให้พวกเขาตัดเทียบกับพ่อ ลูกเป็นเช่นนั้นใช่หรือไม่? อ้าว

2. กุมารหมายถึงผู้ที่ไม่หวั่นไหวสั่นคลอนเสมอ ไม่ว่าสถานการณ์ประเภทใดเกิดขึ้น ลูกไม่ใช่ผู้ที่แปรปรวน/ขึ้นๆลงๆ เพราะมิตรของลูกคือพ่อเอง! เราจะไม่หวั่นไหวสั่นคลอนเสมอเมื่อมีพ่ออยู่ตรงนั้น เมื่อมีผู้ทรงพลังอำนาจ ที่นั่นก็จะมีทุกพลัง มายาไม่สามารถทำอะไรเบื้องหน้าพลังทั้งหมด ดังนั้นชีวิตของกุมารจึงหมายถึงผู้ที่มีสภาพที่มั่นคงไม่ใช่ผู้ที่ขึ้นๆลงๆ ผู้ที่ขึ้นลงไม่สามารถได้รับโชคแห่งอาณาจักรที่ไม่สูญสลาย ลูกจะได้รับความสุขเล็กน้อยแต่ไม่ตลอดไป ดังนั้นชีวิตกุมารหมายถึงการอยู่อย่างไม่สั่นคลอนตลอดเวลาและมีสภาพที่มั่นคง ดังนั้นสภาพของลูกมั่นคงหรือสติปัญญาของลูกถูกดึงไปหารสชาติอื่นหรือไม่? ลูกคือผู้ที่สัมผัสกับความหวานขึ้นทั้งหมดในพ่อผู้เดียว สิ่งนี้เรียกว่าเป็นผู้ที่สม่ำเสมอและมั่นคง (จดจ่อกับผู้เดียว) นั่นคือไม่หวั่นไหวสั่นคลอน เพียงลูกๆ ที่มีสภาพที่มั่นคงเช่นนั้นเท่านั้นที่เป็นที่รักของพ่อ ดังนั้นจดจำไว้เสมอว่า ลูกดวงวิญญาณนั้นคือผู้ที่ไม่หวั่นไหวสั่นคลอน ผู้ที่อยู่ในสภาพที่มั่นคง

ถึงผู้เป็นแม่:

1. อะไรคือหนทางที่ง่ายดายที่บิดาดาวได้แสดงให้เห็นกับลูกผู้เป็นแม่ ซึ่งทำให้ลูกสามารถมีประสบการณ์ของการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างง่ายดายและไม่ต้องลำบากตรากตรำ? อะไรคือวิธีที่ทำให้การจดจำระลึกถึงง่ายดาย? พุดจากหัวใจของลูกว่า “บาบาของฉัน” เมื่อลูกพุดว่า “ของฉัน” ลูกมีการจดจำระลึกถึงที่ง่ายดาย ตลอดทั้งวันลูกจดจำสิ่งที่เป็น “ของฉัน” ใช่หรือไม่? ถ้าใครบางคนหรือบางสิ่งเป็นของลูก ซึ่งลูกรู้สึกว่าเป็นของลูก ลูกจะจดจำสิ่งนั้นได้ ด้วยวิธีนี้ถ้าลูกพุดว่า “พ่อของฉัน” ลูกก็จะจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้น ดังนั้นนี่จึงเป็นวิธีที่ง่ายที่จะจดจำพ่อ พุดจากหัวใจของลูก “บาบาของฉัน” อย่าเพียงแต่พุดว่า “ของฉัน ของฉัน” ด้วยคำพุด แต่พุดด้วยสิทธิ ทำให้ความเพียรพยายามนี้ง่ายดายและเคลื่อนไปข้างหน้าต่อไป เป็นโยคีที่ง่ายดายด้วยวิธีนี้เสมอ ให้พุดว่า “ของฉัน” และกลายเป็นนายแห่งสมบัติที่มีค่าของพ่อ

2. ผู้เป็นแม่ ลูกพิจารณาว่าตนเองมีโชคหลายล้านเท่าอยู่เสมอหรือไม่? ลูกได้พบพ่อขณะที่นั่งอยู่ที่บ้านและดังนั้นจึงเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่มาก ผู้คนในโลกออกไปเพื่อแสวงหาพระเจ้า ในขณะที่ลูกได้พบท่านในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ดังนั้นลูกเคยคิด

ไหมว่าลูกจะได้รับโชคที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้? มีการจดจำว่าพบพระเจ้าขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน อนุสรณ์นั้นเป็นของใคร? เป็นอนุสรณ์ของลูกใช่หรือไม่? ดังนั้นจงรักษาโชคที่สูงส่งนี้ไว้สำนึกของลูกเสมอและเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้า ว้าว โชคที่สูงส่งของฉัน! เฝ้าแต่ร้องเพลงแห่งความสุขเหล่านี้ต่อไป เฝ้าแต่กว้างไกลในซึ่งข้าแห่งความสุข ร้องเพลงและรำรำในความสุขต่อไป

3. ชัคคีมีความสุขอะไรอยู่เสมอ? ฉันรวมรูปอยู่กับพ่อเสมอ ชีพชัคคีหมายถึงการรวมรูปกัน: พ่อกับฉัน ทั้งสองรวมกันเรียกว่าเป็นชีพชัคคี ดังนั้นผู้ที่รวมรูปกันไม่สามารถมีใครมาพรากจากกันได้ ลูกมีความสุขเช่นนี้หรือไม่? พ่อทำให้ดวงวิญญาณที่อ่อนแอมีพลัง ดังนั้นจดจำไว้เสมอว่าลูกได้ประกาศสิทธิ์ที่จะรวมรูปแล้ว ก่อนหน้านั้นลูกเป็นผู้แสวงหาท่าน ในขณะที่ตอนนี้ลูกกลายเป็นผู้ที่อยู่กับท่าน มีความซาบซึ้งนี้อยู่เสมอ ไม่ว่ามายาจะพยายามมากมายแค่ไหน มายาก็ไม่สามารถทำอะไรได้ได้เบื้องหน้าชีพชัคคี ถ้าลูกอยู่อย่างแยกห่าง มายาจะเข้ามา ดังนั้นจงอยู่ในรูปที่รวมกันและมายาจะไม่สามารถเข้ามาได้ ดังนั้นจดจำพรนี้ไว้เสมอว่า: ลูกคือชีพชัคคีที่ได้รับชัยชนะผู้ที่อยู่ในรูปที่รวมกันอยู่เสมอ

พร: ขอให้ลูกทำให้การเชื่อมต่อที่หลวมของลูกถูกต้อง และแทนที่จะสับสนจงเป็นอิสระจากปัญหา สาเหตุหลักของปัญหาทั้งหมดคือการมีการเชื่อมต่อที่หลวม เพียงวางการเชื่อมต่อให้ถูกต้อง แล้วพลังทั้งหมดจะหมุนรอบตัวลูก หากต้องใช้เวลาหนึ่งหรือสองนาทีกในการเชื่อมต่อ อย่าสูญเสียความกล้าหาญ และกลับมาสับสน อย่าได้เขย่าวากฐานของความศรัทธา "ฉันเป็นของบาบา และบาบาเป็นของฉัน" ทำให้รากฐานของลูกแข็งแกร่งบนพื้นฐานนี้และลูกจะเป็นอิสระจากปัญหา

คติพจน์: การอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่เป็นเมล็ดคือหนทางที่จะเปลี่ยนแปลงชั้นสสารเก่า

*** โอม ชานดี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลายเป็นผู้นำศาสนาที่แท้จริงเหมือนพ่อ จงให้ศาสนาที่จะกลับบ้านแก่ทุกคน
- คำถาม:** สถิติปัญญาของผู้คนในทุกวันนี้เร่ร่อนไปในทิศทางใด?
- คำตอบ:** ไปสู่แพชั่น ผู้คนทำตามแพชั่นประเภทต่างๆ มากมายเพื่อดึงดูดผู้อื่น พวกเขาได้เรียนรู้แพชั่นนี้จากรูปภาพ พวกเขาเชื่อว่าปารวตีก็ทำตามแพชั่นเช่นนั้นเช่นกันและเคยมีทรงผมเช่นนั้น บาบาพูดว่า: ลูกๆ ต้องไม่ตามแพชั่นในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ พ่อพาคุณไปยังโลกที่มีค วามงดงามตามธรรมชาติที่ไม่จำเป็นสำหรับแพชั่น
- เพลง:** ท่านเป็นแม่และพ่อ!

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนี้ เมื่อมีการร้องเพลงสรรเสริญนี้ สถิติปัญญาของลูกก็ขึ้นไปยังเบื้องบน ดวงวิญญาณพบกับพ่อของเขาว่า: ท่านเป็นคนพวยเรือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และผู้นำศาสนาที่แท้จริง พ่อมาและให้ศาสนาแก่ลูกดวงวิญญาณ ผู้อื่นลูกเรียกว่าผู้นำศาสนา บางคนเยาะวีย์และบางคนแกล้ง ในความเป็นจริงพวกเขาไม่ได้ให้ศาสนา คำสรรเสริญได้ถูกให้แก่พวกเขาอย่างผิดๆ ลูกเข้าใจว่านอกจากผู้เดียวแล้วไม่ควรสรรเสริญใครในโลกมนุษย์นี้ คำสรรเสริญมากที่สุดคือคำสรรเสริญของลักษมีและนารายณ์เพราะพวกเขาเป็นนายของโลกใหม่ เพียงชาวบาร์ตเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ชาวโลกรู้แต่เพียงว่าบาร์ตเป็นแผ่นดินโบราณ เคยมีอาณาจักรของเทพเจ้าในบาร์ต พวกเขาพูดแม้กระทั่งว่ากฤษณะเป็นพระเจ้า ชาวบาร์ตเรียกพวกเขา (ลักษมีและนารายณ์) ว่าเทพเจ้า แต่ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาเป็นเทพเจ้าที่เคยปกครองในยุคทอง พระเจ้าได้ก่อตั้งอาณาจักรของเทพเจ้า สถิติปัญญาก็บอกว่า: เราเป็นลูกของพระเจ้า และดังนั้นเราจะเป็นเทพเจ้าด้วยเช่นกัน ทุกคนคือลูกๆ ของผู้เดียว แต่พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าเทพเจ้าได้ พวกเขาเรียกว่าเทพ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ชาวบาร์ตกล่าวว่า: เริ่มแรกเราชาวบาร์ตคงอยู่ในโลกใหม่ ทุกคนต้องการโลกใหม่ แม้แต่บาปู้ (คานธี) ก็ต้องการโลกใหม่และอาณาจักรใหม่ของราม อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจความหมายของ“อาณาจักรของราม”เลย ทุกวันนี้ผู้คนมีความหึงหวงใจอย่างมาก ในยุคทองพวกเขามีสถิติปัญญาที่สูงส่ง ในขณะที่ในยุคเหล็ก พวกเขามีสถิติปัญญาที่เป็นหิน อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ ในยุคทองชาวบาร์ตมีสถิติปัญญาที่สูงส่ง เวลานี้ในยุคเหล็ก ชาวบาร์ตมีสถิติปัญญาที่เป็นหิน บางคนเชื่อว่านี่คือสวรรค์ พวกเขาพูดว่ามีเครื่องบินและปราสาทราชวังที่ใหญ่โตในสวรรค์ ทั้งหมดนั้นคงอยู่ในเวลานี้ วิทยาศาสตร์ก้าวหน้าไปอย่างมากและมีความสุขอย่างมาก มีแพชั่นมากมายด้วยเช่นกัน ฯลฯ สถิติปัญญาของพวกเขาคิดกับอยู่ในแพชั่นตลอดทั้งวัน ดูทรงผมที่พวกเขามีเพื่อที่จะสวยงามอย่างปลอมๆ! พวกเขาใช้เงินเป็นจำนวนมาก! แพชั่นทั้งหมดนั้นปรากฏออกมาจากรูปภาพ พวกเขาคิดว่าพวกเขาควรมีทรงผมแบบปารวตีด้วยเช่นกัน พวกเขาทำทั้งหมดนั้นเพื่อดึงดูดผู้อื่น ในสมัยก่อนผู้หญิงพาสีจะสวมผ้าคลุมหน้าสีดำบนใบหน้าของพวกเขาเพื่อไม่ให้ใครมาสนใจหรือดึงดูดใครเข้าหาพวกเขาด้วยการเห็นใบหน้า นี่เรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนร้องเพลงว่า: “ท่านเป็นแม่และพ่อ” แต่พวกเขาควรพูดสิ่งนี้กับใคร? พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นแม่และพ่อ แม่และพ่อจะต้องให้มรดกแก่พวกเขาอย่างแน่นอน พ่อให้มรดกของความสุขแก่ลูกๆ ลูกๆ พูดว่า: บาบา เราจะไม่ฟังใครนอกจากท่าน เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าคำสรรเสริญที่ร้องนั้นเป็นของชีพบบา แม้กระทั่งดวงวิญญาณของบราห์มาก็ยังพูดว่า: ฉันเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ ของบราห์มาพูดด้วยเช่นกันว่า: เราบราห์มาภุมารและภุมารีกลายเป็นเทพ เวลานี้ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดที่ 84 ของเรา เราก็กกลับมาไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่บริสุทธิ์อันดับหนึ่งกลับมาไม่บริสุทธิ์อันดับหนึ่ง พ่อเป็นเช่นไร ลูกก็เป็นเช่นนั้น ผู้ที่พูดเช่นนั้น ชีพบบาก็พูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อมาในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของผู้นี้ ผู้ที่ซึ่งอยู่ในราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน ลูกอยู่ในยุคเหล็กและเวลานี้กลายเป็นของยุคบรรจบพบกัน พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น มีจำนวนของลูกๆ เพิ่มขึ้นตามละคร เวลานี้ลูกทั้งหลายได้รับความรู้แล้ว เราเป็นเทพแล้วกลายเป็นนักรบ พ่อคำ และศูทร ลูกๆ รู้ทั้งวงจรเป็นอย่างดี สิ่งนี้ง่ายดายมาก เราใช้ 84 ชาติเกิด มากขนาดนี้ก็ยังไม่ได้เข้าไปในสถิติปัญญาของบางคน นักเรียนตามลำดับกันไป เริ่มต้นจากด้านขวา มันดำเนินต่อเนื่องไปจากชั้นหนึ่ง(first-class) ไปยังชั้นสอง(second-class) ไปยังชั้นสาม(third-class) ลูกบางคนพูดว่า: สถิติปัญญาของฉันคือชั้นสาม(third-class) ฉันไม่สามารถอธิบายให้แก่ใคร พวกเขาต้องการที่จะอธิบายอย่างมาก แต่พวกเขาไม่สามารถพูดได้ ดังนั้นบาบาจะทำอะไรได้? นี่คือนิยามของการกระทำของพวกเขา พ่อพูดว่า: พ่อบอกลูกถึงความรู้เกี่ยวกับปรัชญาของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลาง และการกระทำที่เป็นบาป ลูกๆ รู้ว่าลูกต้องมีการกระทำ ลูกที่มีสถิติปัญญาชั้นสามไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ นี่คือนิยามของการกระทำ แต่ไม่มีใครรู้อะไรนี้ ในอาณาจักรของราวัน ผู้คนทำการกระทำที่เป็น

บาปเท่านั้นและดังนั้นพวกเขาจึงตกลงมาเท่านั้น เพียงในโลกของความทุกข์เท่านั้นที่มีการรับกฎ พวกเขาได้รับกฎเพื่อจะได้
รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เพื่อที่กฎจะสามารถพาพวกเขาไปสู่การหลุดพ้นได้ นั่นคือดินแดนนิพพาน
สถานที่เหนือเสียง ผู้คนพูดว่าเวลานี้พวกเขาอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ พวกเขาพูดเพียงเพื่อประโยชน์ของมัน มี
กลุ่มของผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ พวกเขามอบทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดและอื่นๆให้กับลูกๆของเขา แล้วก็ไปอยู่กับ
กฎ แนนอนลูกๆของเขาจะเตรียมอาหารและสิ่งอื่นๆให้แก่พวกเขา อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจความหมายของคำว่า“การ
ปลดเกษียณ” ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของใครว่าพวกเขาต้องไปสู่ดินแดนนิพพาน พวกเขาต้องกลับบ้าน พวกเขาไม่เข้าใจ
ว่านั่นคือบ้านของเขา พวกเขาเชื่อว่าแสงจะหลอมรวมเข้ากับแสง ดินแดนนิพพานเป็นสถานที่อยู่อาศัย ในสมัยก่อนพวก
เขาเคยปลดเกษียณเมื่ออายุ 60 ปี นั่นเป็นกฎ แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขาก็ทำเช่นเดียวกัน เวลานั้นลูกสามารถอธิบายว่าไม่มี
ใครสามารถไปเหนือเสียง พวกเขาเรียกร้องเรียกหาพ่อสำหรับสิ่งนี้: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบา ได้โปรดมา! ชำระเราให้
บริสุทธิ์และพาเรากลับบ้าน! บ้านของดวงวิญญาณอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกๆได้รับการบอกว่าใครอาศัยอยู่ในยุค
ทองและประชากรที่นั่นเติบโตอย่างไร ไม่ใคร่รู้เกี่ยวกับประชากรเช่นกัน จะมีประชากรมากเท่าใดในอาณาจักรของราม?
เด็กจะถือกำเนิดที่นั่นอย่างไร? พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ไม่มีนักปราชญ์ ครูหรือบัณฑิตที่สามารถอธิบายวงจรของละคร
นี้ จะมีวงจรของ 8.4 ล้านชาติเกิดได้อย่างไร? เหล่านั้นเป็นประเด็นที่ผิด! พวกเขาได้ทำให้ทุกอย่างยุ่งเหยิงอย่างสิ้นเชิง! พ่อ
อธิบายว่า: ลูกรู้ว่าพ่อได้อธิบายแก่ลูกถึงนัยสำคัญของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลาง และการกระทำที่เป็นบาป ในยุค
ทองการกระทำของลูกเป็นกลาง ไม่มีการกระทำที่ไม่ดีใดๆที่นั่นและดังนั้นการกระทำเหล่านั้นจึงเป็นกลาง การกระทำใด
ก็ตามที่ผู้คนทำที่นั่นถือเป็นบาป ลูกรู้ว่าเวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณสำหรับลูกทุกคนในทั้งโลกทั้งเด็กและคนแก่
ชรา ลูกทั้งหมดจะไปอยู่เหนือเสียง ลูกพูดว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์
อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีผู้ที่บริสุทธิ์แม้เพียงคนเดียวในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ที่นั่นจนกว่าโลกใหม่ที่บริสุทธิ์จะปรากฏขึ้น ทั้ง
โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้จะถูกทำลาย ลูกรู้ว่าและแล้วลูกจะต้องไปยังโลกใหม่ ลูกจะไปที่นั่นอย่างไร? ลูกมีความรู้ที่ทั้งหมด นี่
คือความรู้ใหม่สำหรับโลกใหม่ สำหรับดินแดนของความเป็นอมตะและโลกที่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบ
พบกัน ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่ามนุษย์อื่นๆทั้งหมดที่ไม่ใช่บราห์มินั้นอยู่ในยุคเหล็ก เราทั้งหมดอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เราจะ
ไปยังยุคทอง ที่นั่นคือยุคบรรจบพบกันอย่างแท้จริง นั่นคือสวรรค์ นั่นไม่สามารถเรียกว่าการบรรจบพบกัน ยุคบรรจบพบกันมี
อยู่ในเวลานี้ ยุคบรรจบพบกันนี้เป็นยุคที่เล็กที่สุด ยุคนี้เรียกว่ายุคก้าวกระโดด(leap age)ที่ซึ่งมนุษย์กลายเป็นดวง
วิญญาณที่ถูกต้องตามหลักศีลธรรม (ธรรมะอัตมา) จากดวงวิญญาณที่บาป เหตุนี้เองจึงเรียกว่ายุคแห่งความถูกต้องตาม
หลักศีลธรรม ในยุคเหล็กมนุษย์ทั้งหมดไม่มีความถูกต้องตามหลักศีลธรรม ที่นั่น(ในยุคทอง) ดวงวิญญาณทั้งหมดมีค
วามถูกต้องตามศีลธรรม มีอิทธิพลอย่างมากของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสร้างรูปเคารพจากหินที่หัวใจ
ของผู้คนจะกลับมามีความสุขเมื่อได้เห็นรูปเคารพเหล่านั้น นั่นคือการกราบไหว้บูชาก้อนหิน พวกเขาไปไกลมากถึงวัดของ
ชีวาเพื่อที่จะกราบไหว้บูชาท่าน อย่างไรก็ตามพวกเขายังสามารถวางรูปภาพของชีวาในบ้านของตนเองได้ ทำไมพวกเขาถึง
ต้องเร่ร่อนไปไกลขนาดนี้? เวลานี้สติปัญญาของลูกได้รับความรู้แล้ว เวลานี้ดวงตาของลูกได้เปิดออกแล้ว เวลานี้
สติปัญญาของลูกได้เปิดขึ้นมาแล้ว พ่อได้ให้ความรู้แก่ลูก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์นี้
ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ดวงวิญญาณซึมซับความรู้ขึ้นด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณที่
กลายเป็นประธานาธิบดี ฯลฯ เนื่องจากการมีสำนึกที่เป็นร่าง ผู้คนจึงเฝ้าแต่สรรเสริญร่างกาย เวลานั้นลูกเข้าใจว่าเป็นดวง
วิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ลูก ดวงวิญญาณได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดและไปถึงสภาพของความตกต่ำอย่างสิ้นเชิง เวลา
นี้เราดวงวิญญาณได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้ว เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อ ดวงวิญญาณต้องนำร่างกายมา
ใช้อย่างแนนอน ดวงวิญญาณจะสามารถพูดได้อย่างไรโดยไม่มีร่างกาย? เขาจะฟังได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อไม่มีตัวตน
พ่อรับการคำนวณของร่างกายเช่นกัน ลูกรู้ว่าชีพบาบาพูดกับลูกผ่านร่างของบราห์มานี้ เพียงลูกๆของบราห์มากุมารและกุมารี
เท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ เวลานั้นลูกได้รับความรู้แล้ว ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้รับการก่อตั้งผ่านบ
ราห์มา พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ไม่มีอะไรต้องสับสนในสิ่งนี้ ชีพบาบาอธิบายแก่เราแล้วเราก็อธิบายให้แก่ผู้อื่น เป็น
ชีพบาบาที่บอกทุกสิ่งแก่เรา ลูกพูดว่าเวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์มาบริสุทธิ์ พ่ออธิบายว่า: นี่คือนิยามของโลกที่ไม่บริสุทธิ์
เป็นอาณาจักรของราวัน ราวันทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบาป ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ แม้ว่าพวกเขาจะเฝ้าหุ่นจำลองของราวัน
พวกเขาก็ไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาได้เขียนเรื่องราวมากมายว่าราวันลักพาตัวสีดาและทำสิ่งนี้และสิ่งนั้นอย่างไร เมื่อพวก
เขาฟังเรื่องราวเหล่านั้น พวกเขาก็น้ำตาไหล สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคือเรื่องเล่า บาบาอธิบายแก่เราเพื่อที่จะทำให้เราเป็นผู้
เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! อย่าให้สติปัญญาของลูกข้องแวะในสิ่งอื่นใด!
ชีพบาบาได้ให้คำแนะนำของท่านแก่เรา พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและให้คำแนะนำของท่านแก่เรา เวลานั้นลูกเข้าใจว่าบาบา

นั้นแสนจะอ่อนหวานที่ท่านกำลังทำให้เราเป็นนายแห่งสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์อยู่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เข้าใจปรัชญาของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลาง และการกระทำที่เป็นบาป และมีการกระทำที่สูงส่ง ให้ท่านความรู้ และกลายเป็นดวงวิญญาณที่ถูกต้องมีศีลธรรม (ธรรมะอัตมา)
2. เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณ จงกลับมาบริสุทธิ์ในขณะสุดท้ายนี้และไปยังโลกที่บริสุทธิ์ จงให้สาสน์ที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้และแสดงการรำรำแห่งความสุขโดยหยุดการรำรำแห่งความกลัว
ลูกผู้เป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ไม่สามารถแสดงการรำรำแห่งความกลัวได้ ลงบันไดชั่วขณะหนึ่งและขึ้นบันไดในขณะต่อมา: เวลานี้จงเปลี่ยนชั้นสภานั้นแล้วลูกจะไปอย่างรวดเร็ว เพียงใช้อำนาจ ความรู้ และความร่วมมือของครอบครัวที่ลูกได้รับและก้าวต่อไปพร้อมกับมือของลูกในมือของพ่อ แล้วลูกจะแสดงการรำรำแห่งความสุขต่อไป จากนั้นจะไม่มีการรำรำแห่งความกลัวใดๆ โดยปราศจากความกลัว อย่างไรก็ตามเมื่อลูกจับมือของมายา ลูกก็จะแสดงการรำรำนั้น

คติพจน์: ผู้ที่มีความคิดและการกระทำที่ยิ่งใหญ่คือนายผู้ทรงอำนาจ

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ต้นไม้แก่จะต้องถูกทำลายในสงครามมหาภารตะนี้ ดังนั้นจงประกาศสิทธิ์ในมรดกทั้งหมดของลูกจากพ่อก่อนสงครามจะเกิดขึ้น

คำถาม: บาบาสต้องการให้มีการรวมกลุ่มของผู้เป็นแม่ แต่กลุ่มนี้ควรมีคุณสมบัติพิเศษอะไร?

คำตอบ: ควรมีการรวมกลุ่มที่เพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาคควรมีศรัทธาที่มั่นคงว่าพวกเขาต้องกลับมาบริสุทธิ์และสร้างโลกที่บริสุทธิ์ พวกเขาต้องไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์ เมื่อกลุ่มนี้เป็นกลุ่มของผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นเท่านั้นที่พวกเขาสามารถแสดงความมหัศจรรย์ได้ ไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้ใด สายใยแห่งความผูกพันยึดมั่นนั้นสร้างความสูญเสียอย่างมากมาย

โอมชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ว่าบาบาที่แสนหวานมาที่นี่เพื่อทำให้ลูกเป็นชาวสวรรค์ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ จงอธิบายแก่ทุกคนที่เราดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้ เพียงแต่จดจำพ่อเท่านั้นเป็นวิธีที่ง่ายดายอย่างยิ่ง ลูกรู้ว่าพ่อให้มรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกแค่ในเวลาเพียงหนึ่งวินาที เวลานั้นทุกคนอยู่ในชีวิตของบ่วงพันธะ พวกเขายู่ในบ่วงพันธะของอาณาจักรของราวัน เพียงพ่อและลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นที่รู้ ลูกๆ มีศรัทธาว่าลูกจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ดังนั้นลูกดวงวิญญาณควรมีความสุขอย่างมากอยู่ภายในว่าเวลานี้ลูกได้พบพ่อแล้วผู้ที่ลูกได้เคยจดจำมาเป็นเวลาครึ่งวงจรร พวกเขาเฝ้าแต่จดจำพ่อเมื่อพวกเขาประสบกับความทุกข์ ลูกก็เคยจดจำพ่อในลักษณะนี้ด้วยเช่นกัน แต่เวลานี้ลูกไม่ได้จดจำพ่อที่มาจากความทุกข์อีกต่อไป ลูกรู้ว่าพ่อผู้ที่ทั้งโลกจดจำนั้นเวลานี้ได้มาแล้ว บาบาสอธิบายแก่ลูกช้าแล้วช้าเล่าว่าเมื่อลูกนั่งที่นี่ ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเข้าใจว่าบาบาได้มาจากอาณาเขตสูงสุด ท่านมาทุกๆ วงจรตามสัญญาของท่าน บาบาสัญญาว่าเมื่อลูกเรียกหาท่านและเมื่อครั้งหนึ่งของวงจรได้จบสิ้นลงท่านจะต้องมา หลังจากยุคเหล็ก ต้องมียุคทอง และดังนั้นพ่อจึงต้องมา เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าเวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน บาบามาแล้ว ลูกทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ลูกยังคงให้คำแนะนำของพ่ออยู่เรื่อยๆ ในแต่ละวัน ทุกคนเฝ้าแต่ได้รับการตระหนักรู้จักพ่อ ลูกดวงวิญญาณที่นั่งอยู่ที่นี่เข้าใจว่าชีพบาบา บาบาสที่ไม่มีขีดจำกัดมาอีกครั้งเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกพูดว่า “บาบา บาบาส” เรามาหาชีพบาบา ชีพบาบาที่พูดเช่นนั้นว่า พ่อก็ได้เข้ามาในร่างที่ธรรมดาเหมือนกับที่พ่อเข้ามาเมื่อวงจรที่แล้ว ลูกต้องไม่ลืมสิ่งนี้ มายาทำให้ลูกลืมบาบาผู้ที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าสัตว์กูเดียวคือผู้ประทานครการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ชาวซิกข์กล่าวว่า: สัต ศรี อกาล (สัจจะ สูงส่ง เป็นนิรันดร์) เพียงผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นที่เรียกว่าสัตว์กู ผู้คนร้องเรียกหาโอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณร้องเรียกหา เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกได้มาพบพ่อเป็นการส่วนตัว เมื่อบุคคลสำคัญมาพบกัน มีการยกย่องพวกเขาอย่างมากมาย พวกเขาต้อนรับกันและกันด้วยความโอฬารตระการตาและความสุขอย่างมากมายและพร้อมกับวงดนตรีบรรเลงเพลง ใครมาที่นี้ในรูปที่แฝงตัว? มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ท่านเรียกว่านักเดินทางซึ่งเป็นผู้อาศัยของดินแดนที่ห่างไกล ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกเป็นผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด ลูกมาที่นี้ในฐานะนักเดินทางเพื่อเล่นบทบาทของลูก ไม่มีใครในโลกนี้รู้คำพูดแต่ละคำที่พ่ออธิบาย ลูกกำลังรับฟังพ่อและลูกควรซึมซับสิ่งที่ท่านพูดเป็นอย่างดี พ่ออธิบายว่าลูกทั้งหมดเป็นนักเดินทางในสนามของการกระทำนี้ เราเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ แล้วเราก็กมาที่นี้สู่โลกของการ “พูด talkie” เราคือนักเดินทางจากดินแดนแห่งความสงบผู้ที่เล่นบทบาทของ 84 ชาตเกิดของเราที่นี้ ในที่สุดนี้เป็นช่วงเวลาสุดท้าย พ่อมาเพื่อทำให้โลกเก่านี้ใหม่ มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ รูปภาพนั้นชัดเจนมาก ชีพบาบา กำลังก่อตั้งโลกใหม่ผ่านบราห์มา ไม่ใช่ว่าท่านทำการก่อตั้งผ่านกฤษณะหรือวิษณุ พ่อมาเพื่อสร้างสวรรค์ผ่านบราห์มา พ่อเข้ามาในร่างธรรมดา นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีผู้ที่บริสุทธิ์แม้เพียงคนเดียวในโลกนี้ แม้แต่ลักษมีและนารายณ์อันดับหนึ่งก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่บริสุทธิ์กลับมาไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้รวมถึงทั้งราชวงศ์ ลูกรู้ว่าลูกผู้ที่เป็นของศาสนาเทพได้กลายเป็นผู้ที่เป็นของศาสนาสุทร แม้ว่าผู้ที่มั่งคั่งมากมายจะอาศัยอยู่ในอเมริกา อเมริกาก็ไม่มีอะไรเมื่อเทียบกับยุคทอง ทั้งหมดนั้นถูกสร้างขึ้นภายหลัง นั่นคือการโศกเศร้า การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ลูกควรมีความซาบซึ้งที่ดีมาก เป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจมากที่ลูกๆ ไม่จดจำพ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ มายาไม่ปล่อยให้ลูกจดจำท่าน เวลานั้นลูกพูดว่าบาบา มายาไม่ปล่อยให้เรารู้จักท่าน โอ ลูกไม่สามารถจดจำบาบาผู้ที่ทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาตเกิดหรือ? แม้กระทั่งปวงประชาที่กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ทุกคนอยู่อย่างมีความสุข เวลานั้นทุกคนไม่มีความสุข นายกรัฐมนตรี ประธานาธิบดี ฯลฯ มีความวิตกกังวลทั้งวันทั้งคืน ผู้คนมากมายตายในสงคราม ฯลฯ ลูกรู้ว่าสงครามมหาภารตะนี้เป็นที่รู้จักกันดี อย่างไรก็ตามสิ่งที่

เกิดขึ้นในสงครามนั้นไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร พอทำให้สิ่งนั้นงอยู่ในสติปัญญาของลูกที่ทุกคนตายในสงครามมหา
ภารตะ ประชากรโลกมนุษย์มีจำนวนมากมาย! มีต้นไม้ของดวงวิญญาณเช่นกัน ในตอนแรกเมื่อต้นไม้ขึ้นใหม่จะมีขนาด
เล็กมาก แล้วมันก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ ลูกรู้ว่าในตอนแรก เมื่อเป็นศาสนาเทพ ต้นไม้นั้นเล็กมาก มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่
ตลอดไป เวลานั้นมีศาสนาที่หลากหลาย ทั้งหมดนั้นจะถูกทำลายในสงครามมหาภารตะ อย่างไรก็ตามไม่มีใครมีความรู้
แม้ว่าจะมีการกล่าวว่าเป็นสงครามเดียวกัน ก็ไม่มีใครรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นจากสิ่งนั้น เวลานั้นลูกได้รับการรู้แจ้งแล้ว ลูกรู้
ว่าการทำลายล้างต้องเกิดขึ้นและเหตุนี้เองลูกจึงควรประกาศสิทธิในมรดกของลูกก่อนสงครามมหาภารตะเกิดขึ้น นี่เป็น
เรื่องที่ย่างยาก จงกลับมาบริสุทธิ์และจดจำพ่อ ลูกๆ มากมายถูกทำร้าย ควรจะมีกลุ่มของลูกผู้เป็นแม่เพื่อปกป้อง
กันและกัน อย่างไรก็ตามแน่นอนว่าลูกต้องมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ เราต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ต้องมีความ
ซาบซึ้งอย่างหนักแน่นมากในสิ่งนี้ เพียงผู้ที่อยู่ในความซาบซึ้งนี้เท่านั้นที่สามารถอธิบายได้: เราต้องจดจำพ่อและกลับมา
บริสุทธิ์ ควรมีความซาบซึ้งว่าเราคือผู้ที่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกรู้จักพ่อ ผู้สร้าง และวงจรของสิ่งสร้าง
เวลานี้เราต้องประกาศสิทธิในมรดกของโลกใหม่ของยุคทองจากพ่อ เฝ้าแต่อธิบายต่อไปว่าเราใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร พ่อ
พูดว่า จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน บริสุทธิ์หมายถึงบริสุทธิ์!
ต้นหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เวลานั้นเราได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้ว เวลานั้นเราต้องประกาศสิทธิในมรดกของ
เราจากพ่อ พ่อพูดว่า จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกมาที่นี่เพื่อจะได้รับความสดชื่น จดจำพ่อ พ่อของ
ลูก; และประกาศสิทธิในมรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่ควรมีสายใยของความผูกพันยึดมั่นต่อผู้ใด จงกลายเป็นผู้
เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่นใดๆต่อร่างกายของลูก นี่คือนั่งเก้าอี้ แต่ลูกต้องดูแลร่างกายเพื่อให้
ลูกจะสามารถศึกษาเล่าเรียนได้ เมื่อมีความยากลำบาก (กับร่างกาย) สิ่งนั้นต้องได้รับการแก้ไข ลูกรู้ว่านี่เป็นร่างเก่าที่
เสื่อมโทรม สิ่งใดสิ่งหนึ่งเฝ้าแต่เกิดขึ้นกับร่างนี้ เป็นดวงวิญญาณที่รู้สึกเจ็บปวด ลูกรู้ว่าลูกต้องละร่างนี้ของลูก เวลานั้นลูก
ต้องคำนึงร่างนี้ด้วยพลังโยคะ เฝ้าแต่จดจำพ่อ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ แค่นี้เอง! ไม่ควรมีการ
จดจำญาติมิตรทางโลกของลูก นั่นไม่ใช่ร่างกายแต่เป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อให้มรดกแก่ลูกดวงวิญญาณ เมื่อ
ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาจะได้รับร่างกายที่ดี ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อลูกบริสุทธิ์ ลูก
เป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ลักษมีและนารายณ์ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ทั้งราชวงศ์ของสุริยวงศ์ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกไม่สามารถ
พูดได้ว่าจักรวรรดิสู่ 84 ชาติเกิด ใช้ ผู้ที่กลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ในสุริยวงศ์จะได้รับสถานภาพบางอย่างในยุคนั้น
ลูกจะพูดว่าพวกเขาใช้ 84 ชาติเกิด ราชินีและปวงประชา สาวใช้และคนรับใช้ในสุริยวงศ์นั้นใช้ 84 ชาติเกิด พูดคุย
กับตนเองในลักษณะนี้ว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ เฝ้าแต่จดจำพ่อและมรดกของ
ลูกให้มากเท่าที่เป็นไปได้ ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา คิดว่าตนเองเป็นลูกของบาบา ให้คำแนะนำของบาบาแก่ใคร
ก็ตามที่ลูกพบเจอ ความรู้ทั้งหมดอยู่ในรูปภาพเหล่านี้ จงอธิบายทุกสิ่ง บาบามาในร่างของบราห์มา เราทั้งหมดคือบราห์มา
กุมารและกุมารี บาบามาเพื่อให้เราเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อของทุกดวงวิญญาณคือผู้เดียว เราคือบราห์มากุมารและ
กุมารี ลูกสามารถแสดงนามบัตรของตนเอง เมื่อลูกให้นามบัตรทางธุรกิจของลูกแก่ใครก็ตามในสำนักงาน พวกเขาไม่
สามารถเข้าใจว่าปีเคคือใคร มีอุปสรรคหลายประเภท มีการอธิบายให้แก่รัฐบาลด้วยเช่นกันว่านี่คือครอบครัวของเรา มีดา
ดาและบาบา เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราผ่านดาตา ด้วยการจดจำสิ่งนี้ จึงควรมีความสุข สมบัติเป็นของปู่และ
หลานมีสิทธิในสิ่งนั้น พวกเขาแบ่งปันทุกสิ่งในระหว่างพวกเขา ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของ
ลูกจากชีพบบาบามาบราห์มาบาบา ลูกควรจดจำสิ่งนี้ ลูกต้องศึกษาแล้วสอนผู้อื่น เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะเลี้ยงดูลูกๆ ใน
ขณะที่กุมารและกุมารียังอยู่ในช่วงวัยรุ่น พ่อแม่ก็ต้องดูแลพวกเขา เป็นหน้าที่ของลูกที่ต้องศึกษาเล่าเรียน ลูกศึกษาเพื่อที่
จะสามารถยืนได้ด้วยขาของตนเอง ลูกรู้ว่าบาบากำลังสอนเราสำหรับ 21 ชาติเกิด แล้วเราก็ตายได้ด้วยขาของตนเอง ยิ่ง
เราศึกษามากเท่าไร เราก็ตายยิ่งประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขึ้นมากเท่านั้น ลูกเองพูดว่าลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นศรี
ลักษมีและศรีนารายณ์ นี่คือนิเวศของนารายณ์ที่แท้จริง ไม่มีใครรู้ว่าลักษมีและนารายณ์ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ผู้
เลื่อมใสศรัทธาของเราได้พูดว่าเราเดินอยู่ในทุกหนแห่ง ผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะก็พูดว่ากฤษณะอยู่ในทุกหนแห่ง
และผู้เลื่อมใสศรัทธาของชีวกก็พูดว่าชีพบบาบาอยู่ในทุกหนแห่ง พวกเขาผสมปนเปทุกสิ่งเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์ พวกเขา
พูดว่าพระเจ้า ราเด, กฤษณะ ฯลฯ อยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ที่พวกเขาทั้งหมดเป็นรูปของพระเจ้า ที่พระเจ้า
นำรูปเหล่านั้นมาใช้ พวกเขาพูดว่า “ไม่ว่าฉันมองไปทางไหน ฉันก็เห็นแต่ท่าน” พวกเขาได้กลับมาสิ้นสติอย่างสมบูรณ์ นี่
คือโลกที่มีกิเลสและไม่บริสุทธิ์ ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์และปราศจากกิเลส ความหมายของ“โลกที่ปราศจากกิเลส”คือ
สวรรค์ ผู้คนพูดว่ามีเด็กที่นั่นเช่นกัน แล้วพวกเขากลือกำเนิดอย่างไร? พวกเขาก็ตกคำถามนี้ พวกเขากล่าวว่า: โลกจะ
ดำเนินไปได้อย่างไรถ้าเด็กไม่ถือกำเนิดมา? พวกเขาทำสำมะโนประชากรทุกปีเพื่อดูว่าประชากรเพิ่มขึ้นมากเท่าใด พวก
เขาไม่ได้แสดงว่ามีจำนวนผู้เสียชีวิตไปเท่าใด ดังนั้นก่อนอื่นใดลูกควรให้ประโยชน์แก่ตนเอง นั่นคือดวงวิญญาณ ก่อน

อื่นใดจะมีศรัทธา นี้ จงจดจำบาป! มีคำกล่าวว่า “หากท่านจดจำนารายณ์ในช่วงเวลาสุดท้ายของท่าน.....” การพูดว่า “หากท่านจดจำนารายณ์ในช่วงเวลาสุดท้ายของท่าน” นั้นผิด ควรจะเป็น “ผู้ที่จดจำชีพบาปในช่วงเวลาสุดท้ายของพวกเขา” ผู้ที่ตายด้วยความโลภนี้จะกลายเป็นเหมือนนารายณ์แห่งสวรรค์ ทำไมพวกเขาถึงพูดถึงการจดจำนารายณ์ในช่วงเวลาสุดท้ายของเขา? พวกเขาคิดว่ากษณะให้ความรู้ ดังนั้นพวกเขาจึงควรจดจำกษณะในช่วงเวลาสุดท้ายของเขา พวกเขาจดจำกษณะแต่ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับนารายณ์ พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของกษณะ แต่ แล้ววันเกิดของราเดิ้ล? พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของกษณะแต่วันเกิดของนารายณ์ล่ะ? ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับราชาและราชินีของโลก, ลักษณะและนารายณ์ พวกเขาเป็นสิ่งที่เกิดจากปากของประชาบิดาบรรพบุรุษ พวกเขาไปไหน? พวกเขาพูดว่า ขอคารวะต่อบรรพบุรุษ ผู้ที่จะกลายเป็นเทพ พวกเขาเป็นสิ่งที่เกิดจากปากของบรรพบุรุษ ลูกเข้าใจว่าชีพบาปกำลังก่อตั้งศาสนาบรรพบุรุษผ่านบรรพบุรุษ ไม่ใช่บรรพบุรุษที่สร้างศาสนาบรรพบุรุษ แต่เป็นชีพบาป ผู้นี้กลายเป็นบรรพบุรุษเวลานี้เท่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ

บัปเตดดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ศึกษาเล่าเรียนและหารายได้สำหรับ 21ชาติเกิดขณะที่อยู่ในร่างเก่านั้น ดูแลร่างนี้แต่อย่าให้มีสายใยของความผูกพันยึดมั่นใดๆ ต่อร่างกายนี้
2. ฝึกฝนเพื่อที่ว่าในเวลาสุดท้ายลูกจะจดจำชีพบาปผู้เดียวเท่านั้น อย่าติดกับในการคิดเกี่ยวกับสิ่งอื่นใด นำคุณประโยชน์มาให้แก่ตนเอง

พร: ขอให้ลูกอยู่ในรูปรวมและสัมผัสประสบการณ์ว่าบัปเตดดาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวในรูปที่มีตัวตน เช่นที่ชีพและซัคติอยู่ในรูปที่รวมกัน ในทำนองเดียวกันพ่อของพันดาวาสและพันดาวาสก็อยู่ในรูปที่รวมกัน สำหรับผู้ที่อยู่ในรูปที่รวมกัน บัปเตดดาอยู่เบื้องหน้าของพวกเขาในทุกความสัมพันธ์ในรูปที่มีตัวตน ทุกวันนีในแต่ละวันลูกจะสัมผัสได้ว่าบัปเตดดามาอยู่เบื้องหน้าลูกมากขึ้นและจับมือลูกไว้ ลูกจะไม่เห็นท่านด้วยสติปัญญา แต่ด้วยสายตาของลูก ลูกจะได้สัมผัสกับท่าน แต่ลูกต้องทำให้บทเรียนของการเป็นของท่านผู้เดียวและไม่มีใครอื่นนั้นหนักแน่นมั่นคง เช่นที่เงาอยู่รอบๆ ตัวลูกเสมอ ในทำนองเดียวกันบัปเตดดาจะไม่ละสายตาไปจากลูก ลูกจะสัมผัสได้ว่าท่านอยู่เบื้องหน้าลูกอยู่เสมอ

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่กลายเป็นผู้เอาชนะมายาและเอาชนะวัตถุธาตุ จะให้ประโยชน์ต่อตนเองและให้ประโยชน์ต่อโลกด้วยเช่นกัน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาที่นี่เพื่อให้ร่างกายของทั้งโลกรวมทั้งร่างกายของคุณเองคงอยู่ตลอดไปเหมือนต้นกัลปะ เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ร่างกายของคุณจะกลายเป็นอมตะ (ร่างกายที่คงอยู่ตลอดไปหมายถึงการมีชีวิตที่ยืนยาว)
- คำถาม:** วิธีที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์จากชาวนรกคืออะไร? เวลาที่คุณๆ ได้รับทานชีวิตอย่างไร?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์จากชาวนรกคุณต้องตายอย่างแน่อน บาบาพูดว่า: พ่อมาเพื่อนำความตายมาสู่ลูกทั้งหมด พ่อจะจับส่นร่างกายทั้งหมดและพาทุกดวงวิญญาณกลับไปกับพ่อ นี่คือการให้ทานชีวิตที่แท้จริง สงครามมหาภารตะที่ทุกคนจะต้องถูกทำลายเป็นไปเพื่อสิ่งนี้ ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้านแล้วไปสวรรค์
- เพลง:** แม่ โอมแม่ ท่านคือผู้ประทานโชคให้แกโลก!

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงบรรทัดนี้แล้ว ลูกได้ยินคำยกย่องจากกัณฑ์อัมบา(แม่ของชาวโลก) จากกัณฑ์อัมบาได้รับการจดจำที่นี้ในบาร์ตเท่านั้น ในเมื่อมีจากัณฑ์อัมบาก็ต้องมีจากัณฑ์พิตา(พ่อของชาวโลก)ด้วยเช่นกัน สรัสวดีนั้นเรียกว่าจากัณฑ์อัมบา ในความเป็นจริงเธอควรมีชื่อเดียว ลูกก็มีชื่อเดียวเช่นกัน ลูกไม่ได้มีสองหรือสามชื่อ พวกเขาได้แสดงให้เห็นจากัณฑ์อัมบาว่าเป็นผู้มีร่างกายในรูปที่มีตัวตน มีจากัณฑ์พิตาด้วยเช่นกันผู้ที่เรียกว่าประชาบิดา(พ่อของปวงประชา) เช่นที่มีแม่ของทั้งโลก ในท่านองเดียวกันก็มีพ่อของทั้งโลกด้วย พวกเขาทั้งสองต้องมีอยู่ที่นี้อย่างแน่อน ได้เคยมีการบอกลูกถึงชื่อของพวกเขาทั้งสองแล้ว พวกเขาคือแม่และพ่อของปวงประชา พ่อของโลกอีกหนึ่งนั้นคือชีพบบาที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่เป็นพ่อของทุกคน ชื่อของท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชื่อว่า ลูกต้องไม่เพียงแต่พูดว่าพระเจ้าหรือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านมีนามและรูป ท่านเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ หนึ่งคือพ่อของดวงวิญญาณและอีกหนึ่งคือพ่อของมนุษย์ที่มีตัวตนแล้วก็มีมามาด้วยเช่นกัน ชีวาคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหลาย ดวงวิญญาณพูดว่าท่านคือพ่อของพวกเขา ดวงวิญญาณนี้ได้รับร่างที่มีตัวตนนี้ และดังนั้นพวกเขาจึงพูดว่าบราห์มาบาบา ดังนั้นจึงมีสองพ่อ หนึ่งคือชีพบบาและอีกหนึ่งคือประชาบิดา บราห์มา บราห์มาคือลูกของชีพบบา หนึ่งคือพ่อที่ไม่มีตัวตนและอีกหนึ่งคือพ่อที่มีตัวตน พ่อที่ไม่มีตัวตนเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทั้งบราห์มาและสรัสวดีไม่สามารถเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีพวกเขาทั้งสอง เพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทุกคนร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! และดังนั้นลูกมีสองพ่อ ชีพบบาคือผู้สร้าง ท่านสร้างโลกใหม่ ดังนั้นท่านต้องสร้างบราห์มาก่อนอย่างแน่อน ไม่ใช่วิษณุหรือชางก้าจะถูกเรียกว่าประชาบิดา เพียงบราห์มาเท่านั้นที่เรียกว่าประชาบิดา ชีพบบานำลูกมาเลี้ยงดูผ่านประชาบิดา บราห์มา ลูกพูดว่า: เราเป็นลูกๆ ของชีพบบา ชีพบบาได้เข้ามาในฉันและนำเรามาเลี้ยงดู ท่านชำระล้างดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เพราะสิ่งนี้ลูกจึงได้รับร่างที่ไม่บริสุทธิ์ เช่นที่อัลลอยของเงิน ทองแดง และเหล็กปะปนเข้าด้วยกันกับทอง ดังนั้นอัลลอยจึงปะปนลงเข้าไปในดวงวิญญาณ ตั้งแต่เดิมแล้วดวงวิญญาณบริสุทธิ์และเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งการหลุดพ้นที่ซึ่งชีพบบาอาศัยอยู่เช่นกัน ที่นี้มีชีพบบาและประชาบิดา บราห์มา หนึ่งเรียกว่าบัปและอีกหนึ่งเรียกว่าดาด้า ลูกรู้ว่ามนุษย์ทั้งหมดคือลูกๆ ของชีวา ผู้คนของวงศ์สกุลชีวาแล้วก็มากลายเป็นบราห์มากุมารและกุมารี ชีพบบาและดาด้านั้นรวมรูปกัน ชีพบบาปรากฏอยู่ในฉัน ท่านทำให้เรากลายเป็นบราห์มินและสอนราชาโยคะแก่เราเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เทพอาศัยอยู่ในยุคทอง เทพไม่สามารถเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ พวกเขาไม่สามารถแม้กระทั่งจะถูกเรียกว่าบาบา เวลาที่ลูกกำลังกลายเป็นนายของดินแดนแห่งวิษณุ สองรูปของวิษณุคือลักษมีและนารายณ์ ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ผู้ที่ทำคามเลื่อมใสศรัทธามีสองพ่ออย่างแน่อน ในยุคทองลูกมีพ่อเดียวเท่านั้น ที่นั่นลูกจะไม่พูดว่า: โอพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขได้โปรดมา! ที่นั่นเป็นอาณาจักรของเทพ พวกเขาไม่เคยพูดว่า “โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ให้การหลุดพ้น!” ที่นั่นไม่มีใครไม่บริสุทธิ์หรือไม่มีความสุขที่พวกเขาจะต้องร้องเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่า 5000 ปีที่แล้วมีอาณาจักรของเทพในบาร์ต และแล้ว 1250 ปีหลังจากนั้นก็เป็อาณาจักรของรามและสีดา พ่ออธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูกอย่างชัดเจนมาก ลูกใช้ 21 ชาติเกิด ในยุคทองและยุคเงิน ในบาร์ตที่มีบราห์มิน เทพ นักบวช พ่อมาและทำให้โลกเก่าขึ้นใหม่ ท่านชุบชีวิตโลก ท่านทำให้ร่างกายของคุณคงอยู่ตลอดไป ท่านทำให้ลูกเป็นอมตะ พ่อมาและทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เมื่อบาร์ตเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ก็เป็นอาณาจักรของเทพ เมื่อลงบันไดมา เวลาที่ลูกก็กลายเป็นนายของดินแดนแห่งความตาย พวกเขาพูดว่า: “บาร์ตของเรา” ดังนั้นผู้คนก็

เป็นนายด้วยเช่นกัน ลูกจะพูดด้วยเช่นกันว่า: บารัตของเรา เราเคยเป็นนายของบารัต แต่เรากลายเป็นชาวนรก เทพจะพูดว่าพวกเขาเป็นชาวสวรรค์ ลูกก็เป็นชาวสวรรค์เช่นกันและเมื่อมาใช้ 84 ชาตเกิด ลูกก็กลายเป็นชาวนรก เป็นที่หนึ่งในบารัตที่ชีพบาบาถือกำเนิด กลางคืนของชีวาและวันเกิดของชีวาได้รับการจดจำ พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของกฤษณะ พวกเขาแม้กระทั่งแสดงเวลาของการเกิดของกฤษณะ พวกเขาพูดว่าเขาถือกำเนิดขึ้นมาจากครรภ์มารดาของเขาในเวลานั้นๆ เขาจะถือกำเนิดจากครรภ์มารดาของเขาในยุคทองอย่างแน่นอน การเกิดของกฤษณะเกิดขึ้นในยุคทองในโลกใหม่ และจากนั้นเขาก็กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ บาบามาไม่ได้บอกลูกเกี่ยวกับคนเพียงคนเดียว ดินแดนของกฤษณะคือดินแดนแห่งวิษณุ เมื่อราชานั่นลงมา ทั้งราชวงศ์ก็ลงมา ราชาราชินีและปวงประชาทั้งหมดรวมอยู่ในนั้น เมื่อกลายเป็นอาณาจักรของจันทราวงศ์ อาณาจักรสุริยวงศ์ก็ได้ผ่านไปแล้ว อาณาจักรสุริยวงศ์ได้ถูกโยกย้ายไปสู่จันทราวงศ์ และแล้วราชวงศ์ฟอคำก็ได้รับอาณาจักร เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกคือจุก สกูลบราห์มิน และเหนือจุกนั้นก็ยังมีพ่อ ในตอนแรกเราเป็นบราห์มินแล้วเรากลายเป็นศูทร, เท้า จากเท้าเรากลายเป็นจุก ก่อนอื่นคือชีพบาบาและแล้วก็ เป็นจุก บาบามาทำให้เราเป็นบราห์มิน เวลานั้นลูกพูดกับชีพบาบา “บาบา บาบา!” ในลักษณะนี้ลูกคือหลานชายหลานสาว ลูกรู้ว่าลูกทั้งหมดคือบราห์มิน ลูกๆ ของบราห์มา เราทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อเดียว พี่น้องหญิงชายไม่สามารถดูใจกันและกันและกันเยี่ยงอาชฎาการได้ มีลูกๆ มากมายและพวกเขาทั้งหมดก็พูดว่า “บาบา” และดังนั้นพวกเขาทั้งหมดจึงไม่สามารถทำได้ เพียงชีวาที่ไม่มีตัวตนและประชาบิดา บราห์มาที่มีตัวตนเท่านั้นคือบาป (พ่อ) ของทั้งหมด แต่ฉันเอง! ลูกๆ ของพ่อผู้เดียวคือพี่น้องหญิงชาย ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน สามภรรยาจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? เหตุนี้เองวิธีการนี้จึงถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ที่นี้มีเพียงบราห์มากุมารและกุมารี ไม่ได้มีศูทรกุมารหรือกุมารี ศูทรผู้ที่มีสติปัญญาที่ตกต่ำมีความไม่บริสุทธิ์เพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อ พวกเขาพูดว่า: โอพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! โอเค แล้วรู้ถึงหน้าที่การงานของท่านไหม? จงบอกเราถึงชื่อ รูป สถานที่และเวลาของท่าน! บอกเราถึงเรื่องของชีวิตของท่าน! หากพวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง นั่นคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นพวกเขาตาโมประธาณโดยสิ้นเชิง สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นบึงของนรกที่ลึกที่สุด มีชั้นต่างๆ ของสิ่งนี้ด้วย นรกเริ่มจากยุคทองแดงและเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ในตอนแรกความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่นสะโตประธาณและไม่มีสิ่งใดเจือปนและจากนั้นก็ผ่านไปสูสภาพ สะโต ราโจ และตาโม ลูกต้องได้เคยเห็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่นั่นมาแล้ว (ในตะเกียง) และกราบไหว้บูชาและก้มลงตรงที่ถนนสามสายมาบรรจบกัน(ทางสามแพร่ง) มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการกราบไหว้บูชาชีพบาบาและการกราบไหว้บูชาที่ทางสามแพร่ง! นั่นเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาที่ตาโมประธาณ พวกเขาแม้กระทั่งกราบไหว้บูชาน้ำ พวกเขาพูดว่าแม่น้ำคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ใครคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์? น้ำของคงคาจะเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? นั่นเป็นเพียงน้ำ พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีการเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาในบารัต และดังนั้นท่านต้องมาในบารัตอย่างแน่นอนเพื่อทำให้ผู้ไม่บริสุทธิ์เป็นเทพที่บริสุทธิ์ ท่านเข้ามาในร่างของบราห์มาและเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกมาที่นี่เพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เช่นที่ลูกมีสองแขน ดังนั้นพวกเขาก็มีสองแขนด้วยเช่นกัน ไม่สามารถมีมนุษย์คนใดที่มีสี่หรือแปดแขนได้ พวกเขาได้แสดงให้เห็นเครื่องประดับเหล่านั้น และสัญลักษณ์ที่มีสี่แขนเพื่อแสดงถึงหนทางครอบครัว ดินแดนของลักษมีและนารายณ์เรียกว่าดินแดนของวิษณุ คำว่า “ไวชนาฟ” มาจากรากศัพท์ของวิษณุเหล่าเทพคือไวชนาฟ วัลภาจารี ไวชนาฟ เป็นมังสวัริตี พวกเขาไม่ได้ปราศจากกิเลส พวกเขานั้นมีฮาเวลีขนาดใหญ่ (คฤหาสน์ขนาดใหญ่ที่มีลานตรงกลางที่ครอบครัวขนาดใหญ่อาศัยอยู่) พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของไวชนาฟ ผู้ที่อยู่ในดินแดนของวิษณุเรียกว่าไวชนาฟ ผู้ที่บริสุทธิ์เรียกว่าไวชนาฟ มีวัดราเด์และกฤษณะแยกต่างหากจากวัดลักษมีและนารายณ์ ชาวบารัตไม่รู้ว่าความแตกต่างระหว่างวัดเหล่านั้นคืออะไร ไม่มีใครรู้ว่าราเด์และกฤษณะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ หนึ่งในนั้นคือรูปปั้นวัยเด็กของเขา อีกหนึ่งคือรูปที่เป็นผู้ใหญ่ของเขา ไม่มีภาพลักษณ์ของวัยเด็กของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาได้แสดงให้เห็นลักษมีและนารายณ์ในยุคทองและราเด์และกฤษณะในยุคทองแดง เวลานั้นลูกรู้จักพ่อผู้สร้าง ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง บาบามาบอกความลับของต้นไม้และละครแก่ลูก เมื่อลูกมองดูต้นไม้ลูกก็เข้าใจว่าสังคาราจารย์นั้นเข้ามาในยุคเหล็ก ราชวงศ์ชันยาสาซีไม่สามารถมีอยู่ในยุคทอง หากทุกคนนั้นเป็นลูกของพระเจ้า พวกเขาทั้งหมดก็ควรจะเป็นชาวสวรรค์ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ เพียงเทพที่กลายเป็นเช่นนั้น เวลานั้นลูกกลายเป็นราชวงศ์บราห์มินแล้วและลูกก็จะกลายเป็นราชวงศ์เทพ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่, ลูกทั้งหมดคือบราห์มากุมารและกุมารี ทั้งสองพูดว่า: บาบามาเราเป็นลูกของท่าน เราคือบราห์มิน นี่คือนัปตา - อติเทพบราห์มาและชีพบาบา ลูกรู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบราห์มาบาบาและชีพบาบา พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากชีพบาบา ชีพบาบา คือพ่อของเราและเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ท่านคือครูของเราด้วย เวลานั้นคือยุคบรรจบพบกัน นี่คือการพบปะ(เมลา) ที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ด้วยผู้ชำระให้บริสุทธิ์ที่เรากลับมาบริสุทธิ์ มีการพบกันของแม่น้ำกับมหาสมุทรในยุคบรรจบพบกัน ไม่มีการ

บรรจบกันของแม่น้ำ เวลานี้เป็นการพบปะของมหาสมุทรแห่งความรู้และลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกมาสู่มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกผู้เป็นองค์แห่งความรู้ได้ปรากฏออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกอาบน้ำทุกคนในความรู้และทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ และสอนราชาโยคะแก่พวกเขา ลูกให้คำแนะนำของมหาสมุทรแก่พวกเขาและนำพวกเขามาที่นี่เพื่อการพบปะ ในเวลานี้ เมื่อลูกกลายเป็นบรรพบุรุษแล้ว ลูกแต่ละคนก็มีสามพ่อ ลูกมีพ่อทางร่าง, ปรชาบิดา และชีพบาบาด้วย ลูกมีสองพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในยุคทองลูกมีพ่อเดียว เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ เวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณพูดว่า: ของฉันคือชีพบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น แม้แต่ในขณะที่มีเพื่อนฝูงและญาติมิตร ลูกก็พูดว่า “ของฉันคือชีพบาบาผู้เดียว” ด้วยการจดจำระลึกถึงท่านที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณรู้ว่าท่านเป็นพ่อ ครู และสัจกูรของลูกด้วย พ่อมาเพื่อพาเราดวงวิญญาณกลับไป ท่านเข้ามาในร่างของบรรพบุรุษและทำให้เราบริสุทธิ์ พ่อมาเพื่อพาลูกกลับบ้าน พ่อมาเพื่อนำความตายมาสู่ลูกทุกคน เพื่อที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์จากชาวโลก ลูกต้องตายอย่างแน่นอน พ่อจะทำลายร่างกายเหล่านั้นและนำดวงวิญญาณกลับบ้าน พ่อพูดว่า: พ่อให้ท่านชีวิตแก่ลูก สงครามมหาภารตะเป็นไปเพื่อสิ่งนี้ ทุกสิ่งจะถูกทำลาย ไม่เช่นนั้นพ่อจะพาทุกคนกลับบ้านได้อย่างไร? พ่อชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์และพาพวกเขากลับบ้าน นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ เมื่อยุคทองมาถึง ยุคเหล็กจะถูกทำลายอย่างแน่นอน สงครามมหาภารตะนั้นเป็นที่รู้จักกันดีสำหรับสิ่งนี้ สงครามมหาภารตะเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันเมื่อลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพจนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อาบน้ำในมหาสมุทรแห่งความรู้และทำให้ตนเองบริสุทธิ์ ในขณะที่มีชีวิตอยู่กับเพื่อนฝูงและญาติมิตร ให้สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า “ของฉันคือชีพบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น”

2. เพื่อที่จะไปยังดินแดนของวิษณุ ให้กลายเป็นไวชนาฟที่แท้จริง นั่นคือกลับมาบริสุทธิ์ ตายขณะที่มีชีวิตอยู่ในนรกและเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับสวรรค์

พร: พร: ขอให้ลูกรักษาสมดุลที่ถูกต้องระหว่างธรรมะ (ศาสนา) กับกรรมของลูก และด้วยเหตุนี้จึงมีสติปัญญาที่สูงส่งและศักดิ์สิทธิ์
ในขณะที่ทำกรรมนั้น ให้ธรรมะของลูก นั่นคือดาร์นาของลูกให้สมบูรณ์ด้วยเช่นกัน และเมื่อมีความสมดุลของธรรมะและกรรมที่ถูกต้องแล้ว ผลกระทบก็จะยิ่งมีมากขึ้น อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกระลึกถึงดาร์นาของลูกหลังจากที่ได้กระทำกรรมไปแล้ว เมื่อมีความสมดุลที่ถูกต้องของทั้งสองสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูกแล้วลูกก็จะกล่าวได้ว่ามีสติปัญญาที่สูงส่งและศักดิ์สิทธิ์ มิฉะนั้น สติปัญญาของลูกก็จะธรรมดา กรรมของลูกก็จะธรรมดา และดาร์นาของลูกก็ธรรมดาเช่นกัน ลูกต้องไม่มีความเท่าเทียมกันในความธรรมดา แต่มีความเท่าเทียมกันในความยิ่งใหญ่ เช่นที่กรรมของลูกสูงส่งดังนั้นดาร์นาของลูกก็ต้องสูงส่งด้วย

คติพจน์: จัดวางความคิดและสติปัญญาของลูกบนที่นั่งของประสบการณ์และลูกจะไม่มีวันอารมณ์เสีย

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ไม่มีใครในโลกนี้มีโชคเช่นเดียวกับลูก ลูกคือราชาธิราชที่กำลังศึกษาราชายโคะ เพื่ออาณาจักร
- คำถาม:** พ่อที่ไม่มีตัวตนมีชั้นสการ์ใด ที่ลูกๆ ซึมซับในยุคนับรจพบกันด้วยเช่นกัน?
- คำตอบ:** พ่อที่ไม่มีตัวตนมีชั้นสการ์ของความรู้ ท่านพูดความรู้แก่ลูกและทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เอง ท่านจึงถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกๆ ซึมซับชั้นสการ์นั้นเวลานั้นเช่นกัน ลูกพูดด้วยความซาบซึ้งว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก เรารับฟังท่านแล้วบอกคนอื่นในสิ่งที่ท่านบอกเรา
- เพลง:** ในที่สุดวันที่เรารอคอยก็มาถึง!

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว นี่เป็นคำยกย่องของใคร? คำยกย่องของพ่อผู้เดียว: ขอคารวะต่อชีวา พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกๆ รู้ว่าท่านคือพ่อของเรา ไม่ใช่เราทั้งหมดคือพ่อ มีการจดจำว่าทั้งโลกเป็นพี่น้องกัน(brotherhood) ตามที่ชั้นยาซซีและนักปราชญ์ พระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ดังนั้นจึงกลายเป็นความเป็นพ่อ(fatherhood) เมื่อลูกเป็นพี่น้อง ท่านก็ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าท่านเป็นพ่อผู้ที่ลูกจะได้รับมรดกจากท่าน หากเป็นความเป็นพ่อแล้ว(fatherhood)ก็จะไม่มีเรื่องของมรดก ลูกๆ รู้ว่าพ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ท่านถูกเรียกว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อของโลก ใครอยู่ในโลก? พี่น้องเพศชาย(brothers)ทุกคน ทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณ พระเจ้าผู้เป็นพ่อของทุกคนคือผู้เดียวเท่านั้น ทุกคนสวดอ่อนน้อมต่อพ่อผู้เดียวนั้น ควรจะมีคำสรรเสริญและการกราบไหว้บูชาเพียงผู้เดียวนั้นคือการกราบไหว้บูชาที่สะอาดประจักษ์ มีการอธิบายไว้ว่า มีความรู้ การกราบไหว้บูชา และการวางเฉย พ่อให้ความรู้เพื่อหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตกล่าวได้ว่าเป็นการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณต้องซึมซับสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูก บ้านของเราคือดินแดนแห่งความสงบ นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนนิพพานด้วย ชื่อที่ดีที่สุดคือดินแดนแห่งความสงบ ที่นี้เป็นเพราะลูกมีอวัยวะ ดวงวิญญาณจึงอยู่ใน “การใช้เสียง-talkie” และต้องพูด ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนมี“การเคลื่อนไหว-movie” และการสื่อสารเกิดขึ้นผ่านสัญญาณ ไม่มีเสียง เวลาที่ลูกรู้จักสามโลก: โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และโลกที่มีตัวตน เวลาสิ่งนี้ชัดเจนมากในสติปัญญาของลูก มีการกล่าวถึงโลกมนุษย์ว่า: โลกนี้หมุนไปเป็นวงจร นี่คือประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก เป็นมนุษย์ที่รู้อย่างนี้ พวกเขาถ่ายทอดประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลก พ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านเท่านั้นที่รู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกซ้ำรอยอย่างไร ด้วยการล่วงรู้วงจรนี้ลูกจึงกลายเป็นผู้ปกครองโลก มีเพลงร้องว่า: เหล่าเทพนั้นปราศจากกิเลสอย่างแท้จริง มีภาพลักษณ์ของลักษมีและนารายณ์ ผู้คนพูดว่าพวกเขาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ และตัวพวกเขาเองนั้นก็มีกิเลสอย่างสิ้นเชิง ในยุคทองพวกเขาปราศจากกิเลสนั้นคือบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ในยุคเหล็กพวกเขามีกิเลสอย่างสิ้นเชิงและไม่บริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง สิ่งนี้หมายถึงบาร์ตเท่านั้น พ่อมาและทำให้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ พวกเขาได้ให้ระยะเวลาที่ยาวนานแก่ยุคทอง พวกเขาคิดว่ายุคทองนั้นคงอยู่หลายแสนปี ดังนั้นสิ่งเหล่านี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของใคร เวลาที่ลูกๆ เข้าใจว่าจากการเป็นผู้มีกิเลสอย่างสมบูรณ์ เราทุกคนกำลังจะกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง จากการเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์เราต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ พ่ออธิบายว่า: มีอัลลอยปะปนในดวงวิญญาณ ยุคทองเวลานี้กลายเป็นยุคเหล็ก การเปรียบเทียบนี้เป็นของดวงวิญญาณ ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก ลูกๆ มีโชคอย่างยิ่ง ไม่มีใครอื่นมีโชคเท่ากับลูก เวลาที่ลูกกำลังนั่งในราชายโคะ ลูกคือราชาธิราช เคยมีการศึกษาเพื่ออาณาจักรหรือไม่? คนอื่นอาจจะทำให้ลูกกลายเป็นนักกฎหมาย แต่ใครที่จะทำให้ลูกเป็นจักรพรรดิของโลก? ไม่มีใครนอกจากพ่อเท่านั้นที่สามารถทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นได้ ที่นี้ไม่มีจักรพรรดิ จักรพรรดิจำเป็นสำหรับยุคทองอย่างแน่นอน ใครบางคนต้องมาอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อความเลื่อมใสศรัทธาสิ้นสุดลง เวลาที่ความเลื่อมใสศรัทธาได้สิ้นสุดลงแล้ว ไม่มีอะไรที่จะให้อีกแล้ว ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งที่พ่อท่านนี้แล้วสอนลูก พ่อที่ไม่มีตัวตน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวากำลังสอนเราดวงวิญญาณ ไม่มีใครรู้จักชีวา ลูกๆ รู้ว่าบาบากำลังก่อตั้งอาณาจักรแห่งสวรรค์อีกครั้ง เราเรียกพวกเขาว่าจักรพรรดินีศรีลักษมีและจักรพรรดิศรีนารายณ์ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาถ่ายทอดเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง มีเรื่องราวของความไม่อมตะด้วยและเรื่องราวของดาที่สามด้วย พ่อได้ให้ดาที่สามแก่ลูกเช่นกัน ลูกได้รับการบอกเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา สิ่งที่ถูกเปลี่ยนอดีตก็เป็นประโยชน์ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่ลูกๆ เข้าใจว่าบาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์และลูกมี

สิทธิ์ต่อสิ่งนั้น พระเจ้าคือผู้สร้างสวรรค์ เราเป็นลูกของพระเจ้า แล้วทำไมเราถึงไม่อยู่ในสวรรค์? ทำไมเรายังคงอยู่ในยุค
เหล็ก? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สร้างโลกใหม่ พระเจ้าจะไม่สร้างโลกเก่า! ประการแรกท่านสร้างโลกใหม่ จากนั้น
ท่านก็ทำลายโลกเก่า ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกสำหรับยุคทอง ใครจะอยู่ที่นั่นในยุคทอง? จะเป็น
ราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ จะมีราชาอื่นๆด้วยเช่นกัน และสัญลักษณ์ของสิ่งนั้นคือลูกประจำแห่งชัยชนะ พ่อรู้ว่าเวลา
นี้เรากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำแห่งชัยชนะ ไม่มีใครในโลกรู้ความหมายของ
ลูกประจำหรือเหตุใดจึงได้มีการกราบไหว้บูชา ผู้ที่อยู่ด้านบนสุดนั้นหมายถึงใคร? พวกเขาเฝ้าแต่หมั่นลูกปิดของ
ลูกประจำ และจากนั้นก็การะพู่ แล้วก็หมั่นลูกปิดของลูกประจำนั้นอีกครั้งต่อไป พวกเขาเฝ้าและหมั่นลูกปิดของลูกประจำ
และทำให้แน่ใจว่าโดยการสวดภาวนาชื่อของราม ความคิดของพวกเขาจะไม่ร่อนไปที่อื่น รามกับว่าฮาร์โมเนียม
(เครื่องดนตรีชนิดหนึ่งคล้ายออร์แกนหรือออร์แกนเล็ก) กำลังเล่นอยู่ภายในพวกเขา พวกเขาฝึกฝนสิ่งนี้อย่างมาก สิ่งเหล่านี้
นี้เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ใช่ ผู้ที่เคยทำความเลื่อมใสศรัทธามากก็จะไม่ทำกรรมที่เป็นบาป ผู้ที่ทำความ
เลื่อมใสศรัทธามากนั้นถือได้ว่าเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์มากและมีความถูกต้องตามศีลธรรม พวกเขาจะมีสายประจำในวัดของ
พวกเขาซึ่งพวกเขาหมั่นสายประจำนั้นในขณะที่ยั้งสวดภาวนาชื่อของราม ผู้คนมากมายเข้าใจว่าไม่มีบาปในความ
เลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดว่าผู้คนสามารถบรรลุการหลุดพ้นได้ด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างเข้มข้น อย่างไรก็ตาม
ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้น นี่เป็นเพียงการละเล่นที่ทุกคนต้องกลับมาสะโตประธาน สะโต ราโจ และดาโม ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่
สามารถกลับบ้านได้ เช่นที่เมื่อเบื่องบนนั้นว่างเปล่า ในทำนองเดียวกันก็จะเหลือพื้นที่ว่างมากมายที่นั่นเช่นกัน อาณาจักร
ของลูกจะตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำอันแสนหวานของเดลี จะไม่ใช้ริมฝั่งทะเล แม้แต่บอมเบย์ลาก็จะไม่คงอยู่ ก่อนหน้านี้เป็น
อ่าวประมงที่ชาวประมงอาศัยอยู่ พวกเขาหมดทะเลให้เป็นพื้นดินมากมาย จะกลายเป็นอ่าวประมงที่นั่นอีกครั้ง บอมเบย์จะ
ไม่มีอยู่ในยุคทอง จะไม่มีภูเขาใดๆเลย ไม่จำเป็นที่จะต้องไปที่ใด ที่นั่นเมื่อผู้คนเหนื่อยล้าพวกเขาก็จะไปพักผ่อนในสถานที่
บางแห่ง ไม่มีความไม่สบายจากความเหนื่อยล้ากับสิ่งใดๆในยุคทอง ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์! ไม่มีความรู้สึกไม่สบาย
แม้แต่หน่อย ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องทำตามครีမ်ทของพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวานผู้เป็นที่รักยิ่ง ลูกต้องดูแลร่างกาย
ของลูกและทำธุรกิจของลูกๆ นักเรียนศึกษาที่โรงเรียน แล้วก็กลับบ้านและศึกษาต่อแล้วพวกเขาก็ช่วยงานบ้านด้วยเช่น
กัน ที่นี้ก็เหมือนกันด้วย ลูกไม่มีความยากลำบากใดๆในการศึกษานี้ มีวิชามากมายในการศึกษาเหล่านั้น ที่นี้มีเพียงวิชา
เดียวและเพียงประเด็นเดียวคือ: มานมานะบาฟ! บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยสิ่งนี้ พระเจ้าพูด! ผู้คนคิดว่า
พระเจ้าได้พูดก็ตะในยุคทองแดง แต่ทำไมท่านถึงพูดก็ตะในยุคทองแดง? มีคำอธิบายที่ดีมากในภาพของกฤษณะ สงคราม
นี้เป็นเพียงเครื่องมือ ทุกคนต้องตาย เพราะเมื่อนั้นที่พวกเขาจะสามารถกลับไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดน
แห่งการหลุดพ้นในชีวิตได้ ผู้คนจะไม่เพียงแคตายในสงครามเท่านั้น จะมีภัยพิบัติหลายประเภทเช่นกัน ลูกๆ ไม่ควรที่จะ
ประสบกับความทุกข์ใดๆ เมื่อใครมีภาวะหัวใจล้มเหลวเขาก็ไม่ประสบกับความทุกข์ ความตายควรจะเป็นเช่นนั้น เพียงแต่
มีอาการหัวใจวายทันทีโดยไม่มีสาเหตุ เมื่อเวลาที่หมอมมาถึง ดวงวิญญาณก็ได้จากไปแล้ว เวลาที่ทุกคนกำลังจะตาย ใน
เวลาสุดท้ายจะไม่มียังโรงพยาบาล หมอ หรือใครอื่นใดที่จะทำพิธีครั้งสุดท้ายได้ สิ่งเหล่านี้จะไม่เหลืออยู่ ดวงวิญญาณของ
ทุกคนจะออกจากร่าง จะมีฝนตกหนักมาก ความตายไม่ต้องใช้เวลาเลย! พวกเขา กำลังพัฒนาระเบิดที่จะฆ่าผู้คนได้ใน
ทันที พวกเขา ยังคงผลิตระเบิดเช่นนั้นต่อไปและทำให้ดีขึ้นเรื่อยๆ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร การละเล่นนี้ถูกกำหนด
ไว้แล้วในละคร การทำลายเกิดขึ้นทุกวงจร ลูกจะไม่มีความรู้ในในยุคทอง พ่อต้องมาเพื่อให้ความรู้แก่ลูก เมื่อการก่อตั้ง
ได้เกิดขึ้นแล้วก็จะไม่มีเรื่องของความรู้ จากนั้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้น ความเลื่อมใสศรัทธาก็จะเริ่มต้นขึ้นเช่นกัน
เวลานี้ความเลื่อมใสศรัทธาได้มาถึงจุดสิ้นสุดแล้ว เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์
เท่านั้นที่ลูกจะสามารถไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขได้ ลูกต้องเก็บขาร์ทของลูกไว้ ลูกเข้าใจว่าลูก
ต้องจดจำพ่อและกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน ไม่ได้มีการเขียนสิ่งนี้ไว้ในคัมภีร์ใด ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้วว่า: ใน
ที่สุดวันที่เรารอคอยก็มาถึง เมื่อชาวบาร์ตกลายเป็นราชาเหนือราชา พวกเขากลายเป็นราชาเหนือราชานั้นคือพวกเขากลาย
เป็นจักรพรรดิ จากนั้นในยุคเงินก็เป็นราชาและราชินี และเมื่อพวกเขาไปสู่ยุคทองแดงและเข้าสู่หนทางแห่งบาป ผู้ที่เป็น
จักรพรรดิและจักรพรรดินีที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พวกเขาเองเคยมีค่าควรแก่การกราบ
ไหว้บูชา และจากนั้นพวกเขาก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เทพมีค่าควรแก่
การกราบไหว้บูชา แต่พ่อไม่กลายเป็นเช่นนั้น พ่อไม่ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาเช่นกัน ชาวบาร์ตสร้างวัดให้กับเทพและ
กราบไหว้บูชาพวกเขา ลักษมีและนารายณ์มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในตอนเริ่มต้น จากนั้นในหนทางความเลื่อมใส
ศรัทธา พวกเขากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาชีพบาบา ผู้คนสร้างวัดให้แก่ชีพบาบาผู้ที่ทำให้ลักษมีและนารายณ์กลายเป็น
จักรพรรดิและจักรพรรดินี แล้วก็กราบไหว้บูชาท่าน ไม่มีใครกลับมามีกิเลสในทันทีทันใด พวกเขาค่อยๆกลายเป็นเช่นนั้น
ทีละน้อย พวกเขาได้แสดงสัญลักษณ์ของเทพในหนทางบาป ลักษมีและนารายณ์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา กลาย

เป็นผู้กราบไหว้บูชา ตอนแรกพวกเขาสร้างวัดให้แก่ชีวา ในเวลานั้นพวกเขาเจียระไนเพชรแล้วทำชิวาลิงกัมจากเพชรเพื่อกราบไหว้บูชา ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าเป็นเพียงจุดเล็กๆ เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าท่านไม่ใช่สัญลักษณ์รูปไข่วงรีขนาดใหญ่ ผู้คนจะสร้างวัดมากมาย เมื่อเห็นราชาทำเช่นนี้ ปวงประชาก็ทำเช่นเดียวกัน ในตอนแรกมีเพียงการกราบไหว้บูชาชีพบาเท่านั้น และนั่นลูกเรียกว่าการกราบไหว้บูชาที่สะอาดปราศจากสิ่งที่ไม่ดี และจากนั้นลูกก็ไปสู่สภาพสะอาด ราโจและตาโม ลูกเข้ามาสู่สภาพราโจและตาโมและดังนั้นลูกจึงเรียกตนเองว่าเป็นฮินดู แต่ดั้งเดิมแล้วลูกเป็นเทพ พ่อพูดว่า: ดั้งเดิมแล้วลูกเป็นของศาสนาเทพ อย่างไรก็ตามลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อย่างมาก และเนื่องจากลูกไม่บริสุทธิ์ ลูกจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพได้อีกต่อไป ชื่อฮินดูเกิดขึ้นมาภายหลังจากนั้น เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แต่เวลานี้ในยุคบรรจบพบกัน ลูกไม่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา หรือเป็นผู้กราบไหว้บูชาอีกต่อไป ลูกกำลังทำอะไร? ลูกกำลังจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาตามศรัทธา ลูกกำลังทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วย ลูกเป็นบราห์มิน ลูกดวงวิญญูณกำลังกลับมาบริสุทธิ์ขึ้นเรื่อยๆ เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์แล้ว ลูกจะต้องทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าของลูก พ่อพูดว่า: สิ่งนี้ง่ายมาก ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่สามารถสัมผัสสิ่งนี้ได้ ดังนั้นพ่อจึงถามว่า: อย่างน้อยลูกเข้าใจไหมว่าลูกคือดวงวิญญูณ? เป็นดวงวิญญูณที่มีทั้งชั้นสสารที่ดีหรือไม่ดี ในชาติเกิดต่อไปดวงวิญญูณต้องทุกขุทรมานกับการกระทำที่พวกเขาทำในเวลานี้ พ่อพูดกับดวงวิญญูณ ท่านพูดว่า: ลูกๆ จงกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญูณ ชีพบาที่ไม่มีตัวตนกำลังสอนดวงวิญญูณที่ไม่มีตัวตน บาบามีตัวตนมีชั้นสสารของความรู้ ท่านไม่มีร่างกาย ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านมีคุณธรรมทั้งหมด พ่อพูดว่า: พ่อมาและชำระลูกๆ วิธีนี้ง่ายดายมาก! มีเพียงคำเดียว: มานมานะบา! นั่นหมายความว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นตลอดเวลาอย่างสม่ำเสมอ! ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าเวลานี้ลูกเป็นบราห์มิน จากนั้นลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ จันทราวงศ์ วงศ์พ่อค้าและศูทร เราจะวนไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด เราจะลงมาจากข้างบนและจากนั้นบาบาก็จะมา วงจรโลกนี้ยังคงหมุนต่อไปเรื่อยๆ อย่างแท้จริง เมื่อโลกนี้เก่าลง บาบาก็จะมาเพื่อทำให้โลกใหม่ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกใช่ไหม? วงจรนี้จะหมุนอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง หลังจากนั้นลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลับมาเป็นค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาโดยการทำตามศรัทธา จบสิ้นชั้นสสารที่เลวร้ายในดวงวิญญูณด้วยความรู้และโยคะ กลับมาปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง
2. ในขณะที่ทำทุกสิ่งเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกาย จงศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นด้วย กลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของพลังทั้งแปดและสัมผัสกับอำนาจในการปกครองของดินแดนที่เป็นอิสระจากความทุกข์ในขณะที่มีโลกแห่งความทุกข์อยู่เบื้องหน้าลูก เพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกมีความรู้ของความทุกข์และการเป็นอิสระจากความทุกข์ ในขณะที่โลกแห่งความทุกข์อยู่เบื้องหน้าลูก ให้สัมผัสกับอำนาจในการปกครองของดินแดนที่เป็นอิสระจากความทุกข์อยู่เสมอ นี่เป็นสิ่งปองชี้ของลูกๆ ที่เป็นตัวของพลังทั้งแปดและเป็นผู้เอาชนะประสาทสัมผัสทางกายของพวกเขา เพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับพลังทั้งหมดจากพ่อ หากลูกสูญเสียพลังใดๆ อันเนื่องมาจากอิทธิพลของการคบหามิตรที่ไม่ดี หรือโดยการได้รับอิทธิพลจากประสาทสัมผัสทางกายของลูกแล้ว ความซาบซึ้งและความสุขของดินแดนที่เป็นอิสระจากความทุกข์ที่ลูกได้รับจะหายไปโดยอัตโนมัติ ลูกผู้เป็นจักรพรรดิแห่งดินแดนที่เป็นอิสระจากความทุกข์ก็จะกลับมาล้มละลาย

คติพจน์: ให้พลังแห่งความมุ่งมั่นอยู่กับลูกเสมอ แล้วความสำเร็จจะสวมมาลัยรอบคอลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่แก้ไขทุกสิ่งที่ได้ผิดไปให้แก่ลูก นั่นคือ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สร้างโชคของลูก ท่านให้ความรู้แก่ลูกและทำให้ลูกมีโชค
- คำถาม:** ระเบียบวินัยอะไรที่ลูกๆ มีในเตาเผา(บัพติ)ทางจิตนี้?
- คำตอบ:** ผู้ที่นั่งอยู่ในเตาเผา(บัพติ)ทางจิตนี้ นั่นคือผู้ที่อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงไม่ควรปล่อยให้ความคิดของพวกเขาไปที่นั่นที่นี่ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ หากความคิดของลูกเร่ร่อนไปที่นั่นที่นี่ ลูกก็เฝ้าแต่หวาดและเคลิ้มหลับไปและบรรยากาศก็เสียไป และแล้วลูกก็เป็นเหตุของการสูญเสียให้แก่ตัวลูกเอง
- เพลง:** สิ่งล้ำค่าของหัวใจและโชคของลูกไม่ควรแตกสลายไปหลังจากที่ได้สร้างขึ้นมาแล้ว!

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวานได้ยินสองบรรทัดของเพลง ลูกๆ เฝ้าแต่ได้รับการเตือนเพราะโชคของทุกคนนอกจากลูกบราห์มินได้ถูกทำลายไปเวลานี้ ทุกสิ่งซึ่งผิดพลาดไปสำหรับลูกเวลานี้กำลังได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง พ่อเรียกว่าผู้เดียวที่สร้างโชคของลูก ลูกรู้ว่าชีพบาบาที่แสนหวานอย่างไร คำว่า “บาบา” แสนหวานมาก ดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับมรดกจากพ่อ ในทางโลก ลูกชายไม่ใช่ลูกสาวที่ได้รับมรดกจากพ่อของพวกเขา ที่นี่ ทุกคน ลูกชาย ลูกสาว มีสิทธิ์ต่อมรดก พ่อสอนดวงวิญญาณ นั่นคือลูกๆ ของท่าน ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าเราทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย สิ่งนี้ลูกเรียกว่าความเป็นพี่น้องอย่างแท้จริง ทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อผู้เดียว ในกรณีนั้น เหตุใดพวกเขาทั้งหมดจึงทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างมาก? พวกเขาทั้งหมดเฝ้าแต่ต่อสู้ในบรรดาพวกเขาเอง มีศาสนาและการกำหนดที่นับไม่ถ้วน สิ่งหลักนั้นคือมีการสู้รบในอาณาจักรของราวันเสมอ เพราะมีการคงอยู่ของกิเลส มีการต่อสู้อย่างมากเพราะกิเลสของตัณหาหาคะ! ราชามากมายมีการสู้รบในวิธีนี้ พวกเขาต่อสู้อย่างมากเพราะตัณหาหาคะ พวกเขากลับมามีความสุขอย่างมากแต่เมื่อหัวใจของบางคนผูกพันยึดมั่นกับอีกคน เขาอาจจะแม้กระทั่งฆ่าได้เพื่อเธอ ตัณหาหาคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้ที่มีความโกรธกล่าวได้ว่ามีความโกรธ และผู้ที่มีความละโมภก็กล่าวได้ว่ามีความละโมภ อย่างไรก็ตามผู้ที่เต็มไปด้วยตัณหาหาคะก็จะถูกให้ชื่อที่แตกต่างกันมากมาย เหตุนี้เองจึงมีคำถามว่า: เหตุใดเราจึงควรสละละทิ้งน้ำทิพย์และดื่มยาพิษเล่า? มีการกล่าวถึงน้ำทิพย์ในคัมภีร์ศาสนา ได้เขียนไว้ว่าน้ำทิพย์นั้นปรากฏขึ้นเมื่อมีการกวนมหาสมุทร และโหม้นให้ไว้แก่ลักษมี มีเรื่องเล่ามากมาย! สิ่งหลักคือความคิดของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ใครคือพระเจ้าของกิตะ? ใครคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์? มีสิ่งหลักในภาพที่ต้องอธิบายในนิทรรศการ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือมหาสมุทรแห่งความรู้และแม่น้ำแห่งความรู้ที่ปรากฏขึ้นจากท่านหรือเป็นแม่น้ำหรือมหาสมุทรของน้ำ? ได้มีการอธิบายสิ่งต่างๆ ที่ดีมากมายให้แก่ลูก พ่อที่นั่งและอธิบายให้แก่ลูก ลูกๆ ที่แสนหวาน ใครชำระลูกให้บริสุทธิ์? ใครแก้ไขทุกสิ่งที่ได้ผิดไป? ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์นั้นมาเมื่อใด? ไม่มีใครรู้ว่าการละเล่นนี้ถูกสร้างขึ้นอย่างไร พ่อกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่เติมเปี่ยมไปด้วยความรู้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความปิติ และผู้ที่เต็มไปด้วยความสงบ ได้รับการจดจำว่าเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ทำการสิ่งซึ่งผิดพลาดไปให้ถูกต้อง ลูกสามารถเข้าใจว่าอย่างแท้จริงว่าเป็นราวันที่ทำลายทุกสิ่งสำหรับลูก นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับชัยชนะและการพ่ายแพ้ ลูกรู้จักราวันที่ชาวบาร์ตเผ่าหุ่นจำลองของเขาทุกปี เขาคือศัตรูของบาร์ต เป็นในบาร์ตที่พวกเขาเผาราวันทุกปี ถามพวกเขาว่า: เมื่อใดที่ลูกเริ่มเผาราวัน? พวกเขาจะตอบว่าเป็นสิ่งที่ทำสืบทอดกันตลอดมาตั้งแต่โลกได้เริ่มขึ้น อะไรก็ตามที่พวกเขาได้ยินจากคัมภีร์ศาสนา พวกเขาเชื่อว่าเป็นสัจจะ ความผิดพลาดหลักคือการกล่าวว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อไม่ได้พูดว่านี่เป็นความผิดของใครแต่พูดว่าสิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับชัยชนะและความพ่ายแพ้ ผู้ที่พ่ายแพ้ต่อมายากก็จะพ่ายแพ้ทุกสิ่งและผู้ที่มีชัยชนะเหนือมายากก็ชนะทุกสิ่ง ได้อธิบายให้แก่ลูกแล้วว่าลูกพ่ายแพ้ต่อมายาอย่างไร อาณาจักรของราวันดำเนินมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้หนึ่งวินาที การก่อตั้งอาณาจักรของรามและการทำลายอาณาจักรของราวันเกิดขึ้นอย่างถูกต้องแม่นยำในเวลาของมันเอง ไม่มีลังกาในยุคทอง ลังกาอยู่ในดินแดนของศาสนาพุทธ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของผู้มีการศึกษาว่าลอนดอนอยู่ที่ไหนและอเมริกาอยู่ที่ไหน เป็นไปด้วยการศึกษาที่ลือชของสติปัญญาได้เปิดขึ้นและลูกได้รับแสงสว่าง นี่เรียกว่าดาที่สามของความรู้ ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่สามารถเข้าใจสิ่งต่างๆ มากมายเหล่านี้ พวกเขาเพียงแต่ต้องเข้าถึงสิ่งหลักเดียวและนั่นก็จะเป็นประโยชน์ในตอนสุดท้าย ผู้คนศึกษาคัมภีร์ศาสนามากมายแต่ในที่สุดมีเพียงวลีเดียวที่เหลืออยู่: ท่องสวดชื่อของราม! พวกเขาไม่ได้พูดกับบุคคลนั้นว่า: จงอ่านคัมภีร์ศาสนาหรือพระเวท ในตอนสุดท้าย พวกเขาเพียงแต่พูดว่า: จดจำราม! อะไรก็ตามที่ลูกคิดถึงเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจะเป็นสิ่งที่

ลูกจดจำในเวลาสุดท้าย เวลาที่ทุกคนกำลังจะถูกทำลาย ลูกรู้ว่าทุกคนจะจดจำใคร บ้างจดจำคุณและบ้างจดจำครูของ
เขา บ้างจะจดจำความสัมพันธ์ทางร่างของพวกเรา เมื่อลูกจดจำร่างกายทุกสิ่งก็จบสิ้น ที่นี้มีการอธิบายสิ่งเดียวเท่านั้นแก่
ลูกและนั่นคือ: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่จดจำพ่อ รักษาซารทว่ามากเท่าใดที่ลูกจดจำพ่อ มากเท่าที่
ลูกจดจำท่านลูกจะกลับมามีสิริสุขมากตามนั้น ไม่ว่าลูกจะกลับมามีสิริสุขด้วยการอาบในแม่น้ำคงคา เป็นเรื่องของดวง
วิญญาณเพราะเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่มีสิริสุขและดวงวิญญาณนั้นต้องกลับมาสิริสุข พ่อได้อธิบายแล้วว่าดวง
วิญญาณคือดวงดาว จุด อยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก พวกเขารู้ว่าดวงวิญญาณ ดวงดาว ละเอียดย่อยอย่างที่สุด ลูกๆ เท่านั้นที่
สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร พวกเขาคำว่า “วงจร” ออกไป และ
กล่าวว่าพ่อมาในทุกยุค และเหตุนี้เองที่ผู้คนเข้าใจสิ่งนี้ผิด พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร ที่การ
บรรจบพบกันของความสว่างอย่างที่สุดและความมืดอย่างที่สุด ไม่มีความจำเป็นที่พ่อต้องมาทุกยุคเพราะลูกเฝ้าแต่ลง
บันไดมา พ่อมาเมื่อลูกได้ลงบันไดมาถึง 84 ชาติเกิด ความรู้นี้เป็นไปสำหรับทั้งโลก ชันยาสชี้พูดว่าภาพทั้งหมดของเรา
เป็นเพียงจินตนาการ อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่เรื่องของจินตนาการเกี่ยวกับสิ่งนี้ ได้มีการอธิบายให้แก่ทุกคน มิฉะนั้นแล้ว
ผู้คนจะรู้ได้อย่างไร? เหตุนี้เองภาพเหล่านี้จึงได้ถูกสร้างขึ้นมา จะเฝ้าแต่มีนิทรรศการมากมายในหลายประเทศ พ่อพูดว่า:
มีลูกๆ มากมายผู้ที่เป็นชาวบาร์ต ทั้งหมดคือลูกๆ นี่คือการเริ่มต้นของศาสนามากมาย พ่อหนึ่งท่านและอธิบาย: ทุกคนกำลังนั่งอยู่
บนกองไฟของตัณหาและถูกเผาไหม้ ผู้ที่मतอนเริ่มต้นของยุคทองคือผู้แรกที่ถูกเผาไหม้ด้วยไฟของตัณหาและใน
ยุคทองแดงและเหตุนี้เองพวกเขาก็กลับมาน่าเกลียด เวลาที่ทุกคนจะได้รับหลุดพ้นจากบาปและความไม่สิริสุข ลูกกลายเป็น
เครื่องมือ ทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่สิริสุขเพราะลูก พ่ออธิบายอย่างง่ายดายมาก! ท่านพูดว่า:
เพียงแต่จดจำพ่อ! เป็นดวงวิญญาณที่ไปถึงความตกต่ำ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาไม่มีสิริสุข เขาได้รับร่างที่ไม่มีสิริสุข พ่อ
แสดงวิธีที่ง่ายดายมากแก่ลูกที่จะชำระดวงวิญญาณให้สิริสุข ผู้คนก่อเหตุความปั่นป่วนอย่างมากเมื่อพวกเขาเห็นบ
ราห์มาในภาพของตรีมูรติ เหตุใดพวกท่านจึงเรียกเขาว่าบราห์มา? บราห์มาคือเทพของอาณาเขตที่ละเอียดย่อย ดังนั้น เขา
จะสามารถมาอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? ดาด้านนี้มีชื่อเสียงอย่างมาก ในหนังสือพิมพ์ทุกแห่งมีการพิมพ์ว่า: พ่อคำเพชรพูดว่าเขาคือ
ศรีฤษณะและเขานั้นต้องการราชนี 16,108 องค์ มีการสร้างความปั่นป่วนอย่างมากเพราะท่านลูกกล่าวหาว่าลักพาผู้หญิง
ใครจะพยายามอย่างหนักกับแต่ละคน? มีผู้คนมากมาย! เมื่อบางคนมาที่อาบู เขาก็ถูกถามโดยเร็วว่า: ท่านกำลังไปหา บี
เค หรือ? แต่พวกเขาร่ายเวทย์มนต์และทำให้สามและภรรยากลายเป็นพี่ชายและน้องสาว! พวกเขาบอกเรื่องราวที่ไม่จริง
และหัวของท่านก็สับสน พ่อพูดว่า: ลูกเรียกพ่อว่า มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ทรงพลังอำนาจของโลก “ผู้ทรงพลังอำนาจของ
โลก” หมายถึง ผู้เดียวที่มีทุกพลัง ท่านคือผู้เดียวที่รู้จักพระเวทและคัมภีร์ศาสนาทั้งหมด แม้บัณฑิตที่ยิ่งใหญ่ก็เรียกว่าผู้มี
อำนาจ เหตุใด? เพราะพวกเขาศึกษาพระเวทและคัมภีร์ศาสนาทั้งหมด และแล้วพวกเขาก็ไปพาราณสี และได้รับสมญา
พวกเขาได้รับสมญาเช่น “มหา มาโฮปาเดยายา” “ศรี ศรี 108 สรัสวตี” ที่นั่น ผู้ที่ฉลาดอย่างมากได้รับสมญาที่สูงกว่า ได้
เขียนไว้ในคัมภีร์ศาสนาเกี่ยวกับงานกว่า: เขาพูดว่าเขาต้องการได้ยินความรู้ที่แท้จริงของธาดูบราห์มาจากบุคคลที่รู้แจ้ง
ไม่มีใครที่มีความรู้ของธาดูบราห์มา สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดอ้างอิงถึงเวลานี้ พวกเขาสร้างเรื่องราวขึ้นมา พวกเขาได้เขียนเรื่อง
เกี่ยวกับชางก้าและปารวตีด้วยเช่นกัน ดังนั้น เรื่องราวมากมายได้ถูกเขียนขึ้น พวกเขาพูดว่าชางก้าได้บอกเรื่องราวแก่ปาร
วตี ในความเป็นจริงเป็นชีวาแต่พวกเขาพูดถึงชื่อของชางก้าและปารวตี สิ่งต่างๆ ทั้งหมดของเวลานี้ได้ถูกเขียนไว้ใน
ภควัทคาลา และแล้วพวกเขาก็แสดงเรื่องราวของอัสตาวากรา Ashtavakra (ผู้ที่พิการ 8 แห่ง) มีความคิดที่จะไปและให้
ความรู้แก่ราชา พ่ออธิบายว่า: ลูกต้องไปและให้ความรู้แก่ราชาด้วยเช่นกัน บอกพวกเขาว่า: ท่านได้เป็นของสุริยวง
ศ์และแล้วก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงศ์และแล้วก็เป็นราชวงศ์พ่อคำและแล้วก็เป็นราชวงศ์ศูทร อาณาจักรของท่าน
เวลานี้จบสิ้นอย่างสมบูรณ์ หากท่านต้องการประกาศสิทธิในอาณาจักรสุริยวงศ์อีกครั้งหนึ่ง จงทำความเพียรพยายาม! บา
บาผู้ที่สอนราชาโยคะได้มาแล้ว จงมาและประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดอีกครั้งหนึ่ง มีจดหมาย
มากมายส่งถึงราชา แต่ราชาไม่ได้รับจดหมาย จดหมายเปิดขึ้นโดยเลขาส่วนพระองค์ ดังนั้น จดหมายมากมายก็เพียงแค่ถูก
โยนทิ้งไป! หากจดหมายมีบางสิ่งสำคัญในนั้น พวกเขาจะให้แก่ราชา ได้กล่าวว่า อัสตาวากรา ได้ให้ในมิตของการหลุดพ้น
ในชีวิตในหนึ่งวินาทีแก่ราชาจนาท นันอ้างอิงถึงเวลานี้ เวลาที่พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ผู้ที่ไม่เข้าใจจะเฝ้าแต่
มองไปรอบๆ ที่นั่นที่นั่น บาบ่าเข้าใจได้อย่างเร็วกว่าเมื่อไม่มีสิ่งใดอยู่ในสติปัญญาของผู้คน บาบามองโดยรอบทั้งหมด
เพื่อที่จะดูว่าทุกคนกำลังรับฟังท่านอย่างดีหรือสติปัญญาของใครบางคนเร่ร่อนไปที่อื่น บ้างก็เฝ้าแต่หา เมื่อความรู้ไม่ได้
นั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาเฝ้าแต่เคลิ้มหลับและพวกเขาได้รับความสูญเสีย มีปทัติของลูกๆ เหล่านี้ในการาจี
ผู้ที่จะเคลิ้มหลับถูกให้ออกไปข้างนอกทันที เราทั้งหมดเท่านั้นที่เคยนั่งที่นั่น ไม่มีคนที่มาจากข้างนอกได้มาที่นั่น นี่คื
อบทบาทที่ยิ่งใหญ่ในตอนเริ่มต้น มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน ในตอนเริ่มต้นลูกสาวทั้งหลายเคยเข้ามาอย่างมาก แม้เวลา
นี้ผู้คนก็ยังคงพูดว่ามีเวทย์มนต์ที่นี่ พวกเขาเรียกพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นักมายากล ชีพบาบาสามารถมองเห็นเมื่อ

บางคนมีความรักอย่างมาก ดังนั้น ทันทีที่ท่านมองไปที่เธอ เธอก็จะเข้าไปสู่ผืนผ้า ผู้คนของบาร์ตมีความรักอย่างมากต่อ ไวกุนท์ เมื่อบางคนตายพวกเขาพูดว่าเขากลายเป็นชาวไวกันท์ ชาวสวรรค์ เวลานี้เป็นคืนรัก ทั้งหมดเป็นชาวรัก เหตุนี้เองพวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้กลายเป็นชาวสวรรค์ อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครไปสวรรค์ เวลานี้ลูกท่านนั้นมีความรู้ดี ลูกเคยเป็นชาวสวรรค์และหลังจากได้ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกจึงกลายเป็นชาวรัก เวลานี้บาบากำลังทำให้ลูกไปเป็นชาวสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง มีอาณาจักรในสวรรค์ มีระดับที่แตกต่างกันของสถานภาพในอาณาจักร ทำความเพียรพยายามที่เปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นนารายณ์ ลูกรู้ว่ามีมาและบาบกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ในอนาคต เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามและเหตุนี้เองลูกได้รับการบอกให้ทำตามแม่และพ่อ ลูกก็ทำความเพียรพยายามเช่นที่พ่อและแม่กำลังทำความเพียรพยายาม พ่อและแม่ก็อยู่ในการจดจำระลึกถึงและกลายเป็นผู้คงแก่เรียนแห่งการสำนึกในตนเองด้วยเช่นกัน จดจำ พ่อและมารดาของลูก กลายเป็นผู้ล่วงรู้รูปกาลเวลาสาม ลูกมีความรู้ของทั้งวงจร คงสำนึกถึงของวงจรและเฝ้าแต่อธิบายแก่ผู้อื่น เมื่อลูกคงอยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้นี้ ลูกจะไม่จดจำธุรกิจใดอื่นๆอีก อะฮะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในยุคทอง ทำตามแม่และพ่ออย่างเต็มที่ ทำความเพียรพยายามเช่นเดียวกัน คงอยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ ศึกษาเล่าเรียนด้วยสมาธิ
2. เฝ้าเก็บขาร์ทของการจดจำระลึกถึงที่แท้จริง พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ อย่าจดจำร่างของลูกหรือผู้ที่มิร่าง

พร: ขอให้ลูกรวมรูปกับพลังของชีวาและตระหนักถึงมิตรร่วมทางเสมอและสัมผัสกับสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เช่นที่ดวงวิญญาณเป็นแขกเยือนของร่างกายและขณะที่ดวงวิญญาณนั้นมีบทบาทบนโลกนี้ ไม่มีใครสามารถแยกร่างกายและดวงวิญญาณได้ ในทำนองเดียวกัน ชีวาและชัคติมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งเช่นนั้น มายาไม่สามารถเป็นอุปสรรคใดๆต่อความรักอันลึกซึ้งของผู้ที่ก้าวไปอย่างต่อเนื่องขณะเป็นตัวของตัวเอง พลังของชีวา พวกเขามีประสบการณ์ถึงความเป็นเพื่อนและสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางอย่างต่อเนื่อง พวกเขามีประสบการณ์การมีบางคนอยู่กับพวกเขาในรูปที่มีตัวตน

คติพจน์: เพื่อที่จะเป็นอิสระจากอุปสรรคและสัมผัสกับสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอ ให้ฝึกฝนสมาธิ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำให้ตัวลูกเองมันคงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมของลูกและพูดว่า “โอมซานติ” กับกันและกัน ด้วยความรัก นี่คือการให้ความนับถือกับกันและกันด้วยเช่นกัน
- คำถาม:** เหตุใดจึงมีระบบของการออฟเฟอร์ไบเบิลให้กับพระเจ้าในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นเดียวกับที่นี่?
- คำตอบ:** เพราะนี่คือการให้ *ความนับถือ* ต่อท่านด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าถึงแม้ว่าชีพบาบาไม่มีตัวตนและอยู่เหนือผลกระทบของประสบการณ์จากสิ่งใดๆ และไม่ได้รับประทานสิ่งใด กลิ่นหอมนั้นก็ไปถึงท่าน พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับลูกทั้งหมดและเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นต้องมีการออฟเฟอร์ไบเบิลให้กับท่านอย่างแน่นอน
- เพลง:** การจาริกแสวงบุญของเรานั้นพิเศษไม่เหมือนใคร...

โอม ซานติ คำว่า “โอม ซานติ” เกิดขึ้นในหัวใจของลูกๆ เช่นที่ลูกจะพูดว่า “นมัสเต” ต่อใครบางคนและผู้นั้นก็พูดว่า “นมัสเต” เป็นการ *ตอบกลับ* ด้วยเช่นกัน ดังนั้นที่นี้พ่อได้พูด “โอมซานติ” และโอมซานติ ก็ได้ปรากฏขึ้นในหัวใจของลูกๆ ทั้งหมดรวมทั้งดวงวิญญาณของผู้นี้ “โอม ซานติ” หมายถึง ฉัน ดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ ลูกต้อง *ตอบรับ* นี่คือการ *คำตอบรับ* ไม่มีใครอื่นสามารถพูดสิ่งนี้อย่างเต็มไปด้วยความหมาย พ่อ พระอาทิตย์แห่งความรู้พูดว่า “โอมซานติ” พระจันทร์แห่งความรู้ก็พูดว่า “โอมซานติ” ด้วยเช่นกัน ดวงดาวแห่งความรู้ก็พูดว่า “โอมซานติ” ด้วย ทั้งหมดนั้นรวมอยู่ในดวงดาวทั้งหลาย ลูกๆ เวลาที่รู้จักศาสนาดั้งเดิมของลูกว่าลูกนั้นเป็นตัวของความสงบและเป็นผู้อยู่อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ลูกมีศรัทธาว่าลูกรู้จักทุกสิ่งเกี่ยวกับดวงวิญญาณ เป็นการถูกต้องที่พูดว่า: ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณละร่างกายของเขาและรับอีกร่างหนึ่ง อย่างไรก็ตามไม่มีใครมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับดวงวิญญาณ ฉันดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก! ดวงวิญญาณเล่น *บทบาท* ของ 84 ชชาติเกิด ลูกไม่รู้สิ่งนี้และผู้อื่นไม่รู้สิ่งนี้ด้วยเช่นกัน เวลาที่ลูกๆ กำลังนั่งเป็นการส่วนตัวอยู่เบื้องหน้าพ่อ ลูกทำให้พ่อเป็นของลูก ลูกๆ นั้นทำให้พ่อเป็นของพวกเขาเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขา ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดของลูกๆ ดวงวิญญาณได้เข้ามาในร่างกายของบราห์มานี้ ท่านได้เข้ามาในร่างกายของบราห์มาและกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นคืออาณาจักรแห่งสุริยวงศ์นั้นได้รับการก่อตั้งในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน พ่อผู้ที่เรียกได้ว่าพระเจ้าทำงานของการก่อตั้งนี้ทุกวงจร ทุกคนร้องขอพระเจ้าผู้เป็นพ่อให้จัดความทุกข์ของพวกเขาและให้ความสุขแก่พวกเขา เมื่อลูกได้รับความสุขก็ไม่มีคำถามใจเป็นไฉนเลยที่จะร้องขอความสุขนั้น ที่นี้ลูกร้องขอสิ่งนั้นเพราะลูกไม่มีความสุข ที่นั้นไม่มีความจำเป็นไฉนเลยที่จะร้องขอสิ่งใดเพราะพ่อจากไปหลังจากได้ให้ทุกสิ่งแก่ลูกแล้ว เหตุนี้เองไม่มีใครจดจำพ่อในยุคทอง พ่ออธิบายว่าท่านทำให้ลูกๆ นั้นกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกแห่งดินแดนแห่งความสุขของลูกจากบาปนี้อีกครั้งหนึ่ง ลูกประกาศสิทธิในความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ได้มีการอธิบายแก่ลูกว่าหนทางความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินไปอย่างไร การสร้าง การหล่อเลี้ยง และการทำลายต้นไม้โลกมนุษย์เกิดขึ้นอย่างไรและอะไรคือตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของ *ละคร* นี่คือนิเวศที่มีตัวตนและนั่นคือนิเวศที่ไม่มีตัวตน ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้แสดงความเลื่อมใสศรัทธามาเป็นเวลาเต็มครึ่งวงจร เวลาที่เป็นตอนจบของยุคเหล็ก เพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดก ลูกๆ ต้องเข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก เพียงลูกๆ ที่เข้าใจว่าเวลานี้ ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ไม่มีใครอื่นจะเข้าใจสิ่งนี้จนกว่าพวกเขาจะได้รับการแนะนำ ยุคแห่งการบรรจบพบกันนั้นมาอย่างแน่นอนเมื่อโลกเก่าเปลี่ยนแปลงและกลับมาใหม่ โลกทั้งหมดนี้คือโลกเก่า นี้เรียกว่า *ยุคเหล็ก* ลูกๆ รู้ว่าในตอนเริ่มแรกนั้นมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นในทั้งโลกด้วยเช่นกัน ในโลกใหม่มีเพียงดินแดนของบารัตเท่านั้นและมีมนุษย์เพียงเล็กน้อย เพียงโลกใหม่เท่านั้นที่เรียกได้ว่าเป็นสวรรค์ สิ่งนี้พิสูจน์ว่าเคยมีบารัตใหม่ในโลกใหม่ เวลาที่มีบารัตเก่าในโลกเก่า คานธีจึงเคยพูดว่าควรมีโลกใหม่บารัตใหม่และนิวเดลี เวลาที่ไม่ได้มีบารัตใหม่หรือนิวเดลี เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในบารัตใหม่เวลานี้มีอาณาจักรของราวันในบารัตเดียวกันนั้น ลูกควรเขียนด้วยเช่นกันว่า: โลกใหม่ นิวเดลี มีอาณาจักรของผู้นี้จากช่วงเวลานี้ถึงช่วงเวลานี้ เพียงผู้เดียวผู้ที่สร้างโลกใหม่เท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ ท่านก่อตั้งโลกใหม่แห่งสวรรค์ผ่านบราห์มาและลูกมาที่นี้เพื่อประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของลูก พ่อชี้หนทางให้แก่ลูกด้วยวิธีการที่ฉลาด นั่นคือ ท่านเฉลียวฉลาดให้ทำความเพียรพยายาม ลูกมาที่นี้เพื่อพบปะกับท่านเป็นการส่วนตัว และลูกก็ศึกษาขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่น ลูกมีความปรารถนาที่จะไปและพบปะกับท่านเป็นการส่วนตัว ที่นั้นเป็นมนุษย์ผู้ที่พบกับมนุษย์อื่นๆ เป็นการส่วนตัว ลูกพูดว่า

ลูกกำลังมาที่นี่เพื่อพบปะชีพบบา ลูกพูดว่า: ท่านไม่มีตัวตน เราดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน เรามาที่นี่เพื่อเล่น *บทบาท*ของเราด้วยเช่นกัน ใครก็ตามผู้ที่มีชื่อนั้นเป็นนักแสดงอย่างแน่นอน พระเจ้านั้นมีชื่อด้วยเช่นกัน เพียงแต่ชีวาผู้ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าพระเจ้า ไม่มีใครอื่นสามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า เพียงผู้เดียว ผู้ไม่มีตัวตนเป็นที่จดจำว่าเป็นพระเจ้า ท่านได้รับการกราบไหว้และดวงวิญญาณได้รับการกราบไหว้เช่นกัน ผู้คนสร้างไฟบูชาัยของรูตราและสร้างชาลิแกรมจากดินเหนียว ลูกสามารถทำชาลิแกรมจากหินหรือดินเหนียวได้ เมื่อชาลิแกรมทำด้วยดินเหนียวก็ง่ายที่จะทำให้แตกและทำขึ้นมาอีกครั้ง โลกไม่ได้รู้สิ่งเหล่านี้ ดังนั้นดวงวิญญาณมากมายสามารถได้รับการกราบไหว้ในไฟบูชาัยของรูตรา! มีลูกๆ มากมาย! ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดเป็นลูกๆ ของพระเจ้าและพวกเขาจดจำพ่อ บาบาได้อธิบายแก่ลูกว่าชีพบบา มาในบาร์ตเท่านั้น ผู้เลื่อมใสศรัทธาทำชาลิแกรมและกราบไหว้บูชาลูกๆ จำนวนเพียงเล็กน้อยลูกผู้เป็นผู้ช่วยของท่าน ผู้ช่วยของพระเจ้า มีไฟบูชาัยที่เล็กและใหญ่ ผู้คนที่ร่ำรวยมากสร้างไฟบูชาัยขนาดใหญ่ พวกเขาสร้างชาลิแกรมเป็นแสน ถ้าเป็นไฟบูชาัยขนาดเล็กพวกเขาก็จะสร้างชาลิแกรมเพียง 5,000 หรือ 10,000 เท่านั้น พ่อคำเป็นเช่นไรไฟบูชาัยก็เป็นเช่นนั้น แล้วเขาก็ให้ทำชาลิแกรมจำนวนมากตามนั้น พวกเขาสร้างชีวาเพียงหนึ่งและที่เหลือก็เป็นชาลิแกรม และแล้วบราห์มินจำนวนมากก็เป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน ลูกมากมายได้เห็นไฟบูชาัยแล้ว ลูกรู้ว่าบาบารับใช้ลูกๆ และแล้วเราก็คือใช้ผู้อื่นและเหตุนี้เองเราจึงได้รับการกราบไหว้ เวลานี้ลูกกำลังกลับมาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ ดวงวิญญาณพูดว่า: บาบาท่านนั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้เสมอ ท่านกำลังทำให้เรามีค่าควรแก่การกราบไหว้ด้วยเช่นกัน เมื่อลูกดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้รับร่างกายลูกก็จะถูกเรียกว่าเทพผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้และเป็นผู้กราบไหว้ พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และแล้วพ่อไม่ได้สอนลูกๆ อีกครั้ง เป็นดวงวิญญาณที่ฟัง เช่นที่ดวงวิญญาณฟังโดยผ่านร่างกายของเขา ดังนั้นเช่นกันพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณ*สูงสุด*ก็รับการคำจุนของร่างกายนี้และฟังโดยผ่านผู้นี้ ท่านสอนราชาโยคะแก่เราโดยผ่านผู้นี้ ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง แม้บราห์มา วิชาญ และชางกาก็มีร่างกายที่ละเอียดอ่อนของเขา ที่นี้ดวงวิญญาณทั้งหมดมีร่างกายของเขาเอง นี่คือโลกที่มีตัวตน ชีพบบาไม่มีตัวตน ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุขและมหาสมุทรแห่งความรักด้วยเช่นกัน ท่านมาและทำให้ทุกคนบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ ถ้าฉันต้องทำให้ลูกบริสุทธิ์ด้วยการให้แรงบันดาลใจ เหตุใดฉันจำเป็นจะต้องมาที่นี่และมาใช้พาหนะเล่า? พวกเขาได้วางไว้หน้าวัดของชีวา เพราะสติปัญญาของมนุษย์นั้นได้กลับมาเป็นหินอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่เข้าใจว่าเหตุใดจึงถูกวางไว้เบื้องหน้าของชีวา พวกเขาได้ยินชื่อ “ดอแก้ว” และดังนั้นจึงได้วางไว้ที่นั่น! ใครชื่อแก้ว? ดวงวิญญาณกฤษณะคงอยู่ในยุคทอง เหตุใดกฤษณะจึงจำเป็นต้องนั่งอยู่ในร่างของสัตว์เล่า? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดๆ เลย! ไม่ได้มีเพียงดรูพดีเดียว มีมากมายที่ได้ร้องเรียกหา พวกเขาได้สร้างการเล่นเกี่ยวกับศรัทธาที่ไร้สาระ แต่พวกเขาไม่เข้าใจในความหมายของสิ่งนั้นเลยแม้แต่น้อย เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าลูกจะไม่ถูกเปลื้องผ้าเป็นเวลา 21 ชาติเกิด จงมองดูช่วงเวลาที่เราได้แสดงสำหรับสิ่งต่างๆ ที่ได้เกิดขึ้นเวลานี้ มีเรื่องราวมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดว่าเรื่องราวต่างๆ ล่ะ นั้นทั้งหมดคงอยู่ตลอดไป พวกเขาได้ฟังเรื่องราวเหล่านั้นขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิด พวกเขาพูดว่าสิ่งนี้ได้ดำเนินไปชั่ววันรันดร์ แต่พวกเขานั้นไม่ได้รู้ว่าเมื่อไรที่สิ่งนี้ได้เริ่มต้น พวกเขานั้นไม่แม้จะรู้ว่าเมื่อไรที่อาณาจักรของราวันเริ่มต้น ไม่มีการกล่าวถึงสิ่งนี้ ลูกนั้นทำงานรับใช้อย่างมาก! พระอาทิตย์ พระจันทร์ และดวงดาวคงอยู่เสมอ พวกเขาคงอยู่ในยุคทองและเวลานี้ด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เวลานี้ลูกกลายเป็นเครื่องมือที่จะพาบาร์ตไปจากความมืดเข้าสู่แสงสว่างอีกครั้งหนึ่ง หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเรียกว่าความมืด ลูกได้รับการยกย่องว่าเป็นดวงดาวของโลก ถ้ามีดวงดาวก็จะต้องมีพระอาทิตย์และพระจันทร์ด้วยเช่นกัน นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตของลูก ลูกกำลังไปสู่สถานที่จาริกแสวงบุญเช่นนั้นที่ลูกจะไม่กลับมาสู่ดินแดนของความตายนี้ เวลานี้คือดินแดนของความตาย และแล้วก็เป็นดินแดนของความเป็นอมตะที่จะอยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน ดินแดนของความตายเริ่มต้นในยุคทองแดง เวลานี้ลูกกำลังฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะที่แท้จริงเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนของความไม่เป็นอมตะ ลูกเข้าใจว่าการจาริกแสวงบุญของลูกดวงวิญญาณนั้นพิเศษ ลูกกำลังนั่งที่นี้และกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปในการจาริกแสวงบุญ เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป เมื่อผู้คนเหล่านั้นไปจาริกแสวงบุญ บาปของพวกเขาไม่ได้ถูกเผาไป บางคนมีนิสัยของการดื่มสุราอย่างมากที่เขาแม้กระทั่งนำสุราไปกับเขาอย่างลับๆ เวลานี้มีผู้คนที่พักปรกมากมายด้วยเช่นกันในการจาริกแสวงบุญ พวกเขาทั้งหมดไม่บริสุทธิ์! เช่นที่พระบราห์มินไม่บริสุทธิ์ ผู้จาริกไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ผู้นำทางพาพวกเขาไปจาริกแสวงบุญแต่พวกเขาไม่บริสุทธิ์ ลูกนั้นกลับมาบริสุทธิ์ ลูกคือบราห์มินที่แท้จริง ลูกดวงวิญญาณอยู่อย่างบริสุทธิ์ เพียงด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องกลับมาสะโตประธาน บาบาเขียนครั้งแล้วครั้งเล่าว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน! นี่คือชีพบบากำลังเขียนถึงดวงวิญญาณทั้งหลาย ท่านพูดว่า: จดจำฉันและลูกจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานและกลายเป็นนายของโลกที่สะโตประธาน *หนทาง*เดียวนี้คือสิ่งหลักสิ่งเดียว เป็นสิ่งที่ง่ายตายมาก! เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของ

ลูกจะถูกเผาไป ถ้าลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาปของลูกไม่สามารถถูกเผาไปได้ และแล้วลูกก็จะต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ บาบอบอกลูกว่า: ลูกสามารถหารายได้จากที่ใดก็ตามที่ลูกไป อะไรก็ตามที่ลูกทำ - รับประทาน เงินหรือเคลื่อนไหวไปทั่ว - เพียงแต่จดจำพอ นี่คือการรายได้ของลูก สิ่งนี้แม้กระทั่งง่ายยิ่งกว่าสำหรับลูกๆ ไม่มีเรื่องของความตั้งใจ (attention) ฯลฯ ในวัดศรีนาถพวกเขาหนึ่งในการจดจำระลึกถึงศรีนาถและออฟเฟอร์ไบค์ให้แก่ศรีนาถ นั้นเป็นเพียงรูปปั้นที่เป็นหิน ลูกควรออฟเฟอร์ไบค์ให้แก่ใคร? เพียงชีพบบาบเท่านั้นมีสิทธิ์นี้ เพียงท่านเท่านั้นเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนและเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้รับสิ่งนั้น ลูกออฟเฟอร์นมผสมกับน้ำให้กับพ่อ เหตุใดลูกจึงออฟเฟอร์ไบค์นี้ให้กับพ่อ? พ่อไม่มีตัวตนและพ่อไม่ได้มีประสบการณ์ของสิ่งใด เหตุใดลูกจึงกราบไหว้บูชาพ่อ? ลูกวางไบค์ไว้เบื้องหน้าพ่อ แต่ผู้เลื่อมใสศรัทธาออฟเฟอร์ไบค์ให้แก่พ่อและแล้วพวกเขาก็แจกจ่ายไบค์ในหมู่พวกเขาเองและรับประทานสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าลูกต้องออฟเฟอร์ไบค์แก่ชีพบบาบอย่างแนนอนและแล้วลูกก็สามารถแจกจ่ายและรับประทานสิ่งนั้นในหมู่ลูกเอง นี่เป็นเหมือนกับการให้ความนับถือแก่ท่าน เราออฟเฟอร์ไบค์แก่ชีพบบาบ: นี่คือการบรรดาราของชีพบบาบ ลูกต้องออฟเฟอร์ไบค์แก่ผู้เดียวที่บรรดารานี้เป็นของท่านอย่างแนนอน ถึงแม้ว่าลูกออฟเฟอร์ไบค์ก็เป็นลูกๆ ผู้ที่รับประทานไบค์ บรรพมานี้รับประทานสิ่งนั้น แต่พ่อไม่ได้รับประทานสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามพอนั้นรับกลิ่นหอมอย่างแนนอน “ลูกได้เตรียมไบค์อย่างดีมาก” พ่อมีอวัยวะที่จะพูดสิ่งนี้ บรรพมานี้สามารถรับประทานสิ่งนั้นเพราะร่างกายนี้เป็นของเขา พ่อเพียงแต่มาและเข้ามาในเขา พ่อเพียงแต่ใช้ปากของเขาเพื่อที่จะทำให้ลูกๆ นั้นบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ผู้คนพูดถึงแกมูก (ปากของวัว) มีว้อย่างแท้จริง ลูกรู้ว่าพอนั้นนำลูกๆ มาเลี้ยงดูโดยผ่านผู้นี้ ท่านเป็นทั้งแม่และพ่อ อย่างไรก็ตามใครจะดูแลแม่? ดังนั้นตามแผนของละคร สวรรค์ได้ถูกทำให้เป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนั้น ต้องมีการยกย่องผู้เป็นแม่ผู้เป็นครูด้วยเช่นกัน ผู้นี้ได้ชื่อว่าเป็นครูอันดับหนึ่ง เป็นการถูกต้องที่จะพูดว่ากูรูบรรพมา พ่อเป็นเช่นไร ลูกๆของท่านก็เป็นเช่นนั้น ลูกบรรพมีนกกลับมาเป็นกูรูที่แท้จริงด้วยเช่นกัน ลูกชี้หนทางไปสวรรค์ที่แท้จริงให้กับทุกคน ดวงวิญญาณชี้หนทางโดยผ่านปาก: ขอให้คุณ “มานมานะบาฟ มาเดยจีบาฟ” พ่อ แม่และลูกๆ ทั้งหมด แสดงหนทางเดียวกัน เมื่อลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว ลูกสามารถมีการจดจำระลึกถึง และแล้วเมื่อลูกทั้งหมดจากไปและไปที่บ้าน ลูกๆ มากมายก็ลืม ลูกมีประสบการณ์ของปีติสุขที่นี่ เพราะลูกได้มาหาบาบา บาบาส่งคำตอบว่า: จงกลายเป็นผู้คงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง แสดงหนทางนี้ให้กับผู้อื่นว่า: จดจำดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่อและมรดก อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และ*สวัสดีตอนเช้า* จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้การ*นับถือ*ที่แท้จริงต่อกันและกันและพ่อ ถึงแม้ว่าพอนั้นอยู่เหนือการมีประสบการณ์ของสิ่งใด ลูกต้องออฟเฟอร์ทุกสิ่งให้แก่ผู้เดียวนั้นก่อน ผู้ที่บรรดาราของท่านกำลังเลี้ยงดูลูกอยู่อย่างแนนอน
2. เพื่อที่จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้ จงกลายเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า จงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อในงานรับใช้ เมื่อทั้งดวงวิญญาณและร่างกายกลับมาบริสุทธิ์ลูกๆ จะได้รับการกราบไหว้บูชา

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของตัวเองอย่างสมบูรณ์ด้วยการทำทุกการกระทำอย่างถูกต้องแม่นยำ ขณะที่พิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นผู้รับผิดชอบ
ในเวลานี้ ทุกการกระทำที่สูงส่งของลูกดวงวิญญาณในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งจะกลายเป็นกฎสำหรับทั้งวงจร ดังนั้นให้ทำทุกการกระทำขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นผู้สร้างกฎ ด้วยการทำเช่นนี้ การกระทำที่ไม่ระมัดระวังของลูกจะจบสิ้นโดยอัตโนมัติ ในยุคบรรจบพบกันลูกคือผู้สร้างกฎ ดวงวิญญาณที่มีความรับผิดชอบ ทำทุกการกระทำด้วยศรัทธาสำหรับการกระทำของลูกที่ลูกทำในวิธีที่ถูกต้องจะทำให้ลูกได้รับความสำเร็จอย่างแนนอน

คติพจน์: เมื่อพ่อ ผู้ทรงอำนาจอยู่กับลูก มายาจะกลายเป็นเลือกกระดาษ

*** โอม ขานติ ***

ความปรารถนาอันบริสุทธิ์สองประการของบราห์มาผู้เป็นแม่และพ่อที่มีต่อลูกบราห์มินของท่าน

วันนี้ บัพดาตา ผู้เติมเต็มความปรารถนาของทุกดวงวิญญาณในโลก ได้มองเห็นตะเกียงแห่งความหวังทางจิตของท่าน เช่นที่พ่อเป็นผู้เติมเต็มความหวังอันบริสุทธิ์ของทุกคน ในทำนองเดียวกัน ลูกก็เป็นผู้เติมเต็มความหวังอันบริสุทธิ์ของพ่อด้วย พ่อเติมเต็มความปรารถนาของลูกและลูกก็เติมเต็มความหวังของพ่อ ลูกรู้ใช่ไหมว่าพ่อมีความหวังอันบริสุทธิ์อะไรสำหรับลูกๆ? ทุกดวงวิญญาณบราห์มินเป็นตะเกียงแห่งความหวังของพ่อ ตะเกียงหมายถึงแสงไฟที่ส่องสว่างอยู่ตลอดเวลา ตะเกียงที่ส่องสว่างตลอดเวลาที่นั่นน่ารัก จะเป็นอย่างไรหากตะเกียงกะพริบตลอดเวลา? บัพดาตานิดีและพอใจที่ได้เห็นผู้ที่เติมเต็มความหวังของพ่อ นั่นคือ ตะเกียงที่ส่องสว่างอยู่ตลอดเวลา

วันนี้บัพและดาดากำลังสนทนากันถึงใจระหว่างกัน ใครอยู่เบื้องหน้าบัพดาตา? เป็นลูกที่อยู่เบื้องหน้าท่านใช้หรือไม่? ดังนั้นพวกท่านจะพูดถึงแต่ลูก ๆ เท่านั้นใช่ไหม? พ่อชี้ถามพ่อบราห์มาว่า ท่านยังมีความหวังอันบริสุทธิ์ต่อลูกๆอยู่หรือไม่? บราห์มากล่าวว่า ลูกๆต้องแะอยู่ในการเติมเต็มความหวังอันบริสุทธิ์ของพ่ออยู่เสมออย่างแน่อน ตามลำดับกันไป ตามพลัง ความรัก และความใส่ใจของพวกเขา เนื่องจากพ่อได้เติมเต็มความหวังทั้งหมดของพวกเขา พวกเขาจึงมีความจริงจังและความกระตือรือร้นในหัวใจของพวกเขาในการทำให้ความหวังทั้งหมดของพ่อสมปรารถนา อย่างไรก็ตามพวกเขาตามลำดับกันไปในการแสดงให้เห็นสิ่งนั้น มีความแตกต่างระหว่างการคิดเกี่ยวกับบางสิ่งและการแสดงให้เห็นในทางปฏิบัติ มีลูกบางคนที่เกี่ยวข้องกับบางสิ่งและทำสิ่งนั้นเช่นเดียวกัน แต่ไม่ใช่ลูกทุกคนที่เป็นเช่นนั้น เมื่อลูกนำความรักของพ่อและการบรรลุผลที่ลูกได้รับจากพ่อ ในสิ่งที่พ่อได้ทำให้กับลูกและสิ่งที่ท่านประทานให้แก่ลูกมาสู่สำนักครูของลูกแล้ว และเนื่องจากการเป็นตัวของตัวเองของความรัก ลูกจึงโอบรับด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นที่จะทำในสิ่งที่พ่อขอให้ลูกทำ อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกต้องรับใช้หรือสร้างสายสัมพันธ์ในที่ชุมนุม นั่นคือ เมื่อลูกต้องทำและทำบางสิ่งในทางปฏิบัติแล้ว ในบางกรณีความคิดและการกระทำของลูกก็เหมือนกัน นั่นคือมีความจริงจังและความกระตือรือร้น ในขณะที่บางครั้งในเวลาที่ต้องลงมือทำ ขั้นตอนของการรวมตัวกันหรือข้อสอบของสถานการณ์ที่เข้ามาโดยผ่านมายาและวัตถุตาตบบางครั้งก็ทำให้ลูกรู้สึกว้าวุ่นต่าง ๆ นั้นยาก ดังนั้นเนื่องจากสถานการณ์และขั้นตอนเหล่านั้น ความคิดในเรื่องของความจริงจังและความกระตือรือร้นที่ลูกมีด้วยความรักจึงแตกต่างจากการที่ลูกทำบางสิ่งอย่างแท้จริง ลูกคิดว่า: ถ้ามันไม่เป็นเช่นนั้น ก็จะไม่ดีมาก แล้วลูกก็จะติดอยู่กับการหมุนของ "ถ้า" และ "แต่" “มันควรจะเกิดขึ้นเช่นนั้น แต่กลับเป็นเช่นนั้น และนั่นคือสาเหตุที่มันเกิดขึ้น” ลูกติดอยู่กับการหมุนของ "ถ้า" และ "แต่" ด้วยเหตุนี้ความคิดที่เต็มไปด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกจึงแตกต่างจากสิ่งที่ลูกทำในทางปฏิบัติ

พ่อบราห์มากล่าวถึงความหวังทั้งสองที่ท่านมีต่อลูกเป็นพิเศษ เพราะพ่อบราห์มาต้องพาลูกไปด้วยและอยู่กับลูกด้วย พ่อชี้ว่าคือผู้ที่พาลูกกลับไปกับท่าน แต่ท่านจะไม่อยู่กับลูกในอาณาจักรหรือตลอดทั้งวงจร ผู้นั้น (บราห์มา) จะอยู่กับลูกเสมอ และอีกผู้หนึ่ง (ชีวา) จะคอยเฝ้าดูอยู่เสมอในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง มีความแตกต่าง พ่อบราห์มามีความหวังอันบริสุทธิ์ปรากฏออกมาอยู่เสมอที่จะทำให้ลูกมีความทัดเทียมกับตัวท่านเอง อันที่จริงทั้งบัพและดาดาต่างก็มีความรับผิดชอบ แต่ถึงกระนั้นบราห์มาก็เป็นผู้สร้างในรูปที่มีตัวตน และดังนั้นผู้สร้างที่มีตัวตนจึงรักสิ่งสร้างที่มีตัวตนโดยธรรมชาติ ก่อนหน้านี้ลูกได้รับการบอกว่าลูกเป็นของทั้งพ่อและแม่ แต่ก็ยังคงเป็นแม่ที่รักลูกเป็นพิเศษ เพราะแม่เป็นเครื่องมือในการหล่อเลี้ยง แม่คือเครื่องมือในการสร้างลูกให้ทัดเทียมกับพ่อ ด้วยเหตุนี้ความรักของแม่จึงได้รับการจดจำเป็นความรักที่บริสุทธิ์ของแม่ ที่ไม่เต็มไปด้วยความผูกพันหรือกิเลส ที่ใดมีความผูกพัน ที่นั่นมีความทุกข์ แต่ที่ใดมีความรักของแม่ทางจิตวิญญาณ หรือเพียงแค่ความรัก แม่ก็มีความภาคภูมิใจในตัวลูกและจะไม่มีทุกข์ ดังนั้น ไม่ว่าลูกจะเรียกบราห์มาว่าแม่หรือพ่อก็ตาม ท่านมีความหวังพิเศษอะไรกับลูกในทั้งสองรูป? ความหวังหนึ่งในความสัมพันธ์กับพ่อและอีกความหวังหนึ่งเป็นความหวังอันบริสุทธิ์ในความสัมพันธ์กับครอบครัวบราห์มิน ความหวังอันบริสุทธิ์ที่ท่านมีในความสัมพันธ์กับพ่อคือ: เช่นที่บัพดาตาเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเป็นมิตรร่วมทาง ในทำนองเดียวกัน ท่านต้องการให้ลูกแต่ละคนมีความทัดเทียมกับบัพดาตาในลักษณะเดียวกัน และเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเป็นมิตรร่วมทางและกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่โดยเล่นทั้งสองบทบาทตามเวลาอยู่เสมอ ดังนั้นความหวังอันบริสุทธิ์ของพ่อคือให้ลูก

กลายเป็นผู้สังเกตการณ์และเป็นมิตรร่วมทางเหมือนบัปเตตา

ทั้งบัปเตตาและความพอใจอย่างสมบูรณ์กับสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับลูกๆ นั่นคืออะไร? ลูกทุกคนมีความรักที่ดีมากต่อบัปเตตา ความรักที่พวกเขามีต่อบัปเตตานี้ไม่เคยขาดหายไปเลย และเพราะความรัก ไม่ว่าพวกเขาจะมีพลังหรือเพียงแค่อำนาจความสามารถของพวกเขา พวกเขาที่กำลังเคลื่อนไปด้วยกัน พวกเขาถูกร้อยด้วยเส้นด้ายแห่งความรักเป็นลูกประคำที่เป็นดวงวิญญาณบราห์มิน เส้นด้ายแห่งความรักนั้นแข็งแกร่งและไม่สามารถขาดออกจากสิ่งนั้นได้ พวงมาลัยแห่งความรักนั้นใหญ่ ในขณะที่สายประคำแห่งชัยชนะนั้นเล็ก ลูกอุทิศตนต่อบัปเตตาเพราะความรักที่มีต่อท่าน ไม่ว่าใครจะพยายามแยกลูกออกจากความรักของพ่อมากแค่ไหน ลูกก็ยังอุทิศตนต่อท่านด้วยความรักจนไม่สามารถแยกจากลูกออกไปได้ คำว่า "บาบาของฉัน" ออกมาจากริมฝีปากของทุกคนและจากหัวใจของพวกเขาด้วยความรัก ดังนั้นท่านจึงพอใจกับลูกๆ ในพวงมาลัยแห่งความรัก อย่างไรก็ตามในการเป็นผู้มีพลังเหมือนพ่อและเป็นอิสระจากการหม่นของ "ถ้า" และ "แต่" แทนที่จะมีพลังอย่างสม่ำเสมอ ลูกกลับเป็นไปตามความสามารถ ด้วยเหตุนี้บัปเตตาจึงมีความหวังอันบริสุทธิ์ที่ลูกๆ ทุกคนจะมีพลังเหมือนพ่ออยู่เสมอ ในที่ซึ่งลูกต้องเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง บางครั้งลูกกลายเป็นมิตรร่วมทาง และในที่ซึ่งลูกต้องเป็นมิตรร่วมทาง ลูกกลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เพื่อให้สามารถเติมเต็มความรับผิดชอบได้ทั้งสองรูปแบบตามเวลาที่จะทัดเทียมกับพ่อ พวงมาลัยแห่งความรักพร้อมแล้ว แต่บัปเตตามีความหวังอันบริสุทธิ์ว่าสายประคำแห่งชัยชนะขนาดใหญ่ที่คล้ายคลึงกันก็ควรพร้อมเช่นกัน นอกเหนือจาก 108 แล้ว บัปเตตาให้อิสระกับลูกอย่างเต็มที่ สายประคำแห่งชัยชนะสามารถยาวได้ตราบนานเท่าที่ลูกมากมายต้องการได้รับชัยชนะ อย่างจำกัดตัวเองไว้ที่ 108 อย่าคิดว่ามีเพียง 108 เท่านั้น และเราไม่สามารถเข้าไปในนั้นได้ มันไม่ใช่เช่นนั้น ลูกสามารถเป็นเช่นนั้นได้

เพื่อที่จะได้รับชัยชนะ ลูกต้องมีความสมดุลประเภทหนึ่ง ลูกมักจะไต่เกี่ยวเกี่ยวกับความสมดุลของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้อยู่เสมอ แต่ทำไมถึงไม่มีความสมดุลของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้เมื่อลูกต้องการ ทั้งที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้ดีแล้ว ทำไมถึงไม่นำมาปฏิบัติ? สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องการความสมดุลอีกประเภทหนึ่ง และความสมดุลนั้นเป็นความหวังอีกประการหนึ่งของพ่อบราห์มา ความหวังหนึ่งคือการทัดเทียมกับพ่อ ความหวังประการที่สองคือสำหรับครอบครัว – นั่นคือมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์สำหรับดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดในทางปฏิบัติอยู่เสมอ ไม่ควรเป็นเพียงความคิดหรือความปรารถนาว่า "ฉันต้องการทำสิ่งนั้น.." หลายคนพูดว่า: ฉันต้องมีความรู้สึกที่ดี แต่ในทางปฏิบัติมันกลับแตกต่างออกไป ลูกได้รับการบอกเล่าเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างละเอียดก่อนหน้านี้ อะไรคือเหตุผลที่ไม่มีความปรารถนาดีและความรู้สึกอันบริสุทธิ์ต่อครอบครัวอยู่ตลอดเวลา? ลูกมีความรักต่อพ่อในหัวใจของลูก และสิ่งบ่งบอกของความรักในหัวใจของลูกก็คือความรักนั้นไม่สามารถทำลายได้ ไม่ว่าใครบางคนจะพยายามสร้างความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับพ่อในตัวลูกมากเพียงใด หรือใครจะพูดอะไรเกี่ยวกับท่านให้ลูกฟังก็ตาม เมื่อพ่อในรูปที่มีตัวตนให้สัญญาณหรือคำสอนเพื่อให้ลูกก้าวไปข้างหน้าเพราะความรักแล้ว คำสอนหรือสัญญาณสำหรับการเปลี่ยนแปลงก็ไม่ได้สร้างความเข้าใจผิดเลย มีความรู้สึกว่ามีประโยชน์ในสิ่งที่บาบาพูดอยู่เสมอและจะมีความรู้สึกเช่นนี้อยู่เสมอ ไม่เคยขาดความรัก แต่พวกเขากลับคิดว่าตนเองใกล้ชิดในหัวใจของพ่อมากขึ้นอีกและรู้สึกว่าเป็นความรักของการเป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน สิ่งนี้เรียกว่ารักสุดหัวใจที่เปลี่ยนความรู้สึก สิ่งบ่งบอกของความรักที่มีต่อพ่อคือพ่อพูดอะไรบางอย่างและลูกพูดว่า "ฮาจิ" อยู่เสมอ ในท่านเองเดียวกันขอให้มีความรักแบบเดียวกันอยู่ในหัวใจของลูกต่อครอบครัวบราห์มินเสมอ ใช้วิธีนี้เพื่อเปลี่ยนความรู้สึกของลูก และแล้วความสมดุลระหว่างความรักที่ลูกมีต่อพ่อและครอบครัวจะเผยให้เห็นถึงความสมดุลของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้โดยอัตโนมัติ ดังนั้นตาชั่งของความรักที่มีต่อพ่อจึงหนัก ในขณะที่ตาชั่งของความรักที่มีต่อครอบครัวบราห์มินทั้งหมดยังคงขึ้นๆลงๆต่อไป บางครั้งก็หนักและบางครั้งก็เบา มันหนักขึ้นสำหรับบางคนและเบาขึ้นสำหรับบางคน สำหรับลูกที่จะมีความสมดุลระหว่างความรักที่มีต่อพ่อและความรักที่มีต่อลูกๆคือความหวังประการที่สองของพ่อบราห์มา ลูกเข้าใจไหม? กลับมาทัดเทียมกับพ่อในสิ่งนี้

ความรักนั้นยิ่งใหญ่มาก ที่ไม่ว่าลูกจะทำอะไรหรือคนอื่นทำอะไร ความสุขแบบเดียวกันก็เกิดขึ้นได้ในทั้งสองสถานการณ์ เมื่อบัปเตตาเป็นเครื่องมือสำหรับงานในการก่อตั้ง ท่านทำให้ลูกๆเป็นมิตรร่วมทางในงานรับใช้ และแม้ว่าลูกๆจะทำงานรับใช้และยังคงทำงานรับใช้ต่อไปในทางปฏิบัติมากกว่าพ่อ บัปเตตาก็ยังคงมีความสุขที่เห็นลูกๆ ก้าวไปข้างหน้าเพราะความรักนั้น เพราะความรักในหัวใจของท่าน ท่านไม่เคยมีความคิดเลยว่า ทำไมลูกๆ จึงควรไปข้างหน้าในงานรับใช้ในเมื่อฉันเป็นเครื่องมือ? ฉันเองที่ทำให้พวกเขาเป็นเครื่องมือ ไม่เคยมีความรู้สึกนี้แม้แต่ในความฝันของท่าน สิ่งนี้เรียกว่าความรักที่แท้จริง ความรักที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ความรักทางจิตวิญญาณ ท่านมีความสุขอยู่เสมอที่ทำให้ลูกๆ

เป็นเครื่องมืออยู่ข้างหน้า ไม่ว่าลูกจะทำอะไรหรือพ่อทำอะไร ท่านก็ไม่เคยมีจิตสำนึกของ "ฉัน" ไม่เคยมีความรู้สึกเลยว่า "นี่คืองานของฉัน" หน้าทีของฉัน สิทธิของฉัน สติปัญญาของฉัน แผนของฉัน" ความรักทำให้จิตสำนึกของ "ของฉัน" สิ้นสุดลง ไม่ว่าลูกจะทำสิ่งใด พ่อก็ทำ และสิ่งที่พ่อทำ ลูกก็ทำเช่นกัน ความรู้สึกและความปรารถนาดีที่บริสุทธิ์เหล่านี้เรียกว่าความรักในหัวใจ ที่ใดมีความรัก ลูกไม่เคยรู้สึก ว่า "นี่คือของฉัน" หรือ "นี่ไม่ใช่ของฉัน" ที่ใดมีความรักแล้วไม่ว่าคำพูดจะธรรมดาแค่ไหน หรือพูดด้วยสิทธิอะไรก็ตาม ก็ไม่รู้สึกว่ามันเป็นเช่นนั้น ลูกจะไม่รู้สึกว่า "ทำไมคนนี้ถึงพูดเช่นนั้น" ดวงวิญญาณที่มีความรักต่อผู้อื่นจะไม่คิดอะไรเกี่ยวกับคนที่เขารัก: "มันจะเป็นอย่างนี้ มันจะเป็นอย่างนั้น" เนื่องจากการมีศรัทธาในคนที่ลูกรักอยู่เสมอ แม้แต่บางสิ่งที่พูดเบาๆกับลูกก็ยังรู้สึกราวกับว่าเขาพูดอะไรบางอย่างโดยมีจุดประสงค์ ลูกจะไม่รู้สึกว่าไร้ประโยชน์หรือสูญเปล่า ที่ใดมีรัก ที่นั่นย่อมมีศรัทธาอย่างแนบเนียน ถ้าไม่มีความรักก็ไม่มีความศรัทธา ดังนั้นการมีศรัทธาและความรักต่อครอบครัวบราห์มินจึงกล่าวได้ว่าเป็นการเติมเต็มความปรารถนาประการที่สองของพ่อบราห์มา เช่นที่บัพดาตามอบใบประกาศนียบัตรของความรักที่มีต่อพ่อให้กับลูก ในทำนองเดียวกัน ลูกต้องประกาศสิทธิในใบประกาศนียบัตรของการกระทำในทางปฏิบัติด้วยคำนิยามของความรักแบบเดียวกันที่มีตัวครอบครัวบราห์มินตามที่ลูกได้รับการบอกด้วยเช่นกัน จะต้องมีความสมดุลนี้ เพราะไม่มีความสมดุลของความรักลูกๆมากเท่าพ่อ เมื่อลูกก้าวไปข้างหน้าในงานรับใช้ ลูกเองพูดว่า "มีมายาในงานรับใช้" และบางครั้งเมื่อเห็นบรรยากาศ ลูกแม้กระทั่งพูดว่า "อยู่ในการจดจ่าระลึกถึงดีกว่าที่จะทำงานรับใช้นั้น ปล่อยให้เราเป็นอิสระจากงานรับใช้ทุกประเภทแล้วให้เรานั่งในบัตติ" พวกลูกมีความคิดนี้เป็นครั้งคราว

อันที่จริง งานรับใช้คือสิ่งที่ทำให้ลูกเป็นผู้เอาชนะมายา ไม่ใช่สิ่งที่ทำให้มายามา แล้วทำไมถึงมีมายาในงานรับใช้? เหตุผลหลักสำหรับสิ่งนี้คือไม่มีความรักในหัวใจ มีความรักที่ฟุ้งฟิงกันใครอบครัว อย่างไรก็ตาม ความรักในหัวใจทำให้เกิดความรู้สึกสละละทิ้ง และเนื่องจากลูกไม่มีสิ่งนั้น บางครั้งงานรับใช้ก็อยู่ในรูปของมายา ดังนั้นงานรับใช้เช่นนั้นจึงไม่สามารถสะสมไว้ในบัญชีของงานรับใช้ได้ แม้ว่าจะมีใครบางคนกลายเป็นเครื่องมือในการเปิดศูนย 50 ถึง 60 ศูนยก็ตาม อย่างไรก็ตามมากเท่าที่ลูกสะสมไว้ในบัญชีงานรับใช้ของลูกและในหัวใจของบัพดาที่ลูกทำในขณะที่เป็นอิสระจากมายา และอยู่ในโยคยุกต์เท่านั้น บางคนอาจมีเพียงสองศูนย เธออาจดูแลศูนยเพียงสองศูนยเท่านั้น ในขณะที่อีกคนหนึ่งถูกมองว่าเป็นผู้ดูแลศูนย 50 ศูนย แต่ถ้าสองศูนยนั้นปราศจากอุปสรรคและปราศจากมายา ปราศจากความปั่นป่วนหรือความขัดแย้งของธรรมชาติและชั้นสการ์ใดแล้ว จะมีการสะสมในบัญชีของงานรับใช้ของผู้ที่มีสองศูนยมากกว่าของผู้ที่มี 50 ศูนย อย่างมีความสุขด้วยการคิดว่าลูกมีศูนย 30 หรือ 40 ศูนย ศูนยเหล่านี้ปราศจากมายาที่ศูนย? เมื่อลูกยังคงสะสมศูนยพร้อมกับมายาต่อไปแล้วงานรับใช้เช่นนั้นจะไม่สะสมอยู่ในทะเบียนงานรับใช้ของพ่อ ลูกอาจคิดว่าลูกทำงานรับใช้มากมาย และไม่ได้นอนในช่วงตอนกลางวันหรือแม้แต่ในตอนกลางคืน ที่ลูกเตรียมอาหารเพียงครั้งเดียวและรับประทานในตอนกลางคืนเพราะลูกยุ่งมาก อย่างไรก็ตามนอกจากงานงานรับใช้แล้วลูกไม่ได้ยุ่งกับมายาใช่ไหม? "เกิดอะไรขึ้น สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร? ทำไมคนนี้ถึงทำเช่นนั้น? ทำไมฉันไม่ได้ทำสิ่งนี้ นี่เป็นสิทธิของฉันหรือสิทธิของเธอ" เกิดอะไรขึ้นกับสิทธิของพ่อ? ลูกเข้าใจไหม? งานรับใช้หมายความว่าลูกสามารถเห็นผลของความร่วมมือและความพอใจของลูกและของคนอื่นๆในทางปฏิบัติ หากลูกไม่สามารถได้รับความปรารถนาดีและความรู้สึกอันบริสุทธิ์ของทุกคนอันเป็นผลมาจากความร่วมมือและความพอใจในลักษณะที่มองเห็นได้แล้ว ให้ตรวจสอบว่ามูลเหตุของสิ่งนั้นคืออะไร ทำไมลูกไม่ได้รับผลนั้น? ตรวจสอบวิธีการและเปลี่ยนแปลง

การเพิ่มงานรับใช้ที่แท้จริงนั้นคือการเพิ่มงานรับใช้ อย่าเพียงแค่ทำให้หัวใจของลูกพอใจโดยคิดว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ที่ดีมาก ทำให้หัวใจของพ่อพอใจและได้รับพรจากหัวใจของครอบครัวบราห์มิน สิ่งนี้เรียกว่าการทำงานรับใช้ที่แท้จริง งานรับใช้ที่ผิวเผินนั้นใหญ่มาก แต่ที่ใดมีการรับใช้จากหัวใจ ที่นั่นจะมีการรับใช้ด้วยความรักในหัวใจอย่างแนบเนียน สิ่งนี้เรียกว่าการเติมเต็มความหวังของพ่อบราห์มาสำหรับครอบครัว นี่คือการสนทนากับใจถึงใจของวันนี้ ลูกจะได้รับการบอกเพิ่มเติมในภายหลัง วันนี้เป็นโอกาสสุดท้ายสำหรับลูกๆจากบาร์ตาสำหรับฤดูกาลนี้ ด้วยเหตุนี้บาบาจึงบอกลูกว่าบัพดาต้องการอะไร ลูกได้รับใบประกาศนียบัตรผ่านไปหนึ่งใบแล้ว และตอนนี้ลูกต้องประกาศสิทธิในใบประกาศนียบัตรอื่นๆ อัจชะ เวลานี้ จงเป็นตะเกียงแห่งความหวังของบัพดาอยู่เสมอ อัจชะ

ถึงตะเกียงทั้งหมดจากทุกหนแห่งผู้ที่เป็เครื่องมือระดับของสกุลบราห์มินที่เติมเต็มความหวังอันบริสุทธิ์ของบัพดาอยู่เสมอ ถึงผู้ที่รักษาสมดุลของความรักที่มีต่อพ่อและครอบครัวไว้ในหัวใจของพวกเขาเสมอ ถึงผู้ที่สะสมบัญชีของงานรับใช้มากขึ้นด้วยการรับใช้จากหัวใจของพวกเขา ถึงตะเกียงแห่งความหวังอันบริสุทธิ์ของพ่อ ถึงผู้รับใช้ที่รับใช้ด้วยหัวใจที่

ข้อสัถย ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพดาตา

พร: ขอให้ลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและด้วยประสบการณ์ในจุดของละครงอยู่ในสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่
ละวางอยู่เสมอ
ผู้ที่มีประสบการณ์ในจุดของละครจะคงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และสัมผัสกับสภาพ
ที่คงที่สม่ำเสมอและไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ดวงวิญญาณผู้มีประสบการณ์ในจุดของละครจะไม่เห็นสิ่งใดที่
เลวร้ายในสิ่งที่ไม่ดี แต่จะมองเห็นแต่ความดีเท่านั้น กล่าวคือพวกเขาจะมองเห็นหนทางที่จะเป็นประโยชน์
แก่ตนเองได้ บัญชีของการสูญเสียใดๆเวลานี้ได้จบสิ้นลงแล้ว ลูกเป็นลูกของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์ นี่เป็น
ยุคที่มีเมตตากรุณาที่จะให้คุณประโยชน์ ด้วยอำนาจแห่งความรู้และประสบการณ์นี้ จงกลับมาไม่ไหวหวั่น
สั่นคลอน

คติพจน์: ผู้ที่ใช้เวลาของพวกเขาไปในทางที่มีค่าโดยพิจารณาว่าเป็นสิ่งที่มีค่าจะไม่มีวันถูกหลอกลวง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ไม่มีใครเป็นผู้รับใช้ที่ปราศจากความหลงทะนงหรือที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นเท่ากับ พ่อ ท่านให้อำนาจในการปกครองของทั้งโลกแก่ลูกๆ และตัว ท่านเองก็เข้าไปสู่การปลดเกษียณ
- คำถาม:** สาส์นของพ่อที่ลูกๆ ต้องให้กับคนทั้งโลกคืออะไร?
- คำตอบ:** บอกทุกคน: ลูกคือลูกๆ ของผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ดังนั้นอย่าได้ทำให้ใครมีความทุกข์ จดจำระลึกถึงพ่อ ผู้ประทานความสุขและทำตามท่านและลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจร ให้สาส์นนี้แก่ทุกคน ผู้ที่ซึมซับสาส์นนี้ในชีวิตของพวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยจากการถูกทำให้สิ้นสติ โดยมายาเป็นเวลา 21 ชาติเกิด
- เพลง:** การจาริกแสวงบุญของเราพิเศษสุดไม่เหมือนใคร

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานเข้าใจความหมายของเพลงนี้ ท่านคือพ่อของเราดวงวิญญาณ สิ่งหลักคือดวงวิญญาณ เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณและกำลังนั่งเป็นการส่วนตัวอยู่เบื้องหน้าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกดวงวิญญาณกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าดวงวิญญาณสูงสุด ลูกมีร่างกายเป็นของตัวเอง ลูกเอง ผู้เดียวนั้นมีร่างกายที่ท่านยืมมาใช้ กรุณามานุษย์ไปจาริกแสวงบุญ มีกูรมากมายบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในบาร์ตผู้หญิงแม้กระทั่งถือว่าสามีของเธอเป็นพระเจ้าของเธอและเป็นกูรูของเธอ พ่อพูดกับลูกๆ: ลูกเป็นลูกใช่ไหม? ลูกตระหนักว่าลูกเป็นลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหรือไม่? ลูกมาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกอีกครั้ง เวลาที่ลูกต้องได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกมีศรัทธาไหม? ทั่วโลกอยู่ในความตกต่ำและไม่บริสุทธิ์ ลูกร้องเรียกหาท่านเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ มีกูรมากมายในบาร์ต บางคนมีสาวกหนึ่งร้อยคน บางคนมีสาวกห้าร้อยคนและบางคนก็มีเพียงห้าสิบคนเท่านั้น บางคนมีสาวกแม้กระทั่งเป็นแสนหรือเป็นล้านเหมือนกับอะกาคนผู้ที่เป็นกูรูของอิสมาเอล(Ismaelites-บรรพบุรุษของชาวอาหรับ) เขามีสาวกมากมายและสาวกทั้งหมดก็ให้ความนับถือต่อเขาอย่างมาก! ไม่ว่าเขาจะทำอะไรสาวกก็ยังคงให้ความนับถือต่อเขามีกูรมากมายบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและพวกเขาติดตามลำดับกันไปเช่นกัน บางคนมีรายได้หลายล้าน อะกาคนมีรายได้มากมาย เหล่าสาวกของเขาซึ่งนำหนักเขากับเพชรและถ้ำมอเพชทั้งหมดให้แก่เขา ในด้านหนึ่งมีเพชรและอีกด้านหนึ่งมีกูรูของพวกเขา จากนั้นก็มอบเพชรเหล่านี้ให้ ต้องมีเพชรจำนวนมาก! ทุกวันนี้ หลายคนซึ่งนำหนักเทียบ กับทองคำ โลหะอื่นๆ ที่พวกเขาใช้คือทองคำขาว ที่ล้ำค่ามากกว่าทองคำ พวกเขายังซึ่งนำหนักผู้คนกับสิ่งนั้นด้วย ดูซิว่าสถานะของกูรูสูงเพียงใด! มีกูรูเช่นนั้นมากมาย เวลาที่ ลูกจะให้อะไรกับสัตว์กูรูผู้นี้? ลูกจะซึ่งนำหนักท่านไหม? ลูกจะซึ่งนำหนักท่านกับเพชรไหม? ท่านสามารถซึ่งนำหนักได้หรือไม่? ตัวท่านเองไม่มีนำหนัก ชีวเป็นเพียงจุด แล้วจะซึ่งนำหนักท่านได้อย่างไร? ดูสิว่ากูรูของลูกนั้นมหัศจรรย์เพียงใด! ท่านเบาที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านละเอียดอ่อนที่สุด ลูกมีเพียงกูรูเดียวเท่านั้น ลูกรู้ว่าชีพบาบาคือผู้ประทาน พระเจ้าไม่สามารถรับสิ่งใดจากใครได้ ท่านคือผู้ประทาน ทุกคนให้ท่านในนามของพระเจ้าด้วยความเชื่อที่ว่าพวกเขาจะได้รับการตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไป พวกเขามีความปรารถนานั้น ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครสามารถทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นได้เหมือนกับผู้เดียวนั้น ดูงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นที่ท่านทำสิ! ท่านทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของโลก ดินแดนแห่งความสุข บาบาเองไม่ได้กลายเป็นนายของโลก ผู้เดียวนั้นคือมหาสมุทรแห่งความสุข มหาสมุทรแห่งความสงบ และมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ ทุกสิ่งได้อธิบายให้แก่ลูกๆ อย่างชัดเจนมาก ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อผู้เดียว ลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อ ลูกมีศรัทธา และแค่ตัวเอง จดจำบาบาและมรดกของลูก! ผู้เดียวนั้นเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ แม้ว่าลูกจะทำให้มหาสมุทรทั้งหมดกลายเป็นหมึกและป่าทั้งหมดให้เป็นกระดาษ ความรู้นี้ก็ไม่มีที่สิ้นสุด หากลูกเขียนความรู้นี้ลงไปตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ลูกก็จะมีหนังสือมากมายในเวลานี้ ความรู้นี้มีค่าอย่างมากและต้องซึมซับ ลูกรู้ว่าความรู้ไม่ได้ดำเนินต่อไปชั่ววินาที เวลาที่ลูกได้รับสาระของความรู้แล้ว พ่อมาและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกๆ และนั่นก็เพียงพอแล้ว ด้วยการรับคำแนะนำของพ่อและการรู้จักผู้สร้าง ลูกก็มีความรู้ของสิ่งสร้างด้วย สติปัญญาของลูกบอกว่าผู้ที่ไปสู่ยุคทองจะมีจำนวนของการกลับชาติมาเกิดใหม่มากที่สุด ผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นของวงจรก็จะมาก่อนเป็นอันดับแรกอีกครั้ง เข้าใจวงจรนี้เป็นอย่างดี ลูกได้ยินเพลงด้วยว่า: การจาริกแสวงบุญของเรานั้นพิเศษสุดไม่เหมือนใคร คนอื่นไปจาริกแสวงบุญเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า การจาริกแสวงบุญของลูกนี้สำหรับชาติเกิดเดียวเท่านั้น ไม่มีความยากลำบากแม้แต่หนึ่งในการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ มีเพียงสัตว์กูรูเดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์

จากครูอื่นๆได้ ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้สูงสุด ทุกคนได้รับหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ แล้วยังต้องการอะไรอีกไหม? แม้แต่วัตถุธาตุก็กลับมาสะอาดประจักษ์ ที่นี้ทุกคนตาโมประจักษ์และดังนั้นลมและวัตถุธาตุก็ยังตาโมประจักษ์ด้วยเช่นกัน มีแผ่นดินไหวมากมาย ฯลฯ จะไม่มีอะไรในยุคทองที่เป็นเหตุของความทุกข์ พ่อเป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ลูกเป็นลูกของท่าน ดังนั้นลูกต้องไม่สร้างความทุกข์ให้แก่ใคร แสดงให้ทุกคนเห็นหนทางนี้เพื่อรับมรดกแห่งความสุข พ่อพูดว่า: เวลาที่ลูกต้องให้ความสุขเท่านั้น บาบาก็มีความสุขเช่นนั้นแก่ลูกเป็นเวลาค้างคาวที่ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์เลยที่นั่น ลูกรู้ว่าลูกมาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาตเกิดจากพ่อ ลูกคือนักเรียน อยู่ในหัวใจของลูกว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในความสุขของสวรรค์จากชีพบบา ดังนั้นความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป บาบาก็ยาสมุนไพรรูปชีวิตแก่เราเพื่อทำให้เราฟื้นขึ้นมาและแล้วเราก็จะไม่กลับมาหมดสติเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ยาสมุนไพรรูปของการชุบชีวิตนี้คือ “มานมานะบาฟ” ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือพ่อเพียงผู้เดียว ท่านเรียกได้ว่าผู้ไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนง ร่างกายที่ท่านเข้ามานั้นก็ยังมีธรรมชาติด้วย พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่รัก ฉันเป็นพ่อที่เชื่อฟังของลูก บุคคลสำคัญมักเขียนอยู่เสมอว่า: ฉันเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของท่าน พวกเขาจะไม่เคยเขียนคำนำหน้าชื่อว่าศรีสำหรับตัวของพวกเขาเอง ทุกวันนี้นักเรียนเขียนว่า “ศรี ศรี ศรีนั่นศรีนี่” พวกเขาเขียน “ศรี ศรี” ให้กับตนเอง พ่อฉันไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนง เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกรู้ว่าท่านเป็นพ่อ ครู และสัจกูรูของลูก ที่เหลือทั้งหมดเป็นกูรูจำนวนนับไม่ถ้วนของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ยังคงมีกูรู (Guru) ของกูรูทั้งหมดด้วย ผู้เดียวนั้นไม่มีกูรู ผู้เดียวนั้นคือบาบาที่แท้จริง ครูที่แท้จริงและสัจกูรู (กูรูที่แท้จริง) ลูกรู้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ซึมซับสันสกฤต บาบาคือดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ท่านมีคุณธรรมเช่นกัน คุณธรรมของลูกแตกต่างจากคุณธรรมของท่าน ในเวลานี้คุณธรรมที่ลูกมีคือคุณธรรมของพ่อ จากนั้นในยุคทองลูกจะมีคุณธรรมที่สูงส่ง พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความรัก ค่ายกย่องของกฤษณะก็แตกต่างกันไป ชีพบบาไม่สามารถกล่าวได้ว่าเต็มลิบหลอกสา ท่านคงที่เสมอ พ่อพูดว่า: ลูกไม่สามารถให้สมญานี้แก่พ่อได้ พ่อไม่ได้มีกิเลสที่พ่อจะต้องกลับมาเติมไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด ลูกไม่ได้สรรเสริญพ่อในลักษณะเดียวกันกับที่ลูกสรรเสริญผู้อื่น ผู้ที่ได้ยินความรู้นี้ในวงจรก่อนหน้านี้ก็จะมาและรับฟังพ่อและจดจำท่าน ในตอนสุดท้าย จะมีเสียงร้องของความทุกข์ระทม และจากนั้นก็จะมีเสียงร้องแห่งชัยชนะ เวลาที่ลูกเข้าใจถึงนัยสำคัญของการจาริกแสวงบุญนี้แล้ว ด้วยการจาริกแสวงบุญนี้ลูกจะไม่หวนกลับมาสู่ดินแดนแห่งความตาย ลูกกลับบ้านจากการจาริกแสวงบุญอื่นๆทั้งหมด ผู้คนมากมายไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคา ดูสิว่ามีกาขยายตัวมากเพียงใดของความเลื่อมใสศรัทธา! เช่นที่ต้นไม้เติบโตใหญ่มาก แต่เมล็ดของมันก็ยังเล็กมาก ดังนั้นเช่นกัน มีการขยายตัวอย่างมากของความเลื่อมใสศรัทธา แม้แต่การจุ่มลงไปในการรู้เพียงครั้งเดียวก็สามารถนำลูกไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ ลูกใช้เวลาครึ่งวงจรในการลงมาบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ลูกใช้เวลา 1 วินาทีในการปีนบันได ลิฟต์นั้นดีมาก! ลิฟต์จะพาจากล่างสุดขึ้นไปบนสุด ไปสู่บ้านของลูก นี่เป็นที่รู้จักว่าเป็นคุณประโยชน์สำหรับทุกคนด้วยสภาพของการขึ้น มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ดูความแตกต่างระหว่างความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา มีความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย การวางเฉยของชั้นยาสีมีขีดจำกัด พ่อได้อธิบายแล้วว่า การวางเฉยมี 2 ประเภท ประเภทที่หนึ่งคือการวางเฉยที่มีขีดจำกัดซึ่งไม่มีใครได้รับหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ อีกหนึ่งนั่นคือการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกๆได้รับศรีมัทเพื่อได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์และกลับมาสูงส่งที่สุด โลกที่สูงส่งเวลานี้กำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นตามศรีมัท โลกนี้กลับมาเสื่อมลงเพราะทำตามการกำหนดของราวัน เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าลูกกำลังกลับมาสูงส่ง โลกไม่รู้สิ่งนี้เลย ลูกบราห์มาकुมารีได้ลูกกล่าวถึงว่าลูกจะนำมาซึ่งการทำลายล้าง การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแท้จริง ด้วยสิ่งนี้ที่จะมีคุณประโยชน์ เมื่อพ่อผู้มีเมตตากรุณา มา สงครามที่ยิ่งใหญ่ก็เกิดขึ้น แล้วผู้คนจะพูดว่า: เราไม่ได้พูดไว้หรือว่าบราห์มาकुมารีจะนำมาซึ่งการทำลายล้าง? แท้จริงแล้วการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น โลกเก่าจะต้องถูกทำลาย เรากำลังก่อตั้งโลกใหม่ จะมีโลกใหม่หลังจากโลกเก่าอย่างแน่นอน การทำลายล้างเกิดขึ้นทุกวงจรเพราะเมื่อนั้นที่ประตูสวรรค์จะเปิดขึ้นในบารัต อย่างไรก็ตาม ผู้คนเหล่านั้นจะเข้าใจได้อย่างไร? เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ผู้คนมากมายจะเข้าใจ เมื่อพ่อมา ทั้งโลกเก่าจะถูกสังเวย ไฟบูชาญ์ของลูกนี้ที่ทุกสิ่งจะถูกสังเวยนั้นอัศจรรย์มาก เพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นรูสิ่งนี้ พันดาวาสจะเป็นผู้ที่มิชัชนะ คนอื่นทั้งหมดจะถูกทำลายและมีเพียงลูกพันดาวาสเท่านั้นที่จะยังคงอยู่ และลูกจะปกครองโลกใหม่ ความรู้นี้มหัศจรรย์มาก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขและผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ทุกคน ท่านเป็นพ่อที่อ่อนหวานและน่ารักมาก! ลูกเคยพูดเสมอว่า: บาบาคือแสนหวานเมื่อท่านมา ฉันจะอุทิศตนเองให้แก่ท่าน ท่านเพียงผู้เดียวและไม่มีใครอื่นเป็นของฉัน นี่ไม่ได้หมายความว่าลูกสามารถละทิ้งครอบครัวของลูกและมาอยู่ที่นี่ได้ ไม่เลย! ลูกสามารถอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและรับบทเรียนของ 7 วันได้ และที่ไหนก็ตามที่ลูกไปเพียงแค่อำศัยใน “มานมานะบาฟ”

จดจำระลึกถึงพ่อและประกาศสิทธิในมรดกของลูก เพียงแค่อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ด้วยการทำเช่นนั้นที่เรือของลูกจะข้ามฟากไป ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่า ลูกต้องคงกลับมาบริสุทธิ์และไม่รับประทานอาหารที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกได้รับมรดกด้วยเช่นกัน ในบางกรณี ลูกจะไม่ได้รับมรดกทั้งมรดกด้วยซ้ำ จะมีความยากลำบากและความปั่นป่วนและลูกจะไม่สามารถได้รับมรดกได้ อะไรก็ตามที่ลูกเห็นด้วยตาทั้งสองนี้จะไม่คงอยู่ ทุกสิ่งจะถูกเผาไหม้ การทำลายล้างทั้งหมดไม่เคยเกิดขึ้น มีเพียงโลกเดียวและโลกเปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่า กล่าวกันว่า: โลกใหม่และโลกเก่า เวลานี้จะบอกกว่านี่คือโลกเก่า ตอนนี้เหลือเวลาสั้นๆเท่านั้น ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าช่วงระยะเวลาของวงจรหลายแสนปี พวกเขาพูดว่ายุคหลักยังคงดำเนินต่อไปเป็นเวลา 40,000 ปี ในความเป็นจริงแล้ว วงจรมีเพียง 5,000 ปีเท่านั้น สติปัญญาของลูกมีความรู้ทั้งหมด ผู้คนมีสติปัญญาเป็นหินโดยสิ้นเชิง พวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างและผู้กำกับละครแม้ว่าพวกเขาจะเป็นนักแสดงของละครนี้ก็ตาม ดังนั้นลูกจะเรียกพวกเขาว่าอะไร? ลูกควรเข้าใจว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกช้าร่อยอย่างไร สติปัญญาของผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนมากจะซึมซับสิ่งนี้ไว้และดลใจให้ผู้อื่นซึมซับเช่นกัน พวกเขาประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงที่สุด พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อกำลังให้ความรู้ที่พ่อมีแก่ลูก ตามแผนของละครแล้ว พ่อพูดซ้ำว่า พ่อมีบทบาทในละครด้วยเช่นกัน พ่อได้เล่นบทบาทของพ่อบนถนนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วย และเวลานี้พ่อได้มาและกำลังให้คำแนะนำของพ่อเอง และคำแนะนำของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง พ่อก็ถูกผูกไว้กับบ่วงของละครเช่นกัน พ่อมาเพียงครั้งเดียวเพื่อให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูกและให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพ ดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเชื่อฟังเช่นเดียวกับพ่อ อย่าได้แสดงความหยิ่งยโสในสถานการณ์ใดๆ จงอยู่อย่างไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนง
2. เข้าใจความแตกต่างระหว่างพ่อ ครู และสัตว์กูรู ให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาและทำตามศรัมัท อยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่สวมเสื้อผ้าสีขาวที่มีแสงสีขาวและให้นิมิตของรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าที่อะแควในขณะที่อยู่ ในรูปซึ่งมีตัวตน
เช่นที่เสียงกระจายออกไปทั่วทุกทิศทางของผู้คนเหล่านี้ที่สวมชุดสีขาวและมาจากไหน ในทำนองเดียวกัน เวลานี้ให้ทุกคนได้เห็นนิมิตของรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูก สิ่งนี้เรียกว่ารูปทั้งสองของงานรับใช้ เช่นที่ ก่อนเมฆกระจายไปทุกหนทุกแห่ง ในทำนองเดียวกัน จงปรากฏอยู่ทุกหนทุกแห่งในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูก เพื่อที่ว่าเมื่อพวกเขามองเห็นที่ใดก็ตาม พวกเขาก็มองเห็นแต่เทวดานางฟ้าในทุกหนทุกแห่งเท่านั้น อย่างไรก็ตามต่อเมื่อลูกละวางจากร่างกายและฝึกฝนที่จะท่องทั่วด้วยพาหนะภายในร่างกายเท่านั้น ที่สิ่งนี้จะเกิดขึ้น สภาพจิตใจของลูกจะกลับมามีพลัง

คติพจน์: เพื่อที่จะประกาศสิทธิในคุณธรรมและพลังทั้งหมด จงเชื่อฟัง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ชีพบาบาไม่ได้คาดหวังให้ลูกๆของท่านรับใช้ท่านเมื่อท่านแก่ชรา ท่านไม่มีวันแก่ชรา เพียงพอเท่านั้นคือผู้รับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น
- คำถาม:** ชีพบาบา พระพระเจ้าผู้ไร้เดียงสาเป็นลูกคำที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูกๆทั้งหมดอย่างไร?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: พ่อเป็นลูกคำที่ไร้เดียงสาเช่นนี้ที่พ่อซื้อสิ่งเก่าๆทั้งหมดที่ลูกมีและในทางกลับกันพ่อให้ทุกสิ่งใหม่แก่ลูก ลูกพูดว่า: บาบา ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนี้เป็นของท่าน เพื่อเป็นการตอบแทน ลูกจะได้รับร่างกายที่สวยงามและความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัด
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเท่าพระพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา...

โอม ซานติ พวกเขาร้องเพลงนี้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อบอกความหมายของเพลงทั้งหมดที่เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูกด้วยเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่าใครที่เรียกว่าพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา เทพไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ได้มีการจดจำกันว่าสุดามาให้ชาวสองกำมือและได้รับปราสาทราชวังเป็นการตอบแทน แต่เป็นเวลานานเท่าไร? เป็นเวลา 21 ชาตเกิด ลูกๆเข้าใจว่าพ่อได้มาอย่างแท้จริงและให้ปราสาทราชวังที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอยแก่ชาวบาร์ต เพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับอะไร? ลูกๆพูดว่า: บาบา ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัตินี้ทั้งหมดเป็นของท่าน ทั้งหมดนี้เป็นท่านได้ให้ไว้ เมื่อใครบางคนมีลูก พวกเขาคิดว่าพระเจ้าได้ให้ลูกคนนั้น พวกเขามักจะทักทายว่าพระเจ้าให้ทรัพย์สินสมบัติแก่พวกเขา ใครพูดเช่นนั้น ดวงวิญญาณ พระเจ้า นั่นคือพ่อได้ให้สิ่งนั้น พ่อพูดว่า: ลูกต้องให้ทุกสิ่งแก่บาบาเวลานี้ เพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งนั้น พ่อจะโยกย้ายลูกไปสู่ร่างที่สวยงามและให้ทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านได้ให้สิ่งนั้นแก่ใคร? ท่านได้ให้สิ่งนั้นแก่ลูกๆอย่างแน่นอน ลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติเป็นเวลาชั่วคราวจากพ่อทางร่างของลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่เรา พ่ออธิบายว่า: มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกได้รับทุกสิ่งเป็นเวลาชั่วคราว เมื่อลูกมีทรัพย์สินสมบัติลูกก็มีความสุข อย่างไรก็ตามเมื่อคนไม่มีเงินเขาก็ประสบกับความทุกข์มากมาย ลูกๆรู้ว่าบาบาได้ให้ทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกและเหตุนี้เองลูกจึงประสบกับความสุข ไม่มีการขาดความสุขในดินแดนแห่งความสุข พวกเขทั้งหมดมีอาณาจักรของตัวเอง ที่เรียกว่าอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ พ่อฉันไร้เดียงสามาก! ดูสิว่าท่านรับอะไรจากลูกและท่านให้อะไรแก่ลูกตอบแทน! พ่อเป็นลูกคำที่ดีเช่นนั้น! ถึงอย่างไรพ่อก็เป็นลูกคำของลูกของเขายู่แล้ว: ท่านที่ลูกเกิดมาทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของเขาก็จะเป็นของเขา ลูกคำอื่นๆนั้นไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่ผู้เดียวนี้คือพระเจ้าผู้ไร้เดียงสาที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือลูกคำของลูกๆที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุด พ่อรับทุกสิ่งเก่าที่ลูกมีและให้ทุกสิ่งใหม่แก่ลูกในโลกใหม่ เหตุนี้เองท่านจึงเรียกได้ว่าเป็นผู้ประทาน ไม่มีผู้ประทานอื่นใดเหมือนกับผู้เดียวนั้น ท่านทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นเป็นที่ตั้ง พ่อพูดว่า: เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น พ่อไม่มีความคาดหวังใด พ่อไม่ได้พูดว่าเป็นหน้าที่ของลูกๆที่จะต้องดูแลพ่อที่แก่ชราของลูกเพราะพ่อฉันได้ดูแลลูกมา ไม่เลย เป็นกฎที่ลูกนั้นต้องดูแลพ่อของพวกเขาเมื่อพ่อเขานั้นแก่ลง พ่อฉันไม่เคยแก่ ท่านเยาว์วัยอยู่เสมอ ดวงวิญญาณไม่มีวันแก่ ลูกรู้ว่าพ่อทางร่างก็คาดหวังว่าลูกๆ ของเขาจะรับใช้เขาเมื่อเขาแก่ลง แม้ว่าเขาจะมอบทุกสิ่งให้แก่ลูกๆ ของเขาไปแล้ว เขาก็ยังคงรับการรับใช้จากลูกๆ ของเขา ชีพบาบาพูดว่า: พ่ออยู่เหนือผลกระทบของประสบการณ์ของสิ่งใดๆ (อะไบค์ด้า) พ่อไม่เคยรับประทานอะไร พ่อแค่มาให้ความรู้แก่ลูกๆ จิตวิญญาณสูงสุดหนึ่งที่นั้นและอธิบายแก่จิตวิญญาณเป็นจิตวิญญาณที่รับฟังและทำทุกสิ่ง จิตวิญญาณนำเอาสันสการ์ไปและเขาได้รับร่างกายบนพื้นฐานของสันสการ์นั้น มนุษย์ที่มีความคิดเห็นมากมาย บางคนพูดว่าแต่ละจิตวิญญาณ (ดวงวิญญาณ) เป็นพระเจ้าและมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ พวกเขาคิดด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณนั้นมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ ถ้าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันแล้วทำไมพวกเขาถึงพูดว่า: “ดวงวิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญ?” ถ้าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันก็ควรจะกล่าวว่า “ร่างที่เป็นบาปและร่างที่เป็นบุญ” เวลานั้นลูกๆรู้ว่าพ่อทางจิตของดวงวิญญาณกำลังสอนลูกๆ จิตวิญญาณผ่านร่างนี้ พวกเขาลุกเรียกดวงวิญญาณ พวกเขาคิดว่า: ดวงวิญญาณของพ่อของฉันได้มาที่นี่และลืมนี่เป็นดวงวิญญาณที่ลืมนี่ทุกสิ่ง พ่อไม่ได้พูดเช่นนั้น ท่านอยู่เหนือประสบการณ์ใดๆ (อะไบค์ด้า) เมื่อดวงวิญญาณมาถึงก็คือพราหมณ์ผู้ที่ได้รับอาหาร ดวงวิญญาณต้องเข้าไปในใครบางคน การเลี้ยงอาหารพราหมณ์ ฯลฯ เป็นเรื่องธรรมดาในบาร์ต พวกเขาลุกเรียกดวงวิญญาณมาแล้วก็ถามดวงวิญญาณนั้นหลายสิ่งหลายอย่าง คำตอบบางส่วนที่พวกเขาได้รับกลับกลายเป็นว่าลูกต้อง การ

เลี้ยงอาหารแก่วงวิญญานที่ล่องลับไปแล้วนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ลูกไม่ควรแปลกใจกับสิ่งนี้ พ่อบอกความลับของละครแก่ลูกโดยสังเขป ท่านไม่สามารถให้คำอธิบายโดยรายละเอียดของละครได้ ต้องใช้เวลาหลายปีที่จะอธิบายเกี่ยวกับแต่ละคน ลูกๆ ได้รับการสอนทั้งกายและใจ มีเพลงที่ร้องว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา มาและชำระเราให้บริสุทธิ์! ชื่อของท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บราห์มา วิษณุ และชางก้า ไม่สามารถเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ปลดปล่อย ท่านนั้นเรียกว่าผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขด้วย ท่านไม่มีตัวตน ไปดูวัดชีวาแล้วลูกจะเห็นสัญลักษณ์รูปไข่วงรีที่นั่น ท่านดำรงอยู่ในรูปที่มีชีวิตอย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้เองท่านจึงได้รับการกราบไหว้บูชา เทพคงอยู่ในรูปที่มีชีวิตเช่นกัน และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้รับการยกย่อง เนห์รูเคยคงอยู่ในรูปที่มีชีวิต และเหตุนี้เองผู้คนจึงเก็บภาพถ่ายของเขาไว้และยกย่องเขา เมื่อใครบางคนได้ทำสิ่งดีในช่วงชีวิตของเขา ผู้คนก็สร้างรูปปั้นของบุคคลนั้นและยกย่องเขา เพียงผู้ที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่ได้รับการกราบไหว้บูชา ไม่มีมนุษย์ใดควรได้รับการกราบไหว้บูชา พวกเขาไม่ควรได้รับการกราบไหว้บูชา เพราะพวกเขาเกิดมาจากกิเลส เทพนั้นได้รับการกราบไหว้บูชา เพราะพวกเขาบริสุทธิ์อยู่เสมอ ลูกรู้ว่าพ่อมาและเวลานี้ได้มาอีกครั้งในยุคบรรจบพบกันเพื่อก่อตั้งสวรรค์ ต่อมาภายหลังอาณาจักรของราวันจะเริ่มต้นในยุคทองแดง เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้น พวกเขา ก็สร้างวัดแก่ชีวาในไม่ช้า เวลานี้ท่านกำลังบอกความรู้แก่ลูกในรูปที่มีชีวิต ท่านคือสัจจะ และเป็นผู้มีชีวิต ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญท่าน ผู้ที่ไม่มีตัวตนต้องการร่างกาย พ่อมาและทำให้โลกเป็นสวรรค์ ลูกเพียรพยายามที่จะปกครองในสวรรค์นั้น ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ พ่อสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญานสูงสุด คือมหาสมุทรแห่งความรู้ แต่ท่านให้ความรู้แก่ลูกอย่างไร? ท่านพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้ เพราะนี่คือบทบาทของพ่อในละคร พ่อรับการคำจูนของวัดฤทธาตุ พ่อเข้ามาในร่างนี้ซึ่งเป็นอันดับหนึ่ง และเวลานี้อยู่ในตอนท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา และพ่อได้ตั้งชื่อให้เขาว่าบราห์มาในตอนแรกเมื่อลูกทั้งหมดอยู่ในบัตติ (เตาอบ) ได้มีการตั้งชื่อให้กับลูกหลายคน อย่างไรก็ตามหลายคนก็ได้จากไป ดังนั้นจะมีประโยชน์อะไรในการตั้งชื่อให้กับพวกเขา? ถ้าลูกได้ยินชื่อเหล่านั้น ลูกก็จะประหลาดใจ! ชื่อที่น่าสนุกสนานมากมายได้มีการให้ไว้แก่ทุกคนในครั้งเดียว ผู้นำศาสน์เคยนำชื่อต่างๆ มา ลูกควรเก็บรายชื่อนั้นไว้อย่างแน่นอน เมื่อชั้นยาสซีมีการสละละทิ้งชื่อของพวกเขาจะเปลี่ยนไป พวกเขาจากบ้านและครอบครัวของเขาไป ลูกไม่ได้จากบ้านของลูกๆ ลูกละ และเป็นของบราห์มาและถึงอย่างไรลูกก็เป็นของชีวาอยู่แล้ว ลูกพูดว่า บัพดาดา นั้นไม่ได้เกิดขึ้นเช่นนั้นสำหรับชั้นยาสซี แม้ว่าพวกเขาจะเปลี่ยนชื่อของเขา แต่พวกเขาก็ไม่ได้พบกับบัพดาดา พวกเขาเพียงแค่พบกูรู หรือโยคี นั่นคือผู้สละละทิ้งที่มีชีวิตจำกัด ในขณะที่ราชาโยคีคือผู้สละละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัด ดังนั้นมีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน เป็นที่จดจำกันว่า: ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย พวกเขาเองมีการวางเฉยเช่นกัน แต่พวกเขามีการวางเฉยในบ้านและครอบครัวของพวกเขา ในขณะที่ลูกมีการวางเฉยในทั้งโลก พวกเขาไม่เข้าใจว่าโลกนั้นเปลี่ยนไป ลูกมีการวางเฉยที่ไม่มีชีวิตจำกัด โลกนี้ต้องจบสิ้นลง โลกใหม่กำลังมีการสร้างขึ้นสำหรับลูก ลูกต้องไปที่นั่น แต่ลูกไม่สามารถไปที่นั่นได้โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ ได้สัมผัสหัวใจของลูกว่า มีอาณาจักรของเทพในโลกละใหม่อย่างแท้จริง เวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นดวงวิญญานบุญด้วยการจดจำระลึกถึงชีพบาบา สิ่งนี้ง่ายมากแต่ลูกลืมที่จะจดจำระลึกถึงท่าน ระบบและขนบธรรมเนียมประเพณีของหนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกออกจากกันโดยสิ้นเชิง ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้แน่นอนที่ทุกคนต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ มีครั้งเดียวเท่านั้นที่จะกลับบ้าน การพูดว่าคนนั้นคนนี้ได้บรรลุถึงการหลุดพ้นเป็นนิรันดร์นั้นเป็นการพูดเท็จ พ่อพูดว่า: ไม่มีดวงวิญญานใดสามารถกลับบ้านได้ระหว่างการละเล่น ไม่เช่นนั้นแล้วการละเล่นทั้งหมดก็จะถูกทำลาย ทุกคนต้องผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโมอย่าง แน่แน่นอน ผู้คนมากมายมาที่นี่เพื่อให้ได้การหลุดพ้นตลอดไป แต่ได้มีการอธิบายให้พวกเขาแล้วว่า ไม่มีสิ่งใดที่เป็นการหลุดพ้นตลอดไป ละครถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อแมลงวันบินผ่านที่นี่ มันก็จะบินผ่านที่นี่ในลักษณะเดียวกันในเวลา 5000 ปี ลูกรู้ว่าบาบานั้นไร้เดียงสาเพียงใด พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาจากอาณาเขตสูงสุดของท่านเพื่อเล่นบทบาท ท่านอธิบายว่าละครนี้ถูกสร้างขึ้นอย่างไรและใครเป็นนักแสดงหลักในละครนี้ พวกเขามีรายชื่อบุคคลที่มั่งคั่งที่สุดในโลกและพวกเขามีรายชื่อนี้ตามลำดับกันไป ลูกรู้ว่าใครมั่งคั่งที่สุด พวกเขาพูดว่าเป็นอเมริกา แต่ลูกรู้ว่าผู้มั่งคั่งที่สุดคือลักษมีและนารายณ์เมื่อพวกเขาอยู่ในสวรรค์ ลูกกำลังทำความพยายามที่จะกลับมามั่งคั่งที่สุดในอนาคต นี่คือการแข่งขัน จะมีใครที่มั่งคั่งเท่ากับลักษมีและนารายณ์ไหม? พวกเขาแม้กระทั่งสร้างเรื่องราวของตะเกียงวิเศษของอาละดิน เมื่อเขาตบมือสมบัติของคูปอร์ก็ปรากฏขึ้น พวกเขาได้สร้างบทละครเช่นนั้นไว้มากมาย เวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะจากร่างนี้แล้วไปสวรรค์ ลูกจะได้รับสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อพูดว่า: เมื่อลูกจดจำพ่อมายาก็จะวิ่งหนีไปจากลูกอย่างสมบูรณ์ เมื่อลูกไม่จดจำพ่อมายาก็ตามรั้วความลูก ลูกพูดว่า: บาบา พายุมากมายของมายามาหาฉัน อัจชะ จดจำพ่อด้วยความรักเป็นอย่างมากแล้วพายุนั้นก็พลิวหายไป พวกเขาเพียงแค่สร้างบทละคร แต่ไม่มีอะไรเป็นเช่นนั้น ทุกสิ่งที่พ่อบอกลูกนั้นง่ายดายมาก! เพียงจดจำพ่อแล้วอัลลอยในลูกจะถูกขจัดออกไป ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากอันใดแก่ลูก

ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ที่เป็นทองแท้ เวลานี้ได้กลายเป็นของปลอมและจะกลับมาเป็นทองแท้อีกครั้งด้วยไฟของการจดจำระลึกถึง ทองไม่สามารถทำให้บริสุทธิ์ได้หากไม่ได้นำไปเผาไฟ สิ่งนี้เรียกว่าไฟโยคะ นี่เป็นเรื่องของการจดจำระลึกถึงผู้คนเหล่านั้นสอนหรือโยคะประเภทต่างๆ มากมาย พ่อบอกลูก: จดจำพ่อในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา! ลูกจะสามารถนั่งในท่าเฉพาะและจดจำพ่อได้นานแค่ไหน? ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่เดินเหินและทำทุกสิ่ง แม้ว่าคุณจะป่วยลูกก็สามารถนอนลงที่นี่และจดจำบาบา จดจำชีพบาบาและดวงวงจรร แค่นี้เอง! แล้วพวกเขาก็เขียนว่าบุคคลนั้นควรอยู่ริมฝั่งแม่น้ำคงคาที่มีน้ำทิพย์อยู่บนริมฝีปากของเขา ที่ริมฝั่งแม่น้ำคงคาลูกจะพบแต่น้ำของแม่น้ำคงคาเท่านั้น และเหตุนี้เองผู้คนจึงไปพักที่ฮาริดวาร์ พ่อพูดว่า: ลูกสามารถอยู่ที่ไหนก็ได้ แม้ว่าลูกจะป่วยก็เพียงแค่จดจำพ่อ ชีวิตนั้นควรจะออกจากร่างกายในขณะที่ลูกกำลังดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ผีกลืนสิ่งนี้! มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสิ่งต่างๆของหนทางของความรู้ และสิ่งต่างๆของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ด้วยการจดจำระลึกถึง มีการบอกทหาว่า: ผู้ที่ตายในสนามรบจะได้ไปสวรรค์ อันที่จริงนี่คือการต่อสู้รบรา พวกเขาได้แสดงกองทัพของฆราวาสและพินดาวาส มีสงครามมหาภารตะ แต่แล้วเกิดอะไรขึ้น? ไม่มีผลลัพธ์ปรากฏออกมา พวกเขาอยู่ในความมึนงงอย่างแท้จริงและไม่เข้าใจอะไรเลย เหตุนี้เองจึงเรียกว่าความมึนงงของความไม่รู้ พ่อมาเพื่อนำแสงสว่าง ท่านเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ เวลานี้ลูกได้รับความรู้ทั้งหมดแล้ว นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตนที่ซึ่งลูกดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ นั่นเรียกว่าบราห์มันด์ด้วยเช่นกัน ผู้คนสร้างไฟบูชาของรูตราที่นี้ เป็นเพราะลูกได้นำคุณประโยชน์มาให้แก่ผู้คนมากมายที่ลูกดวงวิญญาณได้รับการกราบไหว้บูชาพร้อมกับพ่อด้วย ลูกรับใช้ทางจิตวิญญาณพร้อมกับพ่อโดยเฉพาะในบารัตและทั้งโลกโดยทั่วไป เหตุนี้เองลูกๆจึงได้รับการกราบไหว้บูชาพร้อมกับพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะขับไล่พายุของมายา ให้จดจำระลึกถึงพ่อด้วยความรักเป็นอย่างมาก ทำให้ดวงวิญญาณเป็นทองแท้ด้วยไฟของโยคะ

2. มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดและลิมิตโลกเก่านี้ โลกกำลังเปลี่ยนแปลงและลูกต้องไปสู่โลกใหม่ ดังนั้นละทิ้งโลกเก่านี้!

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของการแก้ปัญหา โดยทบทวนจุดของความรู้ในแต่ละวัน และกลายเป็นจักรพรรดิแห่งดินแดนที่ปราศจากความทุกข์
ในแต่ละวัน ให้ทบทวนประเด็นของความรู้ที่อยู่ในไดอารี่ของลูกหรือในสติปัญญาของลูกและสัมผัสประสบการณ์เหล่านั้น แล้วลูกจะสามารถหาวิธีแก้ไขปัญหาประเภทใดก็ตามได้อย่างง่ายดาย อย่าเสียเวลาของลูกในการพยายามทบทวนทำลายหินแห่งปัญหาด้วยก้อนแห่งความคิดที่ไร้ประโยชน์ กระโดดให้สูงเหนือสิ่งเหล่านั้นด้วยสำนึกถึงคำว่า "ละคร" และก้าวไปข้างหน้า แล้วชั้นสการ์เก่าเหล่านั้นจะกลายเป็นผู้รับใช้ของลูก แต่ก่อนอื่น จงกลายเป็นจักรพรรดิและนั่งบนบัลลังก์หัวใจ

คติพจน์: การให้ความนับถือและความเคารพแต่ละคนคือการได้รับความนับถือและความเคารพ

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เป็นงานของพ่อผู้เดียวเท่านั้นในการให้ความสงบแก่ทั้งโลกและเหตุนี้เองผู้คนจึงพูดว่า โอ ผู้ประทานความสงบ! ดังนั้นจึงเป็นพ่อที่ควรได้รับรางวัล
- คำถาม:** ลูกคนไหนสามารถทำตามพ่อได้อย่างเต็มที่?
- คำตอบ:** ลูกที่กลับมาบริสุทธิ์เท่ากับพ่อสามารถทำตามท่านได้อย่างเต็มที่ ผู้ที่กลายเป็นคู่รักที่แท้จริงสามารถทำตามพ่อผู้เป็นที่รักได้ คู่รักเช่นนี้เท่านั้นที่พ่อจะพากลับไปกับพ่อ มีการแสดงให้เห็นภาพไว้ในคัมภีร์ว่าลูกสามารถข้ามไปด้วยการจับหางวู อย่างไรก็ตาม ไม่มีเรื่องของวูหรือหางวูที่นี่
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เราระเหยหนึ่งหยด

โอม ซานติ ที่มีทั้งบัพและดาดา เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าพ่อของดวงวิญญาณคือชีพบาบา ลูกๆ รู้ว่าท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และท่านไม่มีตัวตน ลูกเองก็เป็นตัวแทนแห่งความสงบที่ไม่มีตัวตนเช่นกัน พ่อที่ไม่มีตัวตนเป็นตัวแทนแห่งความสงบและดวงวิญญาณก็เป็นตัวแทนแห่งความสงบเช่นกัน ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ที่อยู่อาศัยของลูกคือดินแดนแห่งความสงบ เมื่อพวกเขาสร้างไฟบูชายัญ พวกเขาเรียกร้องให้ผู้ประทานความสงบเพราะพระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความสงบ เป็นพ่อที่ให้ความสงบแก่ทั้งโลก มีผู้คนมากมายได้รับรางวัลสันติภาพ เมื่อบางคนได้รับรางวัล พวกเขาพูดว่าเขากลายเป็นเครื่องมือในการสร้างสันติภาพ พวกเขากล่าวถึงชื่อของบุคคลที่ยิ่งใหญ่ อย่างไรก็ตามจำเป็นต้องมีความสงบทั่วทั้งโลก มิฉะนั้นผู้ที่อยู่อย่างไม่สงบจะทำให้ผู้อื่นไม่สงบ นี่คือการอ้างสิทธิ์ของราวัน ราวันเป็นศัตรูในขณะที่รามไม่เรียกว่าศัตรู ผู้คนไม่เคยเผาหุ่นจำลองของราม ทั้งรามของยุคเงินหรือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ทุกคนต้องการมีอาณาจักรของราม แต่ไม่มีใครรู้ว่าอาณาจักรของรามเป็นเช่นไร พวกเขาเพียงแต่พูดว่าควรจะมีโลกใหม่และควรจะมีอาณาจักรของรามในนิวเดลี พวกเขาพูดถึงนิวเดลีที่ซึ่งได้รับการตั้งชื่อไว้มากมาย เดลีคือเมืองหลวงและเป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า มีการแสดงให้เห็นว่าราเดและกฤษณะก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน ทั้งสองคือเจ้าชายและเจ้าหญิงหลัก ไม่ได้มีเพียงแค่เขาทั้งสอง ต้องมีผู้อื่นด้วยอย่างแน่นอน แปรดาขวงส์ได้รับการจดจำ ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกสำหรับทุกสิ่ง ต้องมีราชวงศ์อื่นเช่นกันในยุคทอง ดูซิว่ามีกี่ราชวงศ์ที่นี่! ราชวงศ์เหล่านี้เติบโตขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งมีมากมาย เราแม้กระทั่งได้ยินเกี่ยวกับมหาราชาของหมู่บ้านนั้นๆ! มีหมู่บ้านเล็กๆมากมาย ไม่มีมากมายนักในยุคทอง ที่นั่นชื่อของลักษมีและนารายณ์เป็นที่รู้จักกันดีมาก อาณาจักรของพวกเขาดำเนินไปเป็นเวลา 2500 ปี ผู้คนพูดว่าอาณาจักรนั้นตั้งอยู่เมื่อหลายแสนปีก่อน นี่ก็บางอย่างที่ต้องคิด นี่คือการสำหรับดวงวิญญาณ พ่อให้อาหารทางจิตแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณและแก่สติปัญญาของลูก เวลาที่ลือคของสติปัญญาของลูกได้เปิดออกแล้ว ฤๅษีและมุนี ฯลฯ ทั้งหมดล้วนบอกว่าพวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ลูกๆ ไม่พูดเช่นนั้นเวลานี้ ลูกๆ รู้จักผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานั้นลูกๆ วิจารณ์ของ 84 ชาติเกิดของลูก ในตอนเริ่มต้นลูกเป็นเทพ และจากนั้นในตอนกลาง เมื่อราวันปรากฏขึ้น ลูกกลับมาเป็นกิเลส เวลานั้นเป็นตอนสิ้นสุด ลูกๆ รู้ว่าจะมีการทำลายล้างโลกเก่าแล้วจะมีการเริ่มต้น ในตอนเริ่มต้นจะมีอาณาจักรของราม จากนั้นอาณาจักรของราวันก็เริ่มขึ้นในตอนกลาง เวลานั้นอาณาจักรของราวันจะสิ้นสุดลงและอาณาจักรของรามจะเริ่มขึ้น ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ นี่คือการราวของนารายณ์ที่แท้จริง ลูกๆ รู้ว่าศรีมัตก็ตะคือเพชรพลอยหลักของทุกคัมภีร์ ลูกได้รับศรีมัตเพื่อจะกลับมาสูงส่ง ผู้ที่สูงส่งนั้นเรียกว่าศรี ลูกๆ รู้ว่าเป็นเพียงคัมภีร์ก็ตะเท่านั้นที่เรียกว่าคัมภีร์ศาสนาของศาสนาเทพ เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ศาสนาเทพได้รับการก่อตั้งขึ้นในยุคบรรจบพบกัน ในยุคทองไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์ที่จะมีคนมาชำระล้างพวกเขาให้บริสุทธิ์ เวลานั้นพ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า: ก็ตะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยก็ตะ พระเจ้าของก็ตะนั้นเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จดจำสิ่งนี้เป็นอย่างดี ก็ตะคือคัมภีร์ของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป สงครามมหาภารตะซึ่งศาสนานับไม่ถ้วนถูกทำลายและศาสนาเดียวได้รับการก่อตั้งขึ้นเกิดขึ้นในเวลาของบทตอนของก็ตะ พวกเขาพูดว่าก็ตะคือคัมภีร์ของศาสนาเทพ ก็ตะไม่ได้ชื่อว่าคัมภีร์ของบราห์มิน ไม่มีการกล่าวถึงบราห์มินในก็ตะ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและบอกลูกถึงสาระของพระเวทและคัมภีร์โดยผ่านบราห์มา เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าไม่มีบราห์มินในยุคทอง ลักษมีและนารายณ์และเหล่าเทพคงอยู่ที่นั่น หลังจากบราห์มา ก็มีวิษณุ ในรูปภาพแสดงให้เห็นว่าดินแดนของวิษณุที่ได้รับการก่อตั้งโดยผ่านบราห์มา บราห์มาและวิษณุไม่ได้มีอยู่ในเวลาเดียวกัน ศาสนาเทพได้รับการก่อตั้งผ่านบราห์มา เรื่องเหล่านี้ต้องเข้าใจอย่างละเอียด เวลานั้นลูกๆ กำลังได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากชีพบาบา ลูกเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในมรดกนั้น มีสี่คัมภีร์ศาสนาหลัก ศรีมัททกวัฑคิตาคือคัมภีร์ศาสนาอันดับหนึ่งที่ศาสนาอันดับหนึ่งได้รับการก่อตั้ง

แล้วก็มีคัมภีร์ศาสนาของอิสลามและพุทธ เพียงในกิตะเท่านั้นที่มีการเขียนว่า “ศรัทธาควักคิดา” ไม่มีคัมภีร์อื่นใดที่กล่าวถึงศรัทธา ไม่มีคัมภีร์ใดที่ได้รับการจดจำว่าเป็น “ศรัทธาอิสลาม” หรือ “ศรัทธาพุทธ” มีเพียงศรัทธาควักคิดาเดียวเท่านั้นศาสนาใดได้รับการก่อตั้งขึ้นจากสิ่งนั้น? ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้รับการก่อตั้ง การก่อตั้งเกิดขึ้นในตอนท้ายนี่คือสิ่งที่ต้องเข้าใจ เวลานั้นบาบากำลังสอนเราในฐานะครู สิ่งนี้ควรคงอยู่ในสติปัญญาของคุณ บาบาเป็นพ่อของเราและครูของเราด้วยเช่นกัน บาบาประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ทุกคนผ่านการศึกษาและดังนั้นท่านจึงเป็นสัจครูด้วยเช่นกัน ทุกคนจดจำพ่อ พวกเขาได้ใส่ชื่อของคุณในกิตะ เขาไม่ใช่มหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ทำให้เขากลายเป็นเช่นนั้นและดังนั้นท่านจึงเป็นครูด้วยเช่นกัน ลูกรับฟังสิ่งใหม่ที่นี่ ลูกได้รับฟังและอ่านคัมภีร์มากมาย ฯลฯ เวลานั้นลูกกำลังรับฟังพ่อโดยตรง ก่อนหน้านี้ลูกรับฟังผู้มีร่างกาย เวลานั้นลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าดั้งเดิมลูกปราศจากร่างแล้วลูกก็นำร่างกายมาใช้ บาบาปราศจากร่างด้วยเช่นกัน ผู้คนสร้างชีวาลิงกัม ดวงวิญญาณทั้งหลายกราบไหว้บูชาท่านผ่านร่างกายของพวกเขา ลูกร้องเรียกหา: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มาและชำระล้างเรา ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด! พวกเขากราบไหว้บูชาลึงกัมแต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าท่านคือพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้เดียวที่พวกเขาเรียกร้องเรียกหา ชีวาคือพระเจ้า ท่านคืออิสวาร์/อิซวาร์ (พระเจ้า) พวกเขาเฝ้าแต่จดจำท่านในลักษณะนี้ เมื่อลูกเรียกท่านว่าบาบา สิ่งนี้จะเข้าไปในสติปัญญาของคุณว่าลูกจะได้รับมรดกจากพ่อ เราได้รับมรดก ด้วยเหตุนี้เองเราจึงกราบไหว้บูชาท่าน ชาวบารัตเคยได้รับมรดกอย่างแน่นอน เป็นเพียงว่าพวกเขาลืมว่าพวกเขาได้รับมรดกนั้น! เวลานั้นลูกๆเข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆพูดกับบาบาว่าลูกได้มาหาท่านแล้ว ชีพบาบาเข้ามาในร่างของบราห์มาและอธิบายแก่ลูก ชื่อ “ตรีมูรติ” เป็นที่รู้จักอย่างดีมาก พวกเขามีชื่อ “ถนตรีมูรติ” มีคำสรรเสริญพอมากมาย ลูกได้ยินในเพลงเช่นกันว่าท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก ท่านเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ท่านคือผู้ที่ให้ความสงบและความสุขแก่ทุกคน ท่านคือผู้จัดความทุกข์และประทานความสุขแก่ทุกคน ท่านน่ารักมาก ไม่มีใครน่ารักเท่ากับท่าน พ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์นั้นย่อมน่ารักอย่างแน่นอน ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านพูดว่า: ลูกๆ ลูกได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์จากพ่อ ลูกดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน เวลานั้นลูกกำลังรับฟังพ่อ ดวงวิญญาณทั้งหมดจดจำพ่อ: บาบา มาและชำระเราให้บริสุทธิ์! ดวงวิญญาณพูดว่า: บาบามาเพื่อชำระเราให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: ลูกๆ พ่อมาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เวลานั้นจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อของคุณ และบาปของคุณจะได้รับการปลดปล่อยและความทุกข์ทั้งหมดของคุณจะถูกขจัดออกไป ผู้คนร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พวกเขายังคงตบมือและร้องเพลงเสียงดังอยู่เรื่อยๆ: รามผู้ชำระให้บริสุทธิ์ผู้ที่ เป็นของสีดา ดังนั้นสิ่งนี้หมายถึงพวกเขานั้นไม่บริสุทธิ์ นี่คือนรก เรียกว่ากันบิงของนรกที่ลึกที่สุด ในการดู ปราณพวกเขาได้เขียนเรื่องราวที่น่ากลัวมากมายเกี่ยวกับสิ่งที่ลูกจะกลายเป็นด้วยการทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ แล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านสามารถไปสวรรค์ได้ด้วยการจับหางวัวไว้ มีการเขียนบางสิ่งไว้เช่นนั้น ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ ลูกๆผู้เป็นแม่คือวัวเหล่านั้น ใครบางคนไม่สามารถพบหนทางนี้ได้จนกว่าพวกเขาจะจับหางของลูก นั่นคือหลังของลูก ลูกไม่ได้มีหาง พวกเขาพูดว่า: เราจะข้ามฟากไปด้วยการจับหางของท่าน ลูกจะไม่จับหางของใครที่นี้แต่ลูกต้องทำตาม ซานยาสชีมีสาวกมากมาย แต่การทำตามหมายถึงการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกคือผู้ที่ทำตามที่แท้จริง ชีพบาบาพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อพาทุกคนทั้งหมดกลับบ้าน จดจำพ่อและบาปของคุณจะถูกเผาไป! หากไม่กลับมาบริสุทธิ์แล้วลูกไม่สามารถทำตามได้ ทำตามชีพบาบาอย่างเต็มที่! ลูกกำลังนั่งที่นี้เพื่อที่จะทำตามท่าน ลูกได้จดจำพ่อในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณคือคู่รักและดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ที่รัก ทุกดวงวิญญาณจดจำระลึกถึงท่านและท่านมาเพื่อพาทุกคนกลับไป ท่านพูดว่า: ทำตามพ่อและพ่อจะพาทุกคนกลับไปกับพ่อ ท่านอธิบายด้วยว่าลูกต้องทำตามท่านอย่างไร พ่อบริสุทธิ์และลูกไม่บริสุทธิ์และลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ลูกต้องทำตามท่านอย่างแน่นอน ผู้ที่มีกิเลสไม่สามารถทำตามท่านได้ เพื่อที่จะทำตามพ่อ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์เหมือนกับพ่อ พ่อจะพาผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับไปยังดินแดนแห่งความสงบกับพ่อหรือไม่? มนุษย์มากมายทำความเลื่อมใสศรัทธา ทำทาปาเซีย หรือทำทานและทำบุญเพื่อที่จะได้รับการหลุดพ้น นี่เป็นเพราะพวกเขาประสบความทุกข์ที่นี้และต้องการกลับบ้าน พ่อพูดว่า: ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน พ่อบริสุทธิ์และเหตุนี้เองพ่อจึงชำระล้างลูกให้บริสุทธิ์ พ่อเข้ามาในร่างของบราห์มา พ่อเป็นผู้สร้างและพ่อเข้ามาในร่างของบราห์มานี้ มีการแสดงภาพไว้ว่าพ่อก่อตั้งศาสนาเทพผ่านบราห์มา ลูกคือบราห์มา Kumar และกุมารี ลูกรู้ว่าลูกต้องทำตามชีพบาบา พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและพ่อสัญญาว่าลูกว่าพ่อจะพาทุกคนไปยังโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีหนทางอื่น เมื่อพวกเขาพูดว่า “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์!” สายตาของพวกเขาที่มองขึ้นไปเบื้องบนหรือมองไปที่น้ำ แม่น้ำคงคาไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ นั่นเป็นเพียงแม่น้ำที่ออกมาจากมหาสมุทร เป็นทางของลูกที่พวกเขาควรจับไว้ พ่อพูดว่าลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และทำตามพ่อ และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกสามารถกลับไปกับพ่อได้ พ่อพูดว่า: ลูกเคยอาศัยอยู่กับพ่อแล้วลูกก็วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดและเวลานี้ก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นจงจดจำพ่ออีกครั้งและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์! ซานยาสชีบอกผู้ครองเรือนเช่นกันว่า: หากท่านต้องการทำตามฉัน จงละทิ้งบ้านและครอบครัวของท่าน พ่อพูดว่าพ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ลูกจะกลับไปที่นี่กับพ่อด้วยหรือลูกต้องการอยู่ที่นี้

ในมหาสมุทรแห่งยาพิษ? ลูกได้ร้องเรียกหาว่าไอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา เวลานี้พ่อมาแล้วและจะพาลูกกลับไปกับท่าน พ่อมาทวงจรรยาและพาลูกกลับไปกับพ่อ จากนั้นในยุคทองลูกก็อยู่อย่างมีความสุขมาก ลักขมีและนารายณ์เป็นนายแห่งสวรรค์ ใครให้ความสุขมากมายแก่พวกเขา? พระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ พ่อเตือนลูกๆ: ลูกเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อ ชาวบาร์ตทั้งหมดเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือสถานที่เกิดของพ่อ ชาวคริสเตียนไม่ยอมรับสิ่งนี้ พวกเขาเชื่อในพระคริสต์เท่านั้น ชาวบาร์ตเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา นี่เป็นสถานที่เกิดของพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทุกคน พ่อประทานความสุขให้แก่ทุกคน ท่านคือผู้ปลดปล่อยทุกคน ดังนั้นบาร์ตจึงสูงส่งมาก พ่อรู้ว่าตามละคร เมื่อลูกทั้งหมดของพ่อไม่มีความสุข พ่อจะมาเพื่อให้มรดกแก่พวกเขา พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุข ท่านกำลังให้มรดกของลูกแก่ลูก ท่านพูดว่า: ทำตามพ่อ! ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกมีกิเลสและเหตุนี้เองร่างกายของลูกจึงมีกิเลสด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณบริสุทธิ์ในยุคทองและดังนั้นลูกจึงได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกๆจงกลับมาบริสุทธิ์! ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสะอาดปราศจากตาไมปราศจาก อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อ จงทำให้มั่นคงว่าลูกดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน อยู่ด้วยกันด้วยความรักมากมาย เช่นที่พ่อน่ารักที่สุด ดังนั้นลูกก็ต้องน่ารักเช่นกัน
2. จงกลับมาบริสุทธิ์เท่ากับพ่อและทำตามท่านอย่างสมบูรณ์ เพื่อที่จะกลับบ้านสู่ดินแดนแห่งความสงบกับพ่อ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน

พร: ขอให้ลูกอยู่ห่างไกลจากขยะของมายาบนพื้นฐานของการจดจำระลึกถึงและอยู่อย่างร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ ไม่ว่าสถานการณ์ใดก็ตามจะเกิดขึ้นเบื้องหน้าลูก ขอเพียงปล่อยให้เป็นหน้าที่ของพ่อ พูดจากหัวใจของลูกว่า "บาบา" แล้วสถานการณ์นั้นจะจบสิ้นลง การพูดคำว่า "บาบา" จากหัวใจของลูกนั้นช่างวิเศษยิ่ง ก่อนอื่นใดมายาทำให้ลูกลืมพ่อ และดังนั้นเพียงใส่ใจในประเด็นนี้แล้วลูกจะมีประสบการณ์ว่าตัวลูกเองเป็นเหมือนดอกบัว บนพื้นฐานของการจดจำระลึกถึง ลูกจะอยู่เหนือขยะจากสถานการณ์ของมายาอยู่เสมอ ลูกจะไม่เข้ามาสู่ความปั่นป่วนเกี่ยวกับสิ่งใดๆ และจะมีอารมณ์ประเภทหนึ่งอยู่เสมอ นั่นคือ ร่าเริงแจ่มใส

คติพจน์: ผู้ที่ซึมซับศาสนาแห่งความบริสุทธิ์ในชีวิตของพวกเขาคือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้ท่านกิเลสและลางร้ายของเงามืดของราหูจะถูกขจัดออกไป ให้ท่านและเงามืดจะถูกขจัดออกไป
- คำถาม:** พ่อผู้เป็นพระเจ้าแห่งต้นไม้ให้สำนึกใจแก่ลูกๆ ของบาร์ตเพื่อที่จะนำลางของดาวพฤหัสบดีมา?
- คำตอบ:** โอ้ ลูกๆ ของบาร์ต ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกนั้นสูงส่งที่สุด ลูกเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์เต็ม ลูกๆ ของพ่อผู้เป็นมหาสมุทรกลับมาเกลียดด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาราคะและลูกเงามืดบดบัง เวลานี้พ่อมาเพื่อให้ลูกสวยงามอีกครั้ง ด้วยสำนึกนี้จะมีลางของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูก
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา!

โอมชานติ ลูกได้ยีนคำสรรเสริญของใคร? คำสรรเสริญของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครจะพูดเช่นนี้ถึงพ่อทางโลกของเขา ลูกรู้ว่าพ่อจากเหนือโลกนี้ พ่อของทุกดวงวิญญาณคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ชื่อของท่านคือชีวา ไม่สามารถมีสิ่งใดที่ไม่มีรูปและนาม เวลานี้ทุกคนอยู่ในเงามืดของลางร้ายของเงามืดของราหู เหตุนี้เองจึงเรียกว่าโลกยุคเหล็ก มีลางบอกเหตุ: ลางของดาวพฤหัสบดี, ลางของดาวศุกร์ เวลานี้ลูกมีลางของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูกแล้ว ลูกได้ยีนคำสรรเสริญของพระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ชีพบาบา ชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีวา แต่พวกเขาได้ให้ชื่อที่แตกต่างกันมากมายแก่ท่าน ชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีพบาบา พ่ออธิบายว่า: พ่อคือเมล็ดและสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึก ท่านเรียกได้ว่าสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึก ผู้เป็นสัจจะ ท่านเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความสุข ความปิติ และความสงบด้วยเช่นกัน คำสรรเสริญทั้งหมดเป็นของผู้เดียวเท่านั้น ชาวบาร์ตร้องเพลงสรรเสริญท่านแต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด สติปัญญาของพวกเขากลายเป็นหินอย่างสมบูรณ์ ใครทำให้สติปัญญาของพวกเขากลายเป็นหิน? ราวน์ ในยุคทองชาวบาร์ตมีสติปัญญาที่สูงส่ง เมื่อ 5000 ปีที่แล้วบาร์ตนี้เป็นดินแดนแห่งความสูงส่งที่เหล่าเทพอาศัยอยู่ บาร์ตได้รับการจดจำว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย เทพที่มีสติปัญญาที่สูงส่งอยู่ในบาร์ต เวลานี้ผู้ไม่บริสุทธิ์ที่มีสติปัญญาเป็นหินอาศัยอยู่ที่นั่น พ่ออธิบายว่าพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างไร เมื่อพวกเขาเริ่มนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาราคะในยุคทองแดงพวกเขาก็กลับมาเกลียด ทุกคนถูกเผาไหม้ด้วยไฟของต้นหาราคะ สิ่งนั้นหมายถึงบาร์ตโดยเฉพาะเช่นกัน มีอาณาจักรของเทพที่มีสติปัญญาที่สูงส่งในบาร์ต เรียกว่าดินแดนของวิษณุ, อาณาจักรของราม พ่อมาและบอกสิ่งนี้แก่ลูกว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน, ผู้เป็นที่รัก เมื่อลูกอยู่ในยุคทอง ลูกเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม นี่คือการสรรเสริญของลูก ไม่มีกิเลสที่นั่น ราวน์ อาณาจักรของกิเลสทั้งห้าเริ่มต้นขึ้นในยุคทองแดง ดังนั้นอาณาจักรของรามจึงเปลี่ยนเป็นอาณาจักรของราวน์ เวลานี้อาณาจักรถูกบดบังอยู่ในเงามืด บาร์ตกลับมาเกลียดอย่างสมบูรณ์ ลางของดาวพฤหัสบดีเป็นลางที่ดีที่สุด มีลางของดาวพฤหัสบดีเหนือบาร์ตในยุคทอง จากนั้นในยุคเงินก็มีลางของดาวศุกร์ และนั่นจึงลดน้อยลงสององศา เรียกว่ายุคเงิน แล้วยุคทองแดงและยุคเหล็กก็มา ลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ และลางก็เปลี่ยนไปเรื่อยๆ เวลานี้มีลางของราหูอยู่เหนือทุกคน เมื่อมีสุริยุปราคา พวกเขาก็พูดว่า: จงบริจาทานและความมิดมนจะถูกขจัดออกไป เวลานี้พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ว่า: นี่คือการรู้ทางจิต นี่ไม่ใช่ความรู้ของคัมภีร์ใด ความรู้ของคัมภีร์เรียกว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน มีความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย นั่นคือโลกเก่านี้ต้องละทิ้งไป นี่คือการสกลสูตร พวกเขาแสดงภาพลักษณ์ในรูปแบบต่างๆ กับบราห์มิน, เทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร นี่คือการเรื่องราวของบาร์ต พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ในรูปแบบที่หลากหลาย แต่ผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหินนั้นไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ทำไมพวกเขาถึงมีสติปัญญาที่เป็นหิน? เพราะพวกเขาไม่บริสุทธิ์ ชาวบาร์ตมีสติปัญญาที่สูงส่ง พวกเขาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เมื่อ 5000 ปีที่แล้วบาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ไม่มีดินแดนอื่นใด เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายทั้งหมดนี้ ใครสอนราชาโยคะแก่ลูก? ชีวา ผู้เป็นครู ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้, ผู้ชำระให้ทุกคนบริสุทธิ์ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ปลดปล่อยทุกคน พ่อเองมาในเวลาแห่งความทุกข์เพื่อปลดปล่อยลูกจากราวน์ แล้วท่านก็กลายเป็นผู้นำทาง(ไกด์)ของลูกและพาลูกกลับบ้าน ท่านเรียกว่าผู้นำทางจิตวิญญาณ พ่อพูดว่า: พ่อเป็นผู้นำทางของลูกดวงวิญญาณ พ่อจะพาทุกสิ่งทุกอย่างกลับบ้าน ไม่มีผู้นำทางคนใดเหมือนพ่อ ผู้คนพูดว่า: พระเจ้าผู้เป็นพ่อคือผู้ปลดปล่อย, ผู้นำทาง, ผู้ที่เต็มไปด้วยความปิติ ท่านมีเมตตาต่อทุกคนเพราะลูกทั้งหมดของมหาสมุทรนั้นได้ถูกเผาไหม้ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาราคะ สิ่งนี้หมายถึงบาร์ตโดยเฉพาะ พ่อพูดว่า: ลูกมี 16 องค์สมบูรณ์เต็ม ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ดูซิว่าลูกกลายเป็นอะไรจากสิ่งที่ลูกเป็นด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาราคะ! เวลานี้พ่อมาอีกครั้ง พ่อพระเจ้าแห่งต้นไม้ได้มา

และนำลงของดาวพฤหัสบดีสู่มนุษย์ทุกคน ในเวลานี้บาร์ตโดยเฉพาะและโลกโดยทั่วไปนั้นถูกบดบังด้วยแสงร้ายของเงามืดของราหู พ่อพูดว่า: เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้การปลดปล่อยและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่บาร์ตโดยเฉพาะและโลกโดยทั่วไป ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งปัญญายิ่งใหญ่ ผู้เป็นที่รักที่สุดคือพ่อ ผู้เป็นที่รักของคู่รักทั้งหมดคือผู้เดียวเท่านั้น ผู้คนของทุกชาติสร้างรูปไข่วงรีเพราะท่านเป็นพ่อของทุกคน ในบาร์ตมีวัดของชีวามากมายที่พวกเขาเรียกว่าชีวาลายา ซึ่งเป็นสถานที่อยู่อาศัย ผู้คนในยุคทองเป็นของศาสนาเทพ แต่ไม่มีใครรู้ว่าเป็นศาสนาหรืออาณาจักรของพวกเขาเมื่อใด พวกเขาได้เขียนว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นยาวนานมาก พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่า: เวลาที่มีแสงของดาวพฤหัสบดีเหนือลูกๆ เป็นเวลา 21 ชาติเกิด พระเจ้าแห่งต้นไม้คือมหาสมุทรของความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ที่ทุกคนร้องเรียกหา: ท่านคือแม่และพ่อ และเราเป็นลูกของท่าน ทุกคนสรรเสริญท่าน มีความสุขมากมายในยุคทองและยุคเงินอย่างแท้จริง เมื่อพ่อคือพระเจ้าแห่งสวรรค์, ผู้เป็นพ่อ, ผู้สร้างสวรรค์ เราควรอยู่ในสวรรค์อย่างแน่นอนเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: ลูกทั้งหมดเคยเป็นชาวสวรรค์และเวลานี้ลูกกลายเป็นชาวนรก ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเป็นของบาร์ต เพียงผู้ที่เป็นของศาสนาคริสต์เท่านั้นที่ยังคงดำเนินต่อไปกับศาสนาคริสต์ของพวกเขา ดังนั้นพ่อถามว่า: ในเมื่อลูกเป็นของศาสนาเทพ เหตุใดลูกจึงลืมนิยามของลูก? พ่อเตือนลูกว่าศาสนาและการกระทำของลูกสูงส่งที่สุด เวลาลูกกลับมาตกต่ำมีบาป และยากจนขึ้นแค่นั้น ลูกคือผู้กราบไหว้บูชาเทพ แล้วทำไมลูกถึงเรียกตนเองว่าฮินดู? สภาพของบาร์ตกลายเป็นเช่นไร? เพราะผู้ที่เป็นของศาสนาเทพได้กลับมาฝึกกิเลส พวกเขาจึงไม่เรียกตนเองว่าเทพ พ่อพูดว่า: เวลานั้นเป็นตอนสิ้นสุดของโลกที่ไม่บริสุทธิ์ สงครามมหาภารตะอยู่เบื้องหน้า พระเจ้าพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกสำหรับยุคทอง มีพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นและเราเป็นลูก, ซาลิเกรมของท่าน พ่อพูดว่า: ลูกที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชากลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลาลูกกำลังได้รับความรู้อีกครั้งเพื่อกลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และจากนั้นลูกที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา จะกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาในยุคทองแดง ลูกใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดจะมาและกลายเป็นบราห์มากุมารและกุมารี ได้รับการจดจำว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้รับการก่อตั้งผ่านบราห์มา เมื่อมีประชาธิปไตยบราห์มาก็ต้องมีลูกๆ มากมายด้วยเช่นกัน จำเป็นต้องมีท่านที่น้อยอย่างแน่นอน มีปวงประชามากมาย แล้วบราห์มินเหล่านี้ต้องกลายเป็นเทพ พ่อมาและก่อตั้งศาสนาบราห์มินด้วยการเปลี่ยนผู้ที่เป็นศูทรให้เป็นบราห์มิน ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้รับการก่อตั้งขึ้นในยุคบรรจบพบกันนี้ นี่คือนิยามบรรจบพบกันแห่งความเมตตา กรุณา สงครามนี้เรียกว่าสงครามแห่งความเมตตา กรุณา ประตูของสวรรค์จะเปิดหลังจากการทำลายล้างนี้ ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นชาวสวรรค์และไปยังดินแดนของวิษณุ เวลานั้นมีแสงที่ไม่สูญสลายของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูกๆ กล่าวกันว่า: 16 องค์ศาสดา และจากนั้นก็ลดลงมาสององค์และดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า: แสงของดาวศุกร์ ในยุคทองมีแสงของดาวพฤหัสบดี ต่อมาในยุคเงินมีแสงของดาวศุกร์ เราลงมาเรื่อยๆ และแสงก็เปลี่ยนไปเรื่อยๆ ยังคงมีแสงที่ผิดๆ เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าต่อไป เวลานั้นมีแสงของดาวพฤหัสบดีจากพ่อ ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านเป็นพ่อครู และสัตว์ครูของลูก ที่เหลือทั้งหมดนั้นไม่จริงและพวกเขาไม่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ใครได้ นี่เรียกว่าโลกที่มีกิเลส ในขณะที่นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส เวลานั้นทุกคนไม่มีความสุขอย่างมากในโลกที่มีกิเลส ดูซิว่าอะไรเกิดขึ้น: มีสงคราม ความรุนแรง นี่เรียกว่าการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุ ดูซิว่าพวกเขายังคงทำอะไรต่อไปโดยไม่เป็นความผิดของใคร! พวกเขาจะทิ้งระเบิดเพียงลูกเดียวและนั่นจะทำให้ทุกคนตายในทันที นี่เป็นช่วงเวลาเดียวกันของยุคบรรจบพบกัน โลกใหม่จำเป็นต้องมีสำหรับลูกผู้เป็นเทพ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จงกลับมา “มานมานะบาฟ”! พ่อคนไหนที่พูดสิ่งนี้? ชีพบาบา ท่านไม่มีตัวตน ที่จริงแล้วลูกไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน แต่ลูกกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ในขณะที่พ่อไม่เป็นเช่นนั้น เวลานั้นทุกคนไม่บริสุทธิ์ ไม่มีแม่แต่คนเดียวที่บริสุทธิ์ ลูกต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม ในเวลานี้ทั้งต้นไม้ได้มาถึงสภาพของความเลื่อมใสทั้งหมดแล้ว โลกกลับมาเก่าอย่างสมบูรณ์ เวลานั้นโลกต้องถูกทำให้ใหม่อีกครั้ง ดูซิว่ามีผู้คนมากมายแค่ไหนในโลกที่ไม่บริสุทธิ์! มีผู้คนน้อยมากที่จะปกครองในโลกที่บริสุทธิ์ มีเพียงศาสนาเดียว ไม่มีศาสนาอื่นใด บาร์ตถูกเรียกว่าสวรรค์ ได้มีการจดจำว่า: มีพระอาทิตย์ พระจันทร์ และทั้งโลกในทุกคน ในยุคทองจะมี 900,000 คน และจากนั้นจำนวนของประชากรจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เริ่มแรกต้นไม้ดอกไม้ไม่มีขนาดเล็กมาก ป่าหนามนั้นใหญ่มาก ดูซิว่าสวนโมกุลในเดลีนั้นสวยงามเพียงใด! ไม่มีสวนอื่นใดที่ใหญ่โตเท่ากับสวนเหล่านั้น ดูซิว่าป่านั้นมีขนาดใหญ่เพียงใด! สวนในยุคทองนั้นเล็กมาก แล้วมันก็เติบโตและกลับมาใหญ่โต เวลานั้นสวนกลายเป็นป่าหนาม เมื่อราวันมา มันกลายเป็นป่าหนาม นี่คือนิยาม เมื่อพวกเขาต่อสู้กันเอง พวกเขาหักกันเองด้วยพวกเขามีความโกรธมาก พวกเขากล่าวได้ว่าเลวร้ายยิ่งกว่าลิง พ่อพูดว่า: ลูกผู้เป็นที่รักของพ่อ เวลาลูกมีแสงของพระเจ้าแห่งต้นไม้อยู่เหนือลูก จงให้ท่านและเงามืดจะถูกขจัดออกไป มันคือที่นี่ที่ลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ จากนั้นลูกจะละร่างของลูกและไปยังวัดของชีวา มีความสุขมากมายในวัดของชีวา เป็นอาณาจักรของเทพ ยุคทองเรียกว่าวัดของชีวาและยุคเหล็กนั้นเรียกว่าโรงคั่วประเวณี ราวันได้ก่อตั้งโรงคั่วประเวณี พ่อพูดว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์

ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์โดยการอาบน้ำในแม่น้ำคงคาหรือด้วยการอาบน้ำที่ซึ่งแม่น้ำทั้งสามมาบรรจบกัน? ลูกได้ทำสิ่งนั้นมาชาติแล้วชาติเล่า ผู้คนนับล้านไปอาบน้ำที่นั่น มีแม่น้ำ ทะเลสาบ และบ่อน้ำมากมาย ฯลฯ พวกเขาไปอาบน้ำในที่ใดก็ตามที่พวกเขาเห็นน้ำ เพราะพวกเขาคิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พระเจ้าแห่งความสูงส่งกำลังทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง ดังนั้นพ่อพระเจ้าแห่งความสูงส่งเช่นนี้ ควรได้รับการจดจำระลึกถึงด้วยความรักอย่างมากมาย! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะไปจากโลกของหนามไปสู่สวนดอกไม้ จงขจัดหนาม(กิเลส)ทั้งหมดออกไป จดจำระลึกถึงพ่อผู้ที่ทำให้ลูกสูงส่งด้วยความรักอย่างมาก
2. เพียรพยายามในยุคบรรจบพบกันที่มีเมตตาเพื่อเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มินและกลายเป็นเทพ เพื่อที่ขจัดล้างร้ายของเงามืดของราหูออกไป จงให้ทานกิเลส

พร: ขอให้ลูกมีความรักและประสบความสำเร็จอย่างแท้จริงโดยการทำตามหนทางเดียวและมีสภาพที่คงที่สม่ำเสมอ
ในการชุมนุม เมื่อคนหนึ่งพูดอะไรบางอย่างและอีกคนหนึ่งยอมรับ นั่นคือการตอบสนองของความรักที่แท้จริง เมื่อคนอื่นเห็นตัวอย่างของลูกๆ ที่รักเช่นนี้ พวกเขาก็จะมีความกล้าที่จะสานความสัมพันธ์ การชุมนุมนั้นก็จะกลายเป็นวิธีการของงานรับใช้ เมื่อมาหาเห็นว่าเป็นหนึ่งเดียวกันของลูกดีและลูกเป็นกลุ่มที่ดี เธอก็จะไม่กล้าไปที่นั่น ชัยสการ์แห่งการเป็นหนึ่งเดียวกันและการมีสภาพที่คงที่สม่ำเสมอจะสร้างอาณาจักรเดียวของยุคทอง

คติพจน์: ผู้ที่รักษาสมดุลระหว่างคาร์มากับโยคีคือโยคีที่ประสบความสำเร็จ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ เริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของละครนี้ ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้อีกจากพ่อแล้วและเหตุนี้เองลูกจึงเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า
- คำถาม:** สมญาใดของพ่อที่ไม่สามารถให้แก่ผู้ก่อตั้งศาสนาได้?
- คำตอบ:** พ่อคือสัตว์กูรู ไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาใดสามารถถูกเรียกว่าเป็นกูรู เพราะกูรูคือผู้ที่ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และพาลูกไปสู่ความสุข ดวงวิญญาณทั้งหลายของศาสนาที่ก่อตั้งโดยผู้ก่อตั้งศาสนาเหล่านั้นติดตามพวกเขาลงมา ผู้ก่อตั้งศาสนาเหล่านั้นไม่ได้นำใครกลับไป เมื่อพ่อมา ท่านพาทุกดวงวิญญาณกลับบ้าน เหตุนี้เองท่านคือสัตว์กูรูของทุกคน
- เพลง:** จงนำพาเราออกไปจากโลกของบาปนี้สู่สถานที่พักผ่อนและความสบายเถิด...

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงบรรทัดนี้แล้ว นี่คือน้ำใจของบาป ลูกๆ ก็รู้ด้วยว่านี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป คำว่า “บาป” นั้นเลวร้ายมาก แต่ผู้คนไม่สามารถเข้าใจว่าแท้จริงแล้วโลกนี้คือโลกของดวงวิญญาณบาปแน่นอนที่ต้องเคยมีโลกของดวงวิญญาณบุญด้วยเช่นกันและนั่นเรียกว่าสวรรค์ โลกของดวงวิญญาณบาปเรียกว่านรก มีการพูดถึงสวรรค์และนรกอย่างมากในบาร์ต เมื่อใครตายผู้คนก็พูดว่าเขากลายเป็นชาวสวรรค์แล้ว สิ่งนี้พิสูจน์ว่าเขาเคยเป็นชาวนรก และเขาได้ไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์สู่โลกที่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาเฝ้าแต่พูดอะไรก็ตามที่เข้ามาสู่จิตใจของเขา พวกเขาไม่เข้าใจความหมายที่ถูกต้องแม่นยำเลย พ่อมาและให้ความมั่นใจกับลูกๆ: เพียงแต่อดกลั้นอีกเล็กน้อย! ลูกได้อยู่อย่างหนักหน่วงมากด้วยภาระของบาป เวลานี้ลูกกำลังได้รับการทำให้เป็นดวงวิญญาณบุญ และลูกกำลังถูกนำไปสู่โลกที่เรียกว่าสวรรค์ ที่นั่นจะไม่มีบาปหรือความทุกข์ใดๆ ลูกๆ ได้รับความอดกลั้นแล้ว วันนี้ลูกอยู่ที่นั่นและวันพรุ่งนี้ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบของลูกและแล้วก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุขของลูก เมื่อคนป่วยอยู่ในการพักผ่อน หมอก็ให้ความมั่นใจกับเขาว่าเขาจะหายดีในไม่ช้า ที่นั่นมีความอดกลั้นที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกกลับมามีความสุขและไม่บริสุทธิ์อย่างยิ่ง เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกๆ เป็นผู้เชื่อในพระเจ้า ท่านให้คำแนะนำของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ฤษี ฯลฯ ได้พูดอยู่เสมอว่าพวกเขาไม่รู้จักรักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ใครรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างเล่า? ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรหรือจากใครที่พวกเขาสามารถมาถึงสิ่งนี้ได้ ไม่มีใครรู้ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน และตามละคร ก่อนอื่นทำให้ลูกๆ ไปเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าและแล้วบอกความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก นั่นคือพ่อเปิดดวงตาที่สามแห่งความรู้ของลูก ลูกได้รับการทำให้รู้แจ้งแล้ว เมื่อใครบางคนสูญเสียการมองเห็น เขาก็กลายเป็นคนตาบอด เวลานี้มนุษย์ไม่มีดวงตาที่สามของความรู้ หากในฐานะที่เป็นมนุษย์พวกเขาไม่รู้จักรักพ่อและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง พวกเขาก็กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ขาดสติปัญญา ในเพลงก็จะพูดด้วยเช่นกันว่า: บางคนตาบอด ลูกๆ ของเขาก็ตาบอดและผู้อื่นก็ตาดี พวกเขาแสดงภาพ สงครามมหาภารตะได้เกิดขึ้นและศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้มีการก่อตั้งขึ้นมา พ่อได้มาและสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณเพื่อที่จะให้อำนาจในการปกครองยุคทองแก่ลูก ดวงวิญญาณพูดว่า: นั่นคือราชา นั่นคือนักกฎหมาย ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองโลกจากพ่อผู้สร้างโลก ท่านคือผู้สร้างของสิ่งใด? ของโลกใหม่ พ่อสร้างโลกใหม่ ท่านคือผู้สร้างและท่านมีความรู้ทั้งหมดด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นรู้ประวัติศาสตร์ของทั้งโลก ไม่มีใครมีดวงตาที่สามของความรู้ ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อสามารถให้ดวงตาที่สามแก่ลูก ลูกรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก - โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน โลกที่ไม่มีตัวตนคือโลกของดวงวิญญาณ ชันยาสีพูดว่า: พวกเขาจะหลอมรวมไปกับธาตุบราห์มหรือพวกเขาจะหลอมรวมไปในแสง ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ลูกรู้ว่าลูกจะไปและอาศัยอยู่ในธาตุบราห์ม ดินแดนแห่งความสงบคือบ้านของลูก พวกเขาพูดว่าธาตุบราห์มคือพระเจ้า มีความแตกต่างอย่างมาก! บราห์มเป็นวัตถุธาตุ เช่นที่ท้องฟ้าคือวัตถุธาตุ เช่นนั้นบราห์มก็เป็นวัตถุธาตุด้วยเช่นกัน สถานที่ซึ่งเราดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่เรียกว่าบ้านที่แสนหวาน นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณทั้งหลาย ลูกๆ รู้ว่าดวงวิญญาณไม่สามารถหลอมรวมเข้าไปในธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่ได้และดวงวิญญาณไม่สามารถถูกทำลาย ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วนี้ก็ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน ละครนี้มีนักแสดงมากมาย เวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกันเมื่อนักแสดงทั้งหมดมาปรากฏตัว เมื่อบทละครมาถึงจุดจบ นักแสดงทั้งหมดและผู้สร้าง ฯลฯ ก็ขึ้นมาแสดงด้วยตนเองที่ เวลานี้ละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้กำลังจะมาถึงจุดจบแล้วและแล้วก็จะซ้ำรอยอีกครั้ง ในการละเล่นที่มีขีดจำกัดสามารถมีบางการเปลี่ยนแปลง

ละครนั้นกลับมาเก่า นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัดที่ไม่สูญสลายและคงอยู่ตลอดไป พอทำให้ลูกเป็นตริกาลดาร์ชิและตริเนตรี ไม่ใช่ทั้งเหล่าเทพหรือผู้ที่เป็นของสกุลศุทระจะสามารถเป็นตริกาลดาร์ชิได้ เพียงลูกผู้เป็นของสกุลบราห์มินเท่านั้นคือตริกาลดาร์ชิ ลูกไม่สามารถได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้จนกว่าลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของต้นไม้และทุกศาสนา ลูกกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ด้วย พ่อจะทำให้ลูกๆ ของท่านเป็นเหมือนกับตัวท่านเองใช่ไหม? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ท่านทำให้ลูกๆ ทั้งหมดเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าและตริกาลดาร์ชิ เวลาที่ลูกๆ ต้องบอกทุกคนว่าชีบบาบาได้มาแล้วและให้จดจำท่าน ผู้ที่กลายเป็นผู้เชื่อในพระเจ้ายึดรักพ่ออย่างมาก พ่อก็รักลูกด้วยเช่นกัน ท่านให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก ได้มีการจดจำกันว่า: ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายลูกนำพาไปสู่การทำลายและผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักลูกนำพาไปสู่ชัยชนะ บางคำในกิตีนั้นจริงแท้ ศรีมัททกวัตคิดาคือคัมภีร์ที่สูงส่งที่สุด เป็นคัมภีร์ของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ได้มีการอธิบายว่า: มีสี่คัมภีร์ศาสนาหลัก ผู้คนของศาสนาอื่นที่มาเพียงเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเท่านั้น ไม่มีเรื่องของอาณาจักร พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่ากูรู งานของกูรูคือการพาทุกคนกลับ เมื่ออับราฮัม พระพุทธเจ้าและพระคริสต์มาราชวงศ์ของพวกเขาติดตามพวกเขามา กูรูคือผู้ที่ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และพาไปสู่ความสุข ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่มาเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขา ที่นั่นหลายต่อหลายคนถูกเรียกว่ากูรู อย่างไรก็ตามแม้แต่บราห์มา วิษณุและชางกาก็ไม่สามารถถูกเรียกว่ากูรู เพียงชีบบาบาเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ผู้คนร้องเรียกหารามเดียว ชีบบาบายังถูกเรียกว่ารามด้วยเช่นกัน มีภาษามากมาย และดังนั้นจึงได้มีการให้ชื่อมากมายแก่ท่าน แต่ชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีวา ท่านถูกเรียกว่าโสมนาถด้วย (เจ้าแห่งน้ำทิพย์) ท่านให้น้ำทิพย์แก่ลูกดื่ม นั่นคือท่านให้ทรัพย์สินสมบัติของความรู้แก่ลูก อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของน้ำ ฯลฯ ท่านกำลังทำให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปิติเป็นการส่วนตัว พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านทำให้ลูกๆ กลายเป็นแม่น้ำของความรู้ มีเพียงมหาสมุทรเดียวและแม่น้ำมากมายก็ปรากฏขึ้นจากเพียงมหาสมุทรเดียว เวลาที่ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลาที่ทั้งโลกคือสถานที่ของราวัน ไม่ได้เป็นเพียงลังกาที่เป็นของราวัน ทั้งโลกคืออาณาจักรของราวัน จะมีผู้คนน้อยนิดอย่างยิ่งในอาณาจักรของราม เพียงเวลานี้เท่านั้นที่สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก บาบาได้อธิบายแล้วว่า ท่านก่อกำเนิดสามศาสนา: บราห์มิน เทพและนักรบ ผู้ก่อกำเนิดศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดเข้าไปสู่สกุลพ่อค้าและสกุลศุทระและก่อกำเนิดศาสนาของพวกเขาเอง พ่อลดใจการทำลายศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนด้วย พวกเขาแม้กระทั่งได้ทำภาพตรีมูรติไว้ในบาร์ด แต่พวกเขาทำสัญลักษณ์ของชีวาหายไปจากภาพนั้น เป็นไปด้วยสัญลักษณ์ของชีวาที่ได้มีการพิสูจน์ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาทำการก่อกำเนิดผ่านบราห์มาและการหล่อเลี้ยงผ่านวิษณุ ท่านเรียกว่าการันการวันฮาร์ ท่านเองก็ทำการกระทำและสอนลูกๆ ด้วยเช่นกัน ท่านอธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปด้วยเช่นกัน ไม่ว่ากรรมใดก็ตามที่ลูกทำในอาณาจักรของราวันสิ่งเหล่านั้นเป็นบาป ไม่ว่ากรรมใดก็ตามที่ลูกทำในยุคทองสิ่งเหล่านั้นเป็นกลาง ที่นี้มีแต่กรรมที่เป็นบาปเท่านั้น เพราะเป็นอาณาจักรของราวัน ก็เลยทั้งทำไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ทุกๆ ประเด็นต้องเป็นที่เข้าใจและอธิบายในหนึ่งวินาที ผู้คนเหล่านั้นอธิบายความหมายของ “โอม” ในรายละเอียดอย่างมาก พ่อพูดว่า: โอม หมายถึง “ฉันคือดวงวิญญาณ และนี่คือร่างของฉัน” ช่างง่ายดายอย่างยิ่ง! ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข วัดของกฤษณะเรียกว่าดินแดนแห่งความสุขด้วยเช่นกัน นั่นคือดินแดนของกฤษณะ ผู้เป็นแม่ทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อไปสู่ดินแดนของกฤษณะ ลูกไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไป เพราะลูกได้รับความรู้แล้ว ไม่มีมนุษย์อื่นใดมีความรู้นี้ พ่อกลับไปหลังจากที่ได้ทำให้ลูกบริสุทธิ์ ดังนั้น ใครเล่าทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์อีก? ไม่มีใครสามารถตอบสิ่งนี้ได้ ชายและหญิงทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา คือสิดา พ่อได้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ทุกคนอยู่ในกรงขังของราวัน นี่คือนิรันดร์ของความสุข พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข เพียงลูกเท่านั้นที่เห็นพ่อเช่นนั้น หลังจาก 5000 ปี ดวงวิญญาณของลักษมีและนารายณ์เวลานี้มีความรู้ ฉันจะกลายเป็นเด็กนี้(กฤษณะ)และแล้วเมื่อฉันแก่ชรา ฉันก็จะทิ้งร่างของฉันและรับอีกร่างหนึ่งในวิธีนี้ ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดคือปารวตี ชีบบาบา กำลังบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นอมตะและพาไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ นี่คือนิรันดร์ของความสุข ลูกๆ ปารวตีทั้งหมดกำลังรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะจากเจ้าแห่งความเป็นอมตะ ลูกกลายเป็นเช่นนั้นอย่างแท้จริง ด้วยการจดจำพ่อ ลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาเป็นอมตะ นั่นคือสถานที่ซึ่งไม่มีเรื่องของความทุกข์ ลูกรับอีกร่างหนึ่งที่นั้นอย่างง่ายดายเหมือนงูลอกคราบและรับอีกร่างหนึ่ง ตัวอย่างทั้งหมดนั้นอ้างอิงถึงเวลานี้ ตัวอย่างของแมลงที่ส่งเสียงก็อ้างอิงถึงเวลานี้ด้วย ลูกๆ บราห์มินทำอะไรอยู่? ลูกเปลี่ยนแมลงที่มีกิเลสให้กลายเป็นเทพ สิ่งนี้อ้างอิงถึงมนุษย์ เรื่องราวของแมลงที่ส่งเสียงนั้นเป็นเพียงตัวอย่าง ลูกๆ บราห์มินกำลังรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะจากพ่อเวลานี้ ลูกนั่งและส่งเสียงของความรู้ให้แก่ผู้อื่นที่จะทำให้พวกเขาเปลี่ยนจากมนุษย์ไปสู่เทพเทวดานางฟ้าแห่งสวรรค์ ไม่ใช่ทุกคนสามารถกลายเป็นเทวดานางฟ้าด้วยการจุ่มลงไปในทะเลสาบมานัสโรวาร์ ทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งผิด ลูก

เคยรับฟังสิ่งเท็จมาในเวลาที่เวลานี้พอบอกสัจจะแก่ลูก พ่อพูดว่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกเข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ไม่มีตัวตน กำลังพูดความรู้กับลูกด้วยปากนี้และลูกกำลังรับฟังด้วยหูของลูก ลูกต้องกลับมามีสำนึก เป็นดวงวิญญาณและพระเจ้าก็ทำให้ลูกตระหนักรู้ว่าท่านคือใคร ไม่มีใครอื่นสามารถทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณได้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถพูดว่า: จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ผู้คนลองวันเกิดของชีวะ แต่ไม่มีใครรู้ว่าการเกิดของท่านเกิดขึ้นอย่างไร พ่อเองมาและอธิบาย: พ่อเข้ามาในร่างเก่าที่ธรรมดา และ บราห์มามาจากที่ใดเล่า? ร่างที่ไม่บริสุทธิ์นั้นเป็นที่ต้องการ ท่านจะไม่สร้างบราห์มินด้วยการเข้าไปในอะแควบราห์มา ผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ท่านพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์และในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ได้มีการจดจำกันว่า: การก่อตั้ง(ของศาสนาเทพ)เกิดขึ้นด้วยบราห์มาและแล้วผู้ที่รับความรู้นี้ก็กลายเป็นเทพ ผู้คนสับสนเมื่อพวกเขาเห็นภาพถ่ายของบราห์มา พวกเขาพูดว่านั่นคือภาพถ่ายของดาต้า แนนอนที่ประชาบิดาบราห์มาต้องอยู่ที่นี้อย่างแน่นอน ท่านจะสามารถสร้างปวงประชาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้อย่างไร? มีบราห์มากุมารและกุมารีผู้เป็นลูกของประชาบิดาบราห์มานับพันๆคน สิ่งนี้ไม่ใช่การพูดเท็จ เรา กำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากชีพบบา ได้มีการอธิบายแก่ลูกว่าผู้ นั่นคืออะแควบราห์มา ประชาบิดาต้องอยู่ในโลกที่มีตัวตน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นี้ต่อมาได้กลับมาบริสุทธิ์ สิ่งเดียวกันนี้ใช้กับลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะด้วยหูของลูก ส่งเสียงของความรู้และอยู่อย่างไม่วางเว้นในการรับใช้ผู้อื่นที่ทำให้พวกเขาตัดเทียมกับลูกเอง

2. จงกลับมาเต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปิติเช่นพ่อ ตีมน้ำทิพย์ของความรู้และให้ผู้อื่นดื่มด้วยเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้มีความพยายามที่สูงส่ง ผู้ที่ทำให้สภาพของลูกมั่นคงและสม่ำเสมอด้วยมนต์อันยิ่งใหญ่ของ "ทำตามพ่อและมองดูพ่อ"

รักษามนตรา "ทำตามพ่อและมองดูพ่อ" ของลูกไว้เบื้องหน้าลูกอย่างต่อเนื่องและก้าวต่อไปในสภาพที่สูงขึ้น บินต่อไป อย่างมองดูดวงวิญญาณทั้งหมด เพราะวิญญาณทุกดวงเป็นผู้เพียรพยายาม ผู้เพียรพยายาม มีความดีบางอย่างและบางอย่างก็ขาดหายไป พวกเขายังไม่สมบูรณ์ ดังนั้นจงตามพ่อ ไม่ใช่พี่น้องชายหญิง เช่นเดียวกับที่พ่อสม่ำเสมอ เช่นเดียวกัน ผู้ที่ทำตามพ่อก็จะกลับมาสม่ำเสมอโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: อย่าได้รับอิทธิพลจากความคิดของผู้อื่น แต่จงกลายเป็นเพชรพลอยผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวก สำหรับตัวลูกเองและผู้อื่น

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาเพื่อให้ดวงตาที่สามของความรู้แก่ลูก ซึ่งด้วยสิ่งนี้ที่แสงของลูก ดวงวิญญาณถูกจุดขึ้นมา
- คำถาม:** เหตุใดพ่อจึงเรียกได้ว่าคารันการวันฮาร์? อะไรที่ท่านทำด้วยตัวท่านเองและอะไรที่ท่านคลำใจให้ผู้อื่นทำ?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: พ่อทำงานของการพูดมูร์ลีให้แก่ลูกๆ พ่อพูดมูร์ลีแก่ลูก ให้มนตราแก่ลูกและทำให้ลูกมีค่า และแล้วพ่อก็ทำพิธีเปิดสวรรค์ผ่านลูกๆ ลูกกลายเป็นผู้นำศาสน์และให้ศาสน์แก่ทุกคน พ่อให้การกำหนดแก่ลูกๆ นี่คือการเมตตาและพรของพ่อ
- เพลง:** ใครได้มาที่นี้ในเวลาเช้าตรู่?

โอม ขานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนั้นแล้ว ใครมาปลุกเราลูกๆ ให้ตื่นในตอนเช้าตรู่ เพื่อที่ดวงตาที่สามของความรู้ของเราเปิดขึ้นอย่างสมบูรณ์? ดวงตาที่สามของความรู้ของเราได้ถูกเปิดขึ้นด้วยมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มีการกล่าวว่าพ่อคือผู้เดียวที่จุดแสงของเราแต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านคือพ่อ พวกบราห์มสมาจีเชื่อว่าท่านคือเปลวไฟ แสงสว่าง พวกเขาเฝ้ารักษาตะเกียงให้จุดอยู่เสมอในวัดของพวกเขาเพราะพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าอยู่ในรูปของแสง เหตุนี้เองพวกเขาก็จุดตะเกียงในวัดของพวกเขา พ่อไม่ได้จุดตะเกียงของลูกด้วยไม้ขีด นี่คือบางสิ่งที่พิเศษสุดอย่างสมบูรณ์ ได้มีการร้องเพลงว่า: หนทางและวิธีการของพระเจ้าพิเศษสุด เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าพ่อมาและสอนความรู้และโยคะแก่ลูกเพื่อที่จะประทานครุฑพยับจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก อย่างแน่นอนที่ต้องมีบางคนที่ต้องสอนสิ่งนี้แก่ลูก ร่างกายจะไม่สอนสิ่งใดเลย เป็นดวงวิญญาณนั้นที่ทำทุกสิ่ง สันสการ์ที่ดีและไม่ดีอยู่ในดวงวิญญาณ เพราะการคงอยู่ของราวันเวลานี้ สันสการ์ของมนุษย์จึงไม่ดี นั่นคือกิเลสทั้งห้าได้เข้าไปในทุกคน กิเลสทั้งห้าเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในเหล่าเทพ เมื่อมีอำนาจการปกครองของเทพในบาร์ต สันสการ์ที่ไม่ดีเหล่านี้ก็ไม่ได้คงอยู่ ลูกเคยเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด เหล่าเทพมีสันสการ์ที่ดีเช่นนั้นและเวลานี้ลูกกำลังสร้างสมสันสการ์เหล่านั้น พ่อเท่านั้นที่มาและประทานครุฑพยับจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ต่อทุกคนในหนึ่งวินาที มีกูรู นักบุญ ฯลฯ บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของหนทางนั้น แต่ไม่มีใครในพวกเขาที่สามารถประทานครุฑพยับจากบาปและความไม่บริสุทธิ์หรือการหลุดพ้นแม้หนึ่งคนได้ เป็นเมื่อพ่อได้มาเท่านั้นที่ทุกคนได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้คนเรียกหาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเพื่อให้ท่านมาและทำลายโลกที่ไม่บริสุทธิ์และทำพิธีเปิดโลกที่บริสุทธิ์ นั่นคือเปิดประตูของโลกที่บริสุทธิ์ พ่อมาและเปิดประตูด้วยผู้เป็นแม่ชีพชัคตี คำว่า“ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” ได้มีการจดจำกันมา ไม่มีหญิงใดของเวลานี้ได้รับการคารวะเพราะไม่มีใครในพวกเขาสูงส่ง เป็นผู้ที่เกิดด้วยพลังโยคะที่ถูกเรียกว่าสูงส่ง ลักษณะและนารายณ์เรียกว่าสูงส่ง เมื่อเหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในบาร์ต บาร์ตก็สูงส่ง มนุษย์ไม่รู้สิ่งเหล่านี้ พวกเขาเฝ้าแต่ทำแผนการของตัวพวกเขาเอง คานธีก็ต้องการอาณาจักรของรามด้วยซึ่งพิสูจน์ว่านี่คืออาณาจักรของราวัน บาร์ตไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องมี บาบูจีที่ไม่มีขีดจำกัด(พ่อ) the unlimited Babuji (Father) ในการก่อตั้งอาณาจักรของรามและทำลายอาณาจักรของราวัน เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าอาณาจักรของราวันจะถูกเผา ดวงวิญญาณทั้งหมดกำลังหลับใหลของความรู้ ลูกรู้ว่าลูกเคยหลับใหลอยู่ด้วยและพ่อนั้นได้มาและปลุกลูกให้ตื่น กลางคืนของความเลื่อมใสศรัทธากำลังมาถึงตอนสิ้นสุดและกลางวันกำลังจะเริ่มต้น กลางคืนกำลังสิ้นสุดและกลางวันกำลังเริ่มต้น พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลานั้นท่านให้นิมิตที่สูงส่งและดวงตาที่สามของความรู้แก่ลูกๆ ซึ่งด้วยสิ่งนี้ลูกรู้จักทั้งโลก ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่านี่คือละครที่ไม่สูญสลายที่ได้กำหนดไว้แล้วและนั่นก็เฝ้าแต่หมุนไป เวลานั้นลูกได้ตื่นแล้วแต่ทั้งโลกกำลังหลับอยู่ เวลานั้นลูกๆ รู้ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก- โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน ที่เหลือทั้งหมดของโลกกำลังหลับใหลในการหลับใหลของความรู้ของกุมภกรรณ ไม่มีใครรู้ว่าใครคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พวกเขาไม่พูดว่า: มาและบอกความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลกแก่เรา พ่อพูดว่า: ด้วยความรู้จักรวาลโลกนี้ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองของโลก เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกกลับมามีบริสุทธิ์ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าการทำลายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า สงครามต้องเกิดขึ้น ไม่มีสงครามระหว่างฆราวาสกับพินดาवास ใครคือพินดาवास? ไม่มีใครรู้ ไม่มีเรื่องของกองทัพ ฯลฯ ลูกมีดวงวิญญาณสูงสุดจากเหนือโลกนี้เป็นฝ่ายของลูกในทางปฏิบัติ ลูกได้รับมรดกจากพ่อท่านนั้น ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณกฤษณะใช้ 84 ชาติเกิดและเวลานี้เขากำลังได้รับมรดกจากพ่ออีกครั้งหนึ่ง ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกชั่วร้าย เวลานี้อย่างแน่นอนที่ลูกๆ ต้องกลับมาสะโตประธานก่อนการทำลายล้างเกิดขึ้น คงกลับมาบริสุทธิ์เช่น

ดอกบัวขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก คำว่า“พระเจ้าพูด” ได้รับการจดจำ ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้าน กลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดเดี๋ยวนี้อะไรก็เหมือนเดิม สิ่งนี้ทั้งหมดถูกกำหนดไว้ในละคร โลกต้องกลับมาสะโตประธาน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วย สิ่งนี้ไม่ได้ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าโดยพระเจ้า ละครกรรมของละครได้ถูกสร้างขึ้นในวิธีนี้ นี่คือนั่นที่พอนั่งที่นี้และอธิบาย พอมานั่งครั้งที่สองของวงจรกำลังจะสิ้นสุด พอดูว่า: พอมานั่งกลางคืนกำลังสิ้นสุดและกลางวันจะเริ่มต้น ผู้คนพูดถึงกลางคืนของชีวิตด้วยเช่นกัน ผู้กราบไหว้บูชาของชีวิตมีความเชื่อในกลางคืนของชีวิต รัฐบาลได้ยกเลิกการเฉลิมฉลองวันนั้นอย่างเป็นทางการวันหยุด มิฉะนั้นวันหยุด(holiday)นั้นก็จะดำเนินต่อไปเป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งเดือน ไม่มีใครรู้ว่าชีวิตบาบาคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน เพียงท่านเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และประทานความสุขสำหรับทุกคน วันเกิดของท่านควรจะได้รับเฉลิมฉลองด้วยความโอฬารตระการตาโดยผู้ที่อยู่ในทุกศาสนาเป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งเดือน พอได้มาและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์โดยตรงให้แก่บาร์ต โดยเฉพาะ เมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์ ก็เคยเป็นอาณาจักรของเทพ ไม่มีศาสนาอื่นใดคงอยู่ในเวลานั้น เหล่าเทพเคยเป็นนายของทั้งโลก ไม่มีการแบ่งแยกใดๆเลย เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: อีกครั้งหนึ่งที่เรากำลังได้มาซึ่งอาณาจักรของความสงบ ความสุขและความมั่งคั่งอันสูงส่งของเราที่มีความแข็งแกร่งไม่ไหวหวั่นสิ้นคลอน 5000 ปีที่แล้วเช่นกันที่ลูกได้รับการรดน้ำที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ในอาณาจักรของสุริยวงศ์และจันทร์ทวารวดี ได้รับการจดจำว่า: ราชารามเป็นเช่นไรปวงประชาของรามก็เป็นเช่นนั้น ไม่มีความไร้ศีลธรรมจรรยาที่นั่น บาบาได้อธิบายแก่ลูกเกี่ยวกับบราห์มาและวิษณุแล้วว่าจะอะไรคือความสัมพันธ์ต่อกันของพวกเขา พวกเขาได้สร้างภาพที่อัศจรรย์ใจเช่นนั้นที่แสดงให้เห็นว่าบราห์มาปรากฏออกมาจากสะดือของวิษณุ! บาบาอธิบายว่า ลักษณะและนารายณ์กลายเป็นสรีระและบราห์มา แม่ของชาวโลกและพ่อของชาวโลกในตอนสุดท้าย ทั้งสองนี้กลายเป็นวิษณุ นั่นคือลักษณะและนารายณ์ พอนั่งที่นี้และอธิบายว่าภาพลักษณ์เหล่านั้นทั้งหมดที่ลูกเห็นไม่ถูกต้อง แม้แต่ภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตของชีวิตที่พวกเขาสร้างขึ้นก็ไม่ถูกต้อง พวกเขาได้สร้างภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตเพื่อความเลื่อมใสศรัทธา จุติจะสามารถได้รับการกราบไหว้บูชาได้อย่างไร? พวกเขาไม่แม้จะเข้าใจเกี่ยวกับบราห์มา วิษณุ และชางก้า พวกเขาพูดถึงตรีมูรติบราห์มา พวกเขาแม้พูดถึงการสร้างด้วยบราห์มาและการหล่อเลี้ยงด้วยวิษณุ แต่บราห์มาไม่ได้ทำการก่อตั้ง บราห์มาจะทำการก่อตั้งสวรรค์หรือ? ไม่เลย! เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ทำการก่อตั้งสวรรค์ ดวงวิญญาณนี้ไม่บริสุทธิ์และเรียกได้ว่าเป็นบราห์มาที่มีตัวตน และแล้วดวงวิญญาณนี้จะกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้าน และแล้วเขาจะไปสู่ยุคทองและกลายเป็นนารายณ์ ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ประชาบิดาบราห์มานั้นจำเป็นที่นี้ อย่างไรก็ตามพวกเขาได้แสดงภาพลักษณ์ของท่านที่คงอยู่ที่นี่ ท่านเองเดียวกัน ในความเป็นจริงเครื่องประดับของความรู้เป็นของลูก แต่พวกเขาได้ให้สิ่งเหล่านี้แก่วิษณุ หลังจากที่พวกเขากระทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังพวกเขาก็มีนิมิต ชื่อของมีราได้รับการจดจำ ในบรรดาผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เป็นชายอันดับหนึ่งคือนาราดและในบรรดาผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เป็นหญิงนั้นมีราได้รับการจดจำ เวลานั้นลูกกำลังรับฟังความรู้เพื่อที่จะกลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษณะหรือนารายณ์ การแต่งงานของลูกเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน พวกเขาได้แสดงว่านาราดไปสู่การชุมนุมและถามว่าเขาสามารถแต่งงานกับลักษณะได้หรือไม่ เวลานั้นลูกกำลังกลับมาที่มีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษณะนี้เรื่องราวทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พอนั่งที่นี้และอธิบายสิ่งที่จริงแท้แก่ลูก ลักษณะได้คงอยู่ในยุคทองขณะที่นาราด ผู้เลื่อมใสศรัทธา คงอยู่ในยุคทองแดง นาราดจะเข้ามาในยุคทองได้อย่างไร? เป็นราเดและกฤษณะผู้ที่ได้รับชื่อว่าลักษณะและนารายณ์หลังจากการแต่งงานของพวกเขา ผู้คนของบาร์ตไม่รู้แม้กระทั่งสิ่งนี้ มีความมืดของความรู้ไม่รู้อย่างมาก! พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ ท่านทำให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ด้วย เวลานั้นลูกควรจะได้ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับวิธีการอธิบายแก่ผู้อื่น พอนั่งที่นี้และอธิบายว่าภาพต่างๆได้ถูกสร้างขึ้นอย่างไร พวกเขาได้แสดงภาพเนห์รู ปรากฏออกมาจากสะดือของคานธีจี มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างวิษณุเทพและมนุษย์นั้น! เวลานั้นลูกๆ ท่านนั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกมีประสบการณ์ความสุขต่างลำดับกันไป พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนเรา ลูกไม่เคยได้ยินสิ่งเหล่านี้ก่อนหน้านั้นเพราะพวกเขาได้เขียนว่ากิตะพูดโดยพระเจ้ากฤษณะ พระเจ้ามาเมื่อใดและเมื่อใดที่ท่านพูดกิตะ? ไม่มีวันหรือเวลา! พวกเขาพูดว่าช่วงระยะเวลาของวงจรเป็นหลายแสนปี ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของใครอื่น เวลานั้นพอนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ต้นไม้ของบราห์มินเฝ้าแต่เติบโต จำนวนของลูกกำลังเติบโตมากขึ้นและก็จะเป็นจำนวนนับไม่ถ้วน ลูกๆ รู้ว่ามีสกุลที่แตกต่างกันไปรอบวงจรอย่างไร สกุลของเราบราห์มินสูงส่งที่สุด เราคือนักสังคมสงเคราะห์ที่แผ่ดวงที่แท้จริงของบาร์ต พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังทำให้เราทำงานรับใช้ เราทำงานรับใช้ทางจิตขณะที่ผู้คนเหล่านั้นทำงานรับใช้ทางโลก เมื่อพวกเขาถามลูกว่าลูกกำลังรับใช้บาร์ตอย่างไร บอกพวกเขาว่า: เราคือผู้รับใช้ทางจิต เรากำลังทำให้มีพิธีเปิดและการก่อตั้งสวรรค์ขึ้น ชีวิตบาบาคือคาร์เนคาราวินฮาร์และท่านกำลังให้เราทำทุกสิ่ง ท่านก็ทำสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ใครพูดมุรี? ท่านกระทำการกรรมเช่นนั้น ท่านสอนลูกทำวิธีเดียวกัน ท่านให้มนตราที่ยิ่งใหญ่แก่ลูก: มานมานะบาป! ท่านสอนวิธีกระทำการกรรมแก่ลูก และแล้วท่านก็บอกลูกว่า: เวลานั้นสอนผู้อื่น! เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าคาร์เนคาราวินฮาร์ ลูกๆ ให้คำ

สอนเดียวกันด้วยว่า: จดจำพ่อและมรดก! ลูกๆ ต้องทำให้สาสน์นี้ไปถึงทุกหนแห่ง ไม่ควรจะเป็นว่าลูกให้สาสน์นี้แก่ผู้อื่น และตัวลูกเองไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง แล้วอะไรจะเกิดขึ้น? ผู้อื่นก็จะทำความเพียรพยายามและไปล้าหน้าขณะที่ผู้ที่ให้สาสน์แก่พวกเขาจะถูกทิ้งอยู่ข้างหลัง เมื่อลูกไม่ได้ทำความเพียรพยายามสำหรับการจดจำระลึกถึงลูกไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ผู้อื่นจะกลับมามีสิริด้วยวิธีการจรรโลงแห่งการจดจำระลึกถึง เช่นที่บาบาได้ให้ตัวอย่างของหญิงผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะ พวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างมาก แม้ว่าพวกเขาไม่ได้พบกับบาบาพวกเขาก็ยังคงเขียนจดหมายถึงบาบา: “บาบาเวลานี้ฉันเป็นของท่าน อย่างแน่นอนฉันจะอยู่อย่างบริสุทธิ์” ลูกๆ มีสติปัญญาที่มีความรักต่อพ่อ ลูกประจำของลูกถูกสร้างขึ้น มีลูกปัดอยู่ในลูกประจำของวิษณุและลูกประจำของรุตรัค ที่นั่นลูกหิบบลูกประจำ พูและลูกปัดคู่มายืนในมือของลูกเป็นอันดับแรก ลูกคารวะต่อพวกเขา และแล้วก็มีลูกประจำ ลูกกำลังทำให้บารัตเป็นสวรรค์และดังนั้นลูกประจำนี้จึงเป็นอนุสรณ์ของลูก พ่อได้สร้างไฟบูชาญญะของความรู้ของกิตะ ทั้งโลกเก่าจะถูกสังเวยเข้าไปในไฟบูชาญญะของความรู้ พ่อคือพ่อผู้เป็นที่รักมากที่สุด ท่านให้มรดกของความสุขอย่างต่อเนื่องแก่ลูกเป็นระยะเวลา 21 ชาตเกิดในอนาคต ผู้ที่ได้ประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาในวงจรที่แล้วอย่างแน่นอนที่จะมาอีกครั้งหนึ่งตามแผนของละคร พ่อพูดว่า: ลูกๆ หากลูกต้องการไปสู่ดินแดนแห่งความสุข กลับมาบริสุทธิ์! จดจำพ่อ! ลูกต้องไม่ร้องขอความเมตตาหรือการช่วยเหลือ ไม่เลย พ่อช่วยเหลือทุกคน แต่เป็นลูกที่ต้องทำความเพียรพยายาม ไม่มีเรื่องของพร พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างต่อเนื่อง! เป็นหน้าที่ของลูกที่จดจำพ่อ การให้การกำหนดแก่ลูกคือความเมตตาของท่าน ลูกอาจจะรับประทาน ดื่ม ท่องทวารไปทั่วแต่ลูกต้องรับประทานอาหารบริสุทธิ์เท่านั้น เรากำลังกลายเป็นเทพ ไม่ควรจะมีหัวหอมมาลา ที่นั่น ลูกต้องสละสิ่งทั้งหมดนั้นที่นั่น สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น แม้แต่เมล็ดของพวกนั้นก็ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ในทำนองเดียวกัน ไม่มีความเจ็บป่วยมาลา ในยุคทอง มองดูซิว่าเวลานี้มีความเจ็บป่วยปรากฏขึ้นมากมายเพียงใด! ไม่มีสิ่งใดไม่บริสุทธิ์ที่นั่น ทุกสิ่งสะโตประธาน มองดูว่าผู้คนที่นี่รับประทานอะไร! เวลานี้พ่อบอกลูกๆ ว่า: จดจำพ่อและตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมสายใยของตัวลูกเองกับพ่อเท่านั้นและลูกจะกลับมามีสิริ อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อดีตเป็นอดีต ลืมอดีตและทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสะโตประธานขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก อย่างแน่นอนกลับมาบริสุทธิ์ก่อนการทำลายเกิดขึ้น
2. คงอยู่อย่างซื่อตรงในการทำงานรับใช้ที่แท้จริงของการทำให้บารัตกลายเป็นสวรรค์ อาหารและเครื่องดื่มของลูกต้องผู้บริสุทธิ์อย่างมาก รับประทานอาหารที่บริสุทธิ์เท่านั้น

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นดอกกุหลาบทางจิตวิญญาณและกระจายกลิ่นหอมทางจิตวิญญาณของลูกให้กว้างไกล ในฐานะผู้รับใช้ทางจิตวิญญาณ
กุหลาบทางจิตวิญญาณกระจายกลิ่นหอมของจิตวิญญาณของพวกเขาออกไปกว้างและไกลด้วยทัศนคติทางจิตวิญญาณของพวกเขา จิตสูงสุดหลอมรวมอยู่ในสายตาของพวกเขาเสมอ พวกเขาเฝ้าดูที่จิต ดวงวิญญาณ และพูดกับดวงวิญญาณด้วย นั่นคือดวงวิญญาณ และนั่นเดินอยู่ใต้การปกป้องคุ้มครองของดวงวิญญาณสูงสุด คาราวันฮาร์ (ผู้ที่ทำให้ฉันเคลื่อนไหว) ของตัวฉันเอง ที่เป็นดวงวิญญาณ คือดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่มีประสบการณ์พระเจ้าอยู่กับพวกเขาในทุกวินาทีนั้นไม่สูญสลายอย่างต่อเนื่องและคงอยู่ในกลิ่นหอมทางจิตวิญญาณของพวกเขาอย่างต่อเนื่อง นี่เป็นความสามารถพิเศษอันดับหนึ่งของผู้รับใช้ทางจิตวิญญาณ

คติพจน์: การปราศจากอุปสรรคและประกาศสิทธิในอันดับหนึ่งในการทำงานรับใช้หมายถึงการเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคอันดับหนึ่ง

*** โอม ซานติ ***

รักษาความกระตือรือร้น (utsah) อย่างสม่ำเสมอ และเฉลิมฉลองด้วยความรื่นเริง (utsav)

วันนี้ พ่อผู้เป็นพระเจ้าของโลก (Vishweshwar) ได้มาเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะกับสิ่งสร้างของโลกอันสูงส่งของท่าน และเพชรพลอยดั้งเดิมอันล้ำค่าที่สูงส่ง ลูกๆที่รักและใกล้ชิดอย่างยิ่ง ดวงวิญญาณทั้งหมดในโลกเป็นลูกของพ่อผู้เป็นพระเจ้าของโลก อย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณบราห์มินเป็นดวงวิญญาณที่มีความรักและใกล้ชิดอย่างยิ่ง เพราะบราห์มินเป็นสิ่งสร้างดั้งเดิม ดวงวิญญาณบราห์มินจุติลงมาเกิดเป็นบราห์มินร่วมกับพ่อและกลายเป็นดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือในงานของพ่อ ดังนั้นบัพาดาจึงมาในวันนี้เพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของลูกๆที่จุติมาเกิดในชีวิตบราห์มิน ลูกกำลังรำไรอย่างมีความสุขด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นและเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อ บัพาดายินดีที่ได้เห็นชีวิตบราห์มินของลูกนี้ และด้วยความรักและความร่วมมือจากพ่อ พวกเขาจึงก้าวไปข้างหน้าด้วยความกล้าหาญในทุกงาน ลูกกำลังฉลองวันเกิดของบัพาดา และพ่อกำลังฉลองวันเกิดของลูกๆ เป็นวันเกิดของลูกบราห์มินด้วยใช่หรือไม่? ขอแสดงความยินดีเป็นสองเท่าจากบัพาดาพร้อมทั้งจากจักกะตัมบ้า และดวงวิญญาณพิเศษทั้งหมด มิตรที่เป็นแอดวานซ์ปาร์ตี้ของลูก พร้อมกับการโปรยดอกไม้สีทองแห่งความรักสำหรับชีวิตบราห์มินทางจิตของลูก นี่เป็นการแสดงความยินดีจากหัวใจ ไม่ใช่เพียงแต่คำพูด ดังนั้นขอแสดงความยินดีจากหัวใจของพ่อผู้ลอบประโลมหัวใจต่อดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหมด ไม่ว่าพวกเขาจะนั่งอยู่เบื้องหน้าบัพาดาเป็นการส่วนตัวหรืออยู่เบื้องหน้าพ่อในจิตใจของพวกเขา ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดีกับลูกๆทุกคนในทุกหนแห่ง

ในวันนี้ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธามีสำนึกเป็นพิเศษเกี่ยวกับรูปที่เป็นจุดของพ่อ ชีพแจนตีหรือชีพราตรีไม่ใช่อนุสรณ์ของรูปที่มีตัวตน แต่เป็นความสำคัญของพ่อที่ไม่มีตัวตนผู้เป็นจุดแห่งแสงซึ่งได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปของชีวลึงกัม ลูกๆทั้งหมดมีสำนึกถึงรูปที่เป็นจุดของพ่อในหัวใจของลูกเสมอ ดังนั้นลูกคือจุด และพ่อก็เป็นจุดเช่นกัน ดังนั้นในวันนี้ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดในบาร์ตได้มีความตระหนักเป็นพิเศษถึงความสำคัญในรูปที่เป็นจุด จุดมีความละเอียดอ่อนและมีพลังเช่นกัน ด้วยเหตุนี้พ่อผู้เป็นจุดกล่าวได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งพลัง คุณธรรม และความรู้ ดังนั้นคลื่นของความกระตือรือร้นเป็นพิเศษสำหรับวันเกิดจากหัวใจของลูกๆทุกคนจึงมาถึงบัพาดาตั้งแต่เวลาอมฤต เช่นที่ลูกๆเป็นตัวของการรักที่มีต่อพ่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการซักขงของพ่อสำหรับงานรับใช้ พ่อได้ซักขงอะไรขึ้น? ลูกๆทั้งหมดได้ซักขงชีพบาบาแล้ว พ่อจะซักขงแบบเดียวกันหรือไม่? ความรับผิดชอบของงานรับใช้ในรูปแบบที่มีตัวตนนั้นมอบให้กับลูก พ่อก็ซักขงเช่นกัน แต่ธอนไหนและที่ไหน? บัพาดาได้ซักขงแห่งความรักให้กับคุณสมบัติพิเศษของลูกๆ ทั้งหมดในหัวใจของท่าน ท่านจะซักขงมากเท่าไร? ไม่มีใครในโลกนี้ที่จะซักขงได้มากเท่า นี่ต้องเป็นฉากที่สวยงามมาก

ธแห่งคุณสมบัติพิเศษของลูกแต่ละคนโอบน้อมอยู่ในใจของบัพาดา ไม่ใช่แค่ลูกทุกคนที่ซักขง บัพาดาก็ซักขงเช่นกัน จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อลูกซักขงนี้? มีดอกไม้โปรยปราย เมื่อบัพาดาซักขงแห่งความรักในคุณสมบัติพิเศษของลูกๆ การโปรยอะไรจะเกิดขึ้น? ลูกแต่ละคนได้รับการโปรยปรายด้วยพร “ขอให้ลูกไม่สูญสลาย, ขอให้ลูกเป็นอมตะ, ขอให้ลูกไม่หวั่นไหวสั่นคลอน” พรเหล่านี้เป็นดอกไม้ที่ไม่มีวันสูญสลายของบัพาดา บัพาดามีความสุขยิ่งกว่าลูก ๆ สำหรับวันแห่งการจุติลงมา นี่คือการสำหรับวันชีพแจนตี มีความสุขและมีความสุขมากขึ้น เพราะอนุสรณ์ของวันแห่งการจุติลงมา มีการเฉลิมฉลองเป็นประจำทุกปี อย่างไรก็ตามเมื่อพ่อจุติลงมาในรูปแบบที่มีตัวตนของบราห์มาแล้ว บัพาดาโดยเฉพาะของพ่อชื่อว่ามีความสุขเป็นพิเศษหลังจากที่พลัดพรากจากลูกๆที่ใกล้ชิดที่นำรักมาเป็นเวลานานในขณะที่ท่านอยู่ในอาณาเขตสูงสุด มีดวงวิญญาณอื่นๆในอาณาเขตสูงสุดเช่นกันแน่นอน อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณของสิ่งสร้างแรก ผู้ที่จะกลับมาทักทายกับพ่อและเป็นมิตรร่วมทางในงานรับใช้ ได้พบกับท่านอีกครั้งหลังจากที่หายไปนานตั้งแต่จุติลงมา (ในตอนเริ่มต้น) ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่พลัดพรากจากกันมาเป็นเวลานานมาพบท่านอีกครั้ง เมื่อลูกพบใครบางคนที่ถูกพลัดพรากจากกันและเป็นคนที่ถูกรักอย่างสุดซึ้ง ลูกก็จะสัมผัสกับความสุขเป็นพิเศษ วันแห่งการจุติเป็นวันที่ได้พบกับสิ่งสร้างดั้งเดิมของท่านอีกครั้ง ลูกเข้าใจว่าลูกได้พบพ่อ และพ่อพูดว่า "พ่อได้พบลูก ๆ ของพ่อแล้ว" พ่อภาควุมิใจในสิ่งสร้างแรกของท่าน ลูกทุกคนคือสิ่งสร้างแรกใช่ไหม? ลูกไม่ใช่จักรวาลใช่ไหม? ลูกทุกคนคือสุริยะวงค์ สิ่งสร้างแรกใช่ไหม? ลูกกลายเป็นเทพจากบราห์มินใช่หรือไม่? ดังนั้นดวงวิญญาณบราห์มินจึงเป็นสิ่งแรกสร้าง ทุกคนคือสิ่งสร้างที่คงอยู่ตลอดไป ดวงวิญญาณของทั้งโลกเป็นสิ่งสร้าง อย่างไรก็ตาม ลูกคือผู้ที่คงอยู่ตลอดไปและเป็นสิ่งสร้างแรก ดังนั้น ลูกมีความซาบซึ้งสองเท่าใช่หรือไม่

ไม่?

วันนี้บรรดาเราจะให้คติพจน์พิเศษ วันนี้กล่าวได้ว่าเป็นวันแห่งเทศกาล ผู้คนฉลองชิพราตรีหรือชิพแจนต์เป็นเทศกาลรื่นเริง จดจำคติพจน์ของวันเทศกาลรื่นเริงนี้ไว้เสมอ: ทุกช่วงเวลาของชีวิตบราห์มินเป็นช่วงเวลาแห่งการเฉลิมฉลอง ชีวิตบราห์มินหมายถึงการฉลองเทศกาลอย่างสม่ำเสมอ การรักษาความกระตือรือร้นและให้ความกระตือรือร้นแก่ดวงวิญญาณด้วยทุกการกระทำของคุณ ดังนั้น คุณต้องฉลองเทศกาล รักษาความกระตือรือร้น และให้ความกระตือรือร้นกับผู้อื่น ที่ใดมีความกระตือรือร้น ไม่มีใครสามารถนำดวงวิญญาณเหล่านั้นออกไปจากความกระตือรือร้นนั้นได้ ไม่ว่าจะมีอุปสรรคประเภทใดมาอยู่เบื้องหน้าของพวกเขา เมื่อคุณมีความกระตือรือร้นชั่วคราว คุณก็ลืมทุกสิ่งไปไหม? ในช่วงเวลาที่คุณกำลังฉลองบางสิ่ง คุณสัมผัสกับความสุข และคุณจะไม่ทำอะไรอื่นเลย ดังนั้นในชีวิตบราห์มิน ทุกขณะเป็นเทศกาล กล่าวคือ ทุกขณะใช้ไปด้วยความกระตือรือร้น ในกรณีนี้จะมียะไรเกิดขึ้นอีกไหม? เมื่อคุณไปงานเฉลิมฉลองที่มีชีวิตจังกัด พวกเขามีอะไรที่นั่น? พวกเขามีการร่ายรำ ร้องเพลง เล่นเกม และอาหาร มีแค่สิ่งนี้ใช่ไหม? แล้วคุณทำอะไรตลอดวันในการเฉลิมฉลองชีวิตบราห์มิน? เมื่อคุณทำงานรับใช้ คุณทำสิ่งนั้นในขณะที่คิดว่ามันเป็นเกมไปไหม - หรือคุณรู้สึกว่ามันเป็นภาระ? ในโลกทุกวันนี้ เมื่อดวงวิญญาณที่ไม่มีความรู้ทำงานทางจิตแม้เพียงเล็กน้อย พวกเขาจะพูดว่าอย่างไร? “ฉันเหนื่อยมาก ฉันมีความกดดันในการทำงานอย่างมากในหัวของฉัน” อย่างไรก็ตามเมื่อคุณกลับมาหลังจากทำงานรับใช้แล้วคุณพูดว่าอะไร? “เรากลับมาแล้วหลังจากได้รับประทานผลไม้บำรุงกำลังของงานรับใช้” นี่เป็นเพราะว่าเมื่อคุณกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เมื่อนั้นผลของการรับใช้ที่คุณได้รับจะยิ่งใหญ่และสวยงามยิ่งขึ้นในทันที เมื่อคุณรับประทานผลทันที คุณจะได้รับพลังมากยิ่งขึ้น พลังแห่งความสุขของคุณเพิ่มขึ้น ด้วยเหตุนี้เอง ไม่ว่างานทางร่างกายจะหนักสักเพียงใด หรืออาจจะเป็นงานทางจิต มีการวางแผน คุณก็ไม่รู้สึกเหนื่อยล้าแต่อย่างใด คุณไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเป็นกลางคืนหรือกลางวัน ถ้าไม่มีนาฬิกา คุณจะรู้ไหมว่าเป็นเวลากี่โมงแล้ว? คุณกำลังเฉลิมฉลองด้วยงานรื่นเริง และดังนั้น งานรับใช้จึงให้ความกระตือรือร้นแก่คุณและทำให้คุณสามารถสัมผัสกับความสุขกระตือรือร้น

ในชีวิตบราห์มิน สิ่งแรก มีงานรับใช้ และอีกสิ่งคืออะไร? มายามา ลูกหัวเราะเมื่อได้ยินการกล่าวถึงมายา เพราะลูกเข้าใจว่ามายารักลูกมาก ลูกไม่ได้รักเธอ แต่เธอรักลูก ในการเฉลิมฉลอง ลูกดูเกมด้วย เกมไหนที่ทุกคนชอบมากในปัจจุบันนี้? ลูกเล่นเกมมิกกี้เมาส์มากมาย แม้แต่โฆษณาที่แสดงในเกมมิกกี้เมาส์ ผู้คนชอบดูการแข่งขันหรือเกมมิกกี้เมาส์ ดังนั้น ที่นี้เช่นกัน เมื่อมายามา มาแข่งกับเธอ เล็งเป้าไปที่เธอ! ลูกทำอะไรในเกม? ลูกบอกลูกโยนมาให้ลูก แล้วลูกก็โยนให้คนอื่น และเมื่อจับได้ ทีมของลูกจะเป็นฝ่ายชนะ ในทำนองเดียวกันนี้คือลูกบอลของมายา บางครั้งก็มาในรูปของค้นหา บางครั้งก็มาในรูปของความโกรธ จับมันและมองว่าเป็นเกมของมายา หากลูกเล่นเกมของมายาในขณะที่คิดว่าเป็นเกม ความกระตือรือร้นของคุณจะเพิ่มขึ้น แต่ถ้าลูกเห็นสถานการณ์ใดๆของมายาว่าเป็นศัตรู ลูกจะหวาดกลัว ในการดูมิกกี้เมาส์ บางครั้งลิงมา บางครั้งแมว บางครั้งสุนัข และบางครั้งหนู แต่ลูกกลัวไหม? ลูกสนุกกับการดูใช่หรือไม่? ดังนั้นที่นี้เช่นกัน ดูเกมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของมายาในรูปของการเฉลิมฉลอง ลูกจะพูดว่าอย่างไรถ้าใครบางคนกลัวในขณะที่ดูเกม? ในขณะที่คุณดูเกม ถ้าบางคนคิดว่าลูกบอลกำลังพุ่งเข้ามาหาพวกเขาและบางทีลูกบอกนั้นอาจโดนพวกเขา พวกเขาจะสามารถดูเกมได้หรือไม่? ดังนั้นดูเกมอย่างมีความสุขและเพลิดเพลิน ไม่ต้องกลัวมายา พิจารณาว่าเป็นความบันเทิง ถึงแม้ว่าจะมาในรูปสิ่งใดก็ตามก็ไม่ต้องกลัว มีความตระหนักรู้และความกระตือรือร้นอยู่เสมอว่าทุกช่วงเวลาของชีวิตบราห์มินคือเทศกาล ลูกกำลังชมเกมนี้อยู่ท่ามกลางสิ่งนั้น ลูกกำลังร่ายรำอย่างมีความสุข และลูกยังร้องเพลงสรรเสริญคุณสมบัติพิเศษและคุณธรรมของพ่อและครอบครัวบราห์มินด้วยเช่นกัน ตลอดงานการรับประทานบราห์มาโภชนาด้วยความสุข

ไม่มีใครในโลกนี้ได้รับอาหารที่บริสุทธิ์และเตรียมในการจดจำระลึกถึงมากเท่ากับลูก โภชนาที่เรียกว่าเป็นอาหารที่ขจัดความทุกข์ของลูก โภชนาที่ลูกเตรียมในการจดจำระลึกถึงขจัดความทุกข์ทั้งหมดของคุณเพราะด้วยการมีอาหารที่บริสุทธิ์ทั้งจิตใจและร่างกายของคุณจะกลับมามีชีวิต ถ้าเงินไม่บริสุทธิ์เข้ามาหาคุณ มันจะทำให้ความสุขของคุณหายไปและทำให้ลูกกังวล ยิ่งลูกมีเงินที่ไม่บริสุทธิ์มากเท่าไร ตัวอย่างเช่น ลูกอาจได้รับ 100,000 แต่มันจะนำมาซึ่งความกังวลหลายล้านเท่าและความกังวลกล่าวได้ว่าเป็นเหมือนกองไฟเสมอ คนที่นั่งอยู่บนกองไฟจะมีความสุขได้อย่างไร? อาหารบริสุทธิ์ทำให้จิตใจของคุณบริสุทธิ์ และเหตุนี้เองแม้แต่ทรัพย์สินสมบัติของคุณก็ถูกทำให้บริสุทธิ์ ให้ความสำคัญกับอาหารที่เตรียมในการจดจำระลึกถึง ด้วยเหตุนี้บราห์มาโภชนาจึงได้รับการยกย่อง ถ้าลูกไม่เตรียมอาหารและรับประทานในการจดจำระลึกถึงแล้ว อาหารนั้นก็จะทำให้สภาพของคุณแปรปรวน อาหารที่มีการเตรียมและรับประทานในการจดจำระลึกถึงนั้นจะทำงานเหมือนกับยาและเหมือนพรด้วย อาหารที่เตรียมในการจดจำระลึกถึงไม่มีความก่อให้เกิดอันตรายใดๆ ดังนั้นจงเฉลิมฉลอง

ในทุกขณะไม่ว่ามายาจะมาในรูปแบบใด อัจชะ ถ้าเธอมาในรูปของความผูกพันยึดมั่น แค่คิดว่าเธอมาเพื่อแสดงให้ลูกเห็น เกมของลิง มองดูเกมในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง อย่าปล่อยให้ตนเองติดกับอยู่ในการหมุนวนของมายา เมื่อลูกติดกับ อยู่ในการหมุนวน ลูกจะรู้สึกกลัว ทุกวันนี้พวกเขาทำให้เด็กเล็กๆเล่นเกมที่สนุกสนานเช่นนี้ พวกเขาทำให้เด็ก ๆ ป็นขึ้นไป แล้วก็ทำให้พวกเขาลงมา ดังนั้นนี่ก็เป็นความสนุกสนานเช่นกัน มันเป็นเกม เธออาจจะมาในรูปแบบใดก็ได้ เพียงแค่ดู เกมมิกก็เมาส์ อะไรที่มาก็จะไปเช่นกัน มายามาในรูปแบบใดก็ตาม: หนึ่งนาทีเธอมาและนาทีถัดไปเธอก็จากไป พร้อมกัน นั้นอย่าได้เดินออกไปจากสภาพที่สูงส่งของลูก ให้มายามา ทำไมลูกถึงออกไปกับเธอ? มันเหมือนกับในเกม: บางสิ่งจะมา บางสิ่งจะไป และบางสิ่งจะเปลี่ยนไป ถ้าหากไม่เปลี่ยน ลูกก็จะไม่ชอบละคร มายาสามารถมาในรูปแบบใดก็ได้ หากไหน ก็ตามที่เกิดขึ้นมาก็ต้องเปลี่ยนไปอย่างแน่นอน ดังนั้น ให้หากเปลี่ยนไปเรื่อยๆ แต่อย่าปล่อยให้สภาพที่สูงส่งของลูก เปลี่ยนไป ถ้ามีใครบางคนกำลังเล่นบทบาทในเกม ลูกจะเริ่มวิ่งเล่นไปทั่วกับบุคคลนั้นด้วยหรือไม่? ผู้ที่เป็นผู้ สังเกตการณ์ก็จะเฝ้าสังเกตการณ์ต่อไปใช่หรือไม่? ดังนั้น ต่อให้มายามาในรูปแบบใดก็ตามที่จะทำให้ลูกตกลงมา ลูกก็ เพียงแค่ดูเกมของเธอ ดูว่าเธอมาทำให้ลูกตกลงมาได้อย่างไร: จงจับ (รับรู้) รูปแบบนั้นของเธอ และพิจารณาว่ามันเป็น เกม ดูจากนั้นในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เรียนรู้บทเรียนจากสิ่งนั้นเพื่ออนาคต และทำให้สภาพของลูกแข็งแกร่งและ ก้าวไปข้างหน้า

ดังนั้นเทศกาลชีพราตรีจึงหมายถึงเทศกาลที่นำมาซึ่งความกระตือรือร้น ไม่ใช่แค่สำหรับวันนี้ แต่เป็นเทศกาลสำหรับลูก ตลอดเวลาและลูกก็มีความกระตือรือร้นด้วย จดจำคติพจน์นี้ไว้เสมอและเฝ้าแต่มีประสบการณ์นี้ต่อไป วิธีการทำเช่นนี้ มีเพียงสองสิ่ง เฝ้าดูอยู่เสมอในฐานะผู้เฝ้าสังเกตที่ละวางและเป็นมิตรร่วมทางของพ่อตลอดเวลา หากลูกอยู่อย่าง เป็นมิตร ร่วมทางกับพ่ออยู่เสมอตลอดเวลาแล้ว ในขณะที่เฝ้ามองในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ในความเป็นมิตรร่วมทางของพ่อ ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายาและผู้เอาชนะโลกได้อย่างง่ายดายในหลายชาติเกิด ดังนั้นลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องทำ อะไร? พ่อเองกำลังมอบข้อเสนอที่มีค่าดังทองให้กับลูกในการพาลูกกลับไปกับพ่อ ดังนั้นจงอยู่กับพ่อเสมอ โดยทั่วไป ลูก ดับเบิลพ่อเรนเนอร์ชอบอยู่คนเดียวตามลำพัง พวกเขาไม่ได้อยู่ด้วยกันเพราะพวกเขาไม่ต้องการถูกผูกมัดอยู่ในบ่วงใดๆ พวกเขาต้องการเป็นอิสระ อย่างไรก็ตาม ในความเป็นมิตรร่วมทางนี้ ในขณะที่ลูกอยู่กับพ่อ ลูกยังคงเป็นอิสระ ลูกจะไม่ สัมผัสกับบ่วงพันธะใดๆ อัจชะ

ดังนั้น วันนี้จึงเป็นวันเฉลิมฉลองสองเท่า อันที่จริง ชีวิตของลูกแต่ละคนเป็นเทศกาล และอนุสรณ์ก็เป็นเทศกาลเช่นกัน บัพตาจารย์ระลึกถึงลูกๆ ทุกคนจากต่างประเทศเสมอ และวันนี้ก็เช่นกัน ท่านกำลังระลึกถึงในวันพิเศษนี้ เพราะไม่ว่าลูก แต่ละคนจะมาจากไหน ลูกก็จะนำจดหมายของการจดจำระลึกถึงจากทุกคนกลับบ้านด้วย ลูกจะนำการ์ด จดหมาย และโท ลีมาด้วย ดังนั้น ถึงลูกๆ ทุกคนที่ส่งความรักและการจดจำระลึกถึงด้วยความกระตือรือร้นจากหัวใจของพวกเขาหรือได้ส่ง สัญลักษณ์ของการจดจำระลึกถึงของพวกเขาในรูปแบบใดก็ตาม เพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับการจดจำระลึกถึงพิเศษ ของพวกเขา บัพตาจารย์ให้การตอบแทนหลายล้านเท่า บัพตาจารย์หนักใจว่าลูกทุกคนมีความจริงใจและความกระตือรือร้น ในการทำงานรับใช้และเป็นผู้เอาชนะมายา ลูกแต่ละคนก้าวไปข้างหน้าในงานรับใช้ที่เหนือกว่าความสามารถของเขาและ จะยังคงก้าวไปข้างหน้าต่อไป ผู้ที่มีหัวใจที่ซื่อสัตย์บอกข่าวในหัวใจของพวกเขาต่อพ่อ และพ่อก็พอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ เสมอ ดังนั้น เมื่อลูกให้ข่าวของหัวใจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ในหัวใจที่เกิดขึ้น เรื่องเหล่านั้นก็จะจบสิ้นลง ด้วยพรพิเศษของการจดจำระลึกถึงของพ่อ หากพ่อพอใจแล้ว ด้วยความช่วยเหลือของพ่อ ลูกจะเป็นผู้เอาชนะมายาได้ อย่างง่ายดาย เพราะฉะนั้น สิ่งใดก็ตามที่ลูกมอบให้กับพ่อ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของข่าว จดหมาย หรือการสนทนาจากใจถึง ใจ เมื่อลูกวางไว้เบื้องหน้าพ่อแล้ว เพราะลูกได้มอบสิ่งนั้นให้แก่พ่อแล้ว ก็ไม่ใช่ของลูกอีกต่อไป สิ่งนั้นก็ เป็นของพ่อ หาก ลูกวางแม้กระทั่งความคิดของอ่อนแอ นั้นไว้เบื้องหน้าพ่อ ความอ่อนแอ นั้นก็ไม่ใช่ของลูกอีกต่อไป ลูกได้ให้มันไปแล้วและ ดังนั้นลูกจึงเป็นอิสระจากสิ่งนั้น ดังนั้นจงจดจำไว้เสมอว่าลูกได้วางสิ่งนั้นไว้เบื้องหน้าพ่อแล้ว นั่นคือลูกได้ให้สิ่งนั้นไป แล้ว ในต่างประเทศคลื่นของความจริงใจและความกระตือรือร้นนั้นดีมาก บัพตาจารย์ดีใจที่เห็นลูกๆ กระตือรือร้นของลูกที่ จะเป็นอิสระจากอุปสรรคและเปิดเผยพ่อด้วยการทำงานรับใช้ อัจชะ

ถึงผู้ที่รักษาความซำซิงทางจิตของการเป็นสิ่งสร้างแรกที่คงอยู่ตลอดไปอยู่เสมอ ถึงผู้เฉลิมฉลองทุกช่วงเวลาอย่างเป็น เทศกาลเสมอ ถึงผู้ที่รักษาความกระตือรือร้นสำหรับการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้เสมอ ถึงผู้ที่พิจารณาว่าทุก สถานการณ์ของมายาเป็นเกมและเฝ้าดูอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ถึงผู้ที่ก้าวทุกอย่างก้าวกับพ่อในฐานะที่เป็นเป็น มิตรของท่าน ถึงดวงวิญญาณบรรพบุรุษที่สูงสุดที่สุดเช่นนั้น ขอแสดงความยินดีสำหรับวันเกิดทางจิตของลูก พร้อมกับ

ความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสเต

- พร:** ขอให้ลูกเป็นนายผู้ประทาน และอย่าได้มองดูข้อบกพร่องหรือความอ่อนแอของใคร แต่ร่วมมือด้วยคุณธรรมและพลังของลูก
- นายผู้ประทานหมายถึงการมีความรู้สึกทางจิตวิญญาณอยู่เสมอว่า จิตวิญญาณทั้งหมด (ดวงวิญญาณ) ควรประกาศสิทธิ์ในมรดกเช่นเดียวกับลูก ลูกไม่ได้มองดูข้อบกพร่องหรือความอ่อนแอของใคร แต่ให้ความร่วมมือของคุณธรรมและพลังที่ลูกได้ซึมซับไว้ แทนที่จะมีความรู้สึกที่ว่า "คนนั้นเป็นอย่างนี้เสมอ" ให้มีความรู้สึกที่บริสุทธิ์ว่า "ขอให้ฉันทำให้คนนี้เป็นเหมือนพ่อด้วยเถิด" พร้อมกับสิ่งนี้ ลูกควรมีความหวังที่สูงส่งว่า จากความยากจนชั้นแค้น ไม่มีความสุข และไร้ความสงบ ขอให้ทุกดวงวิญญาณมีความสงบ มีความสุข และเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดเสมอ แล้วลูกจะถูกเรียกว่าเป็นนายผู้ประทาน
- คติพจน์:** ผู้ที่ทำงานรับใช้ด้วยความคิด คำพูด และการกระทำเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอ งานรับใช้หลอมรวมอยู่ในทุกลมหายใจ

*** โอม ขานติ ***

หมายเหตุ:วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน ซึ่งเป็นวันโยคะสากล ลูกๆ ของบาบาทุกคนนั่งสมาธิ เวลา 18.30 – 19.30 น. มั่นคงในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของพวกเขา และยืนกับบัปเตดาบนยอดเขาแห่งแสง ให้รัศมีของความบริสุทธิ์กับทั้งโลก ทำงานรับใช้ของการชำระล้างและทำให้ดวงวิญญาณและวัตถุธาตุทั้งหมดสะอาดประจักษ์

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ละวางจากร่างกายของลูกในขณะที่มีชีวิต กลับมาปราศจากร่างและจดจำพ่อ นี่เรียกว่าความเจ็บปวด ลูกทำให้รากฐานของลูกแข็งแกร่งบนพื้นฐานอะไร?

เพลง: ขอคารวะต่อชีวา!

โอมซานติ บาบาพูดว่า: จดจำพ่อ: กลับมาปราศจากร่าง นั่นคือให้มีความเจ็บปวด เช่นที่มีความเจ็บปวดเมื่อมีใครตาย พวกเขาพูดว่า: ร่างของเขาได้เจ็บไปแล้ว ทันทีที่ดวงวิญญาณและร่างกายแยกออกจากกัน ทุกสิ่งก็จบสิ้นลง เมื่อลูกๆ ทั้งหมดนั่งที่นี่ สิ่งนี้เรียกว่าความเจ็บปวด จงกลับมาปราศจากร่างในขณะที่มีชีวิต! พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และจดจำระลึกถึงพ่อ! ลูกๆ นี่คือการสงบที่แท้จริง ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้ว่าความสงบคืออะไร พวกเขาไม่มีความหมายของความเจ็บปวด เหตุใดพวกเขาถึงพูดว่า “ความเจ็บปวด”? เพื่อเตือนลูกว่ามีคนได้ตายไปแล้วและเขาก็นิ่งเงียบ ลูกตายด้วยเช่นกัน นั่นคือลูกกลับมานิ่งเงียบ เมื่อบุคคลที่มีชื่อเสียงไปที่อนุสรณ์อันศักดิ์สิทธิ์ของคานธีจี พวกเขาพูดว่า: ขอให้มีความเจ็บปวด นั่นคือ นิ่งในความเจ็บสงบ เรารู้ว่าเราดวงวิญญาณคือตัวของความสงบ โลกไม่รู้สิ่งนี้ เรามั่นคงในรูปดั้งเดิมของเรา ศาสนาดั้งเดิมของเราคือความสงบ เราดวงวิญญาณเป็นตัวแห่งความสงบ ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องขอความสงบ ดวงวิญญาณพูดว่า: นั่นต้องการความสงบ! ดวงวิญญาณได้ลืมนิยามดั้งเดิมของเขาไปแล้ว อันที่จริงแล้วศาสนาของดวงวิญญาณคือความสงบ แล้วเหตุใดดวงวิญญาณจึงพูดว่าเขาปราศจากความสงบเล่า? เพียงแค่นั่งลงและกลับมาปราศจากร่าง ผู้คนเหล่านั้นนั่งและฝึกควบคุมลมหายใจ (ปราณายามา) ด้วยการบังคับราวกับว่าเขาได้ตายไปแล้ว นั่นเรียกว่าความสงบจอมปลอม ลูกๆ รู้ว่าศาสนาดั้งเดิมของลูกคือความสงบ ลูกดวงวิญญาณกำลังได้รับอำนาจในการปกครองของลูก เป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นทุกสิ่ง ดวงวิญญาณกลายเป็นทนายความ ดวงวิญญาณพูดว่า: นั่นต้องการอาณาจักร ดวงวิญญาณประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรก่อนหน้านี้จากพ่อ และได้มาประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรอีกครั้งเมื่อผู้คนอยู่ในสำนักที่เป็นร่าง พวกเขา ก็ประสบกับความทุกข์ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณและลูกได้มาประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองของลูกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกดวงวิญญาณต้องการอาณาจักรของลูกเอง ดวงวิญญาณร้องขออำนาจในการปกครองจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเวลานี้ ศรีภูกฤษณะมีอำนาจในการปกครองตนเอง และจากนั้นเขาก็สูญเสียสิ่งนั้นไป พ่อได้มาและเวลานี้กำลังให้อาณาจักรแก่ลูกๆ นี่เรียกว่าราชาโยคะ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสอนราชาโยคะแก่ลูก เพราะมนุษย์มีจิตสำนึกเป็นร่าง พวกเขาจึงพูดว่า: นั่นคือผู้หนึ่งผู้หนึ่ง! แต่ละคนพิจารณาว่าร่างกายคือ “ฉัน” ตนเอง ในความเป็นจริงแล้ว ดวงวิญญาณเป็นผู้ที่พูดว่า: “ฉัน ฉัน” ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันกำลังหยิบสิ่งนี้ขึ้นมา ผู้หญิงจะพูดว่า: ฉันกำลังหยิบสิ่งนี้ขึ้นมา (โดยใช้คำแสดงเพศหญิง) ในความเป็นจริงแล้ว ดวงวิญญาณคือเพศชาย ฉันดวงวิญญาณเป็นลูกชายของพ่อ ดวงวิญญาณพูดว่า: บาบา ฉันกำลังประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองของฉันจากท่าน ดวงวิญญาณสูงสุดให้อำนาจในการปกครองตนเองแก่ลูกดวงวิญญาณ ดูสิว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงใดระหว่างความเลื่อมใสศรัทธากับความรู้! มีวัดของชีวา ระวังส่วนใหญ่จะดีในวัดของชีวา พวกเขาปลุกเรียกท่าน พวกเขาปลุกเรียกทุกคนด้วย วงดนตรีเล่นในตอนเช้า ที่นั่นพ่อปลุกลูกๆ ให้ตื่นขึ้นมาและทำให้ลูกกลายเป็นเทพ ไม่มีเรื่องของการตีระฆัง ฯลฯ พ่อพูดว่า: หากลูกต้องการอำนาจในการปกครองตนเองของลูก ก่อนอื่นจงกลับมาบริสุทธิ์ ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในสติปัญญาของลูก นักเรียนพูดว่า: ฉันจะสอบผ่านเข้าเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของฉัน แล้วฉันจะทำสิ่งนี้ ชัยนาสชี้ต้องการมีความสงบ มีเรื่องเกี่ยวกับราชินีที่กำลังค้นหาสร้อยคอของเธอในขณะที่สร้อยคอก็คล้องอยู่รอบคอของเธอ ในทำนองเดียวกัน ผู้คนเหล่านั้นค้นหาความสงบจากภายนอกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณเป็นตัวแห่งความสงบ ดวงวิญญาณได้ลืมนิยามดั้งเดิมของตนเองและเวลานี้พิจารณาว่าตนเองเป็นร่างกาย พ่อเตือนลูกอีกครั้งว่า: ลูกคือ ดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณใช้ 84 ชาติเกิดแล้ว ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ พ่อพูดว่า: ลูกไม่รู้ชาติเกิดของลูก พ่อบอกลูกเกี่ยวกับชาติเกิดของลูก ลูกคือบราห์มา कुमार และกุมารี พ่อได้อธิบายว่า: ลูกไม่สามารถซึมซับความรู้ได้โดยปราศจากความบริสุทธิ์ กล่าวกันว่า: ลูกต้องมีภาชนะทองคำเพื่อรองรับน้ำนมของราชสีห์ ที่นี้ก็เช่นกัน ภาชนะทองคำเป็นสิ่งที่ต้องการ ดวงวิญญาณกลับมาเป็นทองด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อเป็นทองแท้เช่นกัน เมื่อดวงวิญญาณจดจำพ่อ ความรู้ก็สามารถเข้าไปในสติปัญญาของเขาได้ ลูกเคยเป็นทองแท้และบริสุทธิ์ – แต่ความรู้นี้ไม่มีผลกระทบกับใคร พ่อพูดว่า: พ่อให้อำนาจในการปกครองตนเองแก่ลูกดวงวิญญาณ ลูกได้รับอำนาจในการปกครองนี้เมื่อเป็นตอนสิ้นสุดของโลกเก่าและการเริ่มต้นของโลกใหม่ ผู้คนมีอาณาจักรที่มีขีดจำกัดในเวลานี้ พวกเขาไม่เคยได้รับอาณาจักร

ที่ไม่มีชีวิตจำกัด พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นนายของโลกได้ ลูกกลายเป็นสิ่งนี้ด้วยพ่อ พระเจ้าผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับ 84 ชาติเกิดของลูก พวกเขาไม่สามารถรู้เกี่ยวกับชาติเกิดของพวกเขาได้ หากพวกเขารู้เกี่ยวกับชาติเกิดของพวกเขาแล้ว พวกเขาจะมีความสุข พวกเขาจะสงสัยว่าพวกเขาจะลงบันไดมาเรื่อยๆหรือไม่ พวกเขาจะสูญเสียความสุขของอาณาจักร ที่นี้ ลูกรู้ทุกสิ่ง ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณ ไม่มีเรื่องของความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกรับฟังกันและกันและจำนวนของลูกก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ต้นไม้ของศาสนาเทพนิกายกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา เมื่อบางคนมา ลูกก็สามารถเข้าใจว่า: ผู้ที่นี้เป็นของสกุลบราห์มินของเราได้มาแล้ว เขาได้จับสิ้นความเลื่อมใสศรัทธาแล้วและเวลานี้ก็มาประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อ เมื่อความรู้ได้มาถึงตอนสิ้นสุดลง ความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มขึ้น ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ สิ่งปลูกสร้างก็เช่นกันเป็นสิ่งที่ใหม่ก่อนแล้วจึงกลับมาเก่า อาคารที่รากฐานไม่แข็งแรงจะมีช่วงชีวิตสั้นกว่าอย่างแน่นอน ปัจจุบันนี้ พวกเขาสร้างอาคารที่แข็งแรงอย่างมากเพื่อที่ว่าแม้มีแผ่นดินไหว ดิวกก็จะไม่ถล่มลงมาและไม่มีการสูญเสีย พวกเขาสร้างอาคารอย่างแข็งแรงมาก พวกเขาทำให้รากฐานแข็งแรงอย่างมาก เวลาลูกกำลังวางรากฐานสำหรับอำนาจในการปกครองตนเองของลูก ดวงวิญญาณได้รับอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาติเกิด อาณาจักรที่นี้ไม่มีอะไรเลย วันนี้พวกเขามีอาณาจักรและวันพรุ่งนี้บางคนก็เข้ามาโจมตีพวกเขาและทุกสิ่งก็จะจบสิ้นลง ไม่มีรากฐานสำหรับสิ่งใด มนุษย์ไม่มีรากฐานเช่นกัน พวกเขาอยู่ที่นี้ในวันนี้และจากไปในวันพรุ่งนี้ เวลานี้บาบากำลังวางรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับลูกเพื่อที่ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด มีการวางรากฐานที่แข็งแรงสำหรับอาณาจักรของลูก พายุทางกายภาพไม่สามารถเขย่าลูกได้ มีการกล่าวไว้ในกิตะด้วยว่า: บาบากำลังให้อาณาจักรเช่นนั้นที่ไม่มีใครสามารถเอาไปจากลูกได้หรือทำให้อาณาจักรนั้นล่มสลาย ท่านให้อำนาจในการปกครองเช่นนั้นแก่ลูกที่ไม่มีการเอ่ยถึงความทุกข์แม้แต่แต่น้อยที่นั่น ลูกดวงวิญญาณควรสัมผัสกับความสุขอย่างมากเช่นนั้น! ลูกมีศรัทธาเช่นนั้นใช่ไหม? หากไม่มีศรัทธา ดวงวิญญาณนั้นก็ไม่มีค่าควรที่จะไปสวรรค์ มีบราห์มา กุมารและกุมารีมากมาย พวกเขามีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ลูกรู้วามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์กำลังสอนราชาโยคะให้แก่เรา ผู้คนพูดว่ากฤษณะสอนสิ่งนั้น พวกเขาจะสามารถเข้าใจได้อย่างไรที่พบาบาได้เข้ามาในร่างกายของมนุษย์และได้สอนสิ่งนี้? บาร์ตเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไปและก้มลงเบื้องหน้ารูปปั้นเทพและร้องเพลงสรรเสริญของพวกเขา พวกเขาไม่เคยร้องเพลงเบื้องหน้าชื่อว่า: ท่านเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด สิบหกองศาสมบูรณ์ คำสรรเสริญของชีวาแตกต่างออกไป ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน พระเจ้าผู้ไร้เดียงสาผู้ที่เติมเต็มอารมณ์ของทุกคน ทุกคนได้ลืมพ่อเช่นนั้นไปแล้ว ผู้คนร้องเรียกหาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดให้มาและจัดความทุกข์ของพวกเขาและให้ความสุขแก่พวกเขา ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขคือผู้เดียวเท่านั้น คำแนะนำและแนวทางของท่านสูงส่งที่สุด สิ่งเหล่านี้เป็นคำแนะนำและแนวทางของพระเจ้า ผู้เดียวที่สูงส่งเป็นสองเท่าซึ่งทำให้ลูกกลับมาสูงส่ง รัฐบาลก็พูดเช่นกันว่าโลกนี้เสื่อมลง พวกเขาไม่รู้ว่ามีใครสามารถทำให้โลกสูงส่งได้ พวกเขาคิดว่านักบวชนิกายจะทำให้โลกกลับมาสูงส่ง อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถทำเช่นนั้น เป็นงานของพ่อเพียงผู้เดียว ก่อนหน้านี้พวกเขาเคยทำตามคำแนะนำและแนวทางของราชาองค์เดียว ในยุคทองลูกไม่มีที่ปรึกษา ฯลฯ จักรพรรดิเองจะมีอำนาจ ตำแหน่ง“ที่ปรึกษา”ไม่ได้มีการกล่าวถึงที่นั่น ลูกเข้าใจว่าลูกกลายเป็นนายของโลกและได้ปกครองอาณาจักร ลูกต้องไปและปกครองอาณาจักรเหมือนกับที่ลูกได้เคยทำมาก่อนหน้านี้ แท้จริงแล้วมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง ทุกคนจะได้รับอาณาจักรของเขาหรือของเธอเอง กฤษณะจะมีอาณาจักรของเขาเอง นอกจากนี้มีราชาอื่นๆ ด้วยเช่นกัน มียาอย่างน้อยแปด แต่แล้วไม่ว่ามีแปด หรือ 108 ลูกจะรู้เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ไม่ใช่ว่าเวลานี้ลูกจะได้รับความรู้ที่ลูกจะได้รับในตอนท้าย พ่อจะให้ความรู้แก่ผู้ที่ยังคงมีชีวิตอยู่ต่อไป ท่านต้องให้ความรู้ สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละคร บทบาทของดวงวิญญาณสูงสุดมีอยู่ในเวลานี้ บทบาทของการให้ความรู้ลูกกำหนดไว้สำหรับเวลานี้ พ่อพูดว่า: ลูกจะเข้าใจมากขึ้นเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ท่านยังคงอธิบายให้แก่ลูกต่อไปวันแล้ววันเล่า ลูกควรจะรู้ว่าลูกปกครองอาณาจักรที่น้อยอย่างไรและการแต่งงานเกิดขึ้นที่นั่นอย่างไรด้วยเช่นกัน เมื่อลูกเข้ามา ลูกจะเห็นสวรรค์ (ไว กุณท์) และมีปราสาทราชวังทองคำที่นั่นอย่างไร ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากทองคำ ลูกเห็นตนเองอยู่ในดินแดนที่สูงส่ง กำลังมีการสร้างอาคารที่ทำด้วยก้อนอิฐทองคำขึ้นมา ลูกรู้สึกว่าคุณควรนำอิฐบางก้อนกลับมา แต่เมื่อลูกลงมาจากผา ลูกก็เห็นตัวลูกเองที่นี้ มีรากก็เคยเข้ามาและเห็นตัวเธอเองกำลังรำรำกับกฤษณะ ลูกก็ไปยังอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนเช่นกัน แต่ไม่มีเนื้อหนังหรือกระดูกที่นั่นและลูกก็กลายเป็นเทวดานางฟ้า แม้แต่ร่างของบราห์มาก็มองเห็นได้ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน คนเดียวกันนี้กลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกเห็นสวน ฯลฯ พ่อกำลังให้นมิตแก่ลูก ลูกพูดว่าบาบากำลังให้น้ำมะม่วง (สุบิร) แก่ลูกให้ลูกดื่ม ท่านไม่สามารถให้ลูกดื่มน้ำมะม่วงในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนได้ ดอกไม้และผลไม้ในสวรรค์ชั้นหนึ่ง ไม่มีสวนใดๆในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ลูกพูดว่าลูกได้ไปที่สวนและมีเจ้าของที่นั่น นั่นคือไว กุณท์ ลูกไม่สามารถพบสิ่งต่างๆของไว กุณท์ที่นี้ได้ ทุกสิ่งที่นั่นชั้นหนึ่ง พ่อพูดว่า: พ่อกำลังทำให้ลูกไปเป็นนายแห่งไว กุณท์ ที่นี้ไม่มีอะไรนอกจากความทุกข์ ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่ไม่พูดว่า: โอ พระเจ้า ปลดปล่อยฉันออกจากความทุกข์ด้วยเถิด!

พวกเขาจดจำระลึกถึงพระเจ้าเมื่ออยู่ในความทุกข์ ผู้กราบไหว้บูชาภคินีจะพูดว่า: “จงใช้นามของภคินี” และผู้กราบไหว้บูชาหนุมานก็จะพูดว่า “ชัยชนะแด่หนุมาน” ที่นี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! จดจำพ่อที่ว่าในเวลาสุดท้ายจะไม่มีการรับรู้ถึงใครอื่นใดเลย เมื่อผู้คนเคยสังเวทนเองที่ค่าชีวิต พวกเขาจะสำนึกถึงบาปที่ได้ทำมาและรู้สึกร้าวกับว่ากำลังได้รับการลงโทษของชาติเกิดแล้วชาติเกิดแล้ว ได้มีการทำบาปมากมาย นี่เรียกว่าโลกของดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณคือคนบาป เป็นดวงวิญญาณที่เรียกหาพ่อ: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! โอ ชีพบาบา ผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด ท่านมีชื่อที่แท้จริงเพียงชื่อเดียวเท่านั้น ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ดูเหมือนจะไม่ถูกต้องที่พูดว่า: “ซาลิเกรม” หลังชื่อของรูตรา ดูเหมือนเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะพูดว่า “ชีวาและซาลิเกรม!” พวกเขาสร้างชีวาถึงกับรูปไข่วงรีและซาลิเกรมจากดินเหนียวด้วยเช่นกัน ท่านเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาสร้างไฟบูชาอยู่ที่นั่นด้วย บาร์ตสูงส่งที่สุดกว่าทั้งหมด แต่พวกเขาได้ล้มศาสนาเทพ ศาสนาของลูกคือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ที่ควรจะดำเนินต่อไปตลอดเวลา อินดูไม่ใช่ศาสนา ผู้คนของศาสนาเทพจะผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม เมื่อพวกเขาเข้าไปสู่สภาพตาโม พวกเขาจะไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพได้อีกต่อไป แท้จริงแล้วไม่มีศาสนาอินดู ดังนั้นจึงได้มีการอธิบายแก่ลูกว่า: ลูกสามารถกลายเป็นเทพได้ ดังนั้นจงมาและเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาตอบว่าพวกเขาไม่มีเวลา พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกเป็นของพ่อเพื่อที่จะให้มรดกแห่งความสุขและความสงบแก่ลูก บางครอบครัวอยู่ด้วยกันและมีปฏิสัมพันธ์กันด้วยความรักอย่างมาก พวกเขาหารายได้ทั้งหมดมารวมกันและไม่มีความปั่นป่วนเกี่ยวกับสิ่งใดเลย อย่างไรก็ตาม สถานที่นี้ไม่สามารถเรียกว่าสวรรค์ได้ในยุคทองไม่มีแม้แต่บ้านเดียวที่จะมีใครเจ็บป่วยหรือไม่มีความสุข ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ ที่นั่นทุกคนอยู่อย่างมีความสุข ลูกมาหาพ่อเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของความสุขอย่างสม่ำเสมอของลูก เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว ลูกพูดว่า: บาบา ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วย! ลูกๆ เป็นผู้ช่วยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเอง เวลานี้จึงทำให้รากฐานของความบริสุทธิ์ให้แข็งแกร่ง เช่นที่พ่อเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นจงกลับมาบริสุทธิ์เท่ากับพ่อ

2. ทำให้ตนเองมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของความสงบของลูก ละทิ้งสำนักที่เป็นร่างให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้และคงอยู่ในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ ฝึกฝนการคงอยู่ในความเงียบสงบ นั่นคือ ฝึกฝนการอยู่อย่างปราศจากร่าง

พร: ขอให้ลูกตายในขณะที่มีชีวิตอยู่และด้วยสำนึกถึงรูปดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกจงเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและปลดปล่อยผู้อื่นให้เป็นอิสระด้วยเช่นกัน
เช่นที่พ่อยืมร่างกายมาใช้และไม่ตกอยู่ในบ่วงพันธะ ในท่านองเดียวกัน ลูกๆ ที่ใช้ชาติเกิดของการตายในขณะที่มีชีวิตก็จะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของร่างกาย ชันสการ์ และธรรมชาติใดๆ ของลูกเช่นกัน ลูกสามารถใช้ชันสการ์ได้ก็ตามที่ลูกต้องการและเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ เช่นที่พ่อปราศจากบ่วงพันธะ ดังนั้นลูกก็เป็นอิสระจากบ่วงพันธะนั้นด้วยเช่นกัน ประการแรกทำให้ตัวเองมั่นคงในสภาพของโลกที่ไม่มีตัวตนแล้วลงมา รักษาสำนึกถึงของรูปดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูก แสดงการกระทำในขณะที่พิจารณาตัวเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่จุติลงมาและผู้อื่นจะทำตามลูก

คติพจน์: การทำให้บรรยากาศมีพลังด้วยทัศนคติของการจดจำระลึกถึงคืองานรับใช้ของจิตใจอย่างแท้จริง

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าสนใจกับสิ่งภายนอกในขณะที่นั่งอยู่ในชุมชนนี้ ให้อยู่ในการจดจ่าระลึกถึงพ่อ ด้วยการจดจำเพื่อนฝูง ญาติมิตรและธุรกิจ ฯลฯ ของลูก ลูกสร้างอุปสรรคในบรรยากาศ
- คำถาม:** อะไรคือคุณสมบัติพิเศษของการฝึกฝนทางจิตของลูกๆ ที่มนุษย์ไม่สามารถทำได้?
- คำตอบ:** การฝึกฝนทางจิตของลูกเป็นการฝึกฝนของสติปัญญา คุณสมบัติพิเศษของสิ่งนั้นคือลูกกลายเป็นผู้รักและจดจำผู้เป็นที่รัก สิ่งนี้ลูกกล่าวถึงในกิตะว่า “มานมานะบาฟ!” อย่างไรก็ตามผู้คนไม่รู้จักดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นที่รักของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจะสามารถทำการฝึกฝนนี้ได้อย่างไร? พวกเขาสอนกันถึงวิธีการฝึกฝนทางร่างกาย

โอม ชานติ ลูกๆ เข้าใจและพ่อก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกๆ ที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ (ผู้ที่นำการฝึกสมาธิ) กำลังทำอะไร พวกเขา กำลังนำการฝึกสมาธิของการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจ่าระลึกถึง ไม่จำเป็นต้องมีคำพูดใดๆ นี่คือการจดจ่าระลึกถึงใคร? การจดจ่าระลึกถึงพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ซึ่งบาบา มากเท่าที่เราอยู่ในการจดจ่าระลึกถึงท่านในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจ่าระลึกถึง บาปทั้งหมดของเราจะถูกเผาไปมากตามนั้นและเราจะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป นี่คือการฝึกฝนสำหรับดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย การฝึกฝนทั้งหมดที่ผู้คนในบาร์ตสอนนั้นเป็นไปทางร่างกาย ในขณะที่การฝึกฝนนี้เป็นการฝึกฝนทางจิตวิญญาณ ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ที่รู้จักการฝึกฝนทางจิตนี้ การฝึกฝนทางจิตนี้กล่าวถึงในกิตะ คำพูดในแบบฉบับของพระเจ้าเป็นคำพูดของลูกของพระเจ้าด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกกลายเป็นลูกของพระเจ้า ซึ่งบาบา ลูกก็ได้รับคำแนะนำว่า: จดจำพ่อผู้เดียวตลอดเวลา! พ่อสอนการฝึกฝนแก่ลูก ลูกๆ สอนการฝึกฝนแบบเดียวกันด้วยเช่นกัน ในวงจรที่แล้วเช่นกัน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ, พ่อของลูก! ไม่มีความจำเป็นต้องพูดสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่ท่านต้องพูดสิ่งนี้ ถ้าในขณะที่นั่งอยู่ที่นี่ ลูกคนใดเฝ้าแต่จดจำเพื่อนฝูง ญาติมิตรหรือธุรกิจ ฯลฯ ของลูก ลูกก็กำลังสร้างอุปสรรคในบรรยากาศ พ่อพูดว่า: ในขณะที่ลูกกำลังนั่งที่นี่และเมื่อลูกกำลังทำงานหรือเดินเหินเคลื่อนไหวไปมา ให้อยู่ในการจดจ่าระลึกถึง เช่นที่ผู้รักและผู้เป็นที่รักเฝ้าแต่จดจำกันและกัน การจดจ่าระลึกถึงของพวกเขาเป็นไปทางร่างกายในขณะที่การจดจ่าระลึกถึงของลูกนั้นเป็นเรื่องทางจิตวิญญาณ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน ดวงวิญญาณเป็นผู้รักของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นที่รัก แต่พวกเขาไม่รู้จักผู้เป็นที่รักและพวกเขาไม่รู้จักตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ พ่อผู้เป็นที่รักได้มาแล้ว ดวงวิญญาณกลายเป็นผู้รักในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่เป็นเรื่องราวของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด พ่อบอกลูกเป็นการส่วนตัวว่า: ลูกๆ ผู้เป็นผู้รักจดจำพ่อผู้เป็นที่รักของลูก: พูดว่า: บาบา ได้โปรดมา! มาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์และพาเรากลับไปกับท่านไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกรู้ว่าดินแดนแห่งความทุกข์ ดินแดนแห่งความตายนี้ เวลานั้นกำลังจะถูกทำลาย “ความตายไปสู่ดินแดนแห่งความตายและชัยชนะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ” เวลานั้นลูกกลายเป็นลูกบารห์มินแล้ว แต่ในหมู่ลูกๆ ก็ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูกด้วยเช่นกัน ลูกควรมีศรัทธาอย่างเต็มที่ว่าเวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากชวานรกรเป็นชาวสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาตเกิด เมื่อมีใครตาย ผู้คนพูดว่าเขากลายเป็นชาวสวรรค์ แต่ไม่มีใครรู้ว่าเขากลายเป็นชาวสวรรค์นานแค่ไหน เวลานั้นลูกกำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ ใครกำลังดลใจลูกให้มีศรัทธา? คือพระเจ้าของกิตะ อย่างไรก็ตามท่านคือผู้เป็นหนึ่งเดียวนั้นที่ไม่มีตัวตน ผู้คนเข้าใจว่าผู้ที่ไม่มีความตัวตนนั้นไม่มีตัวตน ดังนั้นท่านจะมาที่นี่และสอนเราได้อย่างไร? เนื่องจากการไม่รู้จักพ่อ พวกเขาใส่ชื่อของกฤษณะด้วยความผิดพลาดตามละคร เวลานั้นกฤษณะและชีวามีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด วันเกิดของชีวาก็เกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกัน และวันพรุ่งนี้ก็จะเกิดของกฤษณะ วันเกิดของชีวาเป็นเวลากลางคืน ส่วนวันเกิดของกฤษณะเป็นเวลาเช้ามืด เวลารุ่งอรุณ เมื่อกลางคืนของชีวาสิ้นสุดลง วันเกิดของกฤษณะก็เกิดขึ้น เพียงลูกๆ เท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ นี่เป็นกฎที่ไม่อนุญาตให้ใครที่นั่งในชุมชนนี้สนใจกับสิ่งภายนอก จงอยู่ในการจดจ่าระลึกถึงพ่อ ผู้คนร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด! อย่างไรก็ตามตามละครผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินไม่เข้าใจสิ่งใดเลย! หากพวกเขาเข้าใจ พวกเขาจะบอกผู้อื่น พวกเขาไม่แม้แต่จะรู้ด้วยซ้ำว่าเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและเมื่อพอมาก็เป็นตอนเริ่มต้น ผู้คนอยู่ในความมืดมิด ผู้คนเชื่อว่า 40,000 ปีของยุคเหล็กยังคงเหลืออยู่ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายว่า พ่อที่มีขีดจำกัดไม่สามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ ผู้คนมากมายได้รับชื่อว่า “บาปู Bapu” แม้แต่ชายที่อายุมากกว่าก็ถูกเรียกว่า “บาปู” หรือ “ปีตาจี” มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นคือปีตาจี (พ่อ) ทางจิตที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกต้องการความรู้เพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้

เพียงแค่อำบน้ำ ลูกรู้ว่าชีพบาบาอยู่เบื้องหน้าเรา ปรากฏอยู่ในร่างกายนี้ ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ บราห์มินผ่านบราห์มา พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าพูดกับอรชุน ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของบราห์มิน ได้มีการจดจำกันว่าการสร้างเกิดขึ้นโดยผ่านบราห์มาและการหล่อเลี้ยงเกิดขึ้นโดยผ่านวิษณุ การสร้างจะเกิดขึ้นผ่านบราห์มาเท่านั้น ไม่ใช่ผ่านวิษณุหรือชางก้า ลูกได้รับคำอธิบายนี้ในเวลานี้ พ่อต้องมาที่นี่ ไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถกลับบ้านได้ ทุกคนที่มาที่นี่ต้องผ่านสภาพสะโตราโจ และตาโม กฤษณะได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มและได้เล่นบทบาทของ 5000 ปีเต็ม ก็ถือว่าเป็นการเกิดแม่ในขณะที่ดวงวิญญาณอยู่ในครรภ์ของมารดา ตั้งแต่วินาทีที่ดวงวิญญาณกฤษณะลงมาและเข้ามาในครรภ์ เขาต้องเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดใน 5000 ปี ลูกเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาเมื่อท่านกำลังนั่งอยู่ในผู้นี้ ในท่านองเดียวกันเมื่อดวงวิญญาณกฤษณะเข้ามาในครรภ์ ก็มีการเคลื่อนไหวและการคำนวณเวลา 5000 ปีเริ่มจากช่วงเวลานั้น หากมันแตกต่างกันใดๆ จะเป็น 5000 ปีที่ลบลงมากเท่านั้น เรื่องเหล่านี้ละเอียดอ่อนมากและต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณกฤษณะกำลังรับความรู้ใหม่อีกครั้งเพื่อที่จะกลายเป็นศรียุคใหม่อีกครั้ง ลูกไปจากดินแดนของคันส์ไปสู่ดินแดนของกฤษณะเช่นกัน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก พ่อพูดว่า: มายามีพลังมาก เธอทำให้มหัศจรรย์ที่ดีพ่ายแพ้เช่นกัน ในขณะที่บางคนกำลังรับความรู้ บางครั้งก็มีกลางร้าย พวกเขาประหลาดใจเมื่อได้ยินความรู้ พวกเขาเป็นของพ่อ พวกเขาพูดความรู้ และแล้วมายาก็มาและพวกเขาก็ยังวิ่งหนีไป! และแล้วก็มีกลางร้ายในการหารายได้ของพวกเขา มีเงามืดของกลางร้ายของราหูเหนือทุกคนเวลานี้มีกลางของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูก แล้วขณะที่ก้าวไปนั้น บางคนก็ประสบกับเงามืดของกลางร้ายของราหู เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวหาว่าหากลูกต้องการเห็นผู้ที่อัปโชคที่สุดในโลก ลูกสามารถดูพวกเขาได้ที่นี้! ลูกๆ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันกำลังได้รับมรดกของความสุขที่สม่ำเสมอจากพ่อ บาบาค้นได้รับมรดกนี้จากท่านในวงจรที่แล้วเช่นกัน ลูกได้มาหาพ่ออีกครั้ง พ่ออธิบายว่า: ผู้คนมากมายจะมาที่ศูนย์ของลูกที่นี่เพื่อเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ที่นี้คือท้องพระโรงของอินทรา ชีพบาบาคืออินทรา ท่านหลังสายฝนแห่งความรู้มาที่ลูก ดังนั้นไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์สามารถเข้ามาในชุมชนเช่นนี้ได้ เทวดานางฟ้าทั้งหลาย บราห์มินผู้ที่เป็นผู้นำทางทั้งหมดนั้นได้รับการบอกว่าไม่ให้พาผู้ที่ข้องแวะในกิเลสมากับพวกเขา มิฉะนั้นทั้งสองต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ถ้าใครนำบุคคลที่ข้องแวะในกิเลสมา พวกเขาทั้งสองมีรอยเปื้อนที่ใหญ่และก็จะมีการลงโทษอย่างมาก เทวดานางฟ้าเหล่านั้นมีความรับผิดชอบอย่างใหญ่หลวง มีคำกล่าวหาว่าด้วยการอาบน้ำในมานัสโรวาร์ บุคคลนั้นจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า ในความเป็นจริงเป็นมานัสโรวาร์แห่งความรู้ บาบามาในร่างมนุษย์และหลังสายฝนแห่งความรู้ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกคือแม่น้ำและทะเลสาบด้วยเช่นกัน มหาสมุทรแห่งความรู้นั่งอยู่ในผู้นี้และทำให้ลูกมีค่าควรแก่การไปสวรรค์ ในสวรรค์เป็นอาณาจักรของศรียุคใหม่และนารายณ์ นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของหนทางครอบครัวยุคใหม่ พวกเขาบอกว่า: เราทั้งสองจะนั่งอยู่ในกองไฟของความรู้และกลายเป็นศรียุคใหม่และนารายณ์ ลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงใช้ไหม? ดวงวิญญาณสิ้นหวังมาเป็นเวลาครึ่งวงจร บาบาได้โปรดมาและสอนราชาโยคะแก่เราและชำระล้างเราให้บริสุทธิ์! พ่อให้สัญญาแก่ลูก ผู้คนของบาร์ตผู้ซึ่งเชื่อในเทพได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแน่นอน จงพยายามและอธิบายแก่ผู้ที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของเทพว่าพ่อมาและก่อตั้งศาสนาอย่างไร พ่อก่อตั้งศาสนาบราห์มิน, ศรียุคใหม่และจันทรวงศ์ และจากนั้นครึ่งวงจรก็ไม่มีศาสนาใดได้รับการก่อตั้ง และจากนั้นในอีกครึ่งหนึ่งของวงจรก็มีศาสนาและนิกายมากมายที่ก่อตั้งขึ้น ในอีกด้านหนึ่งมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นที่ได้รับการก่อตั้งเป็นเวลาครึ่งวงจร และนั่นก็เป็นอาณาจักรที่ได้รับการก่อตั้งสำหรับอนาคตในยุคบรรจบพบกัน ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆทั้งหมดก่อตั้งศาสนาของตนในโลกเก่านี้ ที่นี้พ่อก่อตั้งศาสนาเดียวซึ่งคงอยู่เป็นเวลาครึ่งวงจร ไม่มีใครอื่นมีพลังใดๆ พ่อทำให้ลูกเป็นของท่าน และก่อตั้งศรียุคใหม่และจันทรวงศ์ และทำให้ทุกสิ่งอื่นถูกทำลาย ดวงวิญญาณทั้งหมดก็เข้าไปสู่ความเจ็บปวดและลูกไปสู่ความสุข ในเวลานั้นไม่มีความทุกข์ที่ลูกจะต้องจดจำระลึกถึงพระเจ้า ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าพ่อผู้ที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้ความรู้แก่ลูก มีมหาสมุทรเดียวเท่านั้น ลูกจะไม่เรียกตนเองว่ามหาสมุทร ลูกกลายเป็นผู้ช่วยของท่านและเหตุนี้เองลูกจึงได้รับการเรียกว่าแม่น้ำคงคาแห่งความรู้ อีกคงคาหนึ่งนั่นคือแม่น้ำ พ่อพูดว่า: ลูก ลูกๆของมหาสมุทรแห่งความรู้ของพ่อได้ถูกเผาไหม้ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะ นั่นคือลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ โดยการจดจำระลึกถึงพ่อในเวลานี้ ลูกจะกลับมาสวรรค์ วงจรโลกนี้คือ 5,000 ปี ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ วงจรโลกมีสี่ส่วนที่เท่ากัน มีสี่ยุค ยุคบรรจบพบกันเป็นยุคที่มีเมตตากรุณา เรียกว่าการบรรจบกัน (กุมภ) การบรรจบกันคือการพบปะ (เมลา) แม่น้ำไหลมารวมกันเป็นมหาสมุทร ดวงวิญญาณมาพบกับดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้เรียกว่าการพบปะด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกสามารถเห็นเป็นพยานในการพบกันของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด ลูกพบกันและกันและมีการสัมมนา สิ่งนี้ไม่สามารถเรียกว่าการพบปะ, การบรรจบ มหาสมุทรหนึ่งอยู่ในสถานที่ของตนเอง ท่านอยู่ในร่างกายของผู้นี้ มหาสมุทรแห่งความรู้ที่อยู่ในร่างกายของผู้นี้ ลูกผู้เป็นคงคาแห่งความรู้มาพบปะกันและกัน แม่น้ำสามารถใหญ่หรือเล็กได้ ผู้คนไปอาบน้ำที่นั่น มีแม่น้ำคงคา, ยมุนาและสรีสวตี ฯลฯ นิวเดลีอยู่บนฝั่งของแม่น้ำยมุนาคือสวรรค์ มีดินแดนของกฤษณะ มีคำกล่าวหาว่าเมื่อเดลีเป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า มันคืออาณาจักรของศรียุคใหม่และนารายณ์ ไม่ใช่เป็นอาณาจักรของกฤษณะ! เพียงเมื่อเราได้และ

กฤษณะกลายเป็นคู่ครองเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถปกครองได้ เวลานี้ลูกมีความสุขมาก! พายุของมายามากมายจะมา นี่คือการชกมวยที่ไม่มีขีดจำกัด แต่ละคนกำลังต่อสู้กับกิเลสทั้งห้า เราต้องจดจำบาปตลอดเวลาอยู่เสมอ แต่มายาก็ทำลายโยคะของสติปัญญาของเรา พวกเขาแม้กระทั่งแสดงการเล่นที่พระเจ้าดึงลูกด้านหนึ่งและมายาดึงลูกจากอีกด้านหนึ่ง พวกเขาได้สร้างการเล่นเกี่ยวกับสิ่งนี้ แฟชั่นของภาพยนตร์ได้เกิดขึ้นมาเมื่อเร็ว ๆ นี้ ตามละครลูกต้องอธิบายด้วยการใช้ตัวอย่างของภาพยนตร์ ในละครนั้นสามารถมีการเปลี่ยนแปลงได้ นี่คือละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วชั่วนี้รันดร์และไม่มีวันเสื่อมสลาย สิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น เมื่อคนนั้นคนนั้นตาย นั่นเป็นเพราะเขามีบทบาทที่จะเล่นเพียงแค่นั้นเท่านั้น ดังนั้นทำไมเราต้องกังวล? มันอยู่ในละคร เมื่อเขาออกจากโรงไป เขาก็ไม่สามารถกลับเข้ามาในโรงนั้นได้อีก ประโยชน์ของการร้องไห้เกี่ยวกับสิ่งนี้คืออะไร? ชื่อของสถานที่นี้คือดินแดนแห่งความทุกข์ ในยุคทองมีราชาผู้ที่เขาชนะความผูกพัน ยึดมั่น มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้เช่นกัน ไม่มีเรื่องของความผูกพันยึดมั่นในยุคทอง ที่นี้ผู้คนมีความผูกพันยึดมั่นต่อกันมากมาย! เมื่อบางคนไม่ร้องไห้กับการตายของใครบางคน คนอื่นก็จะร้องไห้และทำให้บุคคลนั้นร้องไห้ เพื่อที่พวกเขาจะรู้สึกว่าเขากำลังเห็นอกเห็นใจ มิฉะนั้นก็จะมีการประณาม! ระบบทั้งหมดนี้เป็นของบาร์ต บาร์ตที่มีความสุขและบาร์ตที่มีความทุกข์อย่างมากมาย เทพเจ้าเคยปกครองในบาร์ต ชาวต่างชาติเคยนำภาพเก่าๆกลับไปด้วยความสุขมากมาย มีความนับถืออย่างมากต่อโบราณวัตถุ ชาวผู้ที่เก่าแก่ที่สุดมาที่นี้ พวกเขากราบไหว้บูชาท่านอย่างมาก เวลานี้ชีพบาปได้มาแล้ว ลูกไม่ได้กราบไหว้บูชาท่าน เป็นเพราะท่านมาและจากไปที่พวกเขาจึงเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาท่านต่อไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เก็บความรู้ของละครไว้ในสติปัญญาของลูกและอยู่อย่างไร้กังวล อย่ากังวลเกี่ยวกับสิ่งใดเพราะลูกรู้ว่าสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น จงเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น
2. เนื่องจากลูกกำลังประสบกับกลางของดาวพลูหัสจากพ่อ จงระวังว่าลูกไม่ได้ถูกงอมัตจากกลางร้ายของราหูบดบัง หากมีกลางร้ายใดๆ ให้จบสิ้นลงด้วยการให้ทานความรู้

พร: ขอให้ลูกได้รับประสบการณ์ว่าตัวลูกเองหลอมรวมเข้ากับมหาสมุทรด้วยการไตร่ตรองของลูกและกลายเป็นตัวของตัวเอง
พื้นฐานของการเพิ่มประสบการณ์ของลูกคือพลังแห่งการไตร่ตรองของลูก ผู้ที่ไตร่ตรองจะอยู่อย่างซึมซับโดยอัตโนมัติ ในสภาพของการซึมซับ ลูกไม่จำเป็นต้องมีโยคะ แต่โยคะเชื่อมต่อโดยอัตโนมัติและลูกไม่จำเป็นต้องลำบากตรากตรำ การซึมซับหมายถึงการหลอมรวมในมหาสมุทรแห่งความรัก การหลอมรวมในลักษณะที่ไม่มีใครสามารถแยกลูกออกไปได้ ดังนั้นจง ปลดปล่อยตนเองจากการทำงานหนัก ลูกเป็นลูกของมหาสมุทร ดังนั้นอย่าพึ่งพาเพียงแค่อำนาจในสระแห่งประสบการณ์ แต่ให้หลอมรวมเข้ากับมหาสมุทร แล้วลูกจะถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่เป็นตัวของตัวเอง

คติพจน์: ทุกความคิดและทุกวินาทีของดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยความรู้นี้จะทรงพลัง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อเติมอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย เพชรพลอยแห่งความรู้แต่ละเม็ดนั้นมีค่าหลายแสนรูป
- คำถาม:** เหตุใดจึงให้ความสำคัญอย่างมากกับการให้ทานที่แผ่ทั่ว?
- คำตอบ:** เพราะเวลานี้พ่อกำลังให้ทานของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่แผ่ทั่วที่โลกไม่รู้จักแก่ลูก และด้วยการให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านี้ที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลก นี่ก็แผ่ทั่วเช่นกัน ไม่มีสงครามหรือวัตุระเบิดใดๆ และไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ พ่อให้ทานอาณาจักรแก่ลูกอย่างแผ่ทั่วและเหตุนี้เองจึงให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการให้ทานที่แผ่ทั่ว

ดับเบิล โอมซานติ! หนึ่งใน “โอม ซานติ” พูดโดยชีบบาบา และอีกหนึ่งโดยบราห์มาดาต้า ศาสนาดั้งเดิมของพวกเขาสองคือความสงบ ทั้งสองคือผู้อยู่อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ ลูกคือผู้อยู่อาศัยในดินแดนแห่งความสงบด้วยเช่นกัน ลูกๆ ผู้อยู่อาศัยในโลกที่ไม่มีตัวตนได้มายังโลกที่มีตัวตนเพื่อเล่นบทบาทของลูกเพราะนี่คือละคร สติปัญญาของลูกนั้นเต็มไปด้วยความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละครจากจุดสูงสุดจนถึงจุดต่ำสุด พระเจ้าคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด และพร้อมกับท่านก็มีลูกๆ ของท่าน เข้าใจสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดี ไม่มีใครนอกจากลูกที่มีความรู้นี้ ลูกกำลังศึกษาในโรงเรียนของพระเจ้า พระเจ้าพูดว่า มีพระเจ้าเดียวเท่านั้น ไม่มีพระเจ้า 10 ถึง 20 องค์ พ่อของดวงวิญญาณของทุกศาสนามีเพียงผู้เดียวเท่านั้น และแล้วเมื่อพ่อสร้างโลก ก็มีประชาบิดาบราห์มา (บิดาของปวงประชา) ด้วยเช่นกัน ซึ่งไม่สามารถเรียกว่าบิดาของปวงประชา ผู้คนเข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย ดวงวิญญาณเข้ามาในวงจรของการเกิดและการตายตามชั้นสการ์ของพวกเขาก่อนนั้นก็ต้องมีบราห์มาบิดาของปวงประชา เป็นที่จดจำว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดสร้างสิ่งสร้างโดยผ่านบราห์มา บิดาของปวงประชา ผู้คนร้องเรียกหาท่านว่า โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เมื่อโลกกลับมาไม่บริสุทธิ์และกำลังจะจบสิ้นลง พ่อก็มาเพื่อให้โลกนั้นบริสุทธิ์ เวลาลูกรู้ว่าพ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ท่านไม่ได้มาในเวลาอื่นใด เวลาลูกได้รับความรู้ทั้งหมดแล้ว ลูกเป็นนักแสดงในละคร นักแสดงในละครควรรู้เกี่ยวกับบทบาทของทุกคน นั่นคือบทบาทใดที่ทุกคนเล่น เหล่านั้นเป็นบทบาทเล็กๆ ที่มีขีดจำกัด ทุกคนมาเพื่อรู้จักละครเหล่านั้น ลูกไปและดูละครเหล่านั้นด้วยเช่นกัน ถ้าลูกต้องการลูกสามารถเขียนเกี่ยวกับละครนั้นและจดจำสิ่งเหล่านั้นด้วยเช่นกัน เหล่านี้เป็นเพียงละครเล็กๆ ลูกรู้ว่านี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โตมากและลูกรู้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ต่อมาภายหลังลูกจะได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดและสมบัติที่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มีขีดจำกัด บาบาได้อธิบายแก่ลูกว่าผู้ที่กลายเป็นราชาจะกลายเป็นราชานั้นเป็นเวลาหนึ่งชาติเกิดด้วยการให้ทานและบริจาคในชาติเกิดก่อนหน้าของพวกเขา ไม่ใช่พวกเขาจะกลายเป็นราชาอีกครั้งในชาติเกิดต่อไปของพวกเขาสั้นๆ ลูกผู้ที่เป็นราชาและจักรพรรดิในยุคทองไม่ควรคิดว่าอาณาจักรของลูกหายไป เมื่อหนทางของความเสื่อมสลายเริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง พวกเขา (ราชาแห่งยุคทองแดง) ให้ทานและทำบุญอย่างมากมายและดังนั้นพวกเขาจึงเข้ามาในอาณาจักร อย่างไรก็ตามราชาเหล่านั้นมีกิเลส ลูกผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา นั่นคือความสุขชั่วคราว เวลานั้นมีแต่ความทุกข์ ลูกมีความสุขแม้กระทั่งในสภาพที่ตาโมประธาน ไม่มีเรื่องของการบรรพหรือทะเลาะเบาะแว้ง ทั้งหมดนั้นเกิดขึ้นในภายหลัง เมื่อประชากรในภูมิภาคที่หนึ่งมีจำนวนหลายแสนการต่อสู้ ฯลฯ ก็เริ่มต้นขึ้น ลูกๆ มีความสุขในยุคทอง ยุคเงิน และยุคทองแดง เมื่อสภาพที่ตาโมประธานเริ่มขึ้นแล้วก็มีความสุขเล็กน้อย เวลานั้นทุกสิ่งตาโมประธาน พ่ออธิบายว่า นี่คือโลกที่ตาโมประธาน ลูกรู้ว่านี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครสามารถได้รับการปลดปล่อยจากละครนี้ได้ เมื่อผู้คนทุกซะระมจากความสุขทรมาณของพวกเข พวกเขาถามว่าเหตุใดพระเจ้าจึงสร้างละครเช่นนี้ขึ้นมา หากพระเจ้าไม่สร้างละครเช่นนี้ขึ้นมา ก็คงจะไม่มีโลกใดๆ จะไม่มีสิ่งใด มีผู้สร้างและสิ่งสร้าง มีรายละเอียดของสิ่งนี้ตั้งแต่ยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก เหลืออีกเพียงไม่กี่วันเท่านั้น ลูกจะเห็นทั้งหมดนี้ในทางปฏิบัติ ลูกจะไม่ได้รับการบอกทุกอย่างอย่างล่วงหน้า ขณะนี้เหลือเพียงบทบาทเล็กๆ ของวงจรของ 5,000 ปีเท่านั้นจะไม่ปรากฏให้ลูกเห็นล่วงหน้า ลูกจะเฝ้าดูทั้งหมดในฐานะที่เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเมื่อมันเกิดขึ้น สิ่งใดก็ตามที่จะเกิดขึ้นก็จะเกิดขึ้นเช่นเดียวกับที่เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้ว ลูกสามารถเห็นการเตรียมการกำลังเกิดขึ้นเวลานี้ การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน การเตรียมการสำหรับทุกสิ่งกำลังเกิดขึ้นเวลานี้ ทั้งหมดถูกกำหนดไว้แล้วในละครล่วงหน้าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกทั้งหมดว่า ลูกดวงวิญญาณได้กลับมาตาโมประธานและ

เวลานี้ต้องกลับมาสะโตประธานที่นี้ ลูกเข้าใจทั้งหมดนี้แล้วเวลานี้ พ่อมาอย่างแฝงตัวและให้ความรู้แก่ลูกอย่างแฝงตัว ไม่มีใครในโลกรูสิ่งนี้ ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกในลักษณะที่แฝงตัว ไม่มีการเกี่ยวข้องกับเสียงใดๆ การให้ทานนี้ได้รับการกล่าวว่าเป็นอย่างสมบูรณ์ พ่อมาและให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูก ไม่มีใครรู้ว่าพ่อนั้นแฝงตัวเพียงใด พวกเขาไม่เข้าใจว่าลูกๆบรรพบุรุษและกุมารทั้งหมดไปที่ไหนหรือทำอะไรใด ลูกรู้ว่าบาบาแฝงตัวอย่างไร ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกอย่างแฝงตัว ไม่มีสงคราม ไม่มีระเบิด ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ที่นี้มีการทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างมากมายในการยึดครองหมู่บ้านเล็กๆ และมีความรุนแรงอย่างมาก พ่อมาและให้ทานแก่ลูกอย่างแฝงตัว ท่านเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ผู้คนพูดว่า: เติบโตอารมณ์ของนั้น ชีวา พระเจ้าผู้ไร้เดียงสา บันดารี (ผู้ที่เติมคลังสมบัติให้เต็มเปี่ยม) ลูกรู้ว่าชีวาบาบา กำลังเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย เพชรพลอยแต่ละเม็ดนั้นมีค่าหลายแสนรูป ลูกให้ทานเพชรพลอยมากมาย! ลูกกลายเป็นผู้ให้ทานเช่นนั้น! สิ่งนั้นก็แฝงตัวเช่นกัน มีการวาดภาพเทพที่มีอาวุธและมีมากมาย ฯลฯ ในความเป็นจริงไม่มีอะไรเป็นเช่นนั้น เทพในยุคทองไม่มีอาวุธมากเช่นนั้น ในยุคเหล็กมีการมอบอาวุธมากมายหลายประเภทให้กับเทพ พวกเขามีระเบิดเพื่อการทำลาย และดังนั้นพวกเขาจะอย่างไรกับดาบ คันธนู และลูกธนู? เพราะลูกพูดถึงดาบแห่งความรู้ พวกเขาจึงเข้าใจว่าสิ่งนี้เป็นอาวุธ ไม่มีอะไรเป็นเช่นนั้น ลูกได้รับการให้ทานที่แฝงตัว แล้วลูกก็ให้ทานที่แฝงตัวนี้แก่ทุกคน ลูกรู้ว่าบาบา กำลังให้ศรัทธาแก่ลูก ศรัทธามาจากพระเจ้า ลูกรู้ว่าลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา พวกเขาร้องได้ว่า “เติมไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์เต็ม เพียงพร้อมด้วยคุณธรรมที่สูงส่ง” เพียงเทพเหล่านั้นเท่านั้นที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง แล้วองค์ก็ลดลงเรื่อยๆ เหมือนแสงของพระจันทร์เต็มดวงที่ดีมากแล้วแสงก็ค่อยๆเริ่มลดลงทีละน้อยจนกระทั่งเหลือเพียงเส้นบางๆ มันไม่ได้หายไปอย่างสิ้นเชิง ยังคงมีเส้นเหลืออยู่อย่างแน่นอน และสิ่งนี้เป็นที่รู้กันว่าเป็นวันแรกของพระจันทร์ใหม่(ข้างขึ้น-new moon) ประเด็นของลูกคือประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกกลับมา 16 องค์เต็ม มีการกล่าวว่าผู้เป็นแม่มองเห็นพระจันทร์ในปากของกฤษณะ พ่อหนึ่งและอธิบายว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องของนิมิต เวลานี้ลูกต้องกลับมาเต็ม มายาได้บดบังลูกอย่างสิ้นเชิง เหลือเพียงเส้นเดียวเท่านั้น ลูกยังคงลงบันไดมาเรื่อยๆ ทุกคนต้องลงบันไดมา แล้วเมื่อนั้นที่พวกเขาสามารถกลับบ้านได้ มีลูกเพียงไม่กี่คนเท่านั้นเวลานี้ จำนวนของลูกจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆทีละน้อย ผู้คนมากมายไม่ได้สอบผ่านในการศึกษาของพวกเขา จำนวนศูนย์ของลูกจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆทีละน้อยด้วยเช่นกัน เมื่อเวลาใกล้เข้ามา พวกเขาจะเข้าใจในสิ่งที่ลูกมี แต่ละวันจำนวนศูนย์จะเพิ่มขึ้น เวลานี้ผู้คนพูดว่าพวกเขาคิดว่าศูนย์จะจบลงในเวลาอันสั้นและศูนย์ทั้งหมดจะปิดลงในตอนเริ่มต้นเนื่องจากความกลัวนี้ หลายคนจึงวิ่งหนีไป พวกเขาคิดว่าเราไม่รู้อะไรจะเกิดขึ้น เราจะไม่สามารถเป็นของที่นี่หรือที่นั่น ดังนั้นจะเป็นการดีกว่าถ้าเราวิ่งหนีไปจากที่นี่ พวกเขาวิ่งหนีไปและเวลานี้พวกเขาบางคนกำลังกลับมา พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดาย! ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆแก่ผู้ที่ไร้เดียงสาและมีสติปัญญาเป็นหินเหล่านี้ พวกเขาต้องถูกยกระดับเช่นกัน พวกเขาพูดว่า:บาบา ฉันไม่มีการศึกษา! พ่อพูดว่า: เป็นสิ่งที่ดีมากที่ลูกไม่ได้ศึกษาสิ่งใดมาเลย ลืมคำภีร์ทั้งหมดและอื่นๆที่ลูกได้ศึกษามา พ่อไม่ได้สอนลูกมากมายนัก พ่อเพียงแค่บอกลูกว่า: จดจำพ่อและอาณาจักรนั้นเป็นของลูก! เรือของลูกจะข้ามฟากไป เมื่อลูกชายเกิดมา เขาพูดว่า “บาบา” และมีสิทธิในมรดกของเขา ที่นี้ลูกก็ประกาศสิทธิในมรดกเช่นกัน ทันทีที่ลูกจดจำบรรพบุรุษ อาณาจักรก็กลายเป็นของลูก เหตุนี้เองจึงได้รับการจดจำว่าลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ผู้คนที่มั่งคั่งจะมีบทบาทในตอนท้าย ก่อนอื่นเป็นคราวของคนยากจน พวกเขาจะมากาลูกด้วยตนเอง แม้กระทั่งคนล้างห้องน้ำก็ต้องได้รับการยกระดับ มีคำสรรเสริญชาวพื้นเมือง/คนท้องถิ่นด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า: งามได้รับประทานผลเบอร์รี่ที่กินไปแล้วครึ่งผลของชาวพื้นเมืองคนหนึ่ง ในความเป็นจริงไม่ใช่รามและไม่ใช่ชีวาบาบา ใช่ เป็นไปได้ที่บรรพบุรุษนี้ต้องรับประทานสิ่งเหล่านั้น คนพื้นเมืองจะมา ยกตัวอย่างเช่น หากเธอเอาโกลีบางอย่างมา บาบาจะปฏิเสธได้อย่างไร? คนพื้นเมืองและผู้ที่ไม่มีความรู้จะนำสิ่งนั้นมาและดังนั้นลูกจะรับประทานสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ชีวาบาบาพูดว่า: พ่อจะไม่รับประทานสิ่งนั้น พ่อคืออโณปัติ (เหนือผลของประสบการณ์) ทุกคนจะมากาลูก แม้กระทั่งรัฐบาลก็จะช่วยลูกให้ยกระดับพวกเขา ลูกจะได้รับแรงบันดาลใจโดยอัตโนมัตติ บาบาเป็นพระเจ้าของคนจน ดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่ผู้ที่ยากจนด้วยเช่นกัน หลายคนจะปรากฏออกมาจากท่ามกลางชาวพื้นเมืองด้วยเช่นกัน ไม่มีเทพแม้แต่องค์เดียวเหลืออยู่จากต้นไม้ที่ใหญ่โตเช่นนั้น เพราะทุกคนได้เปลี่ยนไปนับถือศาสนาอื่นๆ พ่อพูดว่า: อธิบายแก่ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธา ลูกสามารถมองเห็นว่าต้นอ่อนลูกเพาะขึ้นอย่างไรและบรรพบุรุษมีลูกสร้างขึ้นอย่างไร ผู้ที่กลายเป็นเทพของสุริยวงศ์และจันทร์ราศีจะมาเรื่อยๆ แม้ว่าลูกจะได้ยินความรู้นี้เพียงครั้งเดียว ลูกก็จะได้ไปสวรรค์อย่างแน่นอน บาบาได้บอกลูกถึงตัวอย่างของการสังเวยที่คำจิตด้วยเช่นกัน พวกเขาเคยไปและสังเวยตนเองแก่ชีวา อย่างน้อยพวกเขาก็ควรได้รับบางสิ่ง! ลูกสังเวยตนเองด้วยเช่นกัน ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่ออาณาจักร ไม่มีอาณาจักรแห่งสวรรค์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ สิ่งที่เกิดขึ้นคือพวกเขาได้รับการลงโทษสำหรับบาปที่พวกเขาได้ทำและชำระสะสางสิ่งเหล่านั้นในลักษณะนั้น แล้วพวกเขาก็ใช้ชาติเกิดใหม่และบาปของพวกเขาจะเริ่มขึ้นใหม่อีกครั้ง

อย่างไรก็ตามทุกคนต้องอยู่ที่นี้ ลูกคืออันดับหนึ่ง: ลูกมีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิด ทุกคนต้องผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม พ่อพูดว่า: เวลานี้ต้นไม้มิโลกมนุษย์ทั้งต้นได้ไปถึงสภาพของการเสื่อมโทรมอย่างสิ้นเชิง มนุษย์ทั้งหมดอยู่ในความมืดมิดอย่างสมบูรณ์และกำลังหลับใหลอยู่ในการหลับของกัมภีรกรรม ไม่ได้มีเพียงกัมภีรกรรมเดียว แต่มีมากมาย ไม่ว่าลูกจะอธิบายมากเท่าไร พวกเขาจะไม่ฟังลูก ผู้ที่มีสิ่งนี้ในบทบาทของพวกเขาจะเพียรพยายามและพวกเขาคือผู้ที่ป็นขึ้นไปในหัวใจของแม่และพ่อและนั่งอยู่บนบัลลังก์นั้น ลูกสาวหลายคนพูดว่า: บาบ่า ฉันต้องดูดา ลูกของฉัน บาบ่าพูดว่า: สิ่งนั้นไม่ได้ทำให้ลูกสะสมบาปมากมาย ลูกร้องเรียกหา: ชำระเราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด! พ่อพูดว่า: ตัณหาราคะยังคงเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่ได้กล่าวว่าความโกรธคือศัตรู ผู้เป็นแม่ไม่ได้มีความโกรธมากขนาดนั้น แต่ผู้ชายต่อสู้กันอย่างมาก พ่อได้วางลูกๆ ผู้เป็นแม่ไว้ข้างหน้า “ขอการระต่อผู้เป็นแม่” ที่อื่นๆมีการบอกผู้หญิงว่าสามีของเธอคือพระเจ้าของเธอและกฎของเธอและเธอต้องทำตามการกำหนดของเธอ ทันที่ที่มีการผูกปม เธอก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ในทันที นี่หรือคือพระเจ้าที่เธอพบ! เวลานี้อาณาจักรของรามกำลังได้รับการก่อตั้งและทุกคนจะยังคงต้องตายต่อไป บาบ่าได้อธิบายว่า: มีผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายและผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรักในเวลาของการทำลาย สติปัญญาของลูกมีความรักต่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าชีพบบาบ่าได้เข้ามาในฉันและลูกกำลังรับฟังท่านผ่านฉันนี้ ท่านคือจุดที่สดใสและเล็ก! นี่คือนิพพานของชีพบบาบ่าและไฟบุษยาณูของความรู้นี้ถูกสร้างขึ้นผ่านฉันและจะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ทะเลสาบยังคงได้รับการเติมให้เต็มด้วยทุกหยดของลูกๆต่อไป ลูกยังคงใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีอย่างมีคุณค่าต่อไป เพราะลูกรู้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะกลายเป็นฝุ่นและไม่มีอะไรจะเหลืออยู่ ลูกพูดว่า: อย่างน้อยก็ขอให้สิ่งนี้ให้มากอย่างมีคุณค่า มีตัวอย่างของสดามา ลูกๆส่งข้าวหนึ่งกำมือหรือ 6 ถึง 8 ภูมิให้باب่า ลูกที่น่าอัศจรรย์! พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้ในละครและสิ่งนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้ง ยังคงมีแม้กระทั่งผู้ที่อยู่ในปวงพินธะ บาบ่าพูดว่า: พวกเขาโชคดีเพราะอย่างน้อยพวกเขาก็จับมือของชีพบบาบ่าไว้ วันนั้นจะมาถึงเมื่อผู้ที่มาจากอารยสมานั้นจะมาด้วยเช่นกัน พวกเขาจะสามารถไปที่ไหนได้อีก? มีร้านเดียวเท่านั้นสำหรับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนต้องประสบกับการลงโทษและเข้าไปสู่การหลุดพ้น นี่คือนเวลาของการชำระสะสาง ทุกคนจะกลับบ้าน นี่คือนิพพานพิชิตของเจ้าบ่าว ลูกจะมีนิมิตว่าชบวนจะกลับไปอย่างไร ไม่มีใครเห็นสิ่งนั้นนอกจากลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณ คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. เข้าใจคุณค่าของการให้ทานที่แผ่ทั่วถึงลูกๆที่ได้รับจากพ่อและเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ เฝ้าแต่ให้ทานอย่างแผ่ทั่วถึงกับทุกคนต่อไป
2. ในเวลาของการชำระสะสางนี้ เมื่อทุกคนต้องกลับบ้าน จงใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีอย่างมีคุณค่า กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรัก แสดงหนทางไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่ออกกฏหลักและทำให้วัตถุธาตุและทั้งโลกสะโตประธานด้วยพลังแห่งสัจจะของลูก เมื่อลูกๆ ซึมซับพลังแห่งสัจจะและกลายเป็นนายผู้ออกกฏ วัตถุธาตุจะกลับมาสะโตประธานและยุคแห่งสัจจะจะถูกก่อตั้งขึ้นมา ดวงวิญญาณทั้งหมดสร้างโชคของการหลุดพ้นของพวกเขา สัจจะของลูกเป็นเหมือนหินคำที่ใช้ทดสอบความบริสุทธิ์ของเนื้อทองคำและเงิน/(ศิลาของนักเล่นแร่แปรธาตุ) เช่นที่หินคำที่ใช้ทดสอบความบริสุทธิ์ของเนื้อทองคำและเงินสามารถเปลี่ยนเหล็กให้เป็นทองคำได้ ในทำนองเดียวกันพลังแห่งสัจจะก็สามารถทำให้ดวงวิญญาณ วัตถุธาตุ เวลา และทุกวัตถุ ทุกความสัมพันธ์ ทุกชั้นสการ์ อาหาร และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กลับมาสะโตประธานได้เช่นกัน

คติพจน์: ดวงวิญญาณโยคีคือผู้ที่ไม่ถูกดึงดูดด้วยการเปลี่ยนแปลงของวัตถุธาตุ

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อ ผู้เป็นเจ้าของต้นไม้ได้วางลงของดาวพฤหัสบดีไว้เหนือลูกแล้ว เวลาที่ลูกกำลังไปสู่โลกแห่งความสุขที่ไม่มีวันสูญสลาย
- คำถาม:** ลูกคนใดที่ประสบกับกลางที่ไม่สูญสลายของดาวพฤหัสบดีเหนือพวกเขา และสิ่งที่บ่งบอกถึงสิ่งนี้คืออะไร?
- คำตอบ:** ลูกที่สละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างกายของพวกเขาทั้งหมดในขณะที่มีชีวิตอยู่และมีศรัทธาว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณ ผู้ที่สติปัญญามีศรัทธาเช่นนั้นคือผู้ที่ประสบกับกลางของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือพวกเขา เป็นพวกเขาที่ได้รับการจดจำว่า: หากท่านต้องการรู้เกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส ให้ถามโกปและโกปความสุขของพวกเขาไม่สามารถหายไป
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมชานติ ลูกๆทั้งหลายได้ยินคำสรรเสริญของพ่อแล้ว วันนี้เรียกว่าวันของเจ้าแห่งต้นไม้ เป็นวันของกลางของดาวพฤหัสบดี เป็นวันนี้ที่เรียกว่าวันพฤหัสบดี วันของกุรุ ไม่ใช่เพียงวันของกุรุแต่เป็นวันของสัทกุรุ ในเบงกอลผู้คนเชื่อในสิ่งนี้อย่างมาก เมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ได้รับการจดจำ และเหตุนี้เองที่ท่านถูกเรียกว่าเจ้าแห่งต้นไม้ ท่านเป็นเมล็ดและท่านเป็นผู้เป็นเจ้าของด้วยเช่นกัน เมล็ดของต้นไม้เรียกว่าพ่อด้วยเช่นกัน ต้นไม้ปรากฏออกมาจากท่าน นี่คือน้ำมันโลกมนุษย์และเมล็ดอยู่ด้านบนสุด ลูกๆ รู้ว่าลูกมีกลางที่ไม่สูญสลายของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูก เพราะเวลาที่ลูกกำลังได้รับอำนาจในการปกครองที่ไม่สูญสลาย ยุคทองเรียกว่าดินแดนแห่งความสุขที่ไม่สูญสลาย ในขณะที่ยุคเหล็กเรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์ที่สูญสลาย ดินแดนแห่งความทุกข์กำลังถูกทำลายเวลานี้ ดินแดนแห่งความสุขนั้นไม่สูญสลาย ซึ่งดำเนินไปเป็นเวลาค้างคาวและได้รับการก่อตั้งขึ้นโดยเจ้าแห่งต้นไม้ที่ไม่สูญสลาย ลูกๆ ควรจดประเด็นเหล่านี้ไว้เมื่อลูกทำงานรับใช้ เหล่านี้เป็นประเด็นหลักที่ต้องอธิบายในนิทรรศการเพราะมนุษย์ไม่รู้สิ่งใดเลย แท้จริงแล้ว นี่คือนิรันดร์ เวลาที่พ่อให้ความรู้ให้แก่ลูก ณ จุดบรรจบกันของโลกใหม่และโลกเก่า และจากนั้นก็หายไป เทพไม่มีความรู้ นี่หากพวกเขามีความรู้เรื่องวงจรพวกเขาจะไม่สนุกสนานเพลิดเพลินในอาณาจักร แม้ขณะนี้ลูกก็มีความคิดนี้ว่า: หลังจากที่ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของเรา เราจะไปสู่สภาพเดียวกันนี้อีกครั้งหรือ? อย่างไรก็ตาม ละครูกำหนดเอาไว้แล้ว วงจรต้องหมุนไป ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกกำลังช้ารอย ลูกๆ รู้ว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ช้ารอยอย่างไร นี่คือนิรันดร์ ลูกมีต้นไม้ของโลกที่ไม่มีตัวตนอยู่ในสติปัญญาของลูก ส่วนของทุกคนนั้นแยกกันไป สิ่งเหล่านี้จะไม่มันเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของใครอื่น สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เขียนไว้ในคัมภีร์ศาสนาใดเลย ตั้งแต่เดิมแล้วเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ เราไม่สูญสลายและไม่เคยถูกทำลาย พวกเขาเชื่อว่าฟองปรากฏขึ้นมาจากน้ำและจะหลอมรวมเข้ากับน้ำอีกครั้ง ลูกมีความลับทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและบทบาททั้งหมดของดวงวิญญาณถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ ความรู้ของวงจรนี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ใดๆ แม้ว่าพวกเขาจะแสดงเครื่องหมายสวัสดิกะในสถานที่บางแห่ง พวกเขาเพียงแคว้นและวงกลมเพื่อแสดงว่ามีศาสนามากมาย พ่อได้อธิบายแล้วว่าไม่มีศาสนาหลักและไม่มีคัมภีร์ศาสนา ไม่มีศาสนาใดที่ก่อตั้งขึ้นในยุคทองและยุคเงินและไม่มีคัมภีร์ศาสนาใดที่นั่น ทั้งหมดนั้นเริ่มต้นในยุคทองแดง ดูสิว่ามีกษัตริย์เกิดขึ้นมากแค่ไหน! อ้อชะ ก็ตะพุดเมื่อใด? พ่อพุดว่า: พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของวงจรเท่านั้น พวกเขาได้นำคำว่า “วงจร” ออกไป และบอกว่าพ่อมาในยุคบรรจบพบกันของทุกยุค อันที่จริง ไม่มีการบรรจบพบกันของยุคอื่นที่ศาสนาใดจะก่อตั้งขึ้น ไม่ใช่ศาสนาของอิสลามจะก่อตั้งขึ้นในตอนสิ้นสุดของยุคเงินและตอนเริ่มต้นของยุคทองแดง ไม่ใช่เลย อาจกล่าวได้ว่าศาสนาอิสลามก่อตั้งขึ้นในยุคทองแดง เหล่านี้เป็นช่วงเวลาที่สวยงามของยุคบรรจบพบกันซึ่งเรียกอีกอย่างว่ากุมภาพันธ์ด้วยเช่นกัน กุมภาพันธ์คือการบรรจบกัน การบรรจบกันนี้คือการพบกันของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด การพบปะทางจิตวิญญาณนี้เกิดขึ้นในยุคการบรรจบพบกันเท่านั้น พวกเขาสรรเสริญชื่อของแม่น้ำคงคา พวกเขาไม่รู้จักมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์เลย ไม่ได้เขียนไว้ในคัมภีร์ศาสนาใดว่าท่านทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์อย่างไร เวลาที่พ่อบอกลูกๆว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ละทั้งศาสนาทางร่างทั้งหมดท่านกำลังบอกสิ่งนี้กับใคร? กับดวงวิญญาณ สิ่งนี้เป็นที่รู้กันว่าตายขณะที่มีชีวิต เมื่อคนใดตายความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของเขาก็ถูกละทิ้ง พ่อพุดว่า: ละทั้งความสัมพันธ์ทางร่างของลูกทั้งหมดและมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ จงมีสติปัญญาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเต็มไปด้วยศรัทธา! ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งสัมผัสกับกลางของดาวพฤหัสบดีที่อยู่เหนือลูกมากเท่านั้น ตรวจสอบดูว่าลูกกำลังจดจำระลึกถึงชีพบาบามากแค่ไหน ด้วยการจดจำระลึก

ถึงเท่านั้นที่สนิมจะถูกขจัดออกไปเรื่อยๆและลูกจะสัมผัสกับความสุข ลูกดวงวิญญาณตระหนักรู้ด้วยตัวเองว่าลูกจดจำพอมากเพียงใด หากลูกจดจำท่านเล็กน้อย สนิมเพียงเล็กน้อยเท่านั้นจะถูกขจัดออกไป จะมีประสบการณ์ในความสุกที่น้อยลงและลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ดี เป็นดวงวิญญาณที่ผ่านสภาพของสะโต ราโจ และตาโม “หากลูกต้องการรู้เกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส ให้ถามโก๊ปและโก๊ปปี้” เมื่อลูกไม่ได้จดจำระลึกถึงใครนอกจากพ่อเท่านั้นที่ปรารถนาความสุขของลูกจะสูงขึ้น เรามีกลางของดาวพลูห์ส นั่นคือกลางของสัตว์อยู่เหนือเรา แล้วเมื่อความสุขนี้หายไป กล่าวกันว่า: กลางของดาวพลูห์สได้เปลี่ยนไปแล้ว และเวลานี้ได้มีกลางของราหู(เงามืด)อยู่เหนือลูก บางคนที่มีงัดมากเก้งก่าไรในตลาดหุ้น แล้วก็ล้มละลาย ในบาร์ต เมื่อมีเงามืดบดบัง กล่าวกันว่า: จงทำทานและเงามืดจะถูกขจัดไป ศาสนาเทพของลูกเต็มสิบหกองค์สมบูรณ์ เวลานี้อยู่ในเงามืด เมื่อผู้คนประสบกับกลางร้ายของราหู พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพและร้องเพลง: ท่านเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด เราคือคนบาปและน้องใจ เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่า เป็นเพราะมีกลางร้ายของเงามืด(คราส)ทั้งหมดจึงกลับมาน่าเกลียด ดวงจันทร์ข้างแรมลดลงเรื่อยๆเช่นกัน จนกระทั่งเหลือเพียงเส้นเดียว พ่ออธิบาย: มีภาพลักษณ์ของลูกผู้เป็นเทพ ก็ตะอยู่ในคัมภีร์ศาสนาของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้จักศาสนาของพวกเขาเอง พวกเขาจัดการประชุมสำหรับผู้นำศาสนา ลูกสามารถอธิบายได้ทีนั้นว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านมาทีนี้เพื่อให้มรดกแก่ลูกๆ ของท่าน นักบุญและผู้เคร่งศาสนาไม่ได้รับมรดก ดังนั้นพวกเขาจะเชื่อสิ่งนี้ได้อย่างไร? เป็นลูกๆเท่านั้นที่ได้รับมรดก สิ่งหลักคือลูกต้องพิสูจน์ว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน มีวันเกิดของชีวา ลูกสามารถเรียกได้ว่าวันเกิดของชีวาหรือวันเกิดของรูตรา รูตราสร้างไฟบูชาญญูของความรู้ ท่านคือชีวา นี่เป็นไฟบูชาญญูของความรู้เดียวกันของกิตะที่ซึ่งเปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏขึ้น ลูกสามารถเห็นได้ในทางปฏิบัติว่าบาปที่ไม่มีตัวตนได้สร้างไฟบูชาญญูของความรู้ของรูตราอย่างไร ผู้ที่มีตัวตนไม่สามารถทำสิ่งใดได้ นี่คือนิพพานที่ไม่มีขีดจำกัดที่ซึ่งทั้งโลกเก่าทั้งหมดจะถูกสังเวย สิ่งอื่นทั้งหมดเป็นไฟบูชาญญูทางโลก มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน! พ่อพูดว่า: นี่คือนิพพานของความรู้ของรูตราและการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น เมื่อลูกกลายเป็นโยคีอย่างสมบูรณ์และมีความรู้และสอบผ่านอย่างเต็มที่แล้วโลกใหม่ของสวรรค์ก็จำเป็นสำหรับลูกและนรกจะต้องถูกทำลายด้วยเช่นกัน คำว่า“มาลูกสังเวยเพื่ออำนาจในการปกครองตนเอง”นั้นลูกต้อง พวกเขาสังเวยมา อันที่จริงหมายถึงพาหนะของลูก มีเรื่องราวของไฟบูชาญญูของดักขา ประชาบิดาด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกๆ ควรประสบความสุขอย่างมากเพราะพ่อ พระเจ้าแห่งดินไม้กำลังสอนลูก เวลานี้เรามีกลางของดาวพลูห์สอยู่เหนือเราและสภาพของเราที่ดีมาก และแล้วเมื่อลูกก้าวต่อไป ลูกเขียนว่า: บาบ่า ฉันสับสน ในตอนแรกฉันมีความสุขอย่างมาก แต่เวลานี้ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น การมาทีนี้และเป็นของพ่อคือการจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ เมื่อผู้คนไปจาริกแสวงบุญ พวกเขาใช้เงินเป็นจำนวนมาก! ไม่มีเรื่องของการบริจาคสิ่งใดที่นี้ ลูกไม่ต้องมีการใช้เงินใดๆที่นี้ นั่นคือการจาริกแสวงบุญทางร่างกายในขณะที่ของลูกคือการจาริกแสวงบุญทางจิต ไม่มีประโยชน์ใดจากการจาริกแสวงบุญทางร่างกาย ได้มีการร้องเพลงว่า: พวกเราวนไปทั่วในทุกทิศแต่ยังคงอยู่ไกลห่างจากท่านชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกต้องเดินทางไปจาริกแสวงบุญมากมายขนาดไหน! ผู้คนต้องไปยังสถานที่ใดสถานที่หนึ่งอย่างแน่นอน พวกเขาไปยังแม่น้ำคงคาที่ฮาริดวาร์ พวกเขาเชื่อว่าแม่น้ำคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในความเป็นจริงลูกคือคงคาแห่งความรู้ที่แท้จริง หลายคนมาหาลูกและอาบน้ำในความรู้ บาบ่าได้อธิบายแล้วว่าสัตว์อยู่เหนือเท่านั้น ไม่มีใครนอกจากสัตว์อยู่เหนือที่สามารถเป็นผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนได้ พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจรเพื่อประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ลูกและทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาจากผู้กราบไหว้บูชา แล้วลูกกลับมาเป็นผู้กราบไหว้บูชาและไม่มีความสุข ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกรู้สิ่งนี้ อาณาจักรของเราคงอยู่เป็นเวลาครึ่งวงจรรอบอย่างแท้จริงและแล้วในยุคทองแดง เราผู้เป็นเทพก็ไปสูหนทางบาป หนทางบาปเริ่มต้นขึ้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น มีสิ่งบ่งบอกของสิ่งนี้ เมื่อลูกไปที่วัดจากัดนาถ ลูกสามารถเห็นภาพลักษณ์ที่ทำจากหินสีดำที่นั่น ด้านนอกพวกเขามีรูปปั้นของเทพในท่าต่างๆที่สทกปรก ก่อนหน้านั้นเราไม่เข้าใจว่านั่นหมายถึงอะไร ผู้คนที่มิกิเลสจะมองดูพวกเขาด้วยสายตาที่มิกิเลส และดังนั้นพวกเขาก็คิดว่าแม้แต่เทพเหล่านั้นก็มีกิเลส มีการเขียนไว้ว่าเทพไปสูหนทางแห่งบาป พวกเขาได้แสดงเทพเหล่านั้นในเครื่องแต่งกายของเทพ เมื่อลูกไปที่วัดติลาลาที่นี้ ลูกจะเห็นว่าพวกเขาได้แสดงสวรรค์บนเพดานอย่างไรและพวกเขากำลังนั่งในทาปาเซียวบนพื้นด้านล่างอย่างไร ไม่มีใครเข้าใจความลับทั้งหมดเหล่านี้ พาหนะของบาปามีประสบการณ์อย่างมาก เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าดวงวิญญาณอยู่แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นระยะเวลาที่ยาวนานอย่าง ลูกที่แยกจากกันก่อนก็มาพบพ่อก่อนเช่นกัน ศรีกฤษณะคือเจ้าชายองค์แรกของยุคทอง ต้องมีพ่อของกฤษณะด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่ได้แสดงให้เห็นเกี่ยวกับพ่อแม่ของกฤษณะมากนัก พวกเขาเพียงแต่แสดงให้เห็นว่าพ่อของเขาอุ้มเขาไว้ในตะกร้าบนศีรษะของเขาและพาเขาข้ามแม่น้ำ พวกเขาไม่ได้แสดงให้เห็นอาณาจักรลา เหตุใดจึงไม่มีคำยกย่องใดๆของพ่อของเขา? เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าดวงวิญญาณกฤษณะได้ศึกษาการศึกษาเป็นอย่างดีมากในเวลานี้ และด้วยเหตุนี้เขาจึงได้รับสถานภาพที่สูงกว่าพ่อแม่ของเขา

ลูกเข้าใจว่าลูกอยู่ในอาณาจักรของศรีภุมมะ: ลูกอยู่ในสวรรค์ และจากนั้นลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทราวาศ เพื่อที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์อีกครั้ง เราจะทำตามศรีภุมมะและกลับมาบริสุทธิ์ และจากนั้นจึงกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ลูกแต่ละคนสามารถตรวจสอบสภาพของตัวเอง: ฉันจะบรรลุผลสำเร็จได้อย่างไรหากฉันต้องออกจากร่างกายในเวลานี้? ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจสิ่งนี้ด้วยตัวเอง ยิ่งลูกจดจำพอมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น เมื่อผู้คนประสบกับความยากลำบากใดหรือความทุกข์หรือพวกเขาล้มละลาย พวกเขาจะไปแสวงหานักปราชญ์ พวกเขาจะพิจารณาว่าบุคคลนั้นเป็นใครคนใดคนหนึ่งที่เขาจะไม่คิดใคร่ครวญ แม้แต่คนเช่นนั้นก็กลับมาบังคับอย่างมากในสองถึงสี่ปี พวกเขาจะมีเงินที่เก็บซ่อนไว้มากมาย ลูกแต่ละคนสามารถใช้สติปัญญาของลูกที่จะเข้าใจได้ ในบรรดาลูกก็มีหลายคนที่จะจดจำบาปได้เล็กน้อยมากด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองบาปพูดว่า: หากลูกต้องการให้ประโยชน์กับตัวเอง ให้พักสมุดจดติดตัวไปกับลูกด้วย จดลงในชาร์ทของลูกว่าลูกจดจำบาปได้มากแค่ไหนตลอดทั้งวัน ผู้คนบางคนถึงกับเขียนเรื่องราวชีวิตทั้งหมดของพวกเขา ลูกเพียงแค่อ่านชาร์ทของการจดจำระลึกถึงของลูก จะมีประโยชน์สำหรับลูกในสิ่งนี้ หากลูกไม่จดจำบาปลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ถ้าบาปของลูกไม่ได้รับการปลดปล่อย ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้อย่างไร? แล้วก็จะต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษ ผู้ที่ไม่สัมผัสกับการลงโทษจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดี การได้รับสถานะต่ำหลังจากถูกลงโทษจะมีประโยชน์อะไร? จงเพียรพยายามเพื่อที่ลูกจะไม่ได้รับประสบการณ์ของการลงโทษจากดารามราชและสูญเสียเกียรติของลูก ลูกจะเห็นได้ว่าชีวิตบาปอันอยู่ที่นี่ แต่ ณ เวลานั้นจะมีดารามราชด้วยเช่นกัน ลูกจะได้รับนิมิตของทุกสิ่งที่ลูกทำ: ลูกจำสิ่งนี้ได้ใช่ไหม? เวลานั้นจึงสัมผัสประสบการณ์การถูกลงโทษ! ประสบการณ์ของการลงโทษที่เกิดขึ้นในช่วงขณะนั้นจะเหมือนราวกับว่าเป็นการลงโทษที่ลูกได้รับชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า จะมีประโยชน์อะไรของการได้รับบาปที่ขึ้นเล็กน้อยในตอนท้าย? ไม่ควรมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษใดๆ ตรวจสอบสภาพของตัวเอง ผู้คนเก็บรักษาบัญชีของพวกเขาเป็นเวลา 6 ถึง 12 เดือน บางคนถึงกับเขียนบัญชีของพวกเขาทุกวัน พ่อพูดว่า: ลูกเป็นนักธุรกิจด้วยเช่นกัน ยากนักที่นักธุรกิจใดๆจะทำธุรกิจกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แม้ว่าลูกจะไม่มีเงินใดๆ แต่ลูกก็มีร่างกายและจิตใจของลูก ท่านเรียกได้อีกอย่างว่านายหน้าค้าหุ้นด้วยเช่นกัน ท่านแลกเปลี่ยนทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อลูก ลูกให้ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกแก่ท่าน ลูกได้รับมรดกเช่นนั้นเป็นเวลา 21 ชาติเกิดเป็นการตอบแทน “บาป ฉันเป็นของท่าน แสดงวิธีการเช่นนั้นให้ฉันเห็น ที่ทั้งฉันดวงวิญญาณนี้และร่างกายของฉันกลายเป็นเหมือนกับลักษมีและนารายณ์” บาบากล่าวว่า: พ่อกำลังทำให้ลูกสวยงามอย่างมาก! รูปลักษณ์ของลูกเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง ในชาติเกิดต่อไปของลูก ลูกจะได้รับร่างกายชั้นหนึ่ง ลูกสามารถเห็นทุกสิ่งในสรวงสวรรค์ ลูกรู้ว่ามีมาและบาปจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ก็แสดงให้เห็นด้วยเช่นกัน เวลานั้นขึ้นอยู่กับว่าลูกเพียรพยายามมากแค่ไหน หากลูกไม่เพียรพยายามอย่างเต็มที่ แต่สร้างความโกลาหล ลูกก็ทำลายสถานภาพของลูก อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสสแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตรวจสอบสภาพของตัวเอง เก็บบันทึกประจำวันเพื่อประโยชน์ของตัวเองและบันทึกชาร์ทของการจดจำระลึกถึงของลูกในนั้น
2. ทำธุรกิจที่แท้จริงกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อุทิศร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกให้กับพ่อและได้รับผลตอบแทนเป็นเวลา 21 ชาติเกิด มีศรัทธาในสติปัญญาและให้ประโยชน์ต่อตนเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายและทำให้รากฐานของลูกแข็งแรง โดยให้ความใส่ใจเป็นพิเศษกับศรีภุมมะแรก ศรีภุมมะอันดับแรกของบัพดาตา คือ จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำระลึกถึงพ่อ ถ้าแทนที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ แล้วกลับพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้มีชีวิตธรรมดาๆแล้ว ลูกจะไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงได้ เช่นเดียวกับที่ก่อนที่จะรวมสองสิ่งเข้าด้วยกัน สิ่งเหล่านั้นก็จะลูกทำให้เหมือนกันก่อน ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกมีการจดจำระลึกถึงในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ การจดจำระลึกถึงของลูกก็จะกลายเป็นเรื่อง yang ง่ายดาย ศรีภุมมะนี้เป็นรากฐานหลัก ให้ความใส่ใจกับสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าแล้วลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย

คติพจน์: กรรมเป็นกระจะกะสะท้อนให้ลูกมองเห็นดวงวิญญาณในแวบหนึ่ง ดังนั้นจงเปิดเผยรูปซัดดีของลูกในการก

ระทำของลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องคิดเกี่ยวกับตนเองและไม่ใช่ผู้อื่น เพราะตามละคร ไม่ว่าใครทำอะไรจะได้รับผลกลับคืนของสิ่งนั้น
- คำถาม:** ลูกดวงวิญญาณได้กลับมามีสำนึกในอะไรจากการกลายเป็นตริกาลดาร์ชี?
- คำตอบ:** ลูกดวงวิญญาณได้กลับมามีสำนึกว่าตั้งแต่เริ่มแล้วลูกอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนและลูกได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทในละครนี้ ลูกกลายเป็นนักแสดงหลักและได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด เวลาที่คุณได้มาอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัวและแล้วลูกก็จะกลับบ้านกับท่าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์แล้วกลับบ้าน และแล้วก็ไปสู่ดินแดนของความสุข การละเล่นทั้งหมดนี้อยู่บนพื้นฐานของบาร์ด ลูกๆ ดวงวิญญาณได้กลับมามีสำนึกของทั้งหมดนี้ด้วยการกลายเป็นตริกาลดาร์ชี
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน

โอม ซานติ ใครได้ร้องเพลงนี้? ลูกๆ ลูกๆ พุดอะไร? บาบา เวลาที่เราต้องกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอท่าน ต้องมีการละทิ้งร่างนี้ที่นี้ ลูกๆ รู้ว่าพ่อและเราดวงวิญญาณ ลูกๆ อยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนนิพพาน พ่อพุดซ้ำแล้วซ้ำเล่า: มีศรัทธาว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณ ลูกๆ รู้ว่าเราดวงวิญญาณเป็นผู้อาศัยอยู่ในดินแดนนิพพานกับพ่อ และแล้วเราก็ได้นำร่างที่แตกต่างกันมาใช้ขณะที่ท่านไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกๆ รู้ว่าแท้จริงแล้วเราคือผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด เวลาที่บาบาได้มาอีกครั้ง ลูกกำลังนั่งที่นี้และลูกก็สามารถเห็นว่าบาบากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก ที่นี้ลูกมีความสัมพันธ์ของร่างที่มีตัวตน ตั้งแต่เริ่มแล้วเราคือดวงวิญญาณและแล้วเราก็นำไปสู่ชีวิตของความสุขและแล้วของความทุกข์กับความสัมพันธ์ทางร่าง เวลาที่คุณดวงวิญญาณได้กลับมาเป็นตริกาลดาร์ชี พ่อก็เป็นผู้รู้รูปกาลเวลาทั้งสามและสามโลก ลูกๆ รู้ถึงสิ่งเหล่านั้นด้วยเช่นกันตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกควรจะทำการศึกษาของลูก เวลาที่คุณมีสำนึกนี้ บาบาได้อธิบายแล้วว่าเราคือผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตนด้วย และเวลาที่เราได้ทำตริกาลดาร์ชีโดยบัปตาดา ลูกๆ รู้ว่าลูกคือนักแสดงหลักของละครนี้ เวลาที่คุณมีความรู้ของละครทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ลูกจำได้ว่าลูกอยู่ในดินแดนแห่งความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจรราววันไม่ได้อยู่ที่นั่น เราดวงวิญญาณวนไปรอบวงจรเป็นเวลา 84 ชาติเกิดครบสมบูรณ์ เวลาที่พ่อกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว เราจะทำตามศรัทธาของท่านและกลับบ้านกับท่าน เราจะจดจำท่านให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้เมื่อลูกๆ กลายเป็นตริกาลดาร์ชีลูกควรคิดถึงสิ่งนี้ตลอดทั้งวัน พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด พร้อมกับท่านลูกๆ เองก็อาศัยในสถานที่สูงสุดเหนือสิ่งใดด้วยเช่นกัน เวลาที่คุณจดจำบ้านของลูก เราจะกลับมาบริสุทธิ์และไปยังบ้านของดินแดนสูงสุดของเรา เมื่อพ่อชี้ว่าได้รับการกราบไหว้บูชา ซาลิเกรมก็ได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและชำระลูกดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่นสามารถชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้ เวลาที่คุณรู้ถึงการละเล่นของละครทั้งหมด ลูกเข้าใจว่าการละเล่นนี้อยู่บนพื้นฐานของบาร์ด ดังนั้นพ่อจึงอยู่เบื้องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัวและอธิบายแก่ลูก ดวงวิญญาณที่มีชีวิตทั้งหมดรู้ว่าบาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเคยเฝ้าแต่เรียกหาท่านในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและเฝ้าแต่ทำสัญญา: บาบาเมื่อท่านมาเราจะทำตามคำแนะนำของท่านอย่างแน่นอน นี่ไม่ใช่เรื่องความสัมพันธ์ทางโลก ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และใส่ใจเกี่ยวกับการทำตามคำแนะนำที่สูงส่งของพ่อผู้เดียวที่ไม่มีขีดจำกัด เราต้องรับฟังท่าน ท่านอธิบายแก่เราในวิธีที่ง่ายมาก ดวงตาที่สามของความรู้ของลูกได้เปิดขึ้นมาแล้วเวลานี้ ลูกมีความรู้ที่นี้เวลานี้ พ่อและลูกๆ อยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ที่นั่นไม่มีใครสำนึกในสิ่งนี้ เวลาที่พ่อกำลังเปิดเผยความลึกซึ้งของความลับของท่านแก่ลูกๆ ทั้งหมด ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีขุมทรัพย์จิตอื่นที่จะกล่าวว่าบาบากำลังสอนเราดวงวิญญาณ ลูกๆ รู้สิ่งนี้เวลานี้ บาบาบอกลูกๆ แล้วครั้งเล่า: กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ดวงวิญญาณคือนักแสดงในละครนี้และกำลังเล่นบทบาท เรา ดวงวิญญาณนี้ ได้สวมใส่เครื่องแต่งกาย นักแสดงเหล่านั้นเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของพวกเขา ลูกๆ ดวงวิญญาณมาที่นี่จากโลกที่ไม่มีตัวตนและใช้ร่างกายที่เป็นเครื่องแต่งกายของลูก ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่เปลี่ยนเสื้อผ้าของพวกเขา บาบาได้มาแล้วอีกครั้งหนึ่งและกำลังสอนราชาโยคะแก่เราดวงวิญญาณ เวลาที่คุณเข้าใจว่าบาบาได้มาและดังนั้นเราจะกลายเป็นผู้ช่วยของบาบาอย่างแน่นอน เรา จะกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ทั่วทั้งบาร์ดบริสุทธิ์ เราต้องทำตามศรัทธา ศรัทธาบอกว่า: จดจำพ่อ ผู้ใดก็ตามทำอะไรจะได้รับผลของสิ่งนั้น ไม่ใช่ทุกคนจะมาและทำความเพียรพยายาม ผู้ที่ได้ทำความเพียรพยายามในวงจรถัดจากนั้นอีกครั้ง เวลาที่คุณต้องกลับบ้าน เหตุนี้เองลูกต้องทำความเพียรพยายามและกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เราอาศัยอยู่ข้างบน ใน

โลกที่ไม่มีตัวตน เราได้ไปสวรรค์ก่อนและแล้วเราก็กลับมาโดมาเรื่อยๆ พ่ออธิบายแก่ชาวบาร์ต พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น ชาวบาร์ตจดจำท่านและเรียกหาท่านให้มาและทำให้พวกเขาบริสุทธิ์: มาใช้ร่างกายและมาสอนเราให้กระทำการที่สูงส่ง ชื่อของร่างกาย(ที่ท่านเข้ามาใช้)เป็นที่จดจำในชื่อว่า “พาหนะที่โชคดี” พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา พ่อได้บอกสิ่งนี้แก่ลูกก่อนหน้านั้นด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกๆ จำได้ว่าบาบาได้บอกสิ่งเดียวกันกับเราอย่างถูกต้องเช่นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ไม่มีใครอื่นสามารถบอกสิ่งเหล่านี้แก่เราได้ เพียงพ่อเท่านั้นที่พูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว และได้อธิบายแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกัน เวลานี้พ่อบอกลูกๆ อีกครั้งหนึ่ง: กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! เช่นที่นักแสดงในละครนั้นรู้ว่าพวกเขาต้องใส่เครื่องแต่งกายแบบใด และพวกเขาต้องเล่นบทบาทใด อย่างไรก็ตามพวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง นี่คือการประเด้นที่ไม่มีที่ติดจำกัด ต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ดังเดิมแล้วนั่นคือดวงวิญญาณ เวลานี้บทบาทของนั้นจะจบลง พ่อนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก อย่าลืมสิ่งนี้ มาสร้างอุปสรรคมากมาย! พ่ออธิบายว่า: ลูกต้องไม่ทำการที่เป็นบาปใด แม้ว่าพยานนั้นจะเกิดขึ้นในจิตใจ ลูกต้องทดสอบตนเองว่า: อวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายของนั้นนั้นชุกชนหรือไม่? นั้นสามารถเอาชนะตัณหาหยาบได้ไหม? สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่งสำหรับลูก เราคือดวงวิญญาณ ลูกๆ ของพ่อเดียวกัน ลูกต้องมีโยคะกับพ่อ เมื่ออวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายนั้นชุกชนสิ่งนั้นก็เช่นกันคือสำนึกที่เป็นร่าง อย่าได้เกรงกลัวใคร จงอยู่อย่างปราศจากความกลัว ที่ใดก็ตามที่ลูกไปจงเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง “นั่นคือดวงวิญญาณ” เวลานี้ลูกได้มารู้จักการเล่นทั้งหมดแล้ว ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าท่านคือพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใด มีคำกล่าวว่าท่านเป็นจุด มีต้นไม้ออกมาจากดวงวิญญาณในโลกที่ไม่มีตัวตน ต้นไม้ที่ออกมาจากเมล็ดและแล้วใบไม้ก็ออกมาตามลำดับ สิ่งนี้ก็เป็นเช่นนั้นเดียวกัน ดวงวิญญาณลงมาจากข้างบนเรื่อยๆ ตามลำดับกันไป ไม่มีใครที่จะสามารถมองเห็นว่าดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายหรือออกไปจากร่างกายอย่างไร เวลานี้พ่ออธิบาย: ดวงวิญญาณของลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นจงทำให้ตัวของลูกบริสุทธิ์! พ่อที่นั่งและอธิบายแก่ลูกผ่านผู้นี้ ท่านต้องพูดผ่านอวัยวะทางร่าง ถ้าดวงวิญญาณจุดที่สูงสุดแสนเล็กที่ไม่อยู่ในร่างกาย อวัยวะของร่างก็ไม่สามารถทำอะไรได้ ดวงวิญญาณที่สูงแสนเล็กเช่นนั้นก็มีพลังอย่างยิ่ง! ในดวงวิญญาณนั้นมีความรู้ทั้งหมด พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูก ท่านมีความรู้ทั้งหมดบทบาทของท่านนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ลูกๆ ดวงวิญญาณมีบทบาทเป็นเวลา 84 ชาติเกิด ลูกเล่นบทบาทของความทุกข์และความทุกข์ ลูกมีความยากลำบากอย่างมากในเวลาของความทุกข์ พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ลูกใช้ 84 ชาติเกิด พ่อไม่ได้ใช้ พ่อมาและให้วิธีการที่ง่ายดายแก่ลูกที่ว่าจะจดจำพ่อเพื่อที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกเคยนั่งบนกองไฟของตัณหาหยาบมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และกลับมาตาโหมประชัน พ่อพูดกับดวงวิญญาณเท่านั้น อวัยวะของดวงวิญญาณนั้นเล็กในตอนแรกและแล้วอวัยวะเหล่านั้นก็เติบโต ดวงวิญญาณไม่ได้เล็กลงหรือใหญ่ขึ้น ดวงวิญญาณนั้นพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดวงวิญญาณเรียกหาพ่อ พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกวงจรเพื่อชำระลูกผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณมาและไปอย่างไร ผู้คนพยายามอย่างมากที่จะพูดว่าดวงวิญญาณออกจากร่างของเขาไปอย่างไร แต่ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้เพราะดวงวิญญาณละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง ดวงวิญญาณที่สูงแสนเล็กมีบทบาทที่ใหญ่โตมาก เช่นที่เมล็ดมีความรู้ทั้งหมด นั่นคือเมล็ดที่ไม่มีชีวิต เมล็ดของต้นไทรนั้นเล็กมาก แต่ดูซิว่าต้นไม้ที่ออกมาจากเมล็ดนั้นใหญ่โตเพียงใด! ลูกหลายต่อหลายคนต้องเคยเห็นต้นไทรในกัลกัตตา เป็นต้นไม้ที่ใหญ่มาก ฐานรากทั้งหมดเวลานี้ได้ผุพังไปแล้ว แต่ต้นไม้ก็ยังยืนต้นอยู่ ก็เหมือนกันกับที่นี่ ไม่มีรากฐานของศาสนาเทพ เวลานี้คือสภาพของการเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์ของต้นไม้ด้วย ลูกเข้าใจสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน และเหตุนี้เองลูกจึงบอกรัฐบาลว่าภายในเวลานั้นเวลานี้ลูกจะชำระโลกให้บริสุทธิ์อย่างแน่นอนและแสดงให้ทุกคนเห็น ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกมีศรัทธาว่าลูกจะทำให้บาร์ตกลับมาสูงส่งอีกครั้งอย่างแน่นอน และแล้วเมื่อนั้นที่โลกเสื่อมลงจะถูกทำลาย ทุกคนต้องการให้มีความสงบ ดวงวิญญาณก็กลับมาเห็นเดเห็น้อยจากการเล่นบทบาทของเขา และเหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหา: โอ ผู้ประทานความสงบ! พวกเขาไม่เข้าใจว่าดวงวิญญาณคือรูปของความสงบ อย่างไรก็ตามแน่นอนที่ดวงวิญญาณต้องทำการด้วยร่างกายที่นี้ พวกเขาพูดว่า: ให้ความสงบแก่เราเถิด! ไม่มีใครรู้ว่าดินแดนแห่งความสงบแยกจากดินแดนแห่งความสุข มีมนุษย์เพียงน้อยนิดมากในดินแดนแห่งความสุข นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครร้องขอความสงบที่นั่น พวกเขาทำการกระทำที่นั่นด้วย แต่ไม่มีความไม่สงบใดๆที่นั่น ดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิตนั้นแยกแตกต่างกันกับดินแดนแห่งความสงบ ในยุคทองผู้ที่มีชีวิตมีความสุขพร้อมกับความสงบ พวกเขาอยู่อย่างมั่งคั่งและพละการดีเสมอ เวลานี้ลูกรู้แล้วว่าที่เรียกว่าสวรรค์คืออะไร ไม่มีใครในโลกรู้ว่าสวรรค์คืออะไร ลักษณะและนารายณ์นี้คือลูกๆ ของพ่อ ใครได้ให้ความสุขแก่ลูกๆ เหล่านี้ ต้องมีใครบางคนให้ความสุขแก่พวกเขา อาณาจักรของพวกเขา กำลังจะเกิดขึ้นอีกครั้งหรือไม่? แน่แน่นอนที่สวรรค์จะชำระรอยอีกครั้ง เมื่อลูกอยู่ในสวรรค์ลูกจะไม่พูดว่านรกจะชำระรอยอีกครั้ง เวลานี้ลูกพูดว่าโลกใหม่ของความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุขจะชำระรอยอีกครั้ง นี่คือนิเวศของดินแดนแห่งความทุกข์ เรียกว่ายุคเหล็ก เคยมีโลกใหม่ที่เรียกว่าสวรรค์ ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูกเรากำลังกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่งอย่างแท้จริง นี่คือนิเวศและวัตถุประสงค์ของลูก เรากำลังประกาศสิทธิในอาณาจักร

แห่งสวรรค์อีกครั้ง แน่นอนที่เราจะประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด จดจำสิ่งนี้เป็นอย่างดี เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นและแล้วเราก็กลับมาที่นี่ เพื่อเล่นบทบาทของเรา เวลานี้เราจำได้ว่าเราใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร พ่ออธิบายแก่ลูกๆ บราห์มินผู้เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากชีพบาบาโดยที่ไม่กลายเป็นบราห์มินและโดยที่ไม่กลายเป็นลูกของประชาบิดาบราห์มาได้อย่างไร ประชาบิดาบราห์มามีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีอย่างมาก การก่อตั้งโลกใหม่กระทำโดยผ่านบราห์มา ดังนั้นแน่อนที่พวกเขาต้องเคยได้รับอาณาจักรของโลกใหม่ ดินแดนของวิษณุได้มีการก่อตั้งผ่านบราห์มาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เวลานี้สิ่งนั้นจะช้ารอย ลูกกำลังทำการเตรียมการเพื่อสิ่งนั้น ลูกบางคนก็ถามว่า: เราควรคิดว่าละครยิ่งใหญ่กว่าหรือความเพียรพยายามของเรายิ่งใหญ่กว่า ได้เคยอธิบายแล้วว่า แน่อนลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกจะได้รับผลรางวัลของลูกได้อย่างไรถ้าลูกไม่เพียรพยายาม ต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อใครบางคนทำความเพียรพยายามอย่างดีมากก็กล่าวได้ว่าความเพียรพยายามของเขาดีมากตามละคร และดังนั้นเขาจะได้รับสถานภาพที่ดี ความเพียรพยายามของเขานั้นจริงจังก่อสร้าง ยิ่งอย่างไรก็ตามขณะที่กำลังเคลื่อนไป สถานภาพของบางคนก็ลดลง ครอบครับบราห์มินรู้และผู้ที่มาหาครอบครับบราห์มินก็รู้ด้วยเช่นกันว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งที่กำลังก้าวหน้าไปอย่างดี แต่ทุกวันนี้ไม่ได้มาที่นี่แล้ว บางคนก็พูดว่า: ฉันไม่รู้สาเหตุใดสิ่งนี้จึงไม่อยู่ในสติปัญญาของฉัน ฉันไม่สามารถจดจำบาบาได้เลย! ฉันไม่สามารถอยู่ต่อไปได้! จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก! พวกเขาได้เขียนสิ่งต่างๆ เช่นนั้น สิ่งหลักคือการกลับมาปราศจากกิเลส เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะปล่อยวางจากกิเลส ลูกรู้ว่าสภาพของเขาเฝ้าแต่เป็นเช่นนั้นอย่างที่เคยเป็นในวงจรที่แล้ว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ดูการละเล่นที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้เป็นอย่างเป็น ผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง อย่าได้เกรงกลัวใคร เพื่อที่จะกลับมาปราศจากความกลัว ทำให้บทเรียนของ “ฉันคือดวงวิญญาณ” มันคง
2. ตรวจสอบและทดสอบตนเองเพื่อดูว่าไม่มีอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายของลูกสร้างความสุขชน ฉันได้เอาชนะกิเลสของตัณหาหรือคะหรือไม่? ฉันกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณมากเพียงใด

พร: ขอให้ลูกมีสิทธิทั้งหมดดวงจรแล้ววงจรเล่าด้วยสำนึกของรูปรวมของลูกและความซาบซึ้งของตำแหน่งของลูก อยู่ในรูปรวมด้วยสำนึกของ "ฉันและบาบาของฉัน" และตระหนักถึงตำแหน่งที่สูงส่งนี้อย่างต่อเนื่อง วันนี้ฉันเป็นบราห์มิน และพรุ่งนี้ฉันจะกลายเป็นเทพ จดจำมนตรา "ฮัมโซ โซฮัม" ไว้เสมอ ด้วยการมีความซาบซึ้งและความสุขนี้ ลูกจะลิ้มโลกเก่าได้อย่างง่ายดาย ลูกจะมีความซาบซึ้งอยู่เสมอว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิวงจรแล้ววงจรเล่า ฉันเคยเป็นสิ่งนี้ ฉันเป็นสิ่งนี้ และฉันจะเป็นสิ่งนี้วงจรแล้ววงจรเล่า

คติพจน์: กลายเป็นครูของลูกเองและความอ่อนแอทั้งหมดจะจบสิ้นโดยอัตโนมัติ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มาหาพ่อเพื่อทำให้ชีวิตของลูกมีคุณค่าเช่นเพชร เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ชีวิตของลูกจะกลายเป็นเช่นนั้น
- คำถาม:** อะไรคือความเพียรพยายามหลักที่ลูกจำเป็นต้องทำเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในโลกใหม่?
- คำตอบ:** : บาบาพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวานเวลานี้หน้าสติปัญญาของลูกออกจากกับดักของความผูกพันยึดมั่นต่อความสัมพันธ์เก่าๆ ผู้ที่ทำให้ลูกไม่มีความสุขอย่างมากและจดจำพ่อ! ขณะที่อยู่กับพวกเขาเชื่อมโยงจิตใจของลูกกับพ่อ จดจำมนตร้าของ “มานมานะบาฟ!” อย่างต่อเนื่องแล้วลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในโลกใหม่
- เพลง:** ลูกได้ใช้เวลากลางคืนในการหลับนอนและกลางวันในการรับประทาน! ชีวิตของลูกที่เคยมีคุณค่าเช่นเพชรได้กลับมาไร้ค่าเช่นเปลือกหอย!

โอมชานติ เช่นที่ได้มีการอธิบายสาระของคัมภีร์แก่ลูกๆ ท่านเองเดียวกันสาระของเพลงเหล่านี้ก็ได้มีการอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อทางจิตของทุกคน ท่านหนึ่งทีและอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตทั้งหมดผ่านร่างของบราห์มา พ่ออธิบาย: โอ ลูกๆ ลูกรู้ว่าชาติเกิดของลูกกำลังจะกลับมามีคุณค่าเช่นเพชร ลูกมาหาพ่อเพื่อทำให้ชีวิตของลูกมีคุณค่าเช่นเพชร การเกิดของชาวสวรรค์นั้นกล่าวได้ว่าเป็นชาติเกิดที่มีคุณค่าเช่นเพชร ชาติเกิดของชาวยุคเหล็กนั้นมีค่าเช่นเปลือกหอย เวลาลูกรู้จักยุคแห่งการบรรจบพบกันด้วยเช่นกัน เวลานั้นเรคือผู้อาศัยของยุคแห่งการบรรจบพบกัน ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้คือยุคที่มีคุณประโยชน์สำหรับทุกคน เป็นในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่ทุกคนได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ใครประทานสิ่งนี้? นักเดินทางที่มาจากอาณาเขตสูงสุด ท่านคือนักเดินทาง ลูกไม่ใช่ นักเดินทาง เมื่อลูกมาที่นี่แล้วลูกก็ไม่ได้กลับไป พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในโลกเก่าและแล้วก็กลับไป ลูกๆ รู้ว่ามีเพียงนักเดินทางเดียวนั้นผู้ที่ทำงานรับใช้ ท่านมาและรับใช้เราลูกๆ อย่างดีมาก ไม่มีใครอื่นสามารถทำงานรับใช้เช่นนี้ เป็นไปเพื่องานรับใช้ที่ลูกเรียกหา: ได้โปรดมาและรับใช้เราผู้ไม่บริสุทธิ์เกิด! พ่อก็พูดด้วยว่า: พ่อได้มาเพื่อรับใช้ลูกๆ เพราะลูกนั้นไม่มีความสุขอย่างมาก ลูกเรียกหา: ขจัดความทุกข์ของเราและประทานความสงบแก่เราเกิด! ลูกจดจำสองสิ่งเหล่านี้เสมอ: ความสุขและความสงบ ที่นี้มีความไม่สงบและความทุกข์และเหตุนี้เองผู้คนจึงเรียกหา เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายความลับของวงจรโลกแก่ลูกๆ ลูกๆ เข้าใจว่าหนทางความเลื่อมใสศรัทธากำลังจะมาถึงจุดจบเวลานี้ ตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กหมายถึงความเลื่อมใสศรัทธานั้นเฝ้าแต่ตกลงมา สภาพของการไต่เต้าของลูกเป็นไปด้วยความรู้ ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและแล้วความสุขของผลรางวัลนั้นก็ลดลง ไม่ได้มีความเลื่อมใสศรัทธามากนักในที่ใดอื่น เช่นที่มีในบาร์ต ความเลื่อมใสศรัทธาอยู่เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นเมื่อยุคทองแดงเริ่มขึ้นและศาสนาอื่นๆ เริ่มมีการก่อตั้ง เริ่มแรกความเลื่อมใสศรัทธานั้นดีมาก เช่นที่สวรรค์นั้นดีมากด้วยเช่นกันในตอนแรกและแล้ววงสาก็ลดลงไปที่ละน้อย เมื่อความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้น ก่อนอื่นลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาชีวา ไม่มีการกราบไหว้บูชาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และแล้วเมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้น ศาสนาอื่นๆ ก็มาปรากฏขึ้นด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นสามารถทำความเลื่อมใสศรัทธาได้มากเช่นนั้น ความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินมาเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่า พ่อ นักเดินทางจากดินแดนไกลโพ้น ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนและให้กับบาร์ตเป็นพิเศษ และทำให้พวกเขากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ได้มาอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่เราลูกๆ ลูกได้รับมรดกที่ใหญ่หลวงอย่างยิ่งแต่ไม่มีแม้เพียงสิ่งเดียวนั้นในสติปัญญาของใคร ชาวบาร์ตทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธามากมาย มีวัดมากมาย มีวัดมากมายในแผ่นดินบาร์ต เวลาลูกรู้ว่าวัดเหล่านี้เป็นของใคร ก่อนอื่นใดพวกเขาสร้างวัดแก่ชีพบบา และแล้วพวกเขาก็สร้างวัดแก่เหล่าเทพ วัดเหล่านี้อยู่เบื้องหน้าลูก ในด้านหนึ่งพวกเขาก็เฝ้าแต่กราบไหว้บูชาชีพบบาและอีกด้านหนึ่งชีพบบากำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกได้มาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ในความเป็นจริงผู้กราบไหว้บูชาเหล่าเทพทั้งหมดจะมาที่นี่แล้วกลายเป็นบราห์มิน การขยายตัวจะดำเนินไปที่ละน้อย ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถศึกษาเล่าเรียนได้ในเวลาเดียวกัน เป็นสิ่งที่ใช้เวลา ผู้ที่เคยศึกษามาในวงจรก่อนหน้านี้จะศึกษาอีกครั้ง ลูกต้องเฝ้าแต่สอนกันและกัน ลูกให้ความรู้ของพ่อและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ทุกคนที่จะทำให้ผู้คนสามารถกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ มาและทำความเข้าใจสิ่งนี้! ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าการเล่นนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างไร ไม่สามารถมีใครถ่ายทอดเรื่องราวของหลายแสนปีได้ ลูกรู้ถึงสิ่ง

ที่เคยคงอยู่เมื่อ 5000 ปีที่แล้วและเคยเป็นอาณาจักรของใคร เคยเป็นอาณาจักรของเราเหล่าเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในบาร์ต ลูกจดจำว่าลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาหรือ? ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้ว่าคุณเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่ต่อมาได้ใช้ 84 ชาตเกิด เรื่องราวของ 84 ชาตเกิดคือเรื่องราวของลักษมีและนารายณ์ ลูกถ่ายทอดเรื่องราวของ 84 ชาตเกิดของลูก ใช้เวลามากมายสำหรับผู้คนที่นั่งและเขียนเรื่องราวของเขา ลูกสามารถบอกเรื่องราวของ 84 ชาตเกิดของลูกในหนึ่งนาที่ พวกเขาเพียงแค่เขียนเรื่องราวของชาตเกิดเดียวของสิ่งที่พวกเขาได้ทำตั้งแต่วัยเด็กของเขา ผู้นี้ก็บอกเรื่องราวของเขาเองด้วยเช่นกันว่าท่านได้นำไปรอบวงจรของ 84 ชาตเกิดอย่างไร ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของบราห์มินเดีย มีบราห์มินมากมาย เพียงลูกเท่านั้นที่รู่วงจรนี้ ด้วยการล่วงรู้ วงจรนี้ลูกก็กลายเป็นราชาและราชินี และลูกทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วย ไม่มีใครอื่นทำความเข้าใจความเลื่อมใสศรัทธามากเท่ากับชาวบาร์ต ลัทธิ ศาสนา ฯลฯ ทั้งหมดนั้นก่อตั้งขึ้นในเวลาของความเลื่อมใสศรัทธาของเรา เริ่มแรกต้นไม้ของดอกไม้ของเรานั้นก็เล็กมาก มีสวนทางจิตและลูกคือดอกไม้ที่มีชีวิต นั่นเรียกว่าสวนดอกไม้ และแล้วก็เฝ้าแตกกลายเป็นสวนของหนามของลูก เวลานี้ทั้งหมดกลายเป็นหนาม ฟอนั่งที่นี้และอธิบายว่าลูกต้องเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ได้อย่างไร การเป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกันคือการที่มแทงกันเหมือนหนาม มีคำกล่าวที่ว่าชีวิตนักเรียนนั้นดีที่สุด นั่นคือชีวิตที่ดีที่สุด เด็กหญิงและเด็กชายทั้งหมดศึกษาในความสุขออย่างยิ่ง และแล้วทันทีที่พวกเขาแต่งงานกัน พวกเขาจะเริ่มแทงกันและกันเหมือนหนาม ไม่มีใครในยุคทองที่แทงใคร เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ ลูกรู้ว่าเมื่อบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ก็มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด มีเหมืองทองคำ เหมืองเหล่านี้นั้นเวลานี้ว่างเปล่า และแล้วลูกจะได้รับทองมากมาย เคยมีเหมืองเพชร ทองและอัญมณีอื่นๆในบาร์ต ในเวลานั้นอเมริกาสาไม่ได้คงอยู่ แม้แต่บอมเบย์ก็ไม่ได้คงอยู่ในเวลานั้น เป็นความมหัศจรรย์ในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กไม่มีทองปรากฏให้เห็นที่ใด ในขณะที่ตอนเริ่มต้นยุคทองเหมืองนั้นเต็มเปี่ยมและพระราชวังทองคำก็จะมีการสร้างขึ้น เป็นความมหัศจรรย์! ที่นั่น ทองมากมายปรากฏออกมาจากเหมือง เช่นที่ลูกมีอิฐจากดินเหนียวที่นี้ ดังนั้นลูกก็จะมีอิฐทองคำที่นั่น พวกเขาได้แสดงการเล่นเกี่ยวกับมายา, คนโง่, ผู้ที่ไม่เห็นสิ่งใดนอกจากทองในอาณาเขต อย่างแท้จริงที่จะมีแต่ทองในยุคทองเท่านั้น ที่นี้ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งจะหาอิฐดินเหนียวได้ ลูกซื้ออิฐที่นี้ แต่ที่นั่นลูกจะได้รับอิฐทองคำฟรี มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ควรทำความเพียรพยายามเพื่อให้ได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงในโลกลใหม่เล่า? เหตุใดลูกจึงยังคงติดกับในกับดักของความผูกพันยึดมั่นนี้เล่า? พ่อพูดว่า: ลูกได้รับความทุกข์อย่างมากกับความสัมพันธ์เก่าๆ ของลูก บาบามาไม่ได้บอกให้ลูกทิ้งพวกเขา เพียงแต่เชื่อมโยงชะตาของสติปัญญาของลูกอยู่กับพ่อผู้เดียว แล้วลูกจะกลายเป็นนายของโลก ความหมายของคำว่า “มานมานะบาฟ” ก็คือ: จดจำพ่อและจดจำวิชฌซึ่งเป็นภาพลักษณ์สี่มือนั้นคือดินแดนของวิชฌ มีคำเดียวนี้เท่านั้นที่เป็นคำหลัก มีความซับซ้อนมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข ทุกดวงวิญญาณจดจำท่าน เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกกลายเป็นคู่รักทางจิตของผู้เป็นที่รักทางจิต ผู้อื่นทั้งหมดคือคู่รักและผู้เป็นที่รักทางร่างที่เป็นมนุษย์ เวลานี้คู่รักที่ไม่มีขีดจำกัดได้พบกับผู้เป็นที่รักที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว ลูกบอกท่าน: ได้โปรดมาและทำให้เราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์เถิด! พวกเขาเรียกหาผู้เดียวนั้นเท่านั้น ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่า ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์เมื่อกมลเมลาเกิดขึ้น หลายต่อหลายคนก็ไปและอาบในแม่น้ำคงคา ไม่มีคุณประโยชน์ใดในสิ่งนั้น ไม่มีใครกลับมาบริสุทธิ์ด้วยสิ่งนั้น พ่อมาเวลานี้และประพรมน้ำฝนของความรู้ให้แก่ลูก ลูกได้รับประพรมน้ำฝนด้วยความรู้ที่จะทำให้ป่าของหนามกลายเป็นสวนดอกไม้ ลูกรู้ว่าเมื่อเป็นอาณาจักรของลูกก็ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์ที่นั่น ทั้งโลกกำลังได้รับฝนด้วยฝนของความรู้ ทุกสิ่งนั้นกลับมาสดชื่นและเขียวชอุ่ม แม้แต่เหมืองเพชรและพลอยก็กลับมาใหม่อีกครั้ง เวลานี้ลูกๆ ควรจะคงอยู่ในความสุขมากมาย! ลูกสามารถเห็นว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหนึ่งนี้ด้วยตนเองและพูดกับลูกๆ ว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกอาจจะนั่งที่ใดก็ตาม แม้เมื่ออาบน้ำ ขอให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของลูก ในเวลานั้นลูกมีเวลาที่จะจดจำพ่อ ลูกจะหารายได้ตามที่ลูกจดจำท่านมากเพียงใด มีรายได้ที่หามาด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกเคยได้ยินไหมว่ามีรายได้ด้วยการจดจำระลึกถึง? นี่คือการรายได้ที่ยิ่งใหญ่มาก! ลูกกลายเป็นนายของดินแดนวิชฌ ลูกรู้ว่าพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ท่านได้รับการคำจูนจากร่างของผู้อื่น ได้มีการกล่าวถึง “พาหนะที่โชคดี” ด้วยเช่นกัน เป็นพาหนะที่โชคดีที่ดวงวิญญาณสูงสุดของพ่อสูงสุดได้เข้ามาและขับขึ้น เมื่อพาหนะของดวงวิญญาณนั้นพร้อม ดวงวิญญาณนั้นก็มาและเข้าไปอย่างรวดเร็ว พ่อเพียงแค่ต้องเข้ามาในพาหนะนี้และให้ความรู้ เมื่อถึงตอนสิ้นสุดของชาตเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาตเกิดของผู้อื่น และเป็นสภาพของการปลดเกษียณของเขา พ่อพูดว่า: พ่อมาและเข้าไปในผู้อื่น นั่นคือพ่อได้ปรากฏขึ้นในพาหนะนี้ ไม่ใช่เรื่องของพาหนะที่เป็นม้า เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว ฟอนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ตัวต่อตัว ลูกควรจะมีสุขมากมาย เมื่อใครบางคนศึกษาเพื่อจะเป็นข้าราชการอินเดีย เขาก็มีความซาบซึ้งอย่างมาก นั่นคือการสอบที่สูงที่สุด สิ่งนี้คือการศึกษาลูกด้วย นี่คือการเรียนที่พระเจ้ามาสอน เวลานี้คำถามก็เกิดขึ้น: ใครคือ

พระเจ้า? เป็นศรีภรรยาหรือชีพบบา? ใครคือพระเจ้าของทุกคน? แม้ว่าผู้คนเชื่อว่าจะมีผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ก็ไม่ใช่ทุกคนเชื่อว่าภรรยาจะเป็นสิ่งนั้น พ่อของทุกดวงวิญญาณคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ท่านอยู่ในอาณาจักรสูงสุดเสมอ ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อทำให้ลูกๆกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกรู้ว่าบาบาเดียวกันนั้นมาทุกวงจรและเปลี่ยนลูกจากขอทานเป็นเจ้าชาย เวลานี้บาร์ตคือขอทาน ลูกได้โน้มน้าวลูกจะเป็นอะไรในชาติเกิดถัดไปของลูก ลูกเคยได้โน้มน้าวของการทำลายและการสร้างด้วยเช่นกัน พระเจ้าพูด: พ่อทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา บางคนได้รับความสุขชั่วคราวเมื่อพวกเขาให้ทานมากมายและทำบุญมากมาย พวกเขาถือกำเนิดกับราชาแล้วก็ตายในที่ บ้างแม้กระทั่งตายในครรภ์ บ้างนั้นก็พิการ ไม่สมบูรณ์หรือมีตาข้างเดียว กรรมที่บุคคลนั้นทำเป็นเช่นไรสถานภาพที่บุคคลนั้นได้รับก็เป็นเช่นนั้น เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา ลูกพูดว่า: บาบานั้นจะอุทิศตนเองให้แก่ท่าน ดังนั้นแน่นอนที่ลูกจะได้รับอาณาจักร บาร์ตนั้นเรียกว่าดินแดนของผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ ที่นั่นผู้คนก็ให้ทานมากมายและทำบุญมากมายด้วย ทั้งหมดนั้นเริ่มต้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่อกำลังให้ท่านถึง 21 ชาติเกิดแก่ลูก เวลานี้ลูกอุทิศตนเองแก่บาบา ลูกได้ให้ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกแล้ว พ่อพูดว่า: เวลานี้จงอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ดูแลครอบครัวและครัวเรือนของลูก “ทุกสิ่งเป็นของชีพบบา ฉันเป็นของท่าน ฉันจงจำท่านเท่านั้น” ลูกอุทิศตนเองจากหัวใจของลูก พ่อพูดว่า: ลูกอาจจะอยู่ในพระราชวังของลูกและท่องทั่วทั้งและทำให้ตนเองเป็นสุข เพียงแต่จดจำพ่อแล้วลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก ลูกเคยเป็นนายของโลก เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งด้วยการทำความเพียรพยายาม พ่ออธิบาย: ลูกๆที่แสนหวาน แสนหวาน เพียงด้วยพลังโยคะเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะบาป ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 เพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ จงอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อ อุทิศร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกและอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะบาป

2 เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่มีการหารายได้ ดังนั้นทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่อง กลายเป็นดอกไม้ทางจิตเช่นที่ลูกนั้นได้รับสิทธิ์ต่อโลกของดอกไม้ ไม่ควรจะมีหนามหลงเหลืออยู่ภายในตัวลูก

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพไตรกาลดารชีของลูกและกลับมาไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอย่างต่อเนื่อง และเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเป็นเช่นดวงวิญญาณที่มีโชคอันดับหนึ่ง อยู่อย่างมั่นคงในสภาพไตรกาลดารชีของลูกในขณะที่ลูกสร้างทุกความคิด กระทำทุกการกระทำ และมองดูทุกสถานการณ์ ไม่ต้องมีเครื่องหมายคำถามใดๆ เช่น “ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น” หรือ “นี่คืออะไร” ใส่จุดฟู ลสต็อฟเสมอ ไม่มีอะไรใหม่! รัฐบาลของทุกดวงวิญญาณเป็นอย่างดีและแล้วจึงเริ่มต้นบทบาทของลูก ในขณะที่มีความสัมพันธ์และติดต่อกับดวงวิญญาณ จงมีความหัดเทียมในการอยู่อย่างรักและละวาง และความปั่นป่วนทั้งหมดจะจบสิ้น การอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอย่างต่อเนื่องและเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางคือสิ่งที่บอกถึงดวงวิญญาณที่มีโชคอันดับหนึ่ง

คติพจน์: สร้างสมคุณธรรมของความอดทนและสันสการ์ที่หยาบกระด้างของลูกก็จะกลับมาเย็นและสงบ

*** โอม ขานติ ***

วิธีตีความเหนือล้ำของจิตใจและร่างกาย คือการมีการจดจำระลึกถึงอันทรงพลัง

วันนี้พ่อผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกลได้มาพบลูกๆของท่าน ซึ่งเป็นผู้อาศัยในดินแดนที่คงอยู่ตลอดไป เป็นผู้ที่อาศัยในดินแดนดั้งเดิม ตลอดจนผู้ที่อาศัยอยู่ในต่างแดนเพื่อประโยชน์ในงานรับใช้ บัพดาตาเห็นว่าลูกเป็นลูกที่รักที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานลูกผู้เป็นที่รักยิ่งของพ่อ และลูกคือผู้อาศัยในดินแดนที่คงอยู่ตลอดไปในอาณาจักรสูงสุด ในตอนเริ่มต้นของโลก เมื่อมีดินแดนดั้งเดิมของลูก ดินแดนบาร์ต เมื่อเป็นอำนาจในการปกครองยุคทองของลูก อาณาจักรของลูกเอง ซึ่งทุกคนเรียกว่าบาร์ต ลูกก็เป็นผู้อยู่อาศัยของบาร์ตเดียวกันนั้นด้วย ลูกปกครองในดินแดนบาร์ตนี้กับพ่อบราห์มา เป็นเวลาหลายชาติเกิดลูกใช้ชีวิตที่เต็มไปด้วยความสุขและความสงบในอาณาจักรของลูกเอง ด้วยเหตุนี้ เพราะลูกเป็นผู้อาศัยของดินแดนดั้งเดิม ลูกจึงมีความรักในหัวใจสำหรับแผ่นดินบาร์ต ไม่ว่าเวลานี้บาร์ตจะยากจนและเต็มไปด้วยฝุ่นมากมายแค่ไหนในตอนท้ายของวงจร ถึงอย่างไรดินแดนของลูกก็เป็นดินแดนของลูก ดังนั้นดินแดนที่เป็นของลูกดวงวิญญาณทั้งหมดคือดินแดนใด และดินแดนที่เป็นของลูกเมื่อลูกอยู่ในร่างเทพคือดินแดนใด? คือบาร์ตใช่ไหม? ลูกจำได้ไหมว่าลูกอาศัยอยู่ในดินแดนบาร์ตนี้มากี่ชาติเกิด? ลูกทุกคนได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดจากพ่อ และดังนั้นลูกจึงมีการรับประกันนี้เป็นเวลา 21 ชาติเกิดอย่างแน่นอน ภายหลังลูกดวงวิญญาณทั้งหลายก็จะไปใช้ชาติเกิดอื่นๆอีกมากมายในดินแดนบาร์ต เพราะดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดบราห์มา ดวงวิญญาณที่กลับมาหัดเทียมกับท่าน จะเล่นบทบาทของพวกเขาของการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาพร้อมกับพ่อบราห์มา เป็นลูกดวงวิญญาณบราห์มินที่กลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาก่อนใครในยุคทองแดง ในตอนต้นของสวรรค์ลูกเป็นผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินนี้ และลูกเคยเป็นผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินบาร์ตมาหลายครั้งแล้ว ด้วยเหตุนี้ลูกจึงมีความรักอย่างลึกซึ้งต่อมฐันซึ่งเป็นโลกทางจิตของบราห์มิน มฐันนี้เป็นโลกเล็กๆของบราห์มิน ดังนั้นลูกชอบโลกนี้มากใช่ไหม? ลูกไม่รู้สึกว่าจะยากจะกลับไปจากที่นี่ใช่ไหม? หากได้รับคำสั่งให้ลูกเป็นชาวมฐันในตอนนั้น ลูกจะมีความสุขใช่ไหม? หรือลูกจะคิดว่า แล้วใครจะทำงานรับใช้? ที่ลูกควรกลับไปเพื่องานรับใช้? ถ้าบัพดาตาบอกลูกให้หนึ่งลงที่นี้ แล้วลูกจะยังคงจดจำงานรับใช้ของลูกหรือไม่? ใครคือผู้สร้างแรงบันดาลใจให้ลูกทำงานรับใช้? การทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพ่อและทำตามศรัทธาตามแนวทางที่ลูกได้รับมานั้นคือการเป็นลูกที่เชื่อฟังอย่างแท้จริง บัพดาตาเห็นว่าจะทำให้ลูกนั่งในมฐันหรือจะส่งลูกไปทำงานรับใช้ ลูกบราห์มินต้องอยู่อย่างพร้อมเสมอในทุกสถานการณ์ เตรียมพร้อมเสมอสำหรับทิศทางที่ลูกได้รับในตอนนั้น อย่าให้การกำหนดของจิตใจของลูกเอง - แม้แต่ความคิดเพียงเล็กน้อย - มาปะปนในสิ่งนี้ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ทำตามศรัทธา

ลูกรู้ว่าบัพดาตามีความรับผิดชอบงานต้องงานรับใช้ใช่ไหม? หรือลูกมีความรับผิดชอบ? ลูกเป็นอิสระจากความรับผิดชอบนี้ใช่ไหม? หรือลูกมีภาระเล็กน้อย? "ฉันต้องทำโปรแกรมใหญ่ๆเช่นนั้น ฉันต้องทำสิ่งนี้" ลูกไม่คิดว่าทั้งหมดนี้เป็นภาระใช่ไหม? คาราวันฮาร์กำลังทำให้ลูกทำสิ่งนี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือคาราวันฮาร์ และท่านสัมผัสสติปัญญาของผู้คนและปฏิบัติหน้าที่ของการรับใช้โลก และท่านจะทำสิ่งนี้ต่อไป ท่านทำให้ลูกๆเป็นเครื่องมือเพราะผู้ที่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะได้รับผลของสิ่งนั้น ซึ่งคือลูกที่จะได้รับบางสิ่ง พ่อไม่ต้องการที่จะได้รับสิ่งใด เป็นดวงวิญญาณที่จะต้องได้รับรางวัลและสัมผัสกับผลของงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้เองท่านจึงทำให้ลูกเป็นเครื่องมือ ลูกเห็นงานต่างๆของการทำงานรับใช้ในรูปที่มีตัวตน และเวลานี้ลูกก็ได้เห็นแล้วว่าพ่อคาราวันฮาร์กำลังทำงานผ่านอะแนคบราห์มาและทำให้งานรับใช้นั้นสำเร็จเสร็จสิ้นอย่างไร ความเร็วในการทำงานรับใช้ของอะแนคนั้นเข้มข้นมาก ผู้ที่ดลใจกำลังเป็นแรงบันดาลใจให้ลูก และลูกกำลังร่ายรำเหมือนหุ่นกระบอก งานรับใช้นี้ก็เหมือนกับการละเล่น ผู้ที่ดลใจกำลังสร้างแรงบันดาลใจให้กับลูก และลูกในฐานะเครื่องมือ กำลังสร้างรางวัลหลายล้านเท่าในแต่ละย่างก้าว ดังนั้นแล้วใครมีภาระ? ผู้ที่ดลใจให้เกิดขึ้นหรือผู้ที่ทำสิ่งนั้น? พ่อรู้ว่าแม้กระทั่งสิ่งนั้นก็ไม่ใช่ว่าจริง ๆ ลูกกล่าวถึงสิ่งนั้นว่าเป็นภาระ และดังนั้นพ่อจึงใช้คำว่า "ภาระ" ด้วยเช่นกัน สำหรับพ่อทุกสิ่งสำเร็จลุล่วงไปแล้ว ทุกสิ่งก็เหมือนกับการวาดเส้น จะรู้สึกว่าการลากเส้นเป็นเรื่องใหญ่หรือไม่? ดังนั้นบัพดาตาจึงให้งานรับใช้เกิดขึ้นในลักษณะนี้ งานรับใช้ก็ง่ายเหมือนกับการวาดเส้น ลูกเพียงแค่ทำซ้ำทุกสิ่งเพื่อประโยชน์ของสิ่งนั้น ลูกเพียงแค่เล่นเกม

เช่นเดียวกับที่อุปสรรคของมายาคือเกม ดังนั้นงานรับใช้ก็ไม่ใช้ความพยายามเช่นกัน แต่เป็นเกม การคิดในลักษณะนี้จะทำให้ลูกรู้สึกสดชื่นในงานรับใช้อยู่เสมอ ทำให้ผู้คนถึงเล่นเกม? เพื่อไม่ให้เหนื่อยล้า พวกเขาเล่นเกมเพื่อให้รู้สึกสดชื่น

ไม่ว่างานจะใหญ่แค่ไหน ลูกก็จะสัมผัสได้ว่ามันเหมือนเกมและรู้สึกสดชื่น ไม่ว่าเกมจะเหนื่อยแค่ไหน โดยพิจารณาว่ามันเป็นเกม ก็จะไม่เหนื่อยล้า เพราะลูกเล่นเกมด้วยหัวใจของลูก ไม่ว่าลูกจะต้องทำงานหนักมากแค่ไหนในเกม ลูกรู้สึกว่ามันเป็นความสนุกสนานเพลิดเพลินเพราะลูกทำสิ่งนั้นด้วยหัวใจ งานทางโลกบางอย่างรู้สึกเหมือนเป็นภาระและลูกรู้สึกว่าต้องทำเพื่อการดำรงชีวิตของร่างกาย ลูกทำสิ่งนั้นโดยพิจารณาว่ามันเป็นหน้าที่ของลูก เหตุนี้เองจึงต้องใช้ความพยายาม ไม่ว่าจะป็นงานทางร่างกายหรือทางสติปัญญา เมื่อลูกพิจารณาว่ามันเป็นหน้าที่ ลูกย่อมสัมผัสกับความเหนื่อยล้าเพราะลูกไม่ได้ทำด้วยความสุขในหัวใจ ไม่ว่าลูกจะทำงานอะไรก็ตามด้วยความกระตือรือร้นในจิตใจและด้วยความสุข ลูกจะไม่รู้สึกเหนื่อยล้าเมื่อทำงานนั้น ลูกจะไม่รู้สึกว่ามันเป็นภาระ บางครั้งลูกบางคนทำงานมากเกินไปจนความจำเป็นในงานรับใช้ของพวกเขา และดังนั้นบางครั้งพวกเขาก็รู้สึกเหนื่อยล้า บัพดาดาเห็นว่าลูกบางคนยังคงรักษาความกระตือรือร้นและทำงานรับใช้โดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย อย่างไรก็ตามลูกยังคงรักษาความกล้าหาญและก้าวไปข้างหน้า บัพดาดาเห็นสิ่งนี้แล้วก็พอใจ แต่ถึงอย่างไรลูกก็ต้องทำให้สติปัญญาของลูกเบาสบาย

บัพดาดายังคงเฝ้าดูแผนการและรายการของลูกๆต่อไปในขณะที่นั่งอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บันทึกลงของการจดจําระลึกถึงและงานรับใช้ของลูกแต่ละคนจะอยู่กับบัพดาดาในทุกขณะ เช่นที่ในโลกของลูกลูกมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายสำหรับการเก็บบันทึก ดังนั้นพ่อก็มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ประณีตละเอียดอ่อนมากกว่าสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์เพื่อเก็บบันทึกของลูก และสิ่งเหล่านี้จะทำงานอย่างต่อเนื่องโดยอัตโนมัติ ไม่ว่าเครื่องมือของวิทยาศาสตร์จะทำงานอะไร พวกมันจะทำงานด้วยแสงสว่างเท่านั้น อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นมีแสงสว่าง สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำงานด้วยแสงสว่างยังคงเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกของวัตถุธาตุหรือสสาร แต่สิ่งอำนวยความสะดวกของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นไม่ใช่วัตถุธาตุหรือสสาร ในเวลานี้วัตถุธาตุเปลี่ยนจาก สะโต เป็นราโจ เป็นตาโม วัตถุธาตุของสสารมีความตาโมกฺนิ และด้วยเหตุนี้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นจึงทำงานได้ในวันหนึ่งแต่จะไม่ทำงานในวันถัดไป อย่างไรก็ตามสิ่งอำนวยความสะดวกของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นอยู่เหนือวัตถุธาตุหรือสสาร และเหตุนี้เองจึงไม่เปลี่ยนแปลง เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการและอย่างไรก็ตามที่ลูกต้องการ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ละเอียดอ่อนจะยังคงทำงานต่อไปอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้จึงไม่ใช่เรื่องใหญ่สำหรับบัพดาดาที่จะเห็นบันทึกของลูกทุกคน มันยากสำหรับลูกทุกคนที่จะดูแลสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนั้นบัพดาดาจึงดูบันทึกทั้งการจดจําระลึกถึงและของงานรับใช้ เพราะความสมดุลของทั้งสองนี้จะนำพรพิเศษมาให้ลูก

ลูกจัดเวลาสำหรับงานรับใช้ แต่บางครั้งลูกใช้เวลาสำหรับงานรับใช้มากกว่าระเบียบวินัยทั่วไปของลูก การใช้เวลาของลูกในการทำงานรับใช้เป็นสิ่งที่ดีมาก และลูกยังได้รับพลังจากการทำงานรับใช้ด้วย และเนื่องจากการยุ่งอยู่กับการทำงานรับใช้ ลูกจึงได้รับการปกป้องจากสิ่งเล็กๆน้อยๆอย่างมากมาด้วยเช่นกัน บัพดาดาชื่นใจที่ได้เห็นงานรับใช้ของลูกๆ และท่านได้อุทิศตัวท่านเองในความกล้าหาญของลูก อย่างไรก็ตามหากมีงานรับใช้ใด ๆที่ทำให้การจดจําระลึกถึงและความก้าวหน้าของลูกหยุดชะงักลงเล็กน้อยแล้ว เวลาสำหรับสิ่งนั้นก็จะลดลง ยกตัวอย่างเช่น เมื่อลูกยังคงตื่นนอนจนถึงเที่ยงคืนหรือตีหนึ่ง (01.00 น.) แล้วเวลาอมฤตของลูกก็จะไม่สดชื่น ลูกนั่งตามระเบียบวินัย แต่ถ้าเวลาอมฤตของลูกไม่มีพลัง ความแตกต่างจะถูกสร้างขึ้นในการจดจําระลึกถึงและงานรับใช้ของลูกตลอดทั้งวัน ต้องใช้เวลาในการวางแผนงานรับใช้และนำแผนเหล่านั้นไปใช้ในรูปแบบปฏิบัติได้จริง ดังนั้นแทนที่จะนอนเที่ยงคืน ให้ลดเวลาลงแล้วเข้านอนเวลาห้าทุ่ม (23.00 น.) หนึ่งชั่วโมงที่ลูกลดลงเพื่อให้ร่างกายของลูกได้พักผ่อนจะช่วยทำให้ลูกมีอมฤตเวลาที่ดีและสติปัญญาของลูกก็จะยังคงสดชื่นอยู่ มิฉะนั้นจิตสำนึกของลูกก็จะก่อกวนลูก - ที่ลูกกำลังทำงานรับใช้อยู่ แต่ซาร์ทของการจดจําระลึกถึงของลูกไม่ใช่สิ่งที่ควรจะเป็น เมื่อลูกคิดเข้าไปเข้ามาว่าบางสิ่งไม่เป็นไปตามที่ควรจะเป็น ที่มันไม่ได้เกิดขึ้นในลักษณะนั้น และเพราะความคิดนั้น สติปัญญาของลูกจึงไม่อยู่อย่างสดชื่น อย่างไรก็ตามเมื่อสติปัญญาของลูกสดชื่นแล้วลูกก็สามารถทำงานที่ต้องใช้เวลาสองถึงสามชั่วโมงภายในหนึ่งชั่วโมงได้ด้วยสติปัญญาที่สดชื่น ลูกสัมผัสว่าบางสิ่งใช้เวลาเพิ่มขึ้นเพราะสติปัญญาที่อ่อนล้าใช่ไหม? อย่างไรก็ตาม ยิ่งสติปัญญาของลูกยังคงสดชื่น - ทั้งร่างกายและจิตใจ - ด้วยความสดชื่นเป็นสองเท่า - งานของหนึ่งชั่วโมงก็สามารถทำได้ในครึ่งชั่วโมง ดังนั้นจงใส่ใจกับตารางเวลาประจำวันของลูกอยู่เสมอเพื่อที่ลูกจะมีสติปัญญาที่สดชื่น อย่าให้มีนิสัยที่ชอบนอนมากเกินไป แต่ถ้าลูกรู้สึกว่าการนอนเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับร่างกายของลูกมากแค่ไหน ให้ใส่ใจกับการนอนหลับพักผ่อนให้เพียงพออย่างแนนอน ถ้าบางครั้งเมื่อมีโอกาสไปทำงานรับใช้บางประเภทแล้วลูกนอนดึกสองหรือสี่ครั้งในหนึ่งเดือนหรือสองเดือนนั้นก็เป็นคนละเรื่องกัน แต่ถ้าร่างกายเหนื่อยล้าอยู่ตลอดเวลาแล้วก็จะสร้างความแตกต่างในการจดจําระลึกถึงของลูก ลูกสร้างโปรแกรมสำหรับงานรับใช้ ลูกต้องมีเวลาสี่ชั่วโมงในงานรับใช้นั้น และลูกก็หาเวลานั้น ในทำนองเดียวกันให้คิดว่าลูกต้องหาเวลาสำหรับการจดจําระลึกถึงด้วย พิจารณาว่าสิ่งนี้

จำเป็นและทำให้โปรแกรมของคุณเป็นไปในลักษณะนี้ อย่าเกียจคร้าน แต่ให้ร่างกายได้พักผ่อนอย่างแน่นนอน จงดำเนินต่อไปด้วยวิธีนี้ เพราะแต่ละวัน เวลานั้นจะมาถึงที่งานรับใช้จะเคลื่อนไปอย่างรวดเร็ว ลูกอาจคิดว่า: โอเค ให้โครงการหนึ่งปีนี้แล้วเสร็จ และจากนั้นเราจะพักผ่อนและทำทุกอย่างให้ถูกต้อง ที่เราจะเพิ่มการจดจำระลึกถึงในเวลานั้น อย่างไรก็ตามโครงการสำหรับงานรับใช้นั้นใหม่ขึ้นทุกวันและใหญ่ขึ้นทุกวัน ดังนั้นควรรักษาสมดุลไว้เสมอ ให้หมดเวลาของคุณสดชื่น และทำงานเดียวกันนั้นในเวลาที่คุณต้อง แล้วลูกจะได้รับพรพิเศษจากพ่อ และเนื่องจากสติปัญญาของคุณมีความสดใหม่ ลูกก็จะสามารถทำงานได้อย่างรวดเร็วมากและประสบความสำเร็จ ลูกเข้าใจไหม?

บัปเตตาเห็นว่าลูกมีความกระตือรือร้นอย่างมาก และเหตุนี้เองลูกจึงไม่คิดถึงร่างกายของตัวเองเลยด้วยซ้ำ ลูกกำลังก้าวไปข้างหน้าด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้น บัปเตตาชอบเมื่อลูกก้าวไปข้างหน้า อย่างไรก็ตามจำเป็นต้องมีความสมดุลอย่างแน่นนอน ลูกอาจจะทำต่อไปและก้าวต่อไป แต่เมื่อบางครั้งลูกมีงานต้องทำมากมาย และเนื่องจากสติปัญญาของคุณอ่อนล้าแล้ว ลูกก็ไม่สามารถทำอะไรได้มากเท่าที่ต้องการ ประการที่สอง เนื่องจากลูกมีงานต้องทำมากมาย เมื่อเกิดความโกลาหลเล็กน้อยจากผู้ใด ไม่ว่าจะเป็นด้วยเหตุผลใดก็ตาม และเพราะความเหนื่อยล้าจึงมีความขุ่นเคืองและทำให้ความสุขของคุณลดลงด้วย โดยทั่วไปลูกสบายดีอยู่ภายใน ลูกได้รับพลังของงานรับใช้ ลูกกำลังประสบความสำเร็จ แต่ร่างกายของลูกก็ยังเก่าแก่อยู่มากหรือไม่? ดังนั้นอย่าเข้าไปข้องแวะมากเกินไป รักษาสมดุล ความเหนื่อยล้าของคุณไม่ควรส่งผลกระทบต่อซาร์ทของการจดจำระลึกถึงของคุณไม่ว่าลูกจะยุ่งอยู่กับการทำงานรับใช้มากแค่ไหนก็ตาม ไม่ว่าลูกจะยุ่งแค่ไหน วิธีพิเศษในการจับส้นความเหนื่อยล้าก็คือการให้เวลาหนึ่งนาทีก่อนการจดจำระลึกถึงที่ทรงพลังทุกๆ ชั่วโมงหรือทุกสองชั่วโมง ตัวอย่างเช่น เมื่อมีคนอ่อนแอทางร่างกาย แพทย์จะให้ยาเพื่อเพิ่มพลังงานแก่เขาทั้งสองชั่วโมงเพื่อให้ร่างกายมีพลังงาน ลูกต้องใช้เวลาเพื่อทานยานี้ใช่ไหม? ดังนั้นทุกครั้งให้จัดเวลาเพื่อมีการจดจำระลึกถึงอันทรงพลังสักหนึ่งหรือสองนาทีก่อน เพราะวิตามิน A, B, C ทั้งหมดรวมอยู่ในนั้นด้วย

ลูกได้รับบอกว่าเหตุใดลูกจึงไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงอันทรงพลังได้ตลอดเวลาใช่ไหม? เนื่องจากลูกเป็นของพ่อ และพ่อเป็นของลูก ลูกมีความสัมพันธ์ทั้งหมดกับท่าน ลูกมีความรักต่อท่านอยู่ในหัวใจ ลูกเต็มไปด้วยความรู้ ลูกมีประสบการณ์ของการบรรลุผลจากท่านแล้ว เหตุใดจึงไม่มี การจดจำระลึกถึงที่ทรงพลังอยู่เสมอตลอดเวลา? ลูกไม่ได้เก็บรักษาลิงค์(การเชื่อมโยง)ไว้ในการจดจำระลึกถึงของคุณ ลิงค์ขาดและต้องใช้เวลาในการเชื่อมต่อใหม่ ต้องใช้ความพยายามเพื่อที่ว่าการจดจำระลึกถึงที่อ่อนแอจะกลับมามีพลัง ไม่มีทางลัดได้ ลูกมีการจดจำระลึกถึง แต่เพื่อให้มีการจดจำระลึกถึงที่ทรงพลังตลอดเวลาโดยอัตโนมัติ ลิงค์นี้ต้องไม่ขาด ให้ลิงค์ของการจดจำระลึกถึงลูกเชื่อมกับสติปัญญาของคุณในทุกขณะ นี่คือนิยามสำหรับสิ่งนั้น พิจารณาสິงนี้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน เช่นเดียวกับที่ลูกถือว่างานนั้นสำคัญ ลูกคงไม่ต้องการลูกจากที่หนึ่งจนกว่าแผนการจะสำเร็จ และดังนั้นลูกจึงใช้เวลาและพลังงานของคุณกับสิ่งนั้น ในทำนองเดียวกันสิ่งนี้ก็สำคัญเช่นกัน อย่าให้ความสำคัญน้อยกับสิ่งนี้โดยคิดว่าลูกจะทำงานของคุณให้เสร็จก่อนแล้วค่อยมีการจดจำระลึกถึงไม่เลย ประการแรกจงเพิ่มเวลาสำหรับการจดจำระลึกถึงให้กับโปรแกรมของคุณ เช่นที่ลูกกำหนดแผนงานรับใช้เป็นเวลาสองชั่วโมง - ไม่ว่าจะเป็นการประชุมหรือการทำบางสิ่งในทางปฏิบัติ - เช่นเดียวกับสองชั่วโมงนั้น ลูกจะต้องเพิ่มการจดจำระลึกถึงนี้เข้าไปด้วยในระหว่างนั้น และแล้วแผนซึ่งปกติลูกจะทำในหนึ่งชั่วโมง แต่ลูกจะสามารถทำได้ในครึ่งชั่วโมงเพียงแคลองดู เพื่อให้ดวงตาของคุณเปิดโดยอัตโนมัติด้วยความสดชื่น เวลาที่สอง 2.00 น. ก็เป็นเรื่องที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อลูกต้องตื่นอยู่เสมออันเนื่องมางาน ร่างกายของคุณจะได้รับผลกระทบ ดังนั้นควรใส่ใจในการรักษาสมดุลอยู่เสมอ

เมื่อบัปเตตาเห็นลูกยุ่งมาก ท่านก็รู้สึกว่าการนัดศีรษะของพวกเขา อย่างไรก็ตามหากลูกมีเวลาบัปเตตาจะนัดศีรษะของคุณในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน นั่นก็จะเป็นทางจิตเช่นกัน มันจะไม่ใช้การนัดทางร่างกาย ลูกจะกลับมาสดชื่นอย่างเต็มที่ การจดจำระลึกถึงอันทรงพลังแม้เพียงวินาทีเดียวก็ทำให้ร่างกายและจิตใจของคุณสดชื่น มาที่โลกของพ่อ สิ่งใดก็ตามที่ลูกคิดก็จะประสบความสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นความเหนื่อยล้าทางร่างกาย ความเหนื่อยล้าของสมองหรือสภาพจิตของคุณ พ่อได้มาเพื่อขจัดความเหนื่อยล้าของคุณออกไป

วันนี้บัปเตตากำลังสนทนากับใจถึงใจเป็นการส่วนตัวกับลูกดับเบิลฟอเรเนอร์ ลูกทำงานรับใช้ได้ดีมากและจะยังคงทำต่อไป ตามละครมันถูกกำหนดไว้แล้วสำหรับงานรับใช้ที่เพิ่มขึ้น ไม่ว่าลูกจะคิดว่าตอนนี้มันมากเกินไปแค่ไหน ละครกรรมของละครก็ถูกกำหนดไว้แล้วเช่นกัน ดังนั้นลูกต้องวางแผนการสำหรับงานรับใช้และลูกทุกคนจะต้องกลายเป็นเครื่องมือและทำให้มันเกิดขึ้น ไม่มีใครเปลี่ยนละครกรรมนี้ได้ พ่ออาจต้องการให้ลูกหยุดพักจากการทำงานรับใช้เป็นเวลาหนึ่งปี

แต่ท่านไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งนี้ได้ ลูกจะสามารถนั่งโดยที่ไม่ทำงานรับใช้ได้หรือ? เช่นที่การจดจำระลึกถึงเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงชีวิตบราห์มิน ในทำนองเดียวกันงานรับใช้ก็เป็นการหล่อเลี้ยงชีวิตนี้เช่นกัน ทุกคนสามารถอยู่ได้โดยปราศจากการบำรุงเลี้ยงหรือ? อย่างไรก็ตามความสมดุลเป็นสิ่งสำคัญ อย่าทำมากจนมีความกดดันกับสติปัญญาของลูก และอย่าทำน้อยเกินไปจนลูกประมาทไม่ระมัดระวัง อย่าให้มีความกดดันหรือความประมาทใดๆ สิ่งนี้เรียกว่าสมดุล

ถึงผู้ที่มีสิทธิ์ที่จะได้รับพรจากพ่ออย่างสม่ำเสมอโดยรักษาสมดุลของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ถึงผู้ที่อยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบายอยู่เสมอเหมือนพ่อ ถึงผู้ที่รักษาการเชื่อมโยงของการจดจำระลึกถึงอันทรงพลังอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่รักษาร่างกายและจิตใจให้สดชื่นอยู่เสมอ ถึงผู้ที่ทำทุกอย่างในทางที่ถูกต้อง ถึงผู้ที่ประสบความสำเร็จที่สูงส่งเสมอ ถึงลูกที่สูงส่งและใกล้ชิดเช่นนี้ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพดาตา

พร: ขอให้ลูกมีสิทธิ์ในสถานภาพสุริยวงศ์โดยตระหนักถึงโชคที่สูงส่งของลูกและอยู่ในรูปที่ทรงพลังของลูก ผู้ที่รักษาโชคอันสูงส่งไว้ในสำนักหรืออย่างสม่ำเสมอจะมีรูปที่ทรงพลัง พวกเขามีรูปที่คงอยู่ตลอดไปและรูปที่แท้จริงอยู่ในสำนักอยู่เสมอ พวกเขาไม่เคยใช้ใบหน้าปลอม หลายครั้งที่มายาทำให้รูปแบบของคุณธรรมและหน้าที่ของลูกอยู่ในรูปที่ปลอม เธอทำให้ใครบางคนโกรธ บางคนโลภ บางคนไม่มีความสุข และบางคนไร้ความสงบ แต่รูปที่แท้จริงของลูกอยู่เหนือสิ่งอื่นใด ลูกที่อยู่อย่างมั่นคงในรูปที่แท้จริงจะประกาศสิทธิในสถานภาพสุริยวงศ์

คติพจน์: เป็นผู้ที่มีความเมตตาต่อทุกคน และความหลงทะนงตนของ "ฉัน" และความสงสัยใด ๆ จะจบสิ้นลง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้เหนื่อยล้าในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เป็นพายุของสำนักที่เป็นร่างที่ทำให้ลูกเหนื่อยล้า กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณและความเหนื่อยล้าของลูกจะถูกขจัดออกไป
- คำถาม:** ชั้นสการใดที่ทำให้ลายโซคที่สูงส่งของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด?
- คำตอบ:** หากใครมีชั้นสการของการบึงตึง และบุดบึงกับพ่อหรือกับการศึกษาเล่าเรียน โซคของผู้นั้นจะเสียไปเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: ลูกๆ ที่อ่อนหวาน อย่าได้มีความซาบซึ้งแบบผิดๆ อันเนื่องจากสำนักที่เป็นร่าง เช่น ลูกอธิบายให้กับคนมากมายอย่างไรหรือลูกช่วยเหลือผู้คนจำนวนมากอย่างไร ดูสิว่าบาบาเป็นผู้ทรงอำนาจยิ่งใหญ่เพียงใด แต่กระนั้นท่านก็ยังไร้ความหลงทะนงตน ดังนั้นจงดูพ่อ!
- เพลง:** โอ นักเดินทางในเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยล้า! วันแห่งความสุขกำลังจะมาถึง

โอม ซานติ ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก ที่อ่อนหวานที่สุด ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งได้ยินเพลงนี้แล้ว ลูกๆ ผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้และจุ่มอยู่ในโยคะจะเข้าใจความหมายของเพลงนี้ได้อย่างรวดเร็วมาก กลางคืนของเรานักเดินทางในเวลากลางคืน นั่นคือกลางคืนของเราบราห์มินกำลังจะสิ้นสุดลง หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเรียกว่ากลางคืน ครึ่งวงจรซึ่งหมายถึงกลางคืนกำลังจะสิ้นสุดลง มีกลางวันและกลางคืนที่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน มีกลางวันของบราห์มินซึ่งเป็นครึ่งวงจรและกลางคืนของบราห์มินซึ่งเป็นอีกครึ่งหนึ่ง เวลานี้เมื่อพ่อมาก็มีความมืดมิด เป็นเวลาของแสงแรกแห่งรุ่งอรุณตอนเช้ากำลังจะมาถึง ลูกๆ รู้แล้ว และเวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่อ่อนหวานที่สุด อย่าได้เหนื่อยล้ากับการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง มีการจาริกแสวงบุญทางร่างที่ผู้คนเคยเดินเท้าไป พวกเขาจะเดินทางข้ามมากและหยุดพักหลายจุดในบ้านพักที่สร้างขึ้นระหว่างทาง พวกเขาตระหนักว่าพวกเขาต้องหยุดที่จุดหมายปลายทางที่แน่นอน ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยเดินเท้าไปด้วยความรักและความภักดีอย่างมากและนั่นก็ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก นี่เป็นเรื่องที่ง่ายดายมาก สิ่งนี้เรียกว่าการจดจำระลึกถึงหรือโยคะที่ง่ายดาย ลูกๆ เพียงแค่ต้องจดจำพ่อ การเหนื่อยล้าหมายถึงการมีสำนักเป็นร่าง ใช่ ไม่มีความสงสัยเลยว่าจะมีอุปสรรคของมายา แต่ลูกต้องไม่เหนื่อยล้าในสิ่งนี้ เมื่อลูกเหนื่อยล้าลูกก็กลับมาสำนักเป็นร่าง พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกต้องทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก ลูกได้รับอนุญาตสำหรับสิ่งนั้น แปะชั่วโมงสำหรับหาเลี้ยงชีพ แปะชั่วโมงสำหรับการพักผ่อน และให้เวลาแปะชั่วโมงสำหรับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามไม่มีใครให้เวลาแปะชั่วโมงเต็ม ในเวลาสุดท้ายลูกจะสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงนี้เป็นเวลาแปะชั่วโมง เพิ่มชาร์ทของลูกต่อไป เมื่อลูกมานั่งที่นี้ลูกได้รับความช่วยเหลือในการจดจำบาบาและนี่เรียกว่าการนำเสนอ ลูกมาและนั่งที่นี้ในการจดจำระลึกถึงบาบา นี่ไม่ได้หมายความว่าเมื่อลูกมาและนั่งที่นี้เท่านั้นที่ลูกต้องจดจำท่าน มีหลายคนที่คิดเพียงแค่นั่งอยู่ในโยคะเป็นเวลา 5-10 นาที อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า: ขณะที่ทำธุรกิจของลูกและเมื่อลูกไปที่นั่นที่นี้ จงอยู่ในโยคะ เมื่อผู้คนไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคาพวกเขาก็เฝ้าแต่สวดชื่อของราม ที่นี้ลูกไม่ต้องสวดมนต์อะไร แต่ลูกเพียงแค่ต้องจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดกับลูกๆ ท่านนั้นลูกได้รับประโยชน์จากการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกต้องไม่เบื่อหน่ายในสิ่งนี้ พายุมากมายจะมาในการจาริกแสวงบุญนี้ พายุเหล่านั้นไม่ได้เป็นพายุฝุ่นๆ เมื่อพายุของมายามา โยคะของสติปัญญาถูกลดทอนแล้วเมื่อลูกกลับมาสำนักเป็นร่าง ลูกก็จดจำธุรกิจและลูกๆ ของลูก พ่อพูดว่า: ธุรกิจทั้งหมดเหล่านั้นจะจบสิ้นลง เวลานี้ลูกๆ ของลูกจะไม่สามารถเป็นทนายได้เพราะทุกสิ่งจะถูกทำลาย เวลานี้ทนายของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่ที่นี้ มรดกที่มีขีดจำกัดจะจบสิ้น ผู้คนที่มั่งคั่งคิดว่าเมื่อลูกๆ ของพวกเขาเติบโตขึ้นมาและแต่งงาน พวกเขาจะกลายเป็นสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: ตอนนี้เหลือเวลาไม่มากแล้ว ดังนั้น จงขจัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดออกไปจากโลกอย่างสิ้นเชิง นี่คือสุสาน หากลูกตายในขณะที่กังวลเกี่ยวกับธุรกิจหรือลูกๆ ของลูกๆ ลูกจะทำลายตัวลูกเองโดยไม่จำเป็น หากลูกจดจำชีพบาบา ก็จะมีชีวิตอยู่อย่างยืนยาว ด้วยการกลับมาสำนักเป็นร่าง ทุกสิ่งจะพังทลาย และด้วยสำนักเป็นดวงวิญญาณก็จะมีชีวิตอยู่อย่างยืนยาว ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็ยิ่งได้รับมรดกสำหรับอนาคตเป็นเวลา 21 ชาติเกิดมากเท่านั้น การไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงจึงมีการสูญเสียอย่างใหญ่หลวง นั่นจะเป็นการสูญเสียวงจรแล้ววงจรเล่า นี่เป็นเรื่องของการสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่! ลูกควรคิดถึงวิธีที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกอย่างเต็มที่ ไม่ควรมีความละโมภมากเกินไปต่อความมั่งคั่ง ลูกไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอะไรมากเกินไป เมื่อบางคนล้มละลายก็มีความกังวลอย่างมากและเขาก็ล้มชีพบาบาโดยสิ้นเชิง แล้วพวกเขาก็กล่าวโทษความรู้ี้และพูดว่าเป็นเพราะพวกเขาเข้ามาในหนทางนี้จนพวกเขาล้มละลายหรือเจ็บป่วย ลูกไม่ควรคิดเช่นนั้นเลย เมื่อมีความเจ็บป่วยใดๆ ล่ะ นั่นเป็นความทุกข์ทรมานของกรรม และ

เป็นการดีที่ปัญหามากมายทั้งหมดจะถูกสะสาง ความเจ็บป่วยยังดีกว่าไม่ทำจากดารามราช ความทุกข์ทรมานของกรรมต้องถูกสะสาง ร่างกายนี้เป็นโรคอย่างมาก ต้องได้รับการดูแลอย่างมาก! ในขณะที่เคลื่อนไป บางครั้งพวกเขาก็หยุดลง บางคนถึงกับมีหัวใจล้มเหลว โลกเก่าเช่นนี้ควรถูกขจัดออกไปจากสติปัญญาอย่างสิ้นเชิง เมื่อลูกเห็นว่าพ่อของพวกเขากำลังสร้างบ้านใหม่สำหรับพวกเขา หัวใจของพวกเขาก็เคลื่อนไปจากบ้านหลังเก่า พวกเขาพูดว่า: บาบ่า สร้างบ้านใหม่เร็วหน่อย! มีปัญหามากมายในบ้านเก่านี้ ลูกรู้ว่าโลกเก่านี้สกปรกมาก นี่คือการสละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ผู้คนเหล่านั้นละทิ้งบ้านและครอบครัว นั่นเรียกว่าการสละทิ้งที่มีขีดจำกัด ลูกสละทิ้งกิเลส พ่อพูดว่า: ตัดขาดความสัมพันธ์ทั้งหมดกับร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลืมโลกที่ลูกมองเห็นด้วยตา สติปัญญาของลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่ออาณาจักรแห่งสวรรค์ ลูกได้รับตาที่สามของความรู้แล้ว ทั้งหมดนี้จะต้องกลายเป็นสุสาน อย่าได้มีความรักใดๆกับสิ่งนี้ ปัจจุบันผู้คนมีเงินมากมาย ดังนั้นกิเลสจึงมีความแรงมากขึ้น กิเลสของตัณหาจะมีความแรงมาก พวกเขาไม่อาจอยู่ได้หากปราศจากกิเลสของตัณหาจะ พวกเขาคงอยู่ในความบริสุทธิ์เป็นเวลา 4-5 ปี จากนั้นก็เขียนว่า: บาบ่า วันนี้เขาได้รับอิทธิพลจากวิญญาณปีศาจร้ายและทำให้ใบหน้าของเขาสกปรก เขาทุกข์ทรมานกับการถูกตีเช่นนี้! เขาตกลงมาจากชั้นห้า อันดับแรกคือ จิตสำนึกที่เป็นร่าง ทันทีที่ลูกตกจากที่สูง ลูกถูกบดขยี้โดยไม่มีชิ้นดีและทุกสิ่งก็จบสิ้น กระดูกทั้งหมดของลูกแหลกเหลวโดยสิ้นเชิง จากนั้นก็ต้องใช้เวลาในการทำความเพียรพยายาม นี่คือการถูกตีที่ใหญ่ที่สุด เหตุนี้เอง บาบ่าพูดว่า: ตัณหาจะคือศัตรูตัวฉกาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด การหมกมุ่นในกิเลสเรียกว่าความไม่บริสุทธิ์ ลูกพูดว่า: บาบ่า ทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ด้วย มีเพียงในบาร์ตเท่านั้นที่พวกเขาเคยปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง บาร์ตเคยปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง เวลานี้บาร์ตมีกิเลส ผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์ลูกเรียกว่าปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง แม้ว่าจะไม่มีการเอ่ยถึงกิเลสในอาณาจักรของราม แต่คงสาบสูญลงไปแล้วอย่างต่อเนื่อง 1,250 ปีผ่านไป พลกกาลังของโลกจึงลดลงมากตามนั้น เหตุนี้เองในตอนแรกโลกสะโตประธานก่อน แล้วจึงกลับมาสะโต ลูกปรารถนาที่จะทำตามมาและบาบ่าและกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของสุริยวงศ์ ไม่มีความยากลำบากหรือมีค่าใช้จ่ายในสิ่งนี้ ลูกไม่จำเป็นต้องพูดอะไรเลย เพียงแค่อยู่ในการจดจำระลึกถึง สิ่งนี้เรียกว่าโยคะที่ง่ายดาย สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายามอย่างมาก ลูกทั้งหมดที่อยู่เบื้องหน้าบาบาคือมหาระตี จะต้องมียोคะที่สมบูรณ์ในสิ่งนี้แล้วเมื่อนั้นลูกศรก็จะยิงตรงเป้าได้ นี่คือพลังโยคะ โยคะยังขาดอยู่มาก มีอุปสรรคมากมายในโยคะ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดบอกลูกที่สุดแสนหวานว่าอย่าได้บึงติงกับพ่อหรือการศึกษาเล่าเรียน หากลูกบึงติง ลูกก็บึงติงกับโชคของลูกเป็นเวลา 21 ชาตเกิด แม้กระทั่งลูกที่ดีมากก็เริ่มบึงติง พวกเขามีความซาบซึ้งของสำนึกที่เป็นร่างที่พวกเขาได้อธิบายให้กับผู้คนมากมายอย่างไร เมื่อมีความหยิ่งยะโสของร่างกายพวกเขาก็ล้มลง ไม่ควรจะมี ความหยิ่งยะโสในสิ่งนี้ ชีพบาบามีความหยิ่งยะโสใดหรือไม่? ท่านปราศจากความหลงทะนงอย่างมากและท่านก็ยังเป็นผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่! ท่านพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดาในบ้านที่ธรรมดา พ่อไม่ได้เข้ามาในบ้านของผู้ที่มั่งคั่ง ดังนั้น ลูกๆ เวลานี้ลูกควรจะตื่นขึ้นมาได้แล้ว! บาบ่าให้กลยุทธ์ที่ดีแก่ลูก ความล่าช้าเป็นเพียงเพราะลูกๆ เท่านั้น ตามละครสภาพของลูกยังไม่แข็งแกร่งขนาดนั้น เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะกลับมาแข็งแกร่งขึ้น เราบอกรัฐบาลว่าสวรรค์จะถูกก่อตั้งขึ้นมาในหลายปีนี้ เมื่อผู้คนอ่านสิ่งนี้ในหนังสือพิมพ์ พวกเขาจะมาและถามลูกเกี่ยวกับเรื่องนี้ การก่อตั้งต้องเกิดขึ้นในอีกไม่กี่ปี และดังนั้นการทำลายล้างก็จะเกิดขึ้นเช่นกันอย่างแน่นอน ผู้คนมากมายจะมา ทรัพย์สินสมบัตินี้ ฯลฯ เป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ ลูกไม่ได้พิจารณาว่าทรัพย์สินนี้เป็นทรัพย์สินของลูก ลูกรู้ว่าทั้งหมดนี้จะคงอยู่ต่อไปเพียงระยะเวลาสั้นๆเท่านั้น อาคารเหล่านี้ ฯลฯ ได้สร้างขึ้นเพื่อให้ลูกอยู่เพราะมีลูกๆ มากมายมาที่มฐบันเพื่อรับความสดชื่น มฐบันเป็นสำนักงานใหญ่ วันนี้ลูกทำอะไร และวันพรุ่งนี้ลูกจะทำอะไร? วันนี้ลูกกำลังทำทาบาศีและจากนั้นลูกจะไปเดลีและวรินดาวันและปกครองอาณาจักร ลูกต้องแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าอนุสรณ์ของลูกมีอยู่ที่นี้อย่างไร ไม่ว่าเราจะทำอะไรในตอนนี้ เราก็ทำอย่างนั้นเมื่อ 5,000 ปีก่อนเช่นกัน เริ่มแรกมีการสร้างวัดให้แก่ชีพบาบ่า วัดดิลาลาและอื่นๆถูกสร้างขึ้นในภายหลัง ทุกสิ่งต้องทำด้วยสติปัญญา หากลูกต้องการคิดคำนวณว่าวัดดิลาลาถูกสร้างขึ้นเมื่อใด ลูกก็สามารถทำได้ นี่คือนุสรณ์ที่ลูกต้องแม่นยำของเรา ลูกรู้ว่านี่คือนุสรณ์ของการก่อตั้ง ลูกๆ ที่สุดแสนหวานควรมีประสบการณ์ของความสุขมากมาย ต้องคิดค้นวิธีการทั้งหมดเหล่านั้นขึ้นมาเพื่อเพิ่มงานรับใช้ มีคำกล่าวที่ว่า: “เมื่อรามไปราววันก็ไปด้วยเช่นกัน และครอบครัวใหญ่ของเขาก็ไปพร้อมกันด้วย” ดูสิว่าครอบครัวของราวันนั้นใหญ่โตแค่ไหนและครอบครัวของรามนั้นเล็กแค่ไหน! คำสรรเสริญนั้นลูกต้อง แต่ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ พ่อที่นั่งและอธิบาย แต่ถึงกระนั้นก็ไม่มีการทาบาศีเช่นนั้น ลูกต้องมีการกระทำเพื่อการดำรงชีวิตของร่างกายของลูกอย่างแน่นอน ลูกๆ ที่สามารถทำงานรับใช้ได้ดี, พันดาวาส สามารถได้รับการหล่อเลี้ยงจากรัฐบาลนี้ได้ เราต้องให้การหล่อเลี้ยงแก่พวกเขา สภาพของลูกต้องเป็นไปตามนั้น ทุกสิ่งของโลกนี้ต้องถูกลืมในการจดจำระลึกถึงบาบ่า ผู้ที่คงอยู่อย่างซาบซึ้งอย่างมากในการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงจะมีสภาพที่เข้มแข็งมาก เมื่อลูกออกจากร่างของลูก ก็คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงของชีพบาบ่า ในทำนองเดียวกันชั้นยาสซีก็ละร่างของพวกเขในการจดจำระลึกถึงธาดูบราห์มและก็มี ความเจียบสงัดในบรรยากาศในเวลา

นั่น บาบามีประสบการณ์ว่าเมื่อบางคนตายจะมีความเจ็บปวดในครอบครัว ที่นี้ก็เหมือนกัน ในตอนสุดท้ายก็จะเหมือนราวกับว่าลูกล้มทุกสิ่ง เวลานี้เราต้องกลับบ้าน สำนักที่เป็นร่างต้องสละทิ้งต่อไป ในตอนสุดท้ายลูกควรจะละร่างของลูกในความสุขและสดชื่นแจ่มใส แค่นี้เอง! เราจะไปที่ไหน? เมื่อลูกมีสภาพเช่นนั้น ลูกจะมีค่าควรแก่การถูกร้อยเข้าไปในสร้อยประคำแห่งชัยชนะ ลูกมีกระแสของความสงบ เมื่อมีใครมา เขาก็จะพูดว่า: ที่นี่มีความสงบอย่างมาก นี่คือการสงบที่แท้จริง ดวงวิญญาณจะวางจากร่างกาย ลูกดวงวิญญาณรู้ว่า ลูกคือผู้ที่เป็นตัวของความสงบ เราฝังลงในศาสนาดั้งเดิมของเรา ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถอยู่ได้โดยปราศจากการกระทำ ผู้คนเหล่านั้นไม่สามารถทำอะไรได้ด้วยเหตุนี้! เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าศาสนาดั้งเดิมของลูกคือความสงบ เรามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา และเวลานี้เราต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและจดจำบ้านของลูกด้วย! ด้วยการจดจำพ่อลูกจะได้รับมรดก พ่อพูดว่า: จดจำพ่อในบ้าน! พ่อมาที่นี่เพียงชั่วคราว สติปัญญาของลูกควรอยู่อย่างมั่นคงในการจดจำระลึกถึงบาบาในดินแดนแห่งความสงบ ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของบ้านของลูกด้วยเช่นกัน นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณ และนี่คือบ้านของสิ่งมีชีวิต อย่าลืมบ้านของลูกและอย่าลืมพ่อ! ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมามีชีวิตและกลับบ้าน โดยการซึมซับความรู้ ลูกก็จะได้ไปปกครองอาณาจักรในโลกใหม่ แสดงหนทางให้กับผู้อื่นต่อไปให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ มองดูพ่อเสมอ ลูกรู้ว่าพ่อทำอะไร ท่านให้ทุกสิ่งแก่ผู้เป็นแม่ ผู้เดียวนั้นให้การชี้แนะให้ใช้ทุกสิ่งในการรับใช้ผู้เป็นแม่ เมื่อคนอื่นได้เห็นผู้นี้พวกเขาทำตามท่านและอุทิศตนเอง อย่างไรก็ตามพวกเขาควรอยู่ที่นี้ได้ด้วยเช่นกัน! ตามละครแล้ว เตาหลอมต้องถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน มีการแบ่งแยกระหว่างปากีสถานกับอินเดียสถาน เตาหลอมแรกของลูกเริ่มต้นในปากีสถาน ลูกได้ข้ามแม่น้ำ ดูลิว่าพวกเขาได้เขียนอะไรไว้ในคัมภีร์! ลูกรับฟังทั้งหมดนี้ในทางปฏิบัติเวลานี้และลูกจะได้ยินสิ่งนี้อีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจร พ่อพูดว่า: เวลานี้ อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! ลูกอาจจะทำธุรกิจของลูกและอื่นๆต่อไป แต่อย่าฟังสิ่งที่เลวร้าย! พ่อพูดว่า: ใช้ศรัทธาสำหรับทุกสิ่ง “บาบา ฉันควรจะทำอย่างไรในสถานการณ์นี้?” แล้วบาบาก็จะบอกลูกทุกสิ่ง หากลูกต้องการถามอะไรก็แค่มาหาบาบา ทำไมลูกถึงกลัว? ลูกควรจะถามบาบาในทุกย่างก้าว ด้วยการทำตามศรัทธาทุกสิ่งจะได้รับรายได้หลายล้านในทุกย่างก้าว ลูกได้รับรายได้หลายล้าน ทุกวินาทีที่ผ่านไป ลูกได้รับรายได้ที่มั่งคั่งอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะถูกร้อยเข้าไปในสร้อยประคำแห่งชัยชนะ เพื่อยพยายามอย่างเต็มที่ที่จะละวางจากร่างกายของลูก สละทิ้งสำนักที่เป็นร่างต่อไป ชักโลกเก่านี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก
2. อย่าได้มีความโลภมากเกินไปต่อความมั่งคั่ง อย่าคิดถึงสิ่งอื่นใดนอกจากการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่าได้บึ้งตึงกับพ่อหรือการศึกษาเล่าเรียน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะอุปสรรคและมีค่าควรแก่การได้รับคำขอบคุณจากทุกคนด้วยพลังของการเปลี่ยนแปลง

หากมีคนดูหมิ่นลูก ให้เปลี่ยนการดูหมิ่นเป็นการยกย่องในหนึ่งวินาที หากมีคนมาทดสอบลูกด้วยชั้นสการหรือธรรมชาติของเขาต่อหน้าลูก และแล้วด้วยสำนักของผู้เป็นหนึ่งเดียว ให้หาชั้นสการที่สูงส่งของลูก และธรรมชาติของหัวใจที่มีเมตตามาใช้ เมื่อมีคนมาอยู่ข้างหน้าลูกด้วยการมองเห็นทางร่างกาย ให้เปลี่ยนการมองเห็นของพวกเขาเป็นการมองเห็นด้วยสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกได้เรียนรู้ศิลปะของการเปลี่ยนแปลงด้วยวิธีนี้ ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะอุปสรรค ดวงวิญญาณทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับลูกจะขอบคุณ

คติพจน์: กลายเป็นตัวของตัวเองและประกายของโชคแห่งความสุขจะปรากฏบนใบหน้าของลูก

*** โอม ชานตี ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ด้วยพลังโยคะเท่านั้นที่สนิมในดวงวิญญาณจะถูกขจัดออกไป ดังนั้นอย่าได้ไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับโยคะ!
- คำถาม:** วิธีใดที่พ่อได้แสดงให้เห็นเพื่อที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด ซึ่งมาสร้างอุปสรรคในทุกหนแห่ง?
- คำตอบ:** พ่อได้แสดงวิธีให้แก่ลูกว่า: ลูกๆ บราห์มา कुमारและกุมารีเป็นลูกๆของพ่อผู้เดียว พี่น้องหญิงชาย ดังนั้นลูกต้องไม่ทำร้ายกันอย่างอาชญากร พี่น้องหญิงชายต้องไม่ชกแหว่งในกิเลส จงทำตามคำแนะนำและแนวทางของชีพบบาและประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก อย่างไรก็ตามมายานั้นก็ไม่มีขยอนเลย เธอยังคงสร้างอุปสรรคทุกหนแห่งในสิ่งนี้ต่อไป ลูกลิ้มว่าลูกคือพี่น้องหญิงชายและลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อผู้เดียว
- เพลง:** เมื่อได้พบท่าน เราได้พบทั้งโลก ผืนดิน ท้องฟ้า ทุกสิ่งเป็นของเรา

โอม ชานติ แคเพลงบรรทัดเดียวก็เพียงพอแล้ว ลูกๆรู้ว่าลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกได้รับทุกวงจร ลูกๆก็รู้ด้วยเช่นกันว่าบาร์ตาได้รับมรดกอย่างแท้จริง แต่ไม่มีสิ่งนั้นอีกต่อไป บาร์ตาได้รับมรดกนั้นอีกครั้ง ลูกสามารถเห็นได้ว่าไม่มีมรดกแห่งสวรรค์อีกต่อไป มันได้รับคำสาปของนรกจากราวิน คำสาปเป็นเหตุของความทุกข์แก่มนุษย์ ด้วยพรนั้นคือการได้รับมรดกนั้นย่อมมีความสุข ลูกๆบราห์มินรู้ว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีตัวตนที่ไม่มีขีดจำกัด และประชาธิปไตยบราห์มาคือพ่อที่มีตัวตนที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครนอกจากประชาธิปไตยบราห์มาสามารถเป็นพ่อที่มีตัวตนที่ไม่มีขีดจำกัด คานธีจึงเรียกว่าบาปูจี(พ่อ) แต่ตามกฎหมายแล้ว เขาไม่สามารถเป็นพ่อของชาวโลกได้ ชีวาคือพ่อของโลกที่ไม่มีตัวตนทั้งหมด เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกเป็นของชีพบบา ชีพบบามาและทำให้ลูกเป็นของท่านเพื่อให้มรดกแก่ลูก ทำไมลูกถึงมาที่มธุบัน? ลูกมาเพื่อพบชีพบบา อย่างไรก็ตามท่านไม่มีตัวตน เมื่อลูกพูดเพียงแค่ว่า “ชีพบบา” ผู้คนก็ไม่เข้าใจสิ่งใด และเหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าบัพดาตา: ชีพบบาและบราห์มาดาตา ชื่อของดาตานั้นแยกจากชื่อของพ่อ ผู้ที่ไม่มีตัวตนคือพ่อของทุกคน ท่านคือดาตา (ปู่) ของทุกคนด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดได้รับมรดกจากบัพดาตาอย่างแน่นอน ทุกคนได้รับมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขแก่ทุกคน ไม่มีมนุษย์คนไหนในยุคทองที่ไม่มีความสุข ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์! ท่านคือพระเจ้า, ผู้เป็นพ่อที่ก่อตั้งสวรรค์ บาร์ตาคือดินแดนที่เก่าแก่ที่สุด บาร์ตาต้องเป็นดินแดนที่ใหม่ที่สุดด้วยเช่นกัน และดังนั้นเวลานี้บาร์ตาจึงเป็นดินแดนที่เก่าแก่ที่สุด เพียงบาร์ตาเท่านั้นที่เรียกว่ายุคทองและยุคเหล็ก บาร์ตาเคยเป็นสวรรค์อย่างแท้จริงและลักษมีนารายณ์เคยปกครองที่นั่น ลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานั้นเมื่อลูกไปที่วัดลักษมีนารายณ์ สิ่งนั้นจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกอย่างรวดเร็วว่าพวกเขาได้รับมรดกของเขายังไง พวกเขาไม่ควรรแการกราบไหว้บูชาอย่างไร พวกเขาได้ปกครองอาณาจักรเมื่อใดและพวกเขาได้รับอาณาจักรนั้นจากใคร ทั้งหมดนี้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูก ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกไปวัดลักษมีนารายณ์ ลูกจะหม่นลูกปิดของสายประคำ แต่ลูกไม่รู้อะไรเกี่ยวกับอาชีพของเขา เวลานั้นสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้น แต่นั่นก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน! เมื่อลูกไปยืนอยู่ในวัดลักษมีนารายณ์ตอนนี้ ลูกมีความสุขอย่างมาก สิ่งนี้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพวกเขาได้รับรางวัลอย่างไร พวกเขาได้รับรางวัลในยุคบรรจบพบกันเพราะในเวลานั้นที่โลกเก่าต้องเปลี่ยนแปลง พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นและสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าในชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา ผู้นี้เป็นบราห์มาอย่างแท้จริง ดินแดนของวิษณุได้รับการก่อตั้งโดยผ่านบราห์มา ลักษมีและนารายณ์เป็นสรัสวดีและบราห์มาในชาติก่อนของพวกเขา พร้อมกับบราห์มา ต้องมีบราห์มินด้วยเช่นกัน เป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง ต้องมีบิดาของปวงประชา (ประชาธิปไตย) ด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกกำลังเพียรพยายาม เราสังเกตทุกคนที่เพียรพยายามในวงจรก่อนหน้านี้ว่าเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง หนึ่งในคือราชวงศ์และอีกหนึ่งคือครอบครัวของปวงประชา บางคนก็มั่งคั่งร่ำรวยมาก บางคนก็มั่งคั่งน้อยกว่า ในบรรดาราชชาติเช่นกันบางคนมั่งคั่งมากและบางคนก็ไม่มั่งคั่งนัก ลูกสามารถอธิบายให้แก่ใครก็ตามในวัดลักษมีและนารายณ์ว่าพวกเขาประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรอย่างไร พวกเขา กำลังประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของเขาอีกครั้ง อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง สิ่งนี้ง่ายมาก! ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งว่าใครคืออัมบา ลูกจะพูดว่าผู้นี้คือจากัดอัมบา (แม่ของชาวโลก) แม่ของชาวโลกและพ่อของชาวโลกก็คงอยู่ในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน ลูกเคยเป็นลูกของพวกเขา บาบากำลังสอนราชาโยคะแก่เราในยุคบรรจบพบกัน มีลูกของจากัดอัมบามากมาย แต่พวกเขาทั้งหมดไม่ได้รับอนุญาตให้อยู่ที่นี่ เวลา

นี่ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และดังนั้นพ่อจะให้ความรู้แก่ลูกอย่างแน่นอน ท่านไม่เรียกว่ามนุษย์หรือเทพ ท่านเรียกว่าพระเจ้าเท่านั้น เมื่อลูกไปวัดของเทพใดๆ ลูกสามารถบอกคนอื่นๆ เกี่ยวกับชีวิตประวัติของพวกเขาได้ ลูกสามารถอธิบายแม้กระทั่งเกี่ยวกับรามได้ จันทราราศีกำลังได้รับการก่อตั้งในเวลานี้ ศาสนาบรรพบุรุษได้รับการก่อตั้งผ่านบรรพบุรุษมา ชื่อของบรรพบุรุษเป็นที่รู้จักกันดี พ่อสร้างบรรพบุรุษโดยผ่านบรรพบุรุษมา เพราะลูกบรรพบุรุษมารและกุมารี่คือลูกของพ่อผู้เดียว ลูกเข้าใจว่าลูกคือพี่น้องหญิงชาย ดังนั้นลูกต้องไม่ทำร้ายกันอย่างอาชญากร พี่น้องหญิงชายต้องไม่ชกแหวะในกิเลส พ่อได้สร้างวิธีการนี้ตามละคร: ลูกเป็นบรรพบุรุษมารและเธอคือบรรพบุรุษมารี่ ในความเป็นจริงทั้งโลกคือบรรพบุรุษมารและกุมารี่ แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของเราโดยการทำตามคำแนะนำและแนวทางของชีบบาบา มายานี้ก็ไม่ยิ่งหย่อนเช่นกัน เธอยังคงสร้างอุปสรรคต่อไปในทุกทิศทาง เราคิดว่าเราคือพี่น้องหญิงชายและกำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อผู้เดียว ลูกเข้าใจอย่างชัดเจนมากกว่ามีเพียงศาสนาเดียวในยุคทอง ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกทำลาย ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่านี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ วงจรนี้ยังคงหมุนต่อไปทุกๆ 5,000 ปี เวลาและวันที่ลูกเขียนไว้เรียบร้อยแล้ว สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกเช่นกันว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากชีบบาบาด้วยวิธีการนี้ ลูกได้แสดงให้เห็นเป้าหมายของลูกว่า: จดจำพ่อและประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ! สนิมจะถูกขจัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึง นั่นคือด้วยพลังโยคะ อย่าให้ระมัดระวังและทำความผิดใดๆ เกี่ยวกับสิ่งนี้! เหตุนี้เองลูกจึงได้รับมูรลี ผู้ที่สติปัญญามีศรัทธาที่มั่นคงสามารถไปทุกแห่งหนได้ ยกตัวอย่างเช่น แม้ว่าลูกจะไม่ได้รับมูรลี สติปัญญาของลูกก็รู้ว่าลูกเป็นของบาบา บาบาได้อธิบายว่า: ลูกๆ ดวงวิญญาณได้กลับมาตาโมประธาน เวลานี้จึงจดจำระลึกถึงพ่อและลูกจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน เพียงจากพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับมนตราที่ยิ่งใหญ่นี้ ไม่มีใครอื่นสามารถให้สิ่งนี้แก่ลูกได้ พ่อเท่านั้นที่พูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน มีเพียงพลังของการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกสามารถกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน มีคำพูดเหล่านั้น แต่ไม่เข้าไปสู่สติปัญญาของใคร เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าบาบาเคยใช้คำพูดเหล่านั้นจริงๆ ในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน: ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมดและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ศาสนาทั้งหมดเหล่านั้นคือศาสนาของร่างกาย พ่อของทุกคนคือหนึ่งเดียว ทุกดวงวิญญาณร้องเรียกหาพ่อผู้เดียวนั้น แม้แต่ไปป์ก็จดจำพระเจ้า เขาพูดว่า: โอ้ พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ ได้โปรดมีเมตตา! โปรดเปลี่ยนแปลงสติปัญญาที่โกรธเคืองของมนุษย์เพื่อที่พวกเขาจะไม่ต่อสู้กันเอง! พวกเขาจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นใช่ไหม? พวกเขาไม่จดจำใครอื่น ผู้คนร้องเรียกหาชีบบาบาเท่านั้นว่า: ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกไม่สามารถอยู่ในโลกที่สกปรกของราวันนี้ได้ จำเป็นต้องมีโลกใหม่อย่างแน่นอน ยุคเหล็กจะเปลี่ยนไปและกลายเป็นยุคทอง อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจถึงขนาดนี้! หมอผู้หนึ่งเคยมาที่นี่พูดว่ายุคเหล็กจะดำเนินต่อไปชั่ววันจันทร์ จะสามารถมียุคเหล็กตลอดเวลาได้อย่างไร? ยุคเหล็กนั้นดีมากหรือไม่? พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย แต่พวกเขามีความรักนั้นและพวกเขากำลังนำคนอื่นมาที่นี่เช่นกัน แม้ว่าลูกยังไม่ได้ยินลูกพวกเขา แต่ถ้าหากลูกยังถูกผู้ที่พวกเขานำมา พวกเขาจะได้รับคำแนะนำบางส่วน พวกเขาจะไปสวรรค์ เมื่อพวกเขามาและรับฟังความรู้เพียงเล็กน้อยจากพ่อ พวกเขาจะได้ไปสวรรค์อย่างแน่นอน อย่างน้อยพวกเขาก็มาและนั่งอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ! พ่ออธิบายว่า: พ่อคือพ่อของทุกคน บางคนไม่เชื่อว่าชีบบาบาจะมาได้อย่างไร ถ้าดวงวิญญาณมาได้ แล้วทำไมพ่อถึงจะมาไม่ได้? ดวงวิญญาณสามารถละร่างหนึ่งและเข้าไปสู่อีกร่างหนึ่ง ดังนั้นพ่อจะไม่สามารถทำเช่นเดียวกันได้หรือไม่? พ่อจะมาด้วยวิธีอื่นได้อย่างไร? ผู้คนร้องเรียกหา: โอ้ บาบาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์! พ่อพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในบาร์ตทุกๆ วงจรในยุคบรรจบพบกัน พ่อมาเมื่อลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดของลูกครบสมบูรณ์ ลูกมีศรัทธาว่าบาบาได้มาเพื่อให้มรดกของลูกแก่ลูกอีกครั้ง พ่อพูดว่า: ภารกิจของพ่อคือการเปลี่ยนโลกเก่าและสร้างโลกใหม่ เหตุนี้เองจึงได้รับการจดจำว่า: มีการก่อตั้งโลกใหม่และการทำลายล้างโลกเก่า แล้วลูกก็จะรักษาโลกใหม่ที่นั้น ลูกได้รับการรู้แจ้งแล้ว เมื่อลูกเห็นวัดของกาลิ ลูกคิดว่านั่นคือภาพลักษณ์ปลอมๆ แท้จริงแล้วกาลิคือจากัดอัมบา แต่เธอไม่ได้มีรูปที่น่ากลัวเช่นนั้น ในเบงกอลพวกเขาให้สิ่งสังเวทีกาลิ แต่พวกเขาไม่รู้อะไรเลย ผู้คนหลายแสนคนไปที่วัดของจากัดอัมบา รวากับว่ามีการชุมนุมเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาเพียงแค่วางรูปบูชาเล็กๆ ที่นั่นและให้ชื่อว่าจากัดอัมบา มีเพียงจากัดอัมบาเดียวเท่านั้น ดูชีวิตวัดของกาลิได้ถูกสร้างขึ้นในเมืองซินด์อย่างไร ครั้งหนึ่งมีระเบิดระเบิดขึ้นในบ้อมปราการ และดังนั้นฟากีร์ (นักบุญผู้เคร่งศาสนา) กล่าวว่าเจ้าแม่กาลิโกรธเคือง และดังนั้นพวกเขากำลังสร้างวัดให้แก่กาลิที่นั่น อย่างไรก็ตามใครคือกาลิ? พวกเขาไม่รู้อะไรเลย! เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว ไม่มีอะไรที่ลูกไม่รู้ ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากบาบา ดังนั้นลูกต้องเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ความทุกข์ประเภทแรกเริ่มต้นเมื่อกุมารและกุมารี่แต่งงานกัน อย่าได้คิดเกี่ยวกับการแต่งงาน! พ่อพูดว่า: อาณาจักรของราวันกำลังจะถูกทำลายเวลานี้ เวลานี้เป็นหนทางของการครองเรือนที่มีกิเลส ผู้คนจดจำเหล่าเทพผู้ที่เป็นของหนทางครอบครัวที่ปราศจากกิเลส ไม่มีใครรู้ว่าใครเป็นผู้สร้างเทพที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์เหล่านั้น ยุคทองเป็นโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ในคัมภีร์พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่ากิเลสมีอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามนั้น

คือโลกที่ปราศจากกิเลส! มีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างโลกที่ปราศจากกิเลสกับโลกที่มีกิเลส! สิ่งเหล่านี้ไม่อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น ลูกรู้ว่าเมื่อมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ มีมนุษย์น้อยมาก มีเพียงศาสนาเดียว จากนั้นการเติบโตก็เริ่มเกิดขึ้นหลังจากนั้น ลูกต้องวนไปรอบทั้งวงจร แล้วเมื่อนั้นลูกสามารถพูดได้ว่าลูกได้วนไปทั่วทั้งโลก ลูกไม่สามารถวนไปทั่วทั้งมหาสมุทร ในยุคทองมีผู้คนน้อยมากและดังนั้นพวกเขาจึงใช้พื้นที่น้อยมาก เวลานั้นขีดจำกัดของโลกมนุษย์สิ้นสุดลงแล้ว ดวงวิญญาณไม่กี่ดวงที่ยังคงอยู่เบื้องบนกำลังลงมาเรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน จำนวนของผู้คนยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากนั้นเมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดลงมาจากเบื้องบน ลูกดวงวิญญาณจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมและจากร่างของลูกและกลับบ้าน พวกเขาจะลงมาที่นี่และลูกจะขึ้นไปเบื้องบนที่นั่น ดวงวิญญาณจำนวนน้อยจะยังคงลงมา นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ เราจะเป็นคนแรกที่ไปและอาศัยอยู่ที่นั่น ไม่ควรมีใครเหลืออยู่ที่นั่นเมื่อเราไปที่นั่น เหล่านี้เป็นเรื่องของรายละเอียด แม้กระนั้นพ่อก็พูดกับลูกว่า: อ้อชะ จดจำพ่อผู้เป็นที่รักของลูก ลูกจะได้รับประโยชน์ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้คนศึกษาประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์เป็นอย่างมาก พวกเขาไปไกลมาก แม้กระทั่งดวงจันทร์ นั่นคือความหึงหวงโสของวิทยาศาสตร์ พวกเขาไปสุดขีด ไม่มีอะไรบนดวงจันทร์ ลูกไปไกลแม้กระทั่งเหนือดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เวลานั้นลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ลูกเข้าใจว่าบาบอบอกทุกสิ่งนี้แก่ลูกตามแผนของละคร เพียงพ่อเท่านั้นที่พูดว่า: พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ นี่คือการบทบาทของพ่อ พ่อมีบทบาทของพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน แม้ว่าจะอยู่ในละคร เช่นที่ลูกเป็นนักแสดง พ่อก็เป็นนักแสดงเช่นกัน หน้าที่ของพ่อคือการทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ใครก็ตามที่ทำบางสิ่งก็ได้รับการสรรเสริญ มีการสรรเสริญลักษมีและนารายณ์อย่างมากมาย แต่ใครทำให้พวกเขามีค่ามากเช่นนั้น? พวกเขาเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข เวลานั้นมีความทุกข์หลายประเภท บางคนอาจจะตายในวันนี้ อาจจะมีการทะเลาะเบาะแว้งกัน บางคนอาจจะมั่งคั่งเป็นแสน แต่ถ้าเขาล้มป่วยหรือมีบางสิ่งเกิดขึ้น ใครจะทำอะไรได้? เบอร์ล่ามีความมั่งคั่งมากมาย! พวกเขาอาจมีความมั่งคั่งในชาติเกิดเดียว ไม่มีใครที่ไม่ประสบกับความทุกข์บางอย่าง ทุกคนมีความทุกข์ประเภทใดประเภทหนึ่ง เวลานั้นทุกสิ่ง เงิน ฯลฯ จะกลายเป็นฝุ่น อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. บรรลุถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกและกลับบ้าน อย่างไรก็ตามลูกสามารถไปได้ก็ต่อเมื่อดวงวิญญาณหยุดลงมาแล้วเท่านั้น เก็บรายละเอียดเหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของลูกและจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวผู้เป็นที่รักด้วยความรักอย่างมาก

2. ลูกได้รับการรู้แจ้งด้วยความรู้นี้ ดังนั้นขอให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธา และประกาศสิทธิ์ในมรดกทั้งหมดของลูกจากพ่อ ลูกอาจจะอาศัยอยู่ที่ใดก็ตาม จงเพียรพยายามพร้อมกับพลังของการจดจำระลึกถึง เพื่อทำให้ลูกดวงวิญญาณสะอาดปราศจากตาโมประธาน

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้สร้างและนำเวลาให้เข้ามาใกล้บนพื้นฐานของความเต็มเปี่ยมและความสมบูรณ์พร้อมของลูก
เวลาคือสิ่งสร้างของลูก และลูกเป็นนายผู้สร้าง ผู้สร้างไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งสร้าง ผู้สร้างทำให้สิ่งสร้างขึ้นอยู่กับเขา และเหตุนี้เองลูกต้องไม่คิดว่าลูกจะถูกทำให้สมบูรณ์พร้อมโดยเวลา ลูกต้องเต็มเปี่ยมและสมบูรณ์พร้อมและนำเวลาให้เข้ามาใกล้ ไม่ว่าในกรณีใด เมื่อมีอุปสรรคใดๆเข้ามา มันจะจากไปตามเวลาอย่างแน่นอน แต่จงเปลี่ยนมันก่อนเวลานั้นจะมาถึงด้วยพลังของการเปลี่ยนแปลงของลูก ลูกจะได้รับเครดิตสำหรับสิ่งนี้ หากการเปลี่ยนแปลงของลูกขึ้นอยู่กับเวลา ลูกจะไม่ได้เครดิตใดๆ

คติพจน์: ผู้ที่รักษาสมดุลของคาร์มาและโยคะคือคาร์มาโยคีที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือนิยามการพบกันที่ซึ่งลูกกลับมาสูงส่งที่สุด ดังนั้นอย่าได้กระทำบาปใดๆ ในยุคนี้นะ
- คำถาม:** บุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ลูกๆ ทำในยุคนิยามการพบกันคืออะไร?
- คำตอบ:** ลูกอุทิศตนต่อพ่ออย่างสมบูรณ์ นั่นคือลูกได้ส่งเวทของตนเองอย่างสมบูรณ์ นี่เป็นการทำบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเวลานี้ ลูกกำลังจับสั่นความผูกพันยึดมั่นของลูก ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะลิ้มลูกๆ บ้านและครอบครัวของลูก นี่คือการปฏิบัติของลูก เมื่อลูกตาย ทั้งโลกก็ตายไปสำหรับลูก เวลานี้ลูกกำลังได้รับการปลดปล่อยจากความสัมพันธ์ที่มีกิเลส
- เพลง:** ทำไมแมลงเม่าถึงไม่เผาและสังเวยตนเองให้กับเปลวไฟ?

โอมชานติ คำสรรเสริญทั้งหมดนั้นเป็นของพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา คำสรรเสริญนั้นร้องโดยแมลงเม่าให้กับเปลวไฟ เนื่องจากพ่อได้มาแล้ว เหตุใดลูกจึงไม่เป็นของท่านในในขณะที่ลูกมีชีวิต? การตายในขณะที่มีชีวิตคือการได้รับการนำมาเลี้ยงดู ก่อนหน้านั้นลูกเป็นของครอบครัวปีศาจและเวลานี้ลูกเป็นของครอบครัวพระเจ้า พระเจ้ามาแล้วและได้นำลูกมาเลี้ยงดูในขณะที่มีชีวิต นึกได้ว่านี่เป็น “การแสวงหาที่ลี้ภัย” พวกเขาร้องเพลงว่า: ฉันมาและขอลี้ภัยอยู่กับท่านเพียงเมื่อท่านมาและท่านแสดงถึงพลังและความมั่งคั่งมั่งคั่งการตาเท่านั้นที่ลูกสามารถลี้ภัยอยู่กับพระเจ้า เพียงท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ทรงพลังอำนาจ ท่านมีพลังที่ดึงดูดอย่างแท้จริง ท่านทำให้ลูกสละละทิ้งทุกสิ่ง ผู้ที่กลายเป็นลูกชายและลูกสาวของพ่ออย่างแท้จริงได้กลับมาระอากับความสัมพันธ์เช่นปีศาจ พวกเขากล่าวว่า: บาบา ความสัมพันธ์เหล่านี้จะขาดไปเมื่อใด? ความสัมพันธ์เก่าทั้งหมดนั้นต้องถูกลืมทิ้ง เมื่อดวงวิญญาณแยกห่างจากร่างกายของเขา บ่วงพันธะทั้งหมดก็จับสั่น ลูกรู้ว่าเวลานี้จะมีความตายสำหรับทุกคน บ่วงพันธะทั้งหมดนั้นเป็นกิเลส เวลานี้ลูกๆ ต้องการความสัมพันธ์ที่ปราศจากกิเลส ลูกมีความสัมพันธ์ที่ปราศจากกิเลส จากนั้นก็มีความสัมพันธ์ที่มีกิเลส และลูกจะมีความสัมพันธ์ที่ปราศจากกิเลสอีกครั้ง สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น ลูกๆ รู้ว่าลูกเพียรพยายามที่จะกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของปีศาจ ลูกมีโยคะกับพ่อผู้เดียว ด้านหนึ่งคือราวันและด้านนี้คือราม โลกไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ พวกเขาพูดว่าพวกเขาต้องการอาณาจักรของราม แต่ไม่มีใครเข้าใจว่าทั้งโลกอยู่ในอาณาจักรของราวัน เคยมีความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุขในอาณาจักรของราม สิ่งนั้นไม่ได้มีอยู่ในเวลานี้ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้มีประสบการณ์ของสิ่งที่พวกเขาพูดถึง เป็นที่จดจำว่าดวงวิญญาณทั้งหมดคือสีดำ ไม่ใช่เรื่องของสีดำเดียวหรืออรชุนเดียวหรือดรูพดีเดียว นี่เป็นเรื่องของลูกมากมาย ตัวอย่างที่ให้อำนาจเป็นเพียงตัวอย่างเดียว ลูกทั้งหมดเป็นเช่นอรชุน ลูกพูดว่าอรชุนคือพาหนะที่โชคดี พ่อพูดว่า: พ่อรับพาหนะของร่างกายธรรมดาที่แก่ชรา และแล้วพวกเขาได้แสดงให้เห็นรഥมาในภาพ นั่นเรียกว่าความไม่รู้ ลูกๆ เข้าใจว่าคัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นน่า เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้นจนกว่าพวกเขาจะดื่มน้ำทิพย์ 7 วัน ความเลื่อมใสศรัทธาแยกจากกัน พวกเขาพูดถึงความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย ในความเป็นจริงการวางเฉยของชั้นยาสนีนั้นไม่เป็นจริงเพราะพวกเขาเข้าไปในป่าและแล้วก็กลับเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองที่พวกเขาสร้างอาคารที่ใหญ่โต ฯลฯ พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพวกเขาได้ละทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขา ลูกให้วางเฉยต่อทั้งโลกเก่า นี่คือนิยามที่จริงแท้ ของพวกเขามีชีวิตจำกัด เหตุนี้เองจึงเรียกว่าหฐโยคะ การวางเฉยที่มีชีวิตจำกัด ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้โลกเก่านี้จะสิ้นสุดลง และดังนั้นลูกต้องมีการวางเฉยต่อโลกเก่านี้อย่างแน่นอน สติปัญญากล่าวด้วยเช่นกันว่า: เมื่อบ้านใหม่ได้สร้างขึ้น บ้านเก่าก็ต้องถูกทำลาย ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้กำลังมีการเตรียมการอยู่ ยุคบรรจบพบกันจะมาถึงจากยุคเหล็กอย่างแน่นอน นี่เรียกว่ายุคที่สูงส่งที่สุด และมีเดือนบุญที่สูงส่งที่สุดด้วยเช่นกัน ยุคของลูกสูงส่งที่สุด พวกเขารับจากทานและทำบุญในเดือนบุญ ลูกส่งเวททุกสิ่งในยุคนิยามการพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ ลูกๆ รู้ว่าทั้งโลกนี้ต้องถูกสังเวย ดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่ควรสังเวยตนเองก่อนที่จะทั้งโลกจะถูกสังเวย? ลูกจะได้รับบุญอย่างมากจากสิ่งนั้น นั่นคือเดือนบุญที่มีชีวิตจำกัด ในขณะที่นี่คือเรื่องที่ไม่มีชีวิตจำกัด ผู้คนรับฟังเรื่องราวมากมายและถือศีลอดและอื่นๆ ในเดือนบุญ ลูกถือศีลอดที่ยิ่งใหญ่มาก แม้ว่าลูกจะมีบ้าน มีลูกๆ และมีครอบครัว แต่ลูกได้ขจัดความผูกพันยึดมั่นที่มีต่อพวกเขาออกไปจากหัวใจของลูกแล้ว เมื่อลูกตาย ทั้งโลกก็ตายไปแล้วสำหรับลูก ลูกๆ รู้ว่าทั้งหมดนี้จะต้องถูกทำลาย เวลานี้เราเป็นของพ่อเพื่อที่จะกลับมาสูงส่งที่สุด ในบรรดาคนทั้งหมด ลักษณะและนารายณ์ที่อยู่เบื้องหน้าลูกที่นี่เป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ไม่สามารถมีมนุษย์คนใดที่สูงส่งมากไปกว่าลักษณะและนารายณ์ พวกเขาคือนายของโลก ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นผู้ที่สูงส่งเช่นเดียวกับพวกเขา มนุษย์ทั้งหมดได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณมนุษย์กลับมาเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ที่อยู่อาศัย

ของพวกเขาก็ต้องสูงสุดเช่นกัน เช่นที่ประธานาธิบดีมีสถานภาพสูงสุดและได้รับทำเนียบของประธานาธิบดี (ราชูปถัมภ์ – ทำเนียบรัฐบาล) ให้อยู่อาศัย นั่นเป็นอาคารขนาดใหญ่ที่มีสวนที่สวยงามกว้างใหญ่เช่นนั้น ฯลฯ นี่ใช้กับที่นี่ ลูกรู้จักอาณาจักรของราม เมื่อลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดของยุคทอง ชีวิตที่สูงส่งของยุคเหล็กก็จะไม่คงอยู่อีกต่อไป ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะกลับมาเป็นผู้ที่สูงส่งในยุคทอง ลูกรู้ว่าพระราชวังของลูกจะเป็นอย่างไร พรุ่งนี้จะมีอาณาจักรของราม ลูกจะเป็นจะเป็นผู้สูงส่งที่สุดในอาณาจักรของราม ลูกได้ออกคำทำนายด้วยการพูดว่าลูกจะเปลี่ยนอาณาจักรของราวันและก่อตั้งอาณาจักรของราม เวลานั้นลูกได้ออกคำทำนายสิ่งนี้ ลูกต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้กลับมาสูงส่งที่สุดสำหรับ 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก เพลงสรรเสริญที่ร้องให้แก่เทพคือ: เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์พร้อม ผู้ที่ศาสนาสูงสุดของพวกเขาคือการไม่ใช้ความก้าวร้าวรุนแรง ลูกรู้ว่าไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ลูกจะกลับมามีชีวิตที่สูงส่งที่สุดในชาติเกิดต่อไป ของลูกและจะไม่มีใครในอาณาจักรราวันนี้จะเหลืออยู่ เวลานั้นลูกมีความรู้ทั้งหมด เวลานั้นอาณาจักรของราวันได้มาถึงจุดสิ้นสุด ทุกวันนี้ไม่มีการรับประกันสิ่งใดแม้แต่เวลา อาจมีการตายทันทีก่อนวัยอันควร หรือหากมีศัตรูใดๆ เขาก็จะถูกใครบางคนฆ่าอย่างง่ายดาย ไม่มีใครสามารถฆ่าลูกได้ ลูกมีชีวิตที่สูงส่งที่สุดตลอดกาล ทุกสิ่งทั้งนี้ในอาณาจักรของราวัน นั้นสูญสลาย ผู้คนไม่รู้เกี่ยวกับอาณาจักรเทพของลูก ลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองแห่งเทพของลูกด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่ได้รับการกราบไหว้บูชาต้องจากไปหลังจากที่ได้ทำงานที่ดีแล้วอย่างแน่อน ลูกรู้สิ่งนี้ ดูสิว่าจิ้งกัอดัมบ้าได้รับการกราบไหว้บูชามากแค่ไหน! เธอคือเทพเจ้าแห่งความรู้ ลูกผู้เป็นลูกสาวของจังกัอดัมบากำลังกลายเป็นเทพเจ้าแห่งความรู้และเป็นเจ้าหญิง ระหว่างทั้งสองคนนี้ใครสูงส่งมากกว่ากัน? ผู้คนไปหาเทพเจ้าแห่งความรู้และพูดถึงความปรารถนามากมายหลายประเภท พวกเขาขอสิ่งต่างๆ มากมาย มีความต่างอย่างมากระหว่างวัดจังกัอดัมบากับวัดของลักษมีและนารายณ์ วัดจังกัอดัมบานั้นเล็กมาก ผู้คนชอบที่จะเห็นฝูงชนจำนวนมากแม้ในสถานที่เล็กๆ มีฝูงชนจำนวนมากมายที่วัดศรีนาลด้วยเช่นกัน บางครั้งพวกเขาก็ติดด้วยไม้ชักผ้าเพื่อทำให้ผู้คนเคลื่อนไปข้างหน้า วัดกาลิโยอยู่ในกัลกัตตานี้เล็กมากและพวกเขามีน้ำมนต์และน้ำอยู่ทุกที่ที่นั่น ลูกต้องเข้าไปที่นั่นด้วยความระมัดระวังอย่างมาก มีฝูงชนอยู่ที่นั่นเสมอ วัดลักษมีและนารายณ์นั้นมีขนาดใหญ่มาก ทำไมวัดจังกัอดัมบาจึงเล็ก? เธอยากจนและดังนั้นวัดจึงได้แสดงถึงความยากจนนั้น พวกเขา (ลักษมีและนารายณ์) มีความมั่งคั่ง ไม่เคยมีขมขื่น (เมลา) ใดๆ ในวัดของพวกเขา มีขมขื่นมากมายที่วัดจังกัอดัมบา ผู้คนมากมายจากต่างประเทศไปที่นั่นเพื่อดูสิ่งนั้น มีวัดมหาลักษมีด้วยเช่นกัน มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าลักษมีและนารายณ์นั้นรวมอยู่ในนั้น ผู้คนร้องขอความมั่งคั่งจากพวกเขาเพราะพวกเขากลับมามั่งคั่ง ที่นี้ลูกมีเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย พวกเขาไปหาลักษมีเพื่อความมั่งคั่ง แต่พวกเขาไปหาจังกัอดัมบาเพื่อที่จะได้รับเติมเต็มความปรารถนาอื่นๆ ทั้งหมดของพวกเขา ลูกคือลูกๆ ของจังกัอดัมบา ลูกเติมเต็มความปรารถนาของทุกคนเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ความปรารถนาทั้งหมดของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดได้รับการเติมเต็มด้วยเพียงมนตราเดียวที่ยิ่งใหญ่ มন্ত্রาอื่นทั้งหมดที่ผู้คนให้ไม่มีความหมายเลยสำหรับพวกเขา พ่ออธิบายว่าเหตุใดพ่อจึงให้มนตรานี้แก่ลูก เป็นเพราะลูกไม่บริสุทธิ์ เพียงเมื่อลูกจดจำระลึกถึงพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถพูดสิ่งนี้กับดวงวิญญาณได้ นี่เป็นการพิสูจน์ว่าพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนราชาโยคะที่ง่ายตายนี้ ท่านผู้เดียวที่ให้มนตราแก่ลูก ท่านให้มนตราแก่ลูก 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน เวลานั้นลูกได้จดจำสิ่งนี้แล้ว เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว พระคริสต์ได้มาและจากไป ดังนั้นผู้คนจึงอ่านคัมภีร์ไบเบิลของเขาต่อไป เขาทำอะไรเมื่อเขามา? เขาก่อตั้งศาสนา ลูกรู้ว่าชีพบาบาทำอะไรเมื่อท่านอยู่ที่นี้ และกฤษณะทำอะไรเมื่อเขาอยู่ที่นี้ กฤษณะเป็นเจ้าชายของยุคทองและเขาก็กลายเป็นนารายณ์ แล้วก็กลับมาเกิดใหม่ต่อไปเรื่อยๆ เป็นเพราะชีพบาบาได้ทำบางสิ่งเช่นกันเมื่อท่านอยู่ที่นี้ ท่านจึงได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมาก เวลานั้นลูกรู้ว่าท่านได้สอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านได้ทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ แต่ตัวท่านเองไม่กลายเป็นนายอันดับหนึ่งของสวรรค์ เป็นศรีกฤษณะที่กลายเป็นสิ่งนั้น เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าท่านได้สอนดวงวิญญาณศรีกฤษณะอย่างแน่อน ลูกผู้เป็นราชวงศ์ของกฤษณะกำลังนั่งที่นี้ ราชาและราชินีเปรียบเสมือนกับแม่และพ่อผู้ให้ ในราชสถานด้วยเช่นกัน มีการกล่าวกันว่าราชาเป็นผู้จัดหา (อาหาร) มาให้ มีความเคารพต่อราชาอย่างมาก ในสมัยก่อนจะมีการร้องทุกข์ทั้งหมดต่อราชาเมื่อมีการขึ้นศาล หากใครทำความผิด เขาก็จะเสียใจมาก ปัจจุบันมีคนขึ้นศาลที่ถูกคุมขังจำนวนมาก พวกเขายังคงเข้าคุกต่อไปครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกๆ ไม่ต้องเข้าคุกไปสุกรงขังของครรรค์ ลูกต้องเข้าไปสู่ปราสาทราชวังของครรรค์ ดังนั้นลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะไม่เข้าไปสู่สุกรงขังของครรรค์ ไม่มีการทำบาปที่นั่น ทุกคนอยู่ในปราสาทราชวังของครรรค์ เป็นเพียงเพราะบางคนได้ทำความพยายามน้อยกว่าพวกเขาจึงได้รับสถานภาพที่ต่ำ ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมีความสุขอย่างมากด้วยเช่นกัน ที่นี้ผู้ว่าการหรือประธานาธิบดี ฯลฯ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเพียง 5 ปี ลูกสามารถอธิบายได้ว่าเพียงบาร์ตเท่านั้นคือดินแดนที่สูงส่งของราชาที่สูงส่ง (ราชสถาน) ไม่มีดินแดนของราชา หรือราชาหรือราชินีใดๆ อีกต่อไป ก่อนหน้านี้ใครก็ตามที่ให้เงินแก่รัฐบาลจะสามารถได้รับสมญาของจักรพรรดิและจักรพรรดินี ที่นี้คือการศึกษาลำเรียนของลูก ราชาและราชินีเหล่านั้นไม่ได้ถูกสร้างขึ้นโดย

การศึกษาเล่าเรียนของพวกเขา ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของโลก ไม่ใช่แค่ราชาและราชินีด้วยการศึกษานี้ ตำแหน่งของราชาและราชินีเริ่มขึ้นในยุคเงิน เวลาลูกกำลังกลายเป็นเทพเจ้าแห่งความรู้ และจากนั้นลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ใครทำให้ลูกเป็นสิ่งนี้? พระเจ้า อย่างไร? ด้วยราชาโยคะและความรู้ จดจำ พ่อเพื่อที่จะได้มาซึ่งอาณาจักร พ่อกำลังทำให้ลูกไปเป็นนายของสวรรค์ นี่เป็นเรื่องที่ยากมากใช่ไหม? มีเพียงพระเจ้า, ผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งสวรรค์ ท่านไม่ได้ก่อตั้งสวรรค์ในสวรรค์ พวกเขาได้รับสถานะภาพของพวกเขาในยุคบรรจบพบกัน อย่างแน่นอน เหตุนี้เองจึงเรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เปี่ยมด้วยความเมตตากรุณาและสวยงาม พ่อนำคุณประโยชน์อย่างมากมาให้แก่ลูกๆ ที่ท่านทำให้ลูกเป็นนายของสวรรค์ พวกเขาพูดว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างโลกใหม่ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าใครปกครองโลกนั้น ลูกเข้าใจว่าอาณาจักรของรามคืออะไร พวกเขาได้ให้ระยะเวลาแก่อาณาจักรของรามเป็นเวลาหลายแสนปี พวกเขาให้ยุคเหล็กเป็นระยะเวลา 40,000 ปี พ่อพูดว่า: พ่อมาแต่ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น พ่อมาและก่อตั้งดินแดนของวิษณุด้วยบราห์มา นี่เป็นเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงเช่นกัน ในยุคทองลูกกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์เต็ม ฯลฯ และจากนั้นองศาที่จะลดลงไปเรื่อยๆ เมื่อการก่อตั้งเกิดขึ้นจึงเรียกว่าต้นไม้ใหม่ เมื่อมีการสร้างอาคารใหม่ อาคารนั้นก็จะเรียกว่าใหม่ เมื่อลูกเข้าสู่ยุคทองก็จะเรียกว่าอาณาจักรใหม่และแล้วองศาที่จะลดลง การก่อตั้งเกิดขึ้นที่นี่ สิ่งมหัศจรรย์เหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น พ่อได้อธิบายว่านี่คือยุคสำหรับทุกดวงวิญญาณที่จะกลับมาสูงส่งที่สุด การหลุดพ้นในชีวิตรับได้รับการกล่าวว่าเป็นสถานะภาพที่สูงส่งที่สุด ไม่ได้กล่าวว่าชีวิตที่มีบ่วงพันธะเป็นสภาพที่สูงส่ง ในเวลานี้ทุกคนอยู่ในชีวิตที่มีบ่วงพันธะ พ่อมาและทำให้ทุกคนได้รับการหลุดพ้นในชีวิตรับ ลูกจะคงอยู่ในการหลุดพ้นในชีวิตรับเป็นเวลาครึ่งจักรและจากนั้นก็ถูกผูกไว้ในชีวิตของบ่วงพันธะ ลูกเข้าใจสิ่งนี้ คำปฏิญาณและระเบียบวินัยของลูกคืออะไร? บาบามาและทำให้ลูกถือศีลตลอด ไม่ใช่เรื่องของการอดอาหารและเครื่องดื่ม ทำทุกสิ่ง แต่จงจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวและกลับมาบริสุทธิ์ โดยทั่วไปในเดือนบุญที่เป็นสิริมงคล ผู้คนมากมายคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ อันที่จริงเป็นความเคารพต่อยุคที่สูงส่งที่สุดนี้ ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขและความซาบซึ้งอย่างมาก เวลาลูกต้องไม่กระทำการที่เป็นบาปใดๆอีกต่อไปเพราะลูกกำลังกลายเป็นผู้มีชีวิตที่สูงส่งที่สุด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมาหลุดพ้นในชีวิตรับในยุคที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ จงทำการที่เป็นบุญ กลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ในในขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัว จงจัดความผูกพันยึดมั่นกับพวกเขาออกไปจากหัวใจของลูก
2. ทำตามศรัทธาและก่อตั้งอาณาจักรเทพด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูก รับใช้เพื่อทำให้ทุกคนเป็นผู้มีชีวิตที่สูงส่งที่สุด

พร: ขอให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนและทำให้งานทุกอย่างนั้นง่ายดายด้วยอำนาจของพ่อผู้ทรงอำนาจ เราดำเนินงานทั้งหมดด้วยอำนาจของพ่อผู้ทรงอำนาจที่สูงส่งที่สุด ขอให้ศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนที่ไม่มีใครสามารถมาขย้าลูกให้สั่นคลอนได้ โดยการทำเช่นนี้ ไม่ว่าลูกจะทำงานใหญ่แค่ไหน ลูกจะได้สัมผัสสว่างงานนั้นเป็นเรื่องที่ง่ายดาย ทุกวันนี้ วิทยาศาสตร์ได้คิดค้นเครื่องจักรเช่นนั้นที่ลูกสามารถรับคำตอบสำหรับคำถามใดๆได้อย่างง่ายดาย และลูกจะเป็นอิสระจากการใช้สมองของลูก ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกให้ผู้ทรงอำนาจอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกจะมีคำตอบสำหรับทุกคำถามได้อย่างง่ายดายและสัมผัสสว่างงานนั้นง่ายดาย

คติพจน์: พลังของสมาธิจะเปลี่ยนสภาพของการตกอยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอก

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ดินแดนบาร์ตนี้เป็นสถานที่เกิดของพ่อที่ไม่มีตัวตน เป็นที่นี้ที่พ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะ แก่ลูก เพื่อให้ท่านาในการปกครองแก่ลูกและรับใช้ลูก
- คำถาม:** ชีพบาบาให้ลูกแต่ละคนของท่านทำสัญญาใด?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สัญญาับบาบาว่าลูกจะไม่กระทำบาปใดๆ ลูกกำลังให้ทานกิเลสทั้งห้า จงมีความใส่ใจ อยู่ในตัวลูกว่า ถ้าลูกนำสิ่งใดที่ลูกให้ทานแล้วกลับไป ลูกจะสะสมบาปอย่างมากมาย การลงโทษจะรุนแรง เรื่องราวของราชาหะริชัจันทรานั้นอยู่บนพื้นฐานของสิ่งนี้

โอมชานติ นี่คือนักเรียนของพระเจ้าของลูกๆ ลูกรู้ว่าลูกได้มาหาท่าน ท่านมาและให้โชคของอาณาจักรแก่ลูกของบาร์ตในทุกวงจร ท่านมาในบาร์ตเท่านั้น นี่คือนดินแดนบาร์ต คนๆ หนึ่งมีความรักและความเคารพอย่างมากต่อแผ่นดินของตนเอง เมื่อบุคคลสำคัญจากต่างประเทศตายที่นี่ เขาก็ถูกนำกลับไปที่บ้าน และเมื่อบุคคลสำคัญจากที่นั่นตายในต่างประเทศ ร่างกายของเขาถูกนำกลับมาที่นี่ มีความเคารพต่อแผ่นดินของตนเองเป็นอย่างมากเช่นนั้น บาร์ตเรียกได้ว่าเป็นสถานที่เกิดของพระเจ้า ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าผู้ที่ลูกเรียกว่าพระเจ้า อัลลาะห์ ดวงวิญญาณสูงสุด ต้องมีชื่ออย่างแน่นอน แม้ว่าพวกเขาจะพูดถึงอัลลาะห์ พวกเขาก็กังกราบไหว้บูชาสัญลักษณ์รูปไข่วงรี เนื่องจากพวกเขาพูดถึงอิศวรและคุดดำ ย่อมจะต้องมีสิ่งซึ่งบอกของท่าน ผู้คนทุกหนแห่งกราบไหว้บูชาสัญลักษณ์รูปไข่วงรี ในภาพของเหล่าเทพ พวกเขาวางภาพลักษณะของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดในรูปของสัญลักษณ์รูปไข่วงรีไว้ข้างหน้าเทพเหล่านั้น ท่านคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านไม่ได้มีร่างกายของตนเอง และเหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าไม่มีตัวตน ท่านไม่ใช่ผู้มีตัวตน เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกมาอยู่เบื้องหน้าท่านทุกวงจรเพื่อที่จะรับคำสอนจากท่าน เมื่อมีคำพูดของพระเจ้า ท่านจะต้องสอนราชาโยคะอย่างแน่นอน มีการสอนราชาโยคะให้แก่นักเรียนและพวกเขาก็กลายเป็นราชาและราชินี ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับสงคราม ฯลฯ ลักษณะมีและนารายณ์ไม่ได้มาซึ่งอาณาจักรของเขาด้วยการต่อสู้รบรา ไม่เลย! ผู้คนในโลกไม่รู้เลยว่าพวกเขาได้มาซึ่งอาณาจักรยุคทองของเขาได้อย่างไร ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรนั้นจากพ่อ และลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ผู้ที่คือบาบาไม่ใช่กฤษณะ กฤษณะเป็นเด็กเล็กๆ เขาคือสิ่งสร้าง กฤษณะกำลังประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของเขอย่างแท้จริงในเวลานี้เพื่อที่เขาจะได้รับการเรียกว่ากฤษณะในอนาคต ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องของการศึกษา ลูกรู้ว่าบาบา กำลังสอนราชาโยคะให้กับลูกเช่นเดียวกับที่มนุษย์สอนมนุษย์คนอื่นๆ และทำให้พวกเขาเป็นนักกฎหมายและวิศวกร พวกเขาเป็นมนุษย์ ลูกเข้าใจว่าลูกก็เป็นมนุษย์เช่นกันแต่ลูกไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์และกำลังให้มรดกแก่ลูกด้วยเช่นกัน โลกใหม่จะเป็นโลกที่บริสุทธิ์ มีอาณาจักรในโลกใหม่ เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว เช่นที่พ่อทางโลกนั่งกับลูกของเขาและอธิบายให้กับพวกเขาด้วยความรัก ดังนั้นที่นี้ นี่คือนพ่อที่พิเศษที่สุดที่อยู่เหนือโลกนี้ ผู้ที่ลูกร้องเพลงว่า: ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ ลูกรู้ว่าผู้เดียวที่เราจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นกำลังเล่นบทบาทของท่านในเวลานี้ ลูกพูดว่าลูกมาหาชีพบาบา ลูกแม้กระทั่งเขียนจดหมายว่า: ชีพบาบา c/o บราห์มา หากลูกแสดงจดหมายทางไปรษณีย์นี้ให้ผู้เฝ้าดู พวกเขาจะประหลาดใจ พวกเขาไม่เคยได้ยินเรื่องใดๆ เช่นนี้ “ชีพบาบา c/o บราห์มา” ชีพบาบาเข้ามาในบราห์มาและก่อตั้งดินแดนของวิษณุ ท่านกำลังยืนอยู่ข้างหน้าและชีพบาบาอยู่ข้างบน ชีพบาบาได้ทำการก่อตั้งผ่านบราห์มาและเวลานี้กำลังทำสิ่งนั้นอีกครั้ง นี่คือนหนทางของครอบครัว เมื่อมีการสอนกฎหมายในระดับอุดมศึกษาทั้งชายและหญิงก็ศึกษา แม้กระทั่งผู้หญิงก็กลายเป็นผู้พิพากษา นักกฎหมาย แพทย์ ฯลฯ นี่คือนหนทางของครอบครัวหนทางของชานยาสีซึ่งเป็นหนทางของสันโดษและเป็นสิ่งที่แตกต่างออกไป บาบาได้อธิบายด้วยเช่นกันว่าหากไม่ใช่เพราะสังคราจารย์ จะไม่มีร่องรอยของความบริสุทธิ์ใดในบาร์ต บาร์ตคงจะถูกเผาจนหมดสิ้นไปแล้ว ดังนั้นสิ่งนั้นจึงถูกกำหนดไว้เพื่อให้การดำรงแก่บาร์ต บาร์ตเคยบริสุทธิ์มากและก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้บาร์ตยากจนขึ้นแค้นอย่างยิ่ง! ผู้คนพูดว่าลังกาทองจมอยู่ใต้ทะเล อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีลังกาทองได้ พวกเขาเพียงแค่เขียนเรื่องราวที่ไม่มีประโยชน์ ลูกรู้ว่าบาบา กำลังทำให้ลูกสูงส่งอย่างมากด้วยพลังของการจดจำรำลึกถึงที่แสนง่ายดายนี้ พ่อสัญญาว่าหากลูกเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำรำลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกก็เพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำรำลึกถึงในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน เหตุใดพวกเขาจึงจดจำพระเจ้า? เพื่อที่พวกเขาจะได้นิมิต พวกเขาไม่คิดว่าด้วยการจดจำพระเจ้า พวกเขาจะได้รับอาณาจักรในดินแดนของกฤษณะหรือพวกเขาจะกลายเข็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ไม่เลย แม้แต่ลูกก็ไม่มีหวังในการเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพได้ มีการจดจำกันว่าพระเจ้าไม่ได้ใช้เวลานานที่จะ

เปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ลูกสามารถเห็นได้ว่าจะมียุคทองหลังจากยุคเหล็กจริงๆ มีผู้คนมากมายในยุคเหล็ก! จะมีศาสนาเดียวในยุคทอง เวลานั้นลูกได้รับความรู้ของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวในโลกที่มีความรู้เรื่องดวงวิญญาณ ไม่มีใครรู้ว่าบทบาของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกในดวงวิญญาณอย่างไร ลูกจะไม่เคยได้ยินคำเหล่านี้จากใครเลย พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และผู้ที่ไม่มีตัวตน ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นดวงวิญญาณบุญจากดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ ในยุคทองทุกคนเป็นดวงวิญญาณบุญ ที่ทุกคนเป็นดวงวิญญาณบาป ไม่ใช่ว่าผู้ที่ให้ทานมากมายและทำบุญมากมายเป็นดวงวิญญาณบุญ ไม่ใช่เลย! ดวงวิญญาณบุญอยู่ในยุคทองเท่านั้น ผู้คนที่คิดว่าดวงวิญญาณที่ให้ทานและบริจาคมากมายคือดวงวิญญาณบุญ ที่นั่นลูกจะไม่จำเป็นต้องให้ทาน บริจาค หรือทำบุญอะไร ไม่มีใครยากจนที่นั่น ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญอย่างสม่ำเสมอที่นั่น ลูกให้ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกแก่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและสิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าการอุทิศตนเอง พ่อถามว่า: พ่ออุทิศก่อนหรือลูกอุทิศก่อน? บาบากล่าวว่า: ลูกอุทิศก่อนแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ อย่างชัดเจนมากเพราะลูกได้ยินสิ่งเหล่านี้โดยตรง เมื่อลูกอยู่ที่บ้าน ลูกได้รับมรดกที่นั่นและลูกได้ยินมรดกจากที่ห่างไกล เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อเป็นพ่อของลูก ไม่มีศรัทธาที่มุ่งมายที่นั่น พ่อเป็นพ่อและครูด้วยเช่นกัน เมื่อลูกเป็นของพ่อ พ่อให้คำสอนแก่ลูก เวลานั้นสติปัญญาของลูกมีความรู้ทั้งหมดแล้ว พ่ออธิบายวงจร 84 ชาติให้แก่ลูกแล้ว ผู้ที่ไม่ใช่ 84 ชาติเกิดนั้นจะไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกเข้าใจว่าลูกได้วนไปรอบวงจร 84 ชาติเกิดอย่างแท้จริง และเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน พ่อพูดว่า: ลูกดวงวิญญาณมาอย่างปราศจากร่างและลูกต้องกลับบ้านอย่างปราศจากร่าง ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบริสุทธิ์แล้วกลับไป ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ นั่นคือ ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง คำว่า “โยคะ” มาจากคัมภีร์ คำที่ลูกต้องคือการจดจำระลึกถึง ภรรยาจดจำสามีมองเธอ และสามีจดจำภรรยาของเขา ความหมายของโยคะคือการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากทุกคนและเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อ พ่อของลูกจดจำพ่อ! ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไรบาปของลูกก็จะยิ่งได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น บาร์ตได้รับมรดกทุกอย่างจวงจอย่างแท้จริง วันเกิดของชีวาเป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดี เช่นที่มิวันเกิดของพระคริสต์ พระพุทธเจ้า ฯลฯ ในท่านองเดียวกันก็มีวันเกิดของชีวาที่ไม่มีตัวตน ท่านจึงเป็นผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด วันเกิดของกฤษณะก็เป็นที่รู้จักอย่างดีเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าเขาทำสิ่งใดเมื่อเขามาที่นี่ กฤษณะเป็นเจ้าชายของยุคทอง ต้องมีใครบางคนสอนให้เขาทำการกระทำเช่นนั้นจนเขากลายเป็นเจ้าชายของยุคทองอย่างแน่นอน ถึงอย่างไรเด็กเล็กก็บริสุทธิ์อยู่แล้ว ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น ถึงอย่างไรเด็กก็บริสุทธิ์ พระเจ้าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน พระเจ้าคือหนึ่งเดียว! ที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งสร้าง สิ่งสร้างไม่สามารถได้รับมรดกจากสิ่งสร้างได้ มรดกจะได้รับจากพ่อเท่านั้น พี่น้องไม่สามารถได้รับมรดกจากพี่น้องได้ ลูกทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน พวกเขาพูดถึงความเป็นพี่น้อง มีพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นและมรดกนั้นได้รับมาจากท่าน ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับพี่น้องทั้งหมดคือพ่อผู้เดียว ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องได้รับมรดกจากพ่อ พ่อพูดว่า: พ่อมาและสอนลูกดวงวิญญาณและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ดวงวิญญาณ พ่อหนึ่งท่านและสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกจะไม่ได้รับสถานภาพที่นี้จากการศึกษานี้ ผู้คนเหล่านั้นกลายเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ ในชาติเกิดนี้ แล้วในชาติเกิดต่อไปของเขา พวกเขาจะศึกษาอีกครั้ง ลูกรู้ว่าลูกได้มาซึ่งรางวัลถึง 21 ชาติเกิดจากการศึกษานี้ ไม่มีหม้อปลาในยุคทอง ไม่มีความเจ็บป่วยที่นั่น ที่นั่นลูกอยู่ในพระราชวังของครรรค์ ที่นั่นลูกอยู่ในกรงขังของครรรค์ที่ซึ่งมีการลงโทษมากมาย เหตุนี้เองดวงวิญญาณจึงร้องออกมาว่า: ปลดปล่อยฉันออกจากกรงขังนี้ ฉันจะไม่ทำความผิดใดๆ อีก! ผู้คนให้คำสัญญานี้กับดรามาราช ที่นั่นลูกต้องสัญญากับชีพบบาว่า: บาบา ฉันจะไม่มีวันช็อกและในกิเลสอีก ฉันกำลังให้ทานกิเลสทั้งห้าแก่ท่าน พ่อรู้ว่ากิเลสไม่สามารถละทิ้งได้ในทันทีเช่นนั้น ควรมีความใส่ใจอยู่ภายในตัวลูกว่าถ้าลูกนำกิเลสที่ลูกได้ให้ทานแล้วกลับคืนไปก็จะสะสมบาปมากมาย มีตัวอย่างของกษัตริย์หริชันทรา พ่อรู้ว่ากิเลสทั้งห้าจะไม่ถูกละทิ้งเช่นนั้น ไม่เลย สิ่งนั้นต้องใช้เวลาสงครามจะเริ่มขึ้นเมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก กิเลสทั้งห้าเหล่านี้เป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ของลูก ในสิ่งนั้นเช่นกันสิ่งหลักคือจิตสำนึกที่เป็นร่าง เป็นสิ่งที่ยากอย่างมากที่จะให้ทานสิ่งนั้น พ่อบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อของลูก อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่เกิดขึ้น เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ถูกจุ่มด้วยกิเลสของตัณหาราคะ สำนึกที่เป็นร่างนั้นแข็งแกร่งที่สุด ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บาปเพิ่มขึ้นเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง ต้องให้ทานกิเลสทั้งห้าและสิ่งนี้ต้องใช้เวลา เจ้าสาวไม่สามารถกลับไปได้หากไม่มีเจ้าบ่าว ก่อนอื่นเจ้าบ่าวต้องไป แล้วเจ้าสาวจึงจะตามไป เจ้าบ่าวต้องมาและพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน ต้องเพียรพยายามจนกว่าลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก มีการทำความผิดเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง บางคนพูดว่า: บาบา ฉันมีสำนึกที่เป็นร่างและตกลงไปสู่กิเลส พายุมากมายจะมา อาจจะมีความคิดเกี่ยวกับกิเลส แต่ลูกต้องไม่ทำบาปใดๆ ด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก ต้องใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อเอาชนะมายา! พ่อพูดว่า: หากลูกแต่งงานแล้วก็แสดงให้เห็นเขา

เห็นว่าลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างไร เพื่อที่แม้แต่ชานยาสีจะเห็นว่าเป็นไปได้ที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ดูซิว่าลูกจะได้รับรายได้ที่มากมายเพียงใด! หากลูกแสดงให้เห็นว่าลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกจะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงมาก พวกเขาทั้งหมดจะอุทิศตัวเขาเองต่อลูก แม้แต่บาบาก็สรรเสริญลูก บางทีลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่โยคะก็จำเป็นเช่นกัน เป็นในโยคะที่มีอุปสรรคอยู่เสมอ มีจิตสำนึกที่เป็นร่าง เป็นสิ่งดีที่ลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ เพียงความบริสุทธิ์เท่านั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกในโลกที่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามอาจจะแสดงให้เห็นพลังของเธอด้วยเช่นกัน มายาจุใจอย่างมากมาย พ่ออธิบายว่า: ทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้น ลูกแสดงความกล้าหาญนั้น แต่ในขณะเดียวกันนั้นต้องมีการจดจำระลึกถึงอยู่เสมอด้วยเช่นกัน เพราะเมื่อนั้นที่บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มายารังควานผู้ที่มิพลังอย่างมาก บางคนแทบจะไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ ลูกควรรณามผู้ที่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงเกี่ยวกับประสบการณ์ของพวกเขา คุณคิดอย่างไร? คุณสามารถทำสิ่งนี้ได้ อย่างไร? ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย นี่คือนิยามและพิเศษสุดมาก ขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ ลูกมีความซาบซึ้ง ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพระเจ้าและไม่ใช่ภุชณะคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน พวกเขาได้เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับภุชณะในคัมภีร์ ว่าเขาถูกผูกไว้กับเสาอย่างไร และเขาได้ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้นอย่างไร อันที่จริงไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นที่เป็นความจริง พวกเขาเพียงแค่ประณามและดูหมิ่นเขา ภุชณะไม่มีข้อบกพร่องใดๆ ความซุกซนในลักษณะนั้นก็ถือเป็นข้อบกพร่องด้วยเช่นกัน ภุชณะคือผู้ที่สูงที่สุดที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยสูงสุดอย่างสมบูรณ์ มีการร้องเพลงยกย่องสรรเสริญเขาว่า: เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม.... พวกเขาร้องเพลงว่า “กูรูบราห์มา กูรูวิษณุ” แต่ลูกต้องบอกพวกเขาว่าลูกไม่มีกูรู เราไม่เชื่อว่าผู้นี้เป็นกูรูของเราหรือพระเจ้าของเรา เพียงผู้เดียว ผู้ที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีกูรูที่มีตัวตนใดๆสามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ เวลานี้ลูกมาเพื่อรู้เรื่องราวชีวิตทั้งหมดของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้ลูกได้มาเพื่อรู้จากพ่อว่าชิบบาบมาเล่นบทบาทใดใน 5000 ปี พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความสุข ความสงบ และความปิติ นี่คือการสรรเสริญของท่าน พ่อมีทรัพย์ที่มีค่า ดังนั้นท่านต้องให้สิ่งเหล่านั้นแก่ลูกๆอย่างแน่นอนเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม อย่าทำความผิดใดๆด้วยอวัยวะประสาทสัมผัส พร้อมกับการอยู่อย่างบริสุทธิ์แล้ว จงเข้มแข็งในการจดจำระลึกถึงด้วย

2. เพื่อที่จะเป็นดวงวิญญาณบุญอย่างสม่ำเสมอ จงอุทิศร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สมบัติของลูกให้กับพ่อ ด้วยการอุทิศตนเองแก่พ่อเพียงครั้งเดียว ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญถึง 21 ชาติเกิด

พร: ขอให้ลูกสมบูรณ์พร้อมในศิลปะทั้งหมดด้วยการฝึกฝนการปราศจากร่างด้วยสติปัญญาของลูกและอยู่เหนือและพร้อมเสมอ

ทุกการกระทำของผู้ที่แสดงความสามารถของตนในคณะละครสัตว์กลายเป็นศิลปะ ร่างกายของศิลปินเหล่านั้นมีความยืดหยุ่นมากที่เขาสามารถหล่อหลอมส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายได้ตามต้องการ ที่ใดก็ตามที่เขาต้องการและนานเท่าที่พวกเขาต้องการ นี่คือการความสามารถพิเศษหรือพรสวรรค์ของพวกเขา ลูกๆสามารถทำให้สติปัญญาของลูกมั่นคงได้เมื่อใดก็ตามและที่ใดก็ตามที่ลูกต้องการทราบนานเท่าที่ลูกต้องการ นี่คือการความสามารถพิเศษหรือพรสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยพรสวรรค์เพียงหนึ่งเดียวนี้ ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อม 16 องค์เต็ม สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องอยู่เหนือและพร้อมเสมอ เพื่อที่ลูกจะสามารถกลับมาปราศจากร่างได้ในหนึ่งวินาทีตามคำสั่งที่ลูกได้รับ และเวลาของลูกจะไม่สูญเปล่าไปในการต่อสู้เพื่อบรรลุเป้าหมายนี้

คติพจน์: ผู้ที่ซึมซับคุณธรรมของความง่ายดายและความอดทนเป็นผู้ที่มีความรักและให้ความร่วมมืออย่างแท้จริง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องไม่มีความปรารถนาใดๆ ที่ผู้คนของโลกแก่นี้มี เพราะโลกนี้กำลังจะถูกทำลาย
- คำถาม:** ความปรารถนาใดที่ลูกควรมีในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เพื่อที่ความปรารถนาทั้งหมดของลูกจะสมปรารถนาตลอดเวลา?
- คำตอบ:** ฉันต้องกลับมาบริสุทธิ์ จดจำพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของฉันจากท่าน เพียงแต่มีความปรารถนาเดียวเท่านั้น ด้วยความปรารถนาที่ความปรารถนาอื่นๆ ทั้งหมดจะสมปรารถนาตลอดไป “ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ขอให้ลูกมีลูกชายมากมาย! ขอให้ลูกมั่งคั่ง!” ลูกจะได้รับพรเหล่านี้ทั้งหมด ในยุคทองของความปรารถนาทั้งหมดของลูกจะได้รับการเติมเต็ม
- เพลง:** ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ!

โอม ซานติ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวานที่สุด นั่นคือดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้พรแก่เราอยู่ ผู้คนเหล่านั้นให้พรแก่ลูกว่า: ขอให้ลูกมีลูกชาย! ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ขอให้ลูกมีความมั่งคั่ง! เวลานี้พ่อให้พรแก่ลูกว่า: ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ลูกจะมีชีวิตที่ยืนยาวมาก แม้กระทั่งลูกชายที่ลูกมีก็จะเป็นผู้ที่ให้ความสุข ที่นี้เด็กๆ ทั้งหมดนั้นเป็นเหตุของความทุกข์ ในยุคทองเด็กๆ ทั้งหมดให้ความสุข เวลานี้ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้มรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก เราจะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งและมีชีวิตที่ยืนยาวและมีความมั่งคั่งอย่างแท้จริง ลูกต้องไม่มีความปรารถนาใดๆ ในหัวใจของลูกเวลานี้ ความปรารถนาของลูกทั้งหมดถูกเติมเต็มในยุคทอง ลูกต้องไม่มีความปรารถนาใดๆ ในรภนี้ อย่ามีความปรารถนาใดสำหรับความมั่งคั่ง ลูกไม่ควรมีความปรารถนาในความมั่งคั่งมากมายหรืองานที่มีตำแหน่งสูง กระเพาะนั้นต้องการเพียงจางาติสองสามแผ่นเท่านั้น ต้องไม่มีความละโมภ หากลูกมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย สิ่งนั้นกำลังจะถูกทำลาย ลูกรู้ว่าบาปกำลังทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานี้พ่อพูดว่า: จงให้ท่านและเงามืดจะถูกขจัดออกไป ลูกควรให้ท่านอะไร? ให้ท่านกิเลสทั้งห้า ด้วยการให้ท่านกิเลสทั้งห้าเหล่านั้น ลางร้ายจะถูกขจัดออกไป และลูกจะกลับมา 16 องศาสมบูรณ์เต็ม ลูกรู้ว่าลูกต้องกลับมาเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมและ 16 องศาสมบูรณ์เต็มที่นี้ ลูกต้องให้ท่านกิเลสทั้งห้า พ่อพูดกับลูกว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้มีความอยากความปรารถนาอื่นใดนอกเหนือไปจากการได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยมาก มีคำกล่าวว่า: เวลามากมายได้ผ่านไปและเวลาเล็กน้อยเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ มีเวลาเล็กน้อยหลงเหลืออยู่ก่อนการทำลายล้างนี้ ดังนั้นอย่ามีความปรารถนาใดในโลกเก่า เพียงเฝ้าแต่จดจำพ่อ ลูกต้องกลับมาสะอาดประจักษ์ด้วยการมีการจดจำระลึกถึง ลูกต้องไม่มีความปรารถนาใดเช่นที่ผู้คนในโลกข้างนอกมี เพียงแต่มีความปรารถนาที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากซีพบบา ต้องไม่ให้ความทุกข์แก่ใคร การใช้ดาบของตัณหาจะกัดกันและกันนั้นคือความทุกข์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เหตุนี้เองชั้นยาสีจึงแยกตนเองจากสตรี พวกเขาพูดว่า: เขาได้สละละทิ้งทุกสิ่ง ในอาณาจักรของราวันทุกดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์และเป็นดวงวิญญาณบาป เวลานี้มีเวลาที่เหลืออยู่น้อยมาก หากลูกไม่ทำตามศรัทธาของพ่อ ลูกจะไม่กลับมาสูงส่ง ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดและเหตุนี้เองจึงต้องให้ท่านกิเลสทั้งห้าเพื่อที่ว่าเงามืดจะถูกขจัดออกไป มีลางร้ายเหนือทุกคน ทุกคนได้กลับมาน่าเกลียดอย่างสิ้นเชิง พ่อพูดว่า: หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อและแล้วจึงกลับมาบริสุทธิ์ ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ตั้งแต่ยุคทองแดงและจากสะอาดประจักษ์ได้กลับมาตาโมประจักษ์ เหตุนี้เองลูกจึงร้องเพลงว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและชำระเราให้บริสุทธิ์เถิด! พ่อจึงออกคำสั่งว่า: ลูกๆ อย่ากลับมาไม่บริสุทธิ์อีกต่อไป เอาชนะตัณหาจะศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกได้รับความทุกข์จากกิเลสนี้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นตลอดถึงตอนกลางไปถึงตอนจบ พ่อพูดว่า: ลูกเคยบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ในสวรรค์ เวลานี้ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการทำตามการกำหนดของราวัน เหตุนี้เองลูกจึงไปเบี่ยงหน้าเหล่าเทพและร้องสรรเสริญพวกเขาว่า: ท่านนั้นเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องศาสมบูรณ์เต็ม ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ขณะที่เรานั้นมีกิเลส ด้วยการกลับมาปราศจากกิเลสก็ไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกปราศจากกิเลส เวลานี้ลูกต้องทิ้งความปรารถนาทั้งหมด ลูกอาจจะทำธุรกิจ ฯลฯ ของลูกแต่ให้น้ำทิพย์ของความรู้แก่กันด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวว่า: เหตุใดฉันจึงควรทิ้งน้ำทิพย์และดื่มยาพิษเล่า? พ่อพูดว่า: อย่าได้มีความปรารถนาใดๆ เราจะกลับมาสะอาดประจักษ์อย่างสมบูรณ์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปที่ลูกได้ทำมาถึง 63 ชาติเกิดจะถูกเผาไป เวลานี้จงกลับมาปราศจากกิเลส! แม้ว่าพายุของมายาจะมา แต่อย่ากลับมาไม่บริสุทธิ์ เปลี่ยนจากมนุษย์ให้เป็นเทพ ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาสะอาด

ประธานและแล้วจากการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เราเคยเป็นอิสระจากโรคภัยและแล้วเราก็กลายเป็นผู้มีโรคภัยอีก เวลานี้เราต้องกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยอีกครั้ง เมื่อลูกปราศจากโรคภัย ลูกเคยมีช่วงชีวิตที่ยืนยาวในขณะที่เวลานี้ผู้คนตายทันทีทันใดโดยไม่มีสาเหตุ ฉะนั้นอย่ามีความปรารถนาใดๆ! ความปรารถนาเหล่านั้นทั้งหมดสกปรก ลูกเพียงมีความปรารถนาชิ้นหนึ่งเดียวนั้นที่จะเปลี่ยนจากหนามให้เป็นดอกไม้ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ เวลานี้มีลางร้ายของราหูอยู่เหนือทุกคน หัวทั้งบาร์ตมีลางร้ายคลุมอยู่ หลังจากนั้นจะต้องมีลางของดาวพฤหัสบดี(ลางดี) ลูกรู้ว่าเวลานี้มีลางดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูก บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ในยุคทองลูกมีลางดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูก เวลานี้มีลางร้าย(ของราหู)เหนือลูก เวลานี้ลูกกำลังได้รับลางดีของดาวพฤหัสบดีจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกมีความสุขถึง 21 ชาติเกิดเมื่อลูกมีลางดีของดาวพฤหัสบดี ในยุคเงินมีลางดีของดาวศุกร์ มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อ ลูกจะมีลางดีของดาวพฤหัสบดี ได้มีการอธิบายด้วยเช่นกันว่าเวลานี้ทุกคนต้องกลับบ้าน ดังนั้นเฝ้าแต่จดจำพ่อเพื่อที่ว่าบาปของลูกจะถูกเผาไปและลูกจะกลับมามีค่าควรแก่การไถ่บาป มายาได้ตัดปีกของลูกทิ้งไป เวลานี้ลูกกำลังได้รับการชี้แนะของพระเจ้าซึ่งลูกจะกลับมามีความสุขอย่างต่อเนื่อง ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ด้วยการทำตามการชี้แนะของพระเจ้า ลูกกำลังประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองโลก ลูกได้รับการชี้แนะจากพระเจ้าว่า: จดจำพ่อและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง! บาปของลูกจะถูกเผาไปด้วยการจดจำระลึกถึงและลูกจะกลับมามีชีวิต ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่จะกลับมามีค่าควรแก่สวรรค์ ที่นั่นลูกจะมีช่วงชีวิตที่ยืนยาวและร่างกายที่เป็นอิสระจากโรคภัย ลูกจะมีทรัพย์สินสมบัติมากมายด้วยเช่นกัน ที่นั่นพวกเขาไม่เคยรับใครมาเลี้ยงดู พ่อพูดว่า ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาวและขอให้ลูกมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย! อย่างแน่นอนที่ลูกจะมีลูกชายหนึ่งคน เวลานี้พ่อนำลูกทั้งหมดมาเลี้ยงดู และแล้วในยุคทองไม่มีใครลูกนำมาเลี้ยงดู ที่นั่นพวกเขาเพียงแต่มีลูกชายหนึ่งคนและลูกสาวหนึ่งคนด้วยพลังของโยคะ บางคนถามว่า: เด็กๆจะถือกำเนิดที่นั่นอย่างไร? ที่นั่นมีเพียงพลังของโยคะเท่านั้น สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละคร ทุกคนในยุคทองคือโยคี ภรรยาเรียกว่าโยเกศวารี ไม่ใช่ว่าภรรยาอยู่ในโยคะ เขาคือโยคีที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ พระเจ้าทำให้ทุกคนเป็นโยเกศวารี พวกเขาจึงอยู่อย่างเป็นโยคีในอนาคต พ่อได้ทำให้ลูกเป็นโยคี โยคีมีชีวิตที่ยืนยาวในขณะที่โยคี (ผู้ที่ต้องแหวะในความสุขจากประสาทสัมผัส) นั้นมีชีวิตที่สั้น พระเจ้าได้ทำให้ลูกบริสุทธิ์ ได้สอนโยคะแก่ลูกและได้ทำให้ลูกไปเป็นเทพ พวกเขาถูกเรียกว่าโยคี โยคีและฤษีนั้นบริสุทธิ์ ได้มีการอธิบายแก่ลูกว่าลูกคือราชาฤษี ลูกกำลังศึกษาราชโยคะเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ เวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อ ลูกต้องไม่มีความปรารถนาที่ผิดที่จะมีลูกที่นั่น ในกรณีนั้นลูกจะต้องต้องแหวะในกิเลสและใช้ดาบของศีลนาราคะ ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างนั้นใช้ดาบของศีลนาราคะ ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณนั้นไม่ใช้ดาบของศีลนาราคะ พ่อพูดว่า: จงกลับมามีชีวิต! ท่านพูดกับลูกๆดวงวิญญาณ เวลานี้อย่าใช้ดาบของศีลนาราคะนี้ จงกลับมามีชีวิตแล้วความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป ท่านทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อให้ความสุขอย่างมากแก่ลูก! ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ ท่านคือเจ้าของคนจน ได้รับการจดจำกันว่าสุดามานั้นให้ข้าวหนึ่งกำมือและได้รับปราสาทราชวังเป็นการตอบแทน บาบাইให้มรดกแก่ลูกถึง 21 ชาติเกิด ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าทุกคนต้องกลับบ้าน ลูกคนเดียวสามารถช่วยในงานของการก่อตั้งของชีพบาปามากเท่าที่ลูกต้องการ จงเปิดมหาวิทยาลัยหรือโรงพยาบาลที่บ้าน เขียนบนกระดานว่า: พี่น้องหญิงชาย ถ้าท่านต้องการที่จะมีพลานามัยดีเสมอและมั่งคั่งเสมอถึง 21 ชาติเกิด จงเข้ามาข้างในและเข้าใจวิธีการ เราจะชี้หนทางที่จะมีพลานามัยดีเสมอและมั่งคั่งเสมอในหนึ่งวินาทีแก่ท่าน ลูกคือศัลยแพทย์ อย่างแน่นอนที่ศัลยแพทย์จะตั้งบอร์ด ผู้คนจะรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไรด้วยวิธีอื่น? ลูกสามารถตั้งบอร์ดไว้หน้าบ้านของลูกด้วยเช่นกัน อธิบายความลับของพ่อทั้งสองแก่ใครก็ตามที่มาว่า: ท่านได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มีขีดจำกัดมาตลอด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างต่อเนื่องและลูกจะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ก่อนอื่นใดที่บุตรศรัทธาอธิบายสิ่งนี้ด้วยเครื่องฉายภาพ: นี่คือการที่ท่านจะกลายเป็นด้วยการทำความเพียรพยายามนี้ เวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน ยุคเหล็กต้องเปลี่ยนไปเป็นยุคทอง ลูกๆผู้คนของบาร์ตนั้นเคยสะโตประธาน เวลานี้ลูกได้กลับมาตาโมประธาน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ มีเพียงสองคำ: จดจำอัลฟาและอำนาจในการปกครองเป็นของลูก เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกจะคงอยู่ในความสุข อย่ามีความปรารถนาประเภทใดในโลกที่สกปรกนี้ ที่นั่นลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะตายขณะที่มีชีวิต ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งกลายเป็นชาวสวรรค์ หลังจากเขาตาย ลูกบอกทุกคนว่าลูกกำลังจดจำพ่อเพื่อที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ ลูกได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน หากลูกจดจำพ่อ ลูกจะไม่มีวันร้องไห้คร่ำครวญเลย พายุของมายามาแต่อย่างกังวลเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น พายุของมายานั้นจะมา นี่คือการบรรดา หากลูกมีความคิดที่เลวร้ายหรือเป็นบาป ลูกกำลังเพียงแต่สูญเสียเวลาของลูกโดยไม่จำเป็น พายุนั้นจะผ่านไป สิ่งเหล่านั้นจะไม่คงอยู่ที่นั่นตลอดไป “ฉันต้องตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อและประกาศสิทธิในมรดกของฉันจากพ่อ” มีความสนใจนี้อยู่ภายในลูกเสมอ พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก เพียงแต่จดจำพ่อและลิ้มทุกคนอื่น ทุกคนนั้นตายไปแล้ว เพียงแต่พูดคุยถึงสิ่งเหล่านี้ในหมู่ลูกๆ “بابا เวลานี้ฉันจะจดจำท่านเท่านั้น ฉันจะประกาศสิทธิในมรดกแห่ง

สวรรค์ของฉันจากท่าน” หาเวลา “อย่างแน่นอนที่ฉันจะขึ้นตี 3 หรือตี 4 ในตอนเช้าและจดจำพ่อ ฉันจะจดจำวงจรด้วยเช่นกัน” พ่อได้ให้ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่เรา เรารู้จักต้นไม้โลกมนุษย์ เราใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไรนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลาที่เรากำลังกลับบ้านแล้วเราจะมาสู่สวรรค์เพื่อเล่นบทบาทของเราอีกครั้ง เราคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นได้รับอาณาจักร ด้วยการจดจำพ่อลูกประกาศสิทธิ์ในมรดก นี่คือการขายคะ ลูกจดจำพ่อ ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนับครั้งไม่ถ้วน และแล้วลูกก็กลายเป็นชามรณะและเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นชาวสวรรค์ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป เหตุนี้เองนี้จึงเรียกว่าไฟของโยคะ ลูกุบราห์มีนคือราชฤๅษี ฤๅษีนั้นบริสุทธิ์เสมอ โดยการจดจำพ่อลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งอาณาจักรของลูก ลูกต้องไม่มีความปรารถนาที่จะชั่งแวงในกิเลสอีกต่อไป นั่นคือความปรารถนาที่สกปรก เวลานี้ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อเหนือโลกนี้ ลูกสามารถจดจำท่านเมื่อลูกป่วยด้วยเช่นกัน พ่อรักลูกๆของท่าน บาบาสต้องเขียนจดหมายให้แก่ลูกๆมากมาย ซิพบาบาทำให้ท่านเขียนจดหมายเหล่านั้น ลูกเขียนจดหมายด้วยเช่นกันว่า: ซิพบาบา c/o บราห์มา เราทั้งหมดเป็นลูกๆของซิพบาบาคือพี่น้อง พ่อทางจิตมาและชำระเราให้บริสุทธิ์และเหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านชำระทุกดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ พ่อไม่ได้ทิ้งใครไว้เลย แม้กระทั่งวัตถุธาตุก็กลับมาบริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าแม้กระทั่งวัตถุธาตุจะบริสุทธิ์ในยุคทอง แม้กระทั่งร่างกายไม่บริสุทธิ์เวลานี้และเหตุนี้เองผู้คนจึงไปอาบร่างกายของเขาในแม่น้ำคงคา อย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณเหล่านั้นไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ เป็นไปด้วยไฟของโยคะเท่านั้นที่ดวงวิญญาณสามารถได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ได้ อัจชะ

ถึงลูกๆที่อ่อนหวานที่สุด ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่ามีความปรารถนาประเภทที่ผิดใจในโลกยุคหลังนี้ เพื่อที่จะกลับมาสะอาดปรารถนาอย่างสมบูรณ์ จงทำตามการชี้แนะของพระเจ้า
2. มีความปรารถนาเดียวเท่านั้นที่จะกลับบ้านหลังจากที่ได้การกลับมาบริสุทธิ์ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ดังนั้นอย่าสูญเสียเวลาของลูกในพายุของมายา

พร: ขอให้ท่านเป็นโยคีฝ่ายตาย ผู้ที่ร่วมมือทุกวินาทีและทุกความคิด โดยการมีประสบการณ์ว่าพ่อเป็นมิตรร่วมทางอย่างต่อเนื่อง
ในขณะที่ดวงวิญญาณและร่างกายมีบทบาท ทั้งสองไม่สามารถแยกจากกันได้ ในท่านองเดียวกัน ขอให้การทรงจำระลึกถึงของพ่อไม่เคยถูกแยกจากสติปัญญาของลูก รักษาความเป็นมิตรของพ่อไว้อย่างต่อเนื่อง อย่าให้สำนึกอื่นดึงดูดลูก สิ่งนี้รู้ว่าเป็นโยคีที่ฝ่ายตายและเป็นธรรมชาติ โยคีเช่นนั้นให้ความร่วมมือทุกวินาทีในความคิด คำพูด และการกระทำ ความร่วมมือ หมายถึง ไม่มีความคิดหนึ่งความคิดใดที่ไม่ให้ความร่วมมือ โยคีและลูกๆผู้ให้ความร่วมมือเช่นนั้นกลับมามีพลัง

คติพจน์: แทนที่จะเป็นตัวของปัญหา ให้กลายเป็นตัวของการแก้ไขปัญหาผู้ที่จบสิ้นปัญหาทั้งหมด

***** โอม ชานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรจะมีชีวิตซึ่งที่บาริชาของลูกได้มาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว

คำถาม: ผู้ที่รู้ถึงปรัชญาของกรรมอย่างลึกซึ้งจะทำความเพียรพยายามได้อย่างไร?

คำตอบ: ความเพียรพยายามของการอยู่ในการจดจำระลึกถึง เพราะพวกเขาว่าเป็นเพียงด้วยมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ปัญชกรรมในอดีตของเขาจะได้รับการสะสาง ดวงวิญญาณเหล่านั้นรู้ว่าหากพวกเขาไม่สะสางปัญชกรรมในอดีตของเขา พวกเขาจะสัมผัสกับการถูกละทิ้งผ่านความทุกข์ทรมานของกรรมของเขา และสถานภาพของพวกเขาจะถูกทำลาย และแล้วชาติเกิดถัดไปก็จะเป็นไปตามนั้นด้วยเช่นกัน

โอม ชานติ พรอทของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นสูงขึ้นในลูกๆ เมื่อลูกเห็นว่าบัปตาดาได้มาเบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าชีพบาบาได้เข้ามาในร่างของบราห์มาอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี เพื่อทำอะไร? ลูกๆ มีความซาบซึ้งนี้ ลูกๆ ทั้งหมดรู้ว่าพ่อได้มาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ท่านกำลังทำให้เรามีค่า ท่านกำลังบอกเราครั้งแล้วครั้งเล่าถึงวิธีการที่จะเปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธาน วิธีการนั้นง่ายดายอย่างยิ่ง ท่านสอนการจดจำระลึกถึงที่ง่ายดายอย่างยิ่งแก่ลูกๆ ในหนทางของความไม่รู้ เมื่อพ่อมีบุตรชาย เขาก็เข้าใจว่าทายาทนั้นได้ถือกำเนิดมา ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาและนำลูกมาเลี้ยงดูในเวลานี้ ในความเป็นจริงลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของชีพบาบา แต่บาบาจะสามารถทำให้ลูกเป็นของท่านได้อย่างไรเพื่อที่ท่านจะสามารถพูดกับลูกและลูกสามารถรับฟังท่านได้? ชีพบาบาพูดผ่านร่างของบราห์มานี้ว่า: พ่อคือพ่อของลูก พ่อทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ เป็นเพียงลูกๆ ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์และดังนั้นลูกจึงไม่สามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นหรือดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตได้ ลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อเดียว ลูกทั้งหมดต้องได้รับทรัพย์สินสมบัติของพ่อ มีลูกๆ มากมายและจำนวนนี้ก็เฝ้าแต่เพิ่มพูน ท่านเฝ้าแต่นำพวกเขามาเลี้ยงดู โอ ดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกคือลูกๆ ของพ่อ คิดว่าตนเองเป็นจิตวิญญาณ ดวงวิญญาณ เราได้พบกับบาบาผู้ที่เราเคยจดจำท่านมาเป็นเวลาครั้งวงจร อย่าได้ลืมสิ่งนี้! ดวงวิญญาณเคยจดจำพ่อผ่านร่างกายเป็นเวลาครั้งวงจร “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข!” เพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน มีผู้คนທີ່คิดว่าพวกเขานั้นมีความสุขอย่างยิ่งเพราะพวกเขามีเป็นล้านในแง่ของทรัพย์สินสมบัติ หรือพวกเขานั้นมีโรงสีข้าว โรงงาน ฯลฯ มากมาย แต่ทั้งหมดนั้นเป็นไปสำหรับเวลาชั่วคราว ในเวลาสุดท้ายพวกเขาจะร่ำร้องในความทุกข์ระทมอย่างมาก ภูเขาของความทุกข์จะถล่มลงมา ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนั้นจะถูกทำลายในเพียงหนึ่งวินาที ลูกได้รับมรดกจากพ่อในหนึ่งวินาที ท่านพูดว่า: พ่อให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูกในหนึ่งวินาที โลกเก่านี้จะถูกทำลาย จะมีสงครามและภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน ต้องมีความสะอาด ลูกดวงวิญญาณเวลานี้กำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ บัปและดาดาทั้งสองสามารถเข้าใจว่าลูกๆ กำลังทำความเพียรพยายามมากเพียงใด พ่อทำให้ลูกทำความเพียรพยายามเล็กน้อยมากเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน นั่นคือ ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อทางจิตนั้นไม่มีตัวตนและเราดวงวิญญาณเรียกหาท่าน พ่อถามว่า: ลูกๆ ดวงวิญญาณผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หากแม่นั้นนั่นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และแล้วลูกควรจะไปอย่างรวดเร็วและจุ่มลงไปใ้แม่น้ำหนึ่งแล้วก็กลับมา ผู้คนมากมายไปอาบในแม่น้ำคงคา แล้วเหตุใดพวกเขาก็ยังคงไม่บริสุทธิ์อยู่เล่า? ทั้งวันทั้งคืนพวกเขาเฝ้าแต่พราวด: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือราม ผู้ที่เป็นของสีดา นั่นหมายถึง; รามเดียว พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือผู้ปกป้องของผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดของสีดาทั้งหมด ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นสามิเหนือสามิทั้งหมด เพียงเมื่อท่านมาเท่านั้นที่ท่านจะสามารถชำระลูกให้บริสุทธิ์ เวลานั้นพ่อพูดว่า: ทำตามศรัทธาของพ่อ! อย่าทำตามการกำหนดของใครอื่น! พวกเขาคิดว่าลูกจะพบพระเจ้าด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา หากลูกพบพระเจ้าด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา แล้วเหตุใดพวกเขาก็พูดว่าท่านจะมาเพื่อปกป้องผู้เลื่อมใสศรัทธาเล่า? ภัยพิบัติอะไรที่เกิดขึ้นแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ท่านจะมาเพื่อปกป้องพวกเขาหรือ? การปกป้องลูกให้เมื่อมีภัยพิบัติ พ่อพูดว่า: ลูกนั้นได้กลับมาตกต่ำอย่างยิ่ง! นี่ก็อันบังที่สุดของนรกและทุกคนนั้นไม่มีความสุขและมีโรคภัย มองดูว่าอะไรกำลังเกิดขึ้นในทุกบ้าน ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์! เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหา: บาบา ชักความทุกข์ของเราและให้ความสุขแก่เราเกิด เคยมีความสุขอยู่เสมอในบาร์ด แต่เวลานี้มีความสุข นี่คือการของบาร์ดไม่ใช่ของแผ่นดินอื่น แผ่นดินอื่นๆ ปรากฏตัวขึ้นภายหลัง บ้างใช้ 60 ชาติเกิดและผู้อื่นใช้จำนวนชาติเกิดน้อยกว่านั้น ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพใช้ 84 ชาติเกิด ตามการคิดคำนวณนี้ ผู้ที่มาหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจรจะใช้ชาติเกิดครึ่งหนึ่งของ 84 ชาติเกิด ไม่ใช่ทุกคนจะวนไปรอบวงจรของ 84

ชาติเกิด ผู้คนพูดอะไรก็ตามที่เข้าไปสู่จิตใจของเขา เวลานี้ลูกๆ กำลังเติมอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายจากพ่อ เพชรพลอยนั้นมีคุณค่าอย่างยิ่ง พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายมาก ท่านพูดว่า: ลูกเคยเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์! ดังนั้นพ่อได้มาแล้ว เวลานี้ลูกเข้าใจว่าหากลูกกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ชีพบาบาได้มาเพื่อเปลี่ยนเราจากผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินให้เป็นผู้มีสติปัญญาที่สูงส่ง จากจำแห่งหินให้กลายเป็นจำแห่งความสูงส่ง รูปบูชาทั้งหมดของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาได้มีการแกะสลักจากหิน พวกเขาเฝ้าแต่เพียรพยายามอย่างหนักกับก้อนหิน พ่อพูดว่า: ไม่ว่าพวกเขาทำความเพียรพยายามมากเพียงใดก็ตาม ไม่ได้มีคุณประโยชน์ใด ก่อนหน้านั้นลูกเคยสั่งเวรตนเอง ลูกมีประสบการณ์ของคุณประโยชน์อะไร? มากที่สุดลูกก็อาจจะได้นิมิตของเทพเทวี แต่ลูกยังคงเป็นเช่นที่ลูกเคยเป็นมาก่อน พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาครั้งเดียวในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ไม่มีสิ่งใดของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทอง พ่อไม่ได้ขอให้ลูกตัดคอของลูกหรือทำสิ่งนี้สิ่งนั้น พวกเขาทำสิ่งต่างๆ มากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยส่งเวรมนุษย์ให้กับเทพเทวี พ่อพูดว่า: หลังจากที่ลูกนั้นได้รับการปรับปรุงแก้ไข ลูกจะกลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้มีสติปัญญาเป็นหิน ลูกเคยได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์ มีพระราชวังมากมายที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอยและมีทรัพย์สมบัติล้นเหลือ อะไรเกิดขึ้นกับทั้งหมดนั้น? เวลานี้ลูกได้อยู่อย่างไม่มีความสุขอย่างยิ่ง ตั้งแต่เดิมแล้วลูกเคยเป็นของศาสนาเทพ เวลานี้ลูกได้เข้ามาสู่สภาพของราโจและตาโม ลูกเคยเป็นของศาสนาเทพ ดังนั้นทำไมลูกจึงเรียกตนเองว่าฮินดูเล่า? ผู้คนของศาสนาอื่นเชื่อในศาสนาของตนเองเท่านั้น แต่ละคนมีศาสนาเดียวเท่านั้น ชาวมุสลิมก็มีศาสนาอิสลามและชาวคริสต์ก็มีศาสนาคริสต์ อะไรเคยเกิดขึ้นกับลูก? ลูกเคยมีความสุขอย่างยิ่ง บริสุทธิ์และปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่มึนงงอย่างสิ้นเชิง! ไม่มีใครรู้ว่าลูกเคยปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์อย่างแท้จริงและแล้วกลายเป็นผู้ที่มึนงงอย่างสมบูรณ์ได้อย่างไร ขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกได้กลับมาตาโมจากสะโตและเวลานี้ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และตาโมประธานอย่างสมบูรณ์ แนนอนที่พวกเขาต้องไปผ่านวงจรตั้งแต่ยุคทองไปจนถึงยุคเหล็ก ทุกศาสนานั้นได้ไปผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม ต้องมีการขยายตัว ลูกเองก็เป็นส่วนหนึ่งของต้นไม้ต้นนี้ด้วย มองดูภาพของต้นไม้: บรพมา กำลังยืนอยู่ที่ยอดสุดของต้นไม้ เป็นบรพมาผู้ที่กำลังยืนอยู่ที่นั่นที่ยอดสุดของต้นไม้ในตอนสุดท้ายของ 84 ชาติเกิดของท่าน ลูกๆ บรพมามีทั้งหมดผู้ที่กำลังนั่งอยู่เบื้องล่าง (ในทาปาเซีย) คือผู้ที่กลายเป็นศูทรที่ไม่บริสุทธิ์ในเวลาสุดท้าย ลูกกำลังศึกษาราชโยคะอยู่เบื้องล่าง ลูกเองเคยเป็นศูทรและเวลานี้กลายเป็นบรพมามี ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ภาพต้นไม้ให้คำอธิบายที่ดีมาก เวลานี้ลูกกำลังทำทาปาเซียของราชโยคะและอนุสรณ์ของลูกก็ตั้งอยู่ที่นั่น นี่คือนิเวศน์ที่มึนงงและนั่นคือวัดที่ไม่มีชีวิต สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ลูกสามารถเห็นอนุสรณ์ของลูกเวลานี้ ลูกกำลังนั่งในนิเวศน์ที่มึนงงในทางปฏิบัติ กำลังมีการก่อตั้งสวรรค์ขึ้น เมื่อลูกไปสวรรค์ จะไม่มีวัดใดๆ เหล่านี้ ฯลฯ หลงเหลืออยู่ เป็นมามา บาบา และเราลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่นั่น นี่คือนิเวศน์ของลูกในลักษณะเดียวกันที่มีชื่อว่ามูรขัน นิเวศน์ที่มึนงง และแล้วเมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นลูกก็จะสร้างวัดต่างๆ ฯลฯ พ่อได้ทำให้ลูกมึนงงอย่างยิ่งและแล้วลูกก็ได้สร้างวัดให้แก่ท่าน ไม่ได้มีเพียงบุคคลเดียวที่สร้างวัดให้แก่เขา พวกเขาทั้งหมดสร้างวัดเหล่านั้นตามกำลังความสามารถของเขา ลูกรู้ว่าลูกเคยมีคำควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาในยุคทองแดง ชีพบาบาทำให้ลูกมึนงงอย่างยิ่ง ดังนั้นต่อมาในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกก็สร้างวัดให้แก่ท่าน ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้เวลานี้ ดังนั้นเวลานี้ทำความเพียรพยายามและกลายเป็นราชาเหนือราชา ในยุคทองพวกเขาถูกเรียกว่าจักรพรรดิและในยุคเงินพวกเขาถูกเรียกว่าราชา และแล้วเมื่อโลกนั้นได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ จักรพรรดิเหล่านั้นไม่บริสุทธิ์และราชาเหล่านั้นก็ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน พวกเขาสร้างวัดให้แก่จักรพรรดิที่ปราศจากกิเลสแล้วกราบไหว้บูชาพวกเขา พวกเขาสร้างวัดให้แก่ชีวก่อนและแล้วก็สร้างวัดให้แก่เหล่าเทพ ลูกเองนั้นสร้างวัดและกราบไหว้บูชาพวกเขา ลูกใช้ 84 ชาติเกิด ลูกนั้นมีคำควรแก่การกราบไหว้บูชาครั้งหนึ่งของวงจรและแล้วก็เป็นผู้กราบไหว้บูชาครั้งหนึ่งของวงจร ผู้คนคิดว่าพระเจ้านั้นมีคำควรแก่การกราบไหว้บูชาและเป็นผู้กราบไหว้บูชา พวกเขาพูดว่าท่านให้ทุกสิ่งและท่านเองนั้นก็ได้อะไรทุกสิ่งไป โอเค หากท่านได้ให้สิ่งนั้นและแล้วเอาสิ่งนั้นกลับไป เหตุใดลูกจึงวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งนั้นเล่า? ลูกเป็นเพียงผู้ดูแลผลประโยชน์ ดังนั้นมีความจำเป็นใดที่จะร้องไห้? พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณต่างลำดับกันไป บ้างก็ไม่ได้จดจำพ่อเลย! พวกเขาไม่ได้คงอยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณเลย! ที่นี้ได้มีการอธิบายแก่ลูกอย่างมากมาย: ลูกคือดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูก สันสกการนั้นอยู่ในดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นทนายความหรือผู้พิพากษา ฯลฯ ลูกจะกลายเป็นอะไรในวันพรุ่งนี้? หากลูกๆ ดวงวิญญาณเฝ้าแต่จดจำพ่ออย่างดี ลูกจะไปและถือกำเนิดในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกจะไม่ใช่ชาติเกิดอื่นในดินแดนของความตาย หากบัญญัติกรรมบางอย่างยังคงหลงเหลืออยู่ก็ต้องสัมผัสกับการลงโทษ จะต้องมีการสะสางทั้งหมดนั้นด้วยความทุกข์ทรมานของกรรมและแล้วลูกก็จะไม่ได้รับสถานภาพที่สูง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายปรัชญาที่ลึกซึ้งของกรรมแก่ลูกๆ ลูกๆ รู้ว่ายุคทองนั้นสะโตประธาน ทุกสิ่งทั้งนั้นสะโตประธาน พวกเขาพูดว่าขณะเคย

ป้อนหญ้าแก้ว ราชานั่นจะดูแลวัวหรือ? สิ่งต่างๆ เช่นนั้นเป็นไปไม่ได้! ได้มีการแสดงให้เห็นว่าวัวอยู่ในยุคทองนั้นชั้นหนึ่ง พวกเขากลับเรียกว่าคัมเดน (ผู้ที่เติมเต็มทุกความปรารถนา) จากคัมเดนนั้นคือคัมเดนด้วย: เธอทำให้ทุกคนสมปรารถนาเป็นเวลา 21 ชั่วโมง ลูกคือคัมเดนด้วย และแล้วพวกเขาก็ได้ให้ชื่อนั้นแก่วัวที่ให้น้ำนมมากมาย มีวัวชั้นหนึ่งในพระราชวังของราชา เมื่อราชาที่มีวัวที่ดีอย่างยิ่ง เพียงแต่จินตนาการว่าวัวเหล่านั้นจะสวยงามเพียงใดในยุคทอง! จะไม่มีกลิ่นเหม็นเลยที่นั่น เวลานี้พ่อบอกลูกๆ: พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกสวยงามและพาลูกกลับบ้านกับพ่อ ลูกเคยเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์! ผู้นี้ก็ไม่บริสุทธิ์และผู้นี้คือนางฟ้าที่บริสุทธิ์ ได้มีการเปรียบเทียบ จากการเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ลูกเองก็จะกลายเป็นนางฟ้าที่บริสุทธิ์เช่นนั้น เหล่าเทพในยุคทองนั้นเรียกว่าเทพและในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนมีเทวดานางฟ้า เวลานี้ลูกๆ เทวดานางฟ้ากำลังกลับมาบริสุทธิ์ พ่อให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกอย่างง่ายดายมาก เมื่อลูกมาที่นี้ลูกต้องไม่จดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรใดๆ ของลูกหรือบ้านและครอบครัวหรือธุรกิจใดๆ ของลูก ลูกได้มาอยู่เบื้องหน้าพ่อด้วยตนเอง ลูกได้มาที่นี้เพื่อได้รับรายได้ด้วยการมีโยคะ ดังนั้นช่องแหว่ตัวลูกเองอยู่ในสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะอยู่อย่างเป็นอิสระจากการลงโทษ ชำระสะสางบัญญัติกรรมในอดีตทั้งหมดของลูกด้วยพลังโยคะ กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และดูแลทุกสิ่ง อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
2. นี่คือเวลาที่จะหารายได้ ลูกต้องไม่จดจำบ้านและครอบครัวหรือธุรกิจใดๆ ของลูกในเวลานี้ เพื่อที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้า ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกการจารีตพิธีของความสงบด้วยสภาพของการเป็นตัวของตัวเองสงบของลูกและกลายเป็นนายมหาสมุทรแห่งความสงบ

ในปัจจุบันนี้ ดวงวิญญาณส่วนใหญ่ของโลกต้องการความสงบอย่างแท้จริงมากกว่าสิ่งใด วันแล้ววันเล่าหลายสาเหตุของการปราศจากความสงบได้เพิ่มขึ้นและจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แม้ว่าตัวลูกเองจะสงบ แต่บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของผู้คนที่ไร้ความสงบจะไม่ยอมให้ลูกนั่งอย่างสงบ ประสบการณ์ของความตึงเครียดของความไม่สงบจะเพิ่มขึ้น ในเวลาเช่นนี้ บรรดาลูกๆ ผู้ที่เป็นนายมหาสมุทรแห่งความสงบ ต้องหลอมความคิดของความไม่สงบของลูกและโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระจายกระแสคลื่นแห่งความสงบออกไป

คติพจน์: เพื่อที่จะมีประสบการณ์คุณธรรมทั้งหมดของพ่อ จงอยู่เบื้องหน้าของพระอาทิตย์แห่งความรู้อย่างต่อเนื่อง

*** โอม ขานติ ***